

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Bibel, vom Jahr 1105: Prophetencodex - Cod. Reuchlin 3

[S.l.], [12. Jahrh.]

IV Regn.

[urn:nbn:de:bsz:31-64884](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-64884)

219 8

ושלם ותשכחה בראש ואת כבוד
 חמית השכיבה ביהוה וקמית בג
 ללא וקמית ית ברו מלות ואמית
 רמבא ואשכבה לוחה וית ברה
 מיתא אשכבת לוחי ואקם בקר
 להק את בני והנה מית ואתבונן א
 אליו בקר והנה לא היה בני אשר
 ילדתי וקמית בצפרא לאתקא ית
 ברו ותא מית ואיסתכלית ביה בצפרא
 והאל היה ברו דילדות ותאמר
 האשה האחרת לא כי בני החל ובק
 המית ואת אמרת לא כי בני המית
 ובני החו ותברכה לפני המלך ואמית
 אתתא אחרת לא כן ברו היאמית
 מיתא היא אמרא לא כן ברו מיתא
 וברו היא ורצון קדם מלכא
 ואמר המלך ואת אמרת זה בני
 החו ובק המית ואת אמרת לא כי
 בני המית ובני החו ואמר מלכא דא
 אמרא רון ברו חיה וברוך מיתא דא
 אמרא לא כן ברו מיתא וברו חיה
 ויאמר המלך קחו לי
 חרב וביאו החרב לפני המלך ואמר
 מלכא אית לי חרבא ואיתאו חרבא
 לקים מלכא ויאמר המלך צרו את
 הילד החו לטעם ותט את החצי לאחת
 ואת החצי לאחת ואמר מלכא פסוק
 ית רביא חיה לתרו והבו פלגה לחיה
 ופלגה לחיה ותאמר האשה אשר
 בנה החו אל המלך כי נכמרו רחמיה
 עלבנה ותאמר בני אדני תנו לה את

תפלה ברה
 קלא מן ימיא
 ואמית היא

4

מלכ

מלכ

מינא על איסטרטיגא וחבר טרין
 בהנא שוטבינא דמלכא
 ואחישר על הכית וארצם כזעכדא
 חכים ואחישר מינא על ביתא וארצ
 בר עבד מינא על מסקו מיסין
 ולשלמה שנים עשר נעבים על כל
 ישראל וכללו את המלך ואת ביתו
 חדיש בשנה יהיה על אחר לכל
 ולשלמה תרון עשר איסטרטיגין
 מינא על כל ישראל ומסוברין דמלכא
 ונתאמיט ביתה ירחא בשתא מיסין
 לחו לסוברא ואלה שמותם
 בוחור בחר אפרים ואילן שפיהתון
 בר חור בסוד אדמת אפרים
 בז דקר במקדן ובשעלבים ובית שמש
 ואלון בית חנן בודק במקדן
 ובשוע וב שמש ואיל דמזכות חנן
 בז הסד בארובות לו שוכה
 וכל ארץ חפר בר חם בארוב דלילה
 שתבו וכל ארע חפר בז אמנת
 כל צפת דאר ספת בת שלמה היתה
 לו לאשה בר אביה כל מלכו דאר
 ספת בת שלמה היתה ליה לאורט
 בענאבן אחילה העק ומצו
 וכל בית שאן אשר אצל צרת צד
 מתחת לזרעאל מצית שאן שאל
 מחולה עד מעבר ליקמעס בענא
 בר אחילה מע ומצו וכל בית שאן א
 רבם שר צרתו מלדע לזרעאל מצית
 שאן שר מישר מחולה עד מעבר
 ליקמעס בז צר ברמות

לממ
קדשור

מאחר ק
יד מלכא
סוברין מיסין
סוברא ודין

בז

מסקו לה
ומיר

ז

ז

ל
סר
ז

ל
סר
ז

ל
סר
ז

ל
סר
ז

גלעד לו חות ואירבו מצטה אשר
 בגלעד לו חבל ארצוב אשר בכשוש
 ששים ערים גדולות חוכה ובריה
 בחשת בר צבר ברכ גלעד וליה ספת
 יאר בר מצטה ובגלעד דלילה בית
 מלך סוברא דבמתנן שיתין קורין
 רברבן מקפו שור רם דלחן עברין
 דנחשא אחינו דכזעא
 מחנניה אחי בר ערוא דלילה מחנני
 אחיקעץ בפתלי צם הוא לקח את
 בשפת בת שלמה לאשה אחיקעץ
 בטיבטא רבית נפתלי אף הוא נקט
 יתבשכ בת טלג לאיקו
 בענאבן חושי באשר ובעלות בעת
 בר חושי בשובט אשר ובעלות
 יהושפט בן פרוח מששק יהושפט
 בר פרוח בשובט דיששק
 שמעון בן אלא בכצמן שמעון
 אלא בשובטא ובצמן
 צבר בר ארי בארץ גלעד ארץ מוזן
 מלך האמורי ועצ מלך הכשן ונעם
 אחד אשר בארץ צבר בר אורבאמי
 גלעד ארע סחחון מלכא דאמורא
 ועוז מלכא דמתנן ואיסטרטיגין
 חד דמינא בארעא לסוברא יתמלס
 בירחא דעפרא יהודה וישר אר
 רבים בחול אשר עלהום לרב אכלים
 ושתים ושמחים יהודה וישר אר
 סגיאון בחלא דעל צמא לסג אילן
 ושתן וחורן ושלמה היה משלם
 הכמילות מז הנחל ארץ פלשתים

ז: מילין לא כתבין בראש עבותא וקדין וסימטון סל גמית
 מאור סככה אטא וישפית ויקסוה סעם בארץ חביר
 המלכים הרשע העמים והכרמל ויהיה סבת בריס ל קדין

וְעָרְבָה מִצְרִים מִגִּשְׁסִים מִטְחָה
 וְעָרְבָה אֶת שְׁלֵמָה בְּלִימֵי חַמֵּי
 וְשְׁלֵמָה הָיָה שְׁלֵט בְּכָל מַלְכוּתָא
 מִזְרַת אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּי וְעַד תְּחֹם
 מִצְרָיִם מִקְדִּיזֵן קִרְבָּנָא וּפְלִחִיזֵן
 שְׁלֵמָה בְּלִימֵי חַמֵּי
 וְהִלְחִם שְׁלֵמָה לְיוֹם אַחֵר שְׁלֵטִים
 בְּרַפְלָת וְשִׁטִּים כִּי קָמָה וְהָיָה לְחַמָּא
 וְשְׁלֵמָה לְיוֹם אַחֵר תְּלַתִּין מִדִּין מִלְּחָמָא
 וְשִׁיבִין מִדִּין קִימָחָא עֶשְׂרִי בְּקָר
 בְּרֹאִים וְנִשְׁרִים בְּקָר רַעֵי וּבִמָּה צִיִּין
 לְבָר מִיֵּאֵל וְצִי וְחַמִּיִר וְבִרְבֵּרִים
 אֲטֻמִּים עֶשְׂרִי תוֹרִין וּפְטוּמִיֵּא וְעַ
 וְעֶשְׂרִין תוֹרִין חֲרֵעָא וּבִמָּה עֲנָא
 בְּרִי מִאֲלִיִּין וּפְטוּמִין וְחַמִּיִרִין וְעוֹפָא
 פְּטוּמִיֵּא כִי הוּא רְרָה בְּכָל עֵבֶר הַצֵּה
 מִתְּפַסָּח וְעַד עֵזָה וּבְכָל מַלְכֵי עֵבֶר
 הַצֵּה וְשִׁלֹּם הָיָה לוֹ מִכָּל עֵבֶר יוֹ
 מִסְכֵּב אִרִי הוּא מִפְּלִחָבְכָל עֵבֶר
 פִּתַּח מִתְּפַסָּח וְעַד עֵזָה וּבְכָל מַלְכֵי
 עֵבֶר נִהְרָא וְשְׁלֵמָה הָיָה לֵיהּ בְּכָל
 עֵבֶר וְהָיָה מִסְחֹר סְחֹר וְשֵׁב יְהוּדָה
 וְיִשְׂרָאֵל לְבִטָּח אִישׁ תַּחַת צַפֵּט וְאִישׁ
 יַחַת תַּאֲעִט מִדִּין וְעַד בָּאָר שְׁבַע כָּל
 יְמֵי שְׁלֵמָה וְהָיָה יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל
 לְרִחְצוֹן צָר וְנָחוּת מִיָּד צַפְעוֹת וְנָחוּת
 מִיָּד תִּצְחֵי מִדִּין וְעַד בָּאָר שְׁבַע כָּל
 יְמֵי שְׁלֵמָה
 אַרְבַּעִים אֶלֶף אַרְוֹת סוּקִים לְמִדְבָּר
 וְשִׁטִּים עֶשְׂרֵי אֶלֶף פְּרִטִּים וְהָיָה לֵשׁ
 לְשְׁלֵמָה אַרְבַּעִין אֶלְפִין אַרְוֹת סוּקִין

לְרִחְצוֹתָי וְהָיָה עֶשְׂרֵי אֶלְפִין פְּרִטִּין
 וְכָלֵל הַנְּעֻלִים הָאֵלֶּה אֶת הַמֶּלֶךְ
 שְׁלֵמָה וְאֶת כָּל הַקָּרֵב אֶל שְׁלֵמָה
 הַמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה אִישׁ חָדָשׁ וְלֹא עֲדָה
 כָּל דָּבָר וּמִסּוּבֵי דְאִיִּסְטוֹרִטִי צִיִּין אֲהֵלִין
 עַתְּ מִלְּכָא שְׁלֵמָה וְהַתְּכֵל וְקָרִיב לְפָתוּחָא
 דְּמִלְכָא שְׁלֵמָה צָר מִרְחִיבָא וְלֹא מִעֲבָדִין
 מִיָּדָעִים וְהַשְׁעָרִים וְהַתְּכֵן לְסוּקִים
 וְלִרְכֵשׁ וּבִיָּא אֶל הַמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר יְהוָה
 שָׁם אִישׁ כִּי שִׁפְטוֹ וּמַעֲרִיא וְתִבְנֵנָא
 לְסוּסוֹתָא וְלִרְכֵשׁא מִיָּתוֹן לְאַתְרֵי
 הָיָה תַּמּוֹן צָר בְּהַלְבָּתָהּ
 וְהָיָה אֱלֹהִים חֲכָמָה לְשְׁלֵמָה וְתִבְנֵנָה
 הַרְבֵּה מְאֹד וְרַחֵב לֵב כַּחֹל אֲשֶׁר עַל
 שֵׁפֶת הַיָּם וְהָיָה לִי חֲכָמָה לְשְׁלֵמָה
 וְסוּכֵי תַּעֲתָא סָגֵי לְחָדָא וְתַתִּיבֵי לִפְנֵי
 בְּחֵל אֲדָרְעֵי לִבִּיתָא וְהָיָה חֲכָמִים עַ
 שְׁלֵמָה מִחֲכָמִים כָּל בְּנֵי קָדִים וּמִכָּל
 חֲכָמִים מִצְרַיִם וְסָגֵי אֶת חֲכָמִים שְׁלֵמָה
 מִחֲכָמִים כָּל בְּנֵי מִדְיָנָא וּמִכָּל
 חֲכָמִים מִצְרַיִם וְחֲכָמִים מִכָּל הָאָרֶץ
 מֵאֵיתוֹן הָאֲרָחִי וְהָיָה וְכָלֵל וְהָרְדֵעַ
 בְּנֵי מִחֹל וְהָיָה שִׁמּוֹן בְּכָל הַגִּזְמִים מִסְכֵּב
 וְחֲכָמִים מִכָּל אֵינְשָׁא מֵאֵיתוֹן סְרִדָּר
 וְהָיָה וְכָלֵל וְהָרְדֵעַ בְּנֵי מִחֹל וְהָיָה
 שְׁמִיָּה סָגֵי בְּכָל עֲבָמִיֵּא סְחֹר סְחֹר
 וְהָיָה שְׁלֵשֶׁת אֶלְפִים מִשָּׁל וְהָיָה שִׁיחַ
 חֲמִשָּׁה וְאַלְפָּה וּמִלִּיל תְּלָתָא אֶלְפִין
 מִתְּלִין וְהָיָה תִּישְׁבְּחָתִיָּה אֶלְפָּה וְחֲמִשָּׁה
 וְהָיָה עַל הָעֵצִים מִן הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 בְּלַבְנוֹת וְעַד הָאֲזוֹב אֲשֶׁר יֵצֵא בְּקָר

ס' כ"ג חכמת

ל' ב'

ס' כ"ג חכמת

ס' כ"ג חכמת

וְעָרְבָה מִצְרִים מִגִּשְׁסִים מִטְחָה
 וְעָרְבָה אֶת שְׁלֵמָה בְּלִימֵי חַמֵּי
 וְשְׁלֵמָה הָיָה שְׁלֵט בְּכָל מַלְכוּתָא
 מִזְרַת אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּי וְעַד תְּחֹם
 מִצְרָיִם מִקְדִּיזֵן קִרְבָּנָא וּפְלִחִיזֵן
 שְׁלֵמָה בְּלִימֵי חַמֵּי
 וְהִלְחִם שְׁלֵמָה לְיוֹם אַחֵר שְׁלֵטִים
 בְּרַפְלָת וְשִׁטִּים כִּי קָמָה וְהָיָה לְחַמָּא
 וְשְׁלֵמָה לְיוֹם אַחֵר תְּלַתִּין מִדִּין מִלְּחָמָא
 וְשִׁיבִין מִדִּין קִימָחָא עֶשְׂרִי בְּקָר
 בְּרֹאִים וְנִשְׁרִים בְּקָר רַעֵי וּבִמָּה צִיִּין
 לְבָר מִיֵּאֵל וְצִי וְחַמִּיִר וְבִרְבֵּרִים
 אֲטֻמִּים עֶשְׂרִי תוֹרִין וּפְטוּמִיֵּא וְעַ
 וְעֶשְׂרִין תוֹרִין חֲרֵעָא וּבִמָּה עֲנָא
 בְּרִי מִאֲלִיִּין וּפְטוּמִין וְחַמִּיִרִין וְעוֹפָא
 פְּטוּמִיֵּא כִי הוּא רְרָה בְּכָל עֵבֶר הַצֵּה
 מִתְּפַסָּח וְעַד עֵזָה וּבְכָל מַלְכֵי עֵבֶר
 הַצֵּה וְשִׁלֹּם הָיָה לוֹ מִכָּל עֵבֶר יוֹ
 מִסְכֵּב אִרִי הוּא מִפְּלִחָבְכָל עֵבֶר
 פִּתַּח מִתְּפַסָּח וְעַד עֵזָה וּבְכָל מַלְכֵי
 עֵבֶר נִהְרָא וְשְׁלֵמָה הָיָה לֵיהּ בְּכָל
 עֵבֶר וְהָיָה מִסְחֹר סְחֹר וְשֵׁב יְהוּדָה
 וְיִשְׂרָאֵל לְבִטָּח אִישׁ תַּחַת צַפֵּט וְאִישׁ
 יַחַת תַּאֲעִט מִדִּין וְעַד בָּאָר שְׁבַע כָּל
 יְמֵי שְׁלֵמָה וְהָיָה יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל
 לְרִחְצוֹן צָר וְנָחוּת מִיָּד צַפְעוֹת וְנָחוּת
 מִיָּד תִּצְחֵי מִדִּין וְעַד בָּאָר שְׁבַע כָּל
 יְמֵי שְׁלֵמָה
 אַרְבַּעִים אֶלֶף אַרְוֹת סוּקִים לְמִדְבָּר
 וְשִׁטִּים עֶשְׂרֵי אֶלֶף פְּרִטִּים וְהָיָה לֵשׁ
 לְשְׁלֵמָה אַרְבַּעִין אֶלְפִין אַרְוֹת סוּקִין

וזכור על הזמיה ועל העוף ועל הדגים
 ועל הרעים ואיתנבלי על מלכיה בית דוד
 ועתידיו לביטול בעלמא הרין
 ובעלמא דמשיחא ואיתנבלי על בעלמא
 ועל עופא ועל רחשא ועל ענפיא
 ויבאו מכל העמים לטמוע את חכמת
 שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר
 שמעו את חכמתו ואתו ממל עממא
 למישמע את חכמת שלמה מן כל
 מלכי ארעא דשמעון את חכמתיה
 ושלח חירם מלך צור
 את עבדו אל שלמה כי שמע כי
 שמע כי אתו משחולמיה תקחת
 אכיהו כי אהב היה חירם לדוד כל
 הימים ושלח חירם מלכא דצור מת
 עבדו הללו שלמה ארי שמע ארי
 יתיה משחולמיהו מלכא תחורת
 אכיהו ארי רחמא היה חירם לדוד
 כל יומיו ושלק
 שלמה אל חירם לאמר ושלק שלמה
 לת חירם למיבד אתה ידעת את
 דוד אבי כי לא יכול לבנות בית לשם
 יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר
 סבבהו עד תת יהוה אתם חתכמות
 רצו את ידעת ית דוד אבא ארי לא
 יכול למיבני ביתא לשמא רנן ציה
 מן קדם עבדו קרבא דאקפיהו עד
 דמפר לי יתהון תחות פרסת ריגלוחי
 ועתה הצו יהנה אלהו לי מסבוב און
 שטו ואין פגע רע ובעז אגיה לן און
 לי מסחור סח לתפסון ולית פגעמיש

6
 1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

והצנ אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי
 כאשר דבר יהוה אל דוד אבי לאמר
 בנן אשר אתו תחתיד על כסא דאון
 יבנה הבית לשמי והאנא אמר לעמ
 ביתא לשמיא רנן ציה ככא דמלח
 עסדרד אבא למיבני בנד דאתמנות
 על כדרי מלכותך הוא יבני ביתא
 לשמי ועתה צוה ויכרתו לי ארזים
 מן הלבנון ועבדי יהיו עמ עבדיך
 ושכר עבדיך אתו לך בכל אשר
 תאמר כי אתה ידעת כי אין בני און
 ידע לכות עצים בעדנים ועל פוד
 ויקצו לי ארזים מן לבנון ועבדי
 יהיו עמ עבדך ואנך עבדך אתו לך
 בכל דתביר ארץ את ידעת ארי לית
 בנא גבר דידע למיקד אשון בעדית
 ויהי כשמע חירם את
 דברי שלמה וישמח מאד ויאמר
 ברוך יהוה היום אשר צונו לדוד בן
 חכם על העם הרב הזה והזהב שמע
 חירם ית פיתנבני שלמה וחדו לחוה
 ואמר בריך יי חמא דין דיהב לדוד
 בר חבים על עמיא ספן הדיו ושלק
 חירם אל שלמה לאמר שמעת את
 אשר שלחתי אלו אני אעשה את
 כל הפסד בעני ארזים ובעני בחשים
 ושלק חירם לות שלמה למיבני
 שמשות וית כל דשלחת לתי אנא
 אעבד ית כל צורכי באעני ארזים
 ובאעני בירוז עבדי ירדו מן השם
 יבנה ואני אשימם רבנות בית ש

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

עתה בן וסוף הכותב את המלכים יוסטת יוסטת ויחיתו בן
 וסוף הכותב את המלכים יוסטת יוסטת ויחיתו בן

אכיוו זמן וסוף הכותב את המלכים יוסטת יוסטת ויחיתו בן

ורחא הוה בליבנו תרין זרחין גפר סב
 בביתיה וארציה ממצא על מסקי
 מסין ויהי לשלמה
 שבעים אלה נשא סבל ושמואל אלה
 חצב כהן והיה לשלמה שבעין אלפין
 דגסליו בבתמא ותעט אלפין תפסליו
 בטורא לבד משדו הנצבים לשלמה
 אפר על המלאכה שלשת אלפים
 ושלש מאות חרדים בעם העשים
 במלאכה פר מרבני איסטרוטג ארבע
 דמפנין על עבודתא ושלמה תלת
 אלפין תלת מאה רבפלוין בעמא
 דעבדיו בעיבדוהא ויניו המלך וליש
 אבנים גדולות אבנים יקרות לקד הבית
 אבני גזית ופקוד בלמא וקדח אבניו
 רבדון אבניו טבן לשלמה ביתא אבניו
 פסליו ופסליו בני שלמה ובני חרדים
 וחצילים וקישו העצים והאבנים
 לבנות הבית ופסלו ארדובלי שלמה
 וארדובלי חרם וארצבליא ואתקע
 אעמא ואבמא למבני ביתא
 ויהי בשמונים שנה וארבע מאות
 שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים
 בשנה הרביעית בחודש זו הוא החודש
 השני למלך שלמה על ישראל ויבן
 הבית להוה והיה בארבע מאה ותשע
 שנים למלכה בני ישראל מארצא ומצ
 בשתא רביעיתא בירח חנוון צניא
 הוא מרחא תנינא למלך שלמה על
 ישראל ובנא ביתא קדי והבית אשר
 בנה המלך שלמה ליהוה ששים

חמשים אפר תשלח אלי ונפצתים
 שם ואתה תשא ואתה תעשה את
 הפני לתת לחכמתי עבדי יחזקאל
 ליבט לינא ואנא אישורין תורגמן
 מינא עד אתו ארת שלח לו וארמין
 תמן ואת תיסול ואת תסופק ות צדק
 למיתן מיתן לאיש בתי ויהי חרום
 נתן לשלמה עצי ארזים ועצי מושק
 לכל חפשי והיה חרם יהי לשלמה
 אפי ארין ואפי מרתו לכל עורכיה
 ושלמה נתן לחרם עשרים אלהמר
 חטים מכלת לביתו ועשרים כן שכן
 מנית כה נתן שלמה לחרם שנה
 בשנה ושלמה יהי לחרם עשרין
 אלפין כרין וחסין פרנס לאיש
 ביתיה ועשרין כוחין מישתא במשא
 כרין יהי פרמיה לחרם טנא בשטא
 ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר ובר
 לו והי שלם בין חרם ובין שלמה
 וחסיו ברית טמחם ויהי חכמותא
 לשלמה כמא דמליל ליה והיה שלם
 בין חרם בין שלמה תגור קב פחיוו
 ועל המלך שלמה מס ככל ישראל
 והי המס שלשים אלה איש ומני
 מלכא שלמה מסקי מסין מכל ישראל
 והו מסקי מסין תלתין אלפין גברא
 ושלחם לבנות עשרת אלפים בחודש
 חליפת חודש יהו בלבנו שנים חרטים
 בבית וארציהם על המס ושלחין
 לויבנו עשרה אלפין בירחא מסטנן

C.6

בית הבית לביד קרין וסומנון ליד ילד ויבט אסר וכל חנה
 וסוף פסוק דבנותי י שלפניו י מלי וסוף פסוקה תבנו מואב
 ויהי בשמונים שנה ויבא בלך א י יו סומנון גברא חנוון

חסין וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף וסוף

אמה ארבו ועשרים רחבו ושלשים
אמה קומתו וניתא דבנא מלכא
שלמה קד ל שיתין אמין אורכיה
ועשרין פותיה ונתתו אמין רוקיה
והאמלם על פני היכל הבית עשרים
אמה ארכו על פני רחב הבית עשר
באמה רחבו על פני הבית ואת למאש
אפל היכלא דביתא עשרין אמין
אורכיה על אפי פותיה דביתא עשר
אמין פותיה על אפי ביתא ויעש
לבית חלוצי שקפים אטומים ועם
לבית אמין פתחו מלצו וסתמו כ
מלבדא וחתו כל יצא בית אבחת
רישו שרית ארזיא וכן על קיר
הבית וצוץ סביב את קירות הבית
סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות
סביב ובנא על כותלי ביתא וזא
סחור סח אקף את כותלי ביתא סחור
סחור להיכלא והבית כפורי ועם
מחיציא סחור סחור הי צוץ התחתונה
חמש באמה רחבה והתיכונה שש
באמה רחבה והשלישית שבע באמה
רחבה כי מצרעות נתו לבית סביב
חוצה לכלתו אחוז בקירות הבית
מחיציא ארעיתא חמש אמין
פותיה ומחיציא שית אמין פותיה
ותליתיתא שבע אמין פותיה ארז
בפקתא עם לביתא סחור סחור לצו
לבנא מן מחיציא למיחהו רישו ע
שריתא מחין על חוציא ולא יחזין
שריתא מעברו בכותלי ביתא והבית

ויעש
לבית
מלבדא
רישו
הבית
סביב
סביב
סחור
סחור
מחיציא
חמש
באמה
רחבה
חותה
מחיציא
פותיה
ותליתיתא
בפקתא
לבנא
שריתא
שריתא

בב
ובב
ובב
בב
ובב

כהבנותו אבן שלמה מקע גבעה
ומקבות הגרין כל בלו סרוג לא
נשפע בבית בהבנותו וביתא באות
באיתביתיה אבן שלמן מטקס
אותבני וארזובין וחולליו וכלמא
תפרו לא אושתמע בביתא בא
באיתביתיה פתח היכל על התיכונה
אל כתף הבית הימנית ובלוליס על
אל התיכונה ומן התיכונה אל השלישית
תרעא דמחיציא ארעיתא פתחו
לעיני ביתא מימינא ובמסכתא
קלקין מן ארעיתא לעיליתא באחו
מיצעתא וכן את הבית והכלהו
ויספו את הבית גמים ושדות סחור
ובנא ית ביתא ושבלייה וטלילית
ביתא בהצטובין ועמלא מיצודין
סירדא דרובפת רישו שרית ארזיא
וכן את היצוץ על כל הבית חמש
אמיות קומתו ויאהז את הבית מעני
ארזים ובנא ית תיקא על כל ביתא
חמש אמין רוקיה וטלילית ביתא
באש ארזיא ויהו וכו'
יהוה אל שלמה לאמר והח פיתע
בבואה מן קד יי עים שלמה למיחה
הבית הזה אשר אתה בנה אם תלך
בחקתי ואת מטמסו תעשה ושנית
את כל מצותי ללכת בהם והקמת את
דביר אתך אשר וברתי אל חזך אבד
ביתא הדיון דאת בע אס תוק בקומתו
ות דיעו תעביד ותמכר ותכלי קודמי
לביהך בהון ואקים ית פיתגמי עמך

ובי יבן וסו פתחו היקוד הקלעני הבית התיכונה סו יבן
עסכה העוסת הלא העבא ב בו פלא תמסלל ישן

אמה ארך ועשרים אמה רחב ועל
 ועשרים אמה קובתו ורצפהו והב
 סגור ורצפה מזבח ארז וקדם בית כפול
 עשרת אלפין אורכא ועשרת אלפין
 פותה ועשרת אלפין רחביה ורצפהו
 רחבא טבא ורצפה מזבחא נסרין
 דארזא ורצפה שלמה את הבית
 מפנימה והב סגור ורצפה ברוח קות
 והב לפי הדביר ורצפהו והב ורצפה
 שלמה ית ביתא מלצו רחבא טבא
 ואעבד בפירוש דהב קדם בית
 כפור ורצפה רחבא ואת כל הבית רצפה
 והב עד תם כל הבית וכל המזבח אשר
 לדביר רצפה והב וית כל ביתא חפא
 רחבא עד רשלים כל ביתא וכל מזבחא
 הבית כפרי חפא ורצפהו ורצפהו
 שני כרבים ענין שני עשר אמות
 קובתו ועבד בבית כפור תרוחבין
 דאמי ויתא עשר אלפין רחביה וחמש
 אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות
 כנף הכרוב השנית עשר אמות
 מקצות כנפיו עד קצות כנפיו
 וחמש אמין כנפא דכרובא חד
 וחמש אמין כנפא דכרובא תנינא
 עשר אמין מקצות כנפיהו עד קצות
 כנפיהו ועשר באמה הכרוב השני
 מדה אחת וקצב אחר לשני הכרובים
 ועשר אמין כרובא תנינא משחוחא
 חדא ועיבדא חד לתרו כרובא קובת
 הכרוב האחד עשר באמה וכו' הכרוב
 השני רחביה דכרובא חד עשר אמין

רחביה עס דוד אבד ושכנת ביתו
 בני ישראל ולא אעוב את עמי ישראל
 ואשרי שכנת בני ישראל ולא
 אירחקת עמי ישראל
 וכו' שלמה את הבית וכלהו ובנא שני
 ית ביתא ושכל ליה ויבן את קירות הבית
 מכותה כצלעות ארזים מקרקע הבית
 ועד קירות הספון רצפה עץ כעית
 ורצפה את קרקע הבית כצלעות סושים
 ובנא ית כותל ביתא מלצו במחיצת
 ארזא מארעות ביתא עד כותל ית
 עד מסי פני שריתא חפי נסרין דא
 דארזא מלצו ורצפה ית אוש ביתא
 במחיצת מרחו ויבן את עשרים אמה
 מירכתי הבית כצלעות ארזים מן
 הקרקע ועד הקירות וכו' לובית לדביר
 לקדש הקדשים ובנא ית עשרת אלפין
 מסיפי ביתא במחיצת ארזא מן אוש
 עד כותל ית ובנא ליה מלצו לבית כפור
 לקדש קודש ית וארבעים באמה רחב
 הבית הוא ההיכל לפני וארבעת אלפין
 חת ביתא הוא העלא לקובלית וארז
 אל הבית פנימה מקלעת פקעים ופסוהו
 צנים חל ארז אין אבן צראה ונסרין
 ורצפה חפא ביתא מלצו תלת חיצו
 בעין ואסותין שושנים כל ביתא חפי
 נסרין דארזא לית אבנא מתדחיא
 ודביר בתוך הבית מפנימה הבין לתמן
 שם את ארון ברית יהוה ובית כפור
 מלצו ביתא מלצו את קדו למיתון פניו ית
 ארון קפא דרז ולפני הדביר עשרים

ביתו

ו

ו

וכן כרוב אצל א ונתן את הכרובים
 סוף הבית הפנימי ופרשו את כנפי
 הכרובים ותגזע כנף האחד בקיר וכנף
 הכרוב השני נצבת בקיר השני וכן
 וכנפיהם אליהם הבית נצבת כנף
 אל כנף והבית כרוביהם כנפי ביתא
 צואה ופרשו ית כנפי כרוביהם ופרשו
 כנפי רוח בכותל וכנפי רוחם
 תיציאו מטה בכותל לא תיציאו
 וכנפיהם לצו בית א מטיח כנף לכנף
 ויצף את הכרובים והבית והפאת סוף
 כרוביהם דהבית ואת כל קירות הבית
 מסב קלע פתחו מקלעות כרובים
 והמחיצות ופטורי צצים מלפנים ולח
 ולחצון ותכל כותלי ביתא אקירה
 ציהיו תלף קליען סוף בית רצות
 דיקלון ואסובין שושפון מלצו ולבד
 ואת קרקע הבית צפה ילפעמה
 ולחצון וית אושי ביתא הפא והבית
 מלצו ולבד ואת פתח הדבור עשה
 ולתת עצי שמון האל מזווחת
 חפישית והתרע בית כפחו עבר
 יא רשון דאפי דיתא אלהי מיטוה
 מטוקסן ופתל דלמת עצי שמון א
 חלע עליהם מקלעות סבים ומכות
 ופטורי צצים וצפה וסב מור על
 הכרובים ועל חמרות את הרהב ות
 ותתון רשון דאפי דיתא וצלה
 עליהם קליען כרובין רצות דיקלון
 ואסובין שושפון חפיהם והבית ונקד
 על כרוביהם ועל צורת דיקלון ית

on i
ab
on i
on b
on i
ab
on i
ab
on i
on b
on i
on b
on i
on b

דהבית וכן עשה לפתח ההיכל מזווחת
 עצי שמון מאת רבעית וכן עבר לתת
 היתא סופין דאפי דיתא מזווחת
 פטוריהו כרבע ושותי דלמת עצי
 כרובים שני צלעים הדלת האחת
 צללים ושני קלעים א הדלת
 השני צללים ותרתו רשון דאפי
 בירוח תרתו ציהיו דרשא חוה
 סלילון ותתון ציהיו דרשא ש
 תיציאו סלילון וקלע כרובים ומכות
 ופטורי צצים וצפה והבית מיושר על
 המחקה וצף כרובין רצות דיקלון
 ואסובין שושפון חפיהם והבית
 על צורתא וכן את החצר הפנימית
 שלשה טורי צות וקוד מוקרת
 ארום וכן ית דרשא ביתא גתא
 סדרין דאבן טבא וסדר אחר זכויש
 אפי ארום בשנה חרובי עית וסר
 בית יהיה בידה זו בשתא רביעיית
 שרי לאישת כללא בית מוקדשא וזו
 בידה זו ביציא ובשנה האחת עשה
 בידה סל הוא החדש השמיני ביד
 הבית לכל דבריו הכל מטפסו וזכויש
 שבע שנים ובשתא חרובי עתי ביד
 מסיף אינביא והוא ירחא תמינאר
 אישתכלל ביתא לכל צורתה וכל
 דוח ליה ובעה שבע שנים ואת בית
 ביה שלמה שלש עשרה שנה וכל
 את כל ביתו וית בתייה בנא שלמה
 תלת עשרה שנים ושכלל את כל ביתה
 וכן את בית יער הלבנון מאה אמה

on
on i
on b

on i
on b

C. 7

ארכו וחמישים אמה רחבו ושלשים
אמה קוצתו על ארבעה טורי עמודי
ארזים וכדומות ארזים על העמודים
ובתחת בית מקדש מלכיא מצאה
אמין ארכיה וחמישים אמין פתיה
ותחתו אמין רומיה על ארבעה טורי
עמודי ארזים וקדחתהו דארזיא
על עמודיא וספון בארז ממעל על
הצעות אשר על העמודים ארבעים
וחמשה חמישה עשר הטור וחמישים
דארזיא מעלולי מחיציא על עמודיא
ארבעים וחמשה חמט עשרי סדרא
ישקפים שלשה טורים ומחזה אל
מחזה שלש פעמים ובלונסא תלת
סדרין וזו לקבל זו תלת זיבין
וכל המסחים והמחזות רכועים שהן
גמול מחזה אל מחזה שלש פעמים
ובלונסא וספון מרכעין ותפן
בלונסא ובלקבל זו לקבל זו תלת
ויבין ואת אולם העמודים עשה
חמישים אמה ארכו ושלשים אמה
רחבו ואולם של פניהם ועמודים ועב
על פניהם וית אולכיא רעמודיא עש
חמישים אמין ארכיה ותחתו אמין
פתיה ואולכיא על אמהו ועמודיא
וקדחתהו על אפיהו ואולם הכסא
אשר יטפט שכ אולם המישפט עשה
וספון בארז מהקדקע ועד הקדקע
ואולכיא לאתקנא תמן כורסו ביר
דנא ודאין תמן פורסנא לבית דנא
עבד חמישים דארזיא מאשיא ועד

אוישא וביתו אשר לשב שם חצר
האחרת מבית לאולם כמעשה הזה
ובית יעשה לבת פרעה אשר לקח
שלמה כאולם הזה וביתיה ותבנתו
דנא אחרנתא מעד לאולכיא כעודא
הדיו עבד וביתא עבד לבת פרע ותב
שלמה כאולכיא הדיו כל אלה אבנים
יקרות כמדות ציית מערות כמגדא
מבית ומחוז ומיסד עד הטפחות
ומחוז עד החצר הגדולה כל אולם
אבניו טבן כמשחת ציית ממסרין
במסרין מעד ומכר אומיטב ללובפושנא
ומלכיא עד דרתא רבתא ומיסד אנכס
יקרות אבנים צולת אבני עשר אמות
ואבני שמונה אמות ומשכלל באבני
טבן אבניו רבדבן אבני עשר אמין
ואבני תבט אמין ומלמעלה אבנים
יקרות כמדות ציית וארז ומלעילא
אבניו טבן כמשחת ציית וחמישים
דארזיא וחצר הגדולה כבית שלשה
טורים ציית וסוד כרותות ארז וסודלח
בית יהוה הפנימי ולאולם הבית ודרתא
רבנא סוד כה תלתא סדרין דאכו
טבא וסודרא חר דפריש אע ארזיא
ולדת בית מקדשא רין צנתא ולאולכיא
וביתא ושלח המלה
שלמה וקח את חירם מצר ושלח
מלכא שלמה ודבר ית חירם מצר בן
אשה אלכנא הוא ממוטה צפת ואינו
איש צר חרש נחשת ומלא את
החכמה ואת התבונה ואת הדעת לע

מסוד ויקבל

לעשות כל מל אכה בנחשת וכל אהל
המיד שלמה ויעש את כל מל אכתי
כד איתתא ארבי ליתא הוא מי שיתכסא
ובית בפתלי ואכוחי צר עור אומן
בעידיה נחשא ואית מל יתחובמתא
ות סובלתמתא ות העתא למענד כל
עביד אבנחשא ואתא לת מלכא
שלמה ועבד ית כל עבדמתא ויצר
את שר העמידים נחשת שמיצר
עשרה אמה קומת העמוד האחר
וחוט שתים עשרה אמה יסכ את
העמוד השני וער ית תרין עמודא
ונחשא תכל עשרי אמין רומיה
דעמודא חד וחוט משח תחתא עשר
אמין מקק ליה וכל עמודא תיביתא
ושתני כותרות עשה לת על ראשי
העמידים ביצק נחשת חמש אמודת
קומת הכתרת האחד וחמש אמודת
קומת הכתרת השנית ותרתו קומתו
עבד ליתו עלוי עמודא כותר
נחשא חמש אמין רומא דקרוצתא
חד וחמש אמין רומא דקרוצתא
תנינא שבלים מעשה שבכה גדלים
מעשה שר שרות לכתת אשר על
ראש העמידים שבכה לכתרת האחד
ושבכה לכתרת השנית כרין עור
סרס קלוען עובד גדלו לקרוצתו
דעל דיש עמודא שבכה לקרוצתא
חד ושככה לקרוצתא תיביתא העש
את העמידים ושמי טורים סביב אל
השבכה האות לכסות את הכתרת

ב
ה
ד
ה

ב
ה

ב
ה

ב
ה

ב
ה

ב
ה

ב
ה

ב
ה

ב
ה

אשר על ראש הדמונכו וכן עשה
לכתרת השנית ועבד ית עמודא
תרין כרין כחור סה על כרומתא
לכסאה ית קרוצתו דעלוי רומיה
וכן עבד לקרוצתא תיביתא וכותרות
אשר על ראש העמידים מעשה שושן
באולם ארבע אמות וקרוצתו דעל
רוש עמודא עובד שושפתא וקיס
באולם ארבע אמין וכרת על
פני העמידים צב ממעל מל עמת
הכסא אשר לעבד שבכה והומת
באתים טורים סביב על הכתרת ה
השנית וקרוצתא על תרין עמודא
את מלעלא מלקבל רומיה דעש
פריצתא דרומיה אמין כרין עבדו
לה כחור סה על קרוצתא תיביתא
ולקם את העמידים לאלם הקיס וקיס
את העמוד הימני וקרא את שמי
יצין וקם את העמוד השמאלי
וקרא את שכו קיס ואקום ית
עמודא לאולם דהיכלא ואקום
עמודא מימיןא וקרא ית שמי יצין
ואקום ית עמודא כסמי אלא וקרא
ית שמי כסד ועל ראש העמידים
מעשה שושן ותקם מלאכת העם
העמידים ועלוי עמודא עובד
שושפתא ושליפת עבדיה עמודא
ועש את הים מוצק אשר
באמה משפת אל שפתו עגל סביב
וחמש באמה קומתו וקרה שליפת
באמה יסכ את סביב ועבד ית

סוין ב בן וסימון עשה סוין
באולם על סוין עות וכל סוין
הבירה כותביה

שר שרות י מלן וכן וסיו ויעש שבלים כ כל בדידה ויעש

ב
ה

ויהי עובד ע בסוסא גדנפין להק
 וגדנפין ביו של צבא ועל המסגרות
 אשר בין השלבים אריות בקר ובדמים
 ועל השלבים בן זמיר ועל תחת האריות
 ולבקר ליות מעשה מודד ועל גדנפין
 דבין שליביא ציר אריות וחדרן ובחבין
 ועל שליביא כנתא מלעילא ומלרע
 לאריותן והחורין מדבק עובד מבדש
 וארבעה אופע נחשת לכיכר האחות
 וסרצ' נחשת וארבעה פעמיותן נתפת
 להם מתחת לכיור הבתבות וצוקות
 מעבר איש ליות וארבעה נגלי
 נחשת לבסוסא חדא וסרצ' ונחשת
 וארבע ויהיה בתפין להן ומלרע
 לכיורא בתפין מתבין מבדש עובד
 דיבוק ופיה מביט לבתרת ולעלה
 באמה ופיה עץ מעשה כן אמה
 וחצי האמה וצם על פיה מסלעות
 ומסגרותיהם מרובעות לא עגולות
 ופומיה מוצו לקריתיהן ולעילא אבא
 באמתא ופומיה סגל עובד כנתא
 אמתא ופלגת אמתא ואף על פומיה
 קליעין ודנפיהן מרבעין ולא סגל
 וארבעת האופנים למתחת למסגרות
 וידות האופנים במבועה וקוביות האופן
 האחד אמה וחצי האמה וארבע ג'
 גלגליא למלרע לעדפיה ואפודת
 גלגליא אבבסוסיא ודנפיה וצלג' חד
 אמתא ופלגת אמתא ומעשה האופנים
 כמעשה אופן המדבכה ודותם וצמיהם
 וחשקיהם וחשקיהם הכל מצק ועובד

ויהי מבדש עשר אמיין מסימניה עד
 מפתיה סגל לחור סח וחמש אמיין
 רומיה וחוט משה תלתין אמיין בקר
 ליה סח לחור ופקעים מתחת לטפתו
 סבב סבבים אתו ועשר באמה בקיעים
 את הם סבב שני טורים הפקעים יר
 וצוקים ביצוקות וצורת ביצוקיהם
 לשפתיה סח סח בקפין ליה עשר אמיין
 בקפין ית יצא סח סח תרין סדרין רצות
 בעין מתבין באפכותיה עמד על שני
 עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה
 פנים צפונה ושלשה פנים נגבה ושלשה
 פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה
 וכל אחריהם ביתה קאים על תרין עשר
 תרין תלתא אפיהן לצפונה ותלתא
 אפיהן למערבא ותלתא אפיהן
 לדרומא ותלתא אפיהן לכרדינחא
 ויהי מתקן עלויהן מלעילא וכל
 אחוריהן לצני ועבין טפח ושפתו
 כמעשה טפת כוכבה שיש אלפים
 בת זבל וסומכיה פרשכא וטפתיה
 בעובד שפת כס סגל לקיט בשושנתא
 תרין אלפין בתין ברסובא מחקיל
 ויעש את המכונת עשר
 נחשת ארבע באמה המכונה האות
 וארבע באמה רחבה ושלש באמה
 קופתה ועבד יתכסוסיא עשרה
 ועשה ארבע אמיין אורבא רבם
 דבסוסא חדא וארבע אמיין פותה
 תלת אמיין רחבה וזה מעשה המכונה
 מסגרות להם ומסגרות בין השלבים

ל

ל

ל

ל

בלילה בערב גלי מדבקת יקרא
 אפדתהו תכיהו ותפיהו וכיבושיהו
 מלא ביתך וארבע כתפת על ארבע
 פינות המכוון האחת וכו' המכוון
 בתפיה וארבע כתפין על ארבע פינות
 ובסיסא חדא וכו' בסיסא בתפיה
 ובדאש המכוון חצי האמה קובה
 על פניו ועל ראש המכוון והתיה
 ומסגרתיה מכנה ובריש בסיסא פלגת
 אמתא רחבה סגול סהו כח ועלויש
 בסיסא אשדתהו ונדפחה מינה
 ופתח על הלוחת והתיה ועל ומסגרתה
 מרובים ארזות ותכרות במער איש
 וליות סביב ונלה על לוחיא אשדתהו
 ועל גרנפתהו מרובי ארזות וצרת דקלון
 כבש חר ומדבק סהסחור בזאת עשה
 את עשר המכוונות מוצק אחד מזה
 אחת וקצב אחד לכהנה בחדא עבד
 את עשר בסיסא ביתך חר משחא אחד
 עיבד אחד לסלחון
 ויעש עשרה כוונות חשית ארבעים
 בת זכיל הכוון האחד ארבעה באמה
 הכוון אחד במד אחד על המכוון
 האחת לעשר המכוונות ועשר עשרה
 במדיו רחבא ארבעין ביתון
 ברובא מוחסיל במדא חד ארבע
 אמין במדא חד ים במדא חד על
 בסיסא חדא לעשר בסיסא וידון
 את המכוונות הללו על בית הכבוד
 מיומן וחמש על בית הבית משמאלו
 ואת היס פתן מפתח הבית הימנית

יבט אל סוף
 מספרות
 כס
 מרובים ארזות ותכרות במער איש
 וליות סביב ונלה על לוחיא אשדתהו
 ועל גרנפתהו מרובי ארזות וצרת דקלון
 כבש חר ומדבק סהסחור בזאת עשה
 את עשר המכוונות מוצק אחד מזה
 אחת וקצב אחד לכהנה בחדא עבד
 את עשר בסיסא ביתך חר משחא אחד
 עיבד אחד לסלחון
 ויעש עשרה כוונות חשית ארבעים
 בת זכיל הכוון האחד ארבעה באמה
 הכוון אחד במד אחד על המכוון
 האחת לעשר המכוונות ועשר עשרה
 במדיו רחבא ארבעין ביתון
 ברובא מוחסיל במדא חד ארבע
 אמין במדא חד ים במדא חד על
 בסיסא חדא לעשר בסיסא וידון
 את המכוונות הללו על בית הכבוד
 מיומן וחמש על בית הבית משמאלו
 ואת היס פתן מפתח הבית הימנית

הל
 הל
 כס
 מרובים ארזות ותכרות במער איש
 וליות סביב ונלה על לוחיא אשדתהו
 ועל גרנפתהו מרובי ארזות וצרת דקלון
 כבש חר ומדבק סהסחור בזאת עשה
 את עשר המכוונות מוצק אחד מזה
 אחת וקצב אחד לכהנה בחדא עבד
 את עשר בסיסא ביתך חר משחא אחד
 עיבד אחד לסלחון
 ויעש עשרה כוונות חשית ארבעים
 בת זכיל הכוון האחד ארבעה באמה
 הכוון אחד במד אחד על המכוון
 האחת לעשר המכוונות ועשר עשרה
 במדיו רחבא ארבעין ביתון
 ברובא מוחסיל במדא חד ארבע
 אמין במדא חד ים במדא חד על
 בסיסא חדא לעשר בסיסא וידון
 את המכוונות הללו על בית הכבוד
 מיומן וחמש על בית הבית משמאלו
 ואת היס פתן מפתח הבית הימנית

קרמה ממול נגב ויהי ת בסופה
 חמיש על עיבד ביתא מסיסא חדא
 על עיבד ביתא מסיסא חדא חת ימין
 יחב סעיבד ביתא מסיסא חדא חדא
 מקביל רחבא
 חורב את הסירות ואת היעוס ואת
 המזרקות וכל חורב לעשות את
 המלצה אשר עשה למלך שלמה
 בית יהוה ועבד חורב ית במדא
 וית מצרופתא וית מזורקא וית
 חורב למיעבד ית כל עיבד תאומ
 לזילא שלמה בבית מקדשא רחב
 עמודים שנים וגלת הסירות אסור
 ראש העמודים שנים וחשבת שנים
 לבנות את שתי גלת הסירות אשר
 על ראש העמודים עמודא תרין ואת
 קרנפון דעל ריש עמודא תרין
 וסרצתא תתק לכסאה ית ברובא
 קרנפון דעל ריש עמודא ואת
 הדבנים ארבע מאות לשתי השכנות
 שני סורובנים לשכנה האחת
 לבנות את שתי גלת הסירות אשר
 בני העמודים וית ריבוינא ארבעים
 לתרין סרצתא תרין סרין ריבוינא
 לסרצתא חדא לכסאה ית תרין
 אגב קרנפון דעל אפי עמודא
 ואת המכוונות עשר ואת הכוונות
 עשרה על המכוונות וית בסיסא
 עשר וית במדא עשרה על בסיסא
 ואת היס האחד ואת הבק שנים
 עשרות היס וית ימין חר וית

חמיש על עיבד ביתא מסיסא חדא
 על עיבד ביתא מסיסא חדא חת ימין
 יחב סעיבד ביתא מסיסא חדא חדא
 מקביל רחבא
 חורב את הסירות ואת היעוס ואת
 המזרקות וכל חורב לעשות את
 המלצה אשר עשה למלך שלמה
 בית יהוה ועבד חורב ית במדא
 וית מצרופתא וית מזורקא וית
 חורב למיעבד ית כל עיבד תאומ
 לזילא שלמה בבית מקדשא רחב
 עמודים שנים וגלת הסירות אסור
 ראש העמודים שנים וחשבת שנים
 לבנות את שתי גלת הסירות אשר
 על ראש העמודים עמודא תרין ואת
 קרנפון דעל ריש עמודא תרין
 וסרצתא תתק לכסאה ית ברובא
 קרנפון דעל ריש עמודא ואת
 הדבנים ארבע מאות לשתי השכנות
 שני סורובנים לשכנה האחת
 לבנות את שתי גלת הסירות אשר
 בני העמודים וית ריבוינא ארבעים
 לתרין סרצתא תרין סרין ריבוינא
 לסרצתא חדא לכסאה ית תרין
 אגב קרנפון דעל אפי עמודא
 ואת המכוונות עשר ואת הכוונות
 עשרה על המכוונות וית בסיסא
 עשר וית במדא עשרה על בסיסא
 ואת היס האחד ואת הבק שנים
 עשרות היס וית ימין חר וית

125 R

ובימי אביהם ביתא ודהבא טבא
 ומושלםא לרשי ביתא גוואה לקדש
 קודשא לרשי ביתא להיכל ארהבא
 ובשלם כל המלאכה אשר עשה המלך
 שלמה בית יהוה ונבא שלמה את
 קדשי דוד אביו את הכסף ואת הזהב
 ואת הכלים נתן באוצרות בית יהוה
 ושלל בית כל עבדי ארעבד מלכא
 שלמה בית מקדשא דגו ואתי שלמה
 ות קדשו דוד אביו ות בספא וית
 דהבא וית מצא זהב באוצרו בית
 מקדשא דגו או יקהל
 שלמה את דקני ישראל ואת כל ראשי
 המטות נשיאי האבות לבני ישראל
 אל המלך שלמה ירושלם להעלות את
 ארון ברית יהוה מעיר רוד היא ציון
 בזיכרש שלמה ית סבי ישראל וית
 רישו שבטא רבלי אבהתא רבני
 ישראל לות מלכא שלמי לירושלם לאסקא
 ית ארון קדשא דגו מקדשא דודו היא
 ציון ויקהלו אל המלך שלמה כל איש
 ישראל בירח האתנים בחג הואהורש
 השביעי ואת בנישו לות מלכא שלמה
 כל אצט ישראל בירחא דשתמיסא
 קבו ליה ירחא דמאה חגא ובען הוא
 ירחא שביעאה ויבאו כל דקני ישראל
 וישאו הכהנים את הארון ואתו כל
 סבי ישראל ושלמי בהצא ית ארון ויעלו
 את ארון יהוה ואת אהל מעוד ואת כל
 כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם

C.8.

תורי תריעשר תחות יביא ואת המדות
 ואת היעים ואת המזרקות ואת כל
 הכלים האלה אשר עשה חירם למלך
 שלמה בית יהוה נחשת מנדט וית
 ודוא וית מצרופיתא וית מזרקא
 וית כל מצא האילון בעובד מצמיש
 מיסכנא ועבד משה כועבד חירם
 למלכא שלמה בית מקדשא דגו חמש
 טב צנכר וירדן וצקם המלך במענה
 האומה ביון סכות וכוון צרתו בליוסו
 ורתא אתי ציון מלכא בעובד צרפשתא
 ביון סכות וכוון צרתו ויתח שלמה את
 כל הכלים מירצמאר מאד לא נחקר
 משקל הנחשת ואצנע שלמה ית כל
 מצא מסבג לחדא לחדא לית סוף
 ומתקל דנחשא ויטש שלמה את
 כל הכלים אשר בית יהוה אתי זבח
 הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם
 הפנים והב ועבד שלמה ית כל מצא
 דבית מקדשא דגו ית מדבחא דדהבא
 התפתורא ויעלוהי לחים אפיא דהבא
 ואת המצות חמש מימיו וחמש
 משמאל לפני הדביר והב סעור והפוח
 והמזות והמלקחים והב וית בפרתא
 חמש מימלא וחמש מימלא אלא קדם
 בית ספור דהבא טבא ושושביא
 וביעריא וביעריא דהבא והמפוח
 והמזרות והמזרקות והכפות והמזחלות
 והב סעור והפחות לדלותות קבולת
 הפנמי לקדש הקדשים לדלתת הבית
 לחבל והב וקולות וביעריא ומזחלות

התקנים והלויים ואבנין ויתאדול
ותבטל זיכרון ונתבל גוף קודשא
דנפיטובא ואבקינ ותחזבה ליח
והגיד טילניה וכל יעד ישר אלקים
קליו אפי לפע האיוו נזכרים צא
וכר אשר לא יספד ולא יכע מדב
ונלכא טילניה וכל כפיטת אדיסר
דאודועו עליוי קייפיו עיניה קוב
ארנא כעכפול קא וטודיל איתוס
ולא ותבעו נסג וכלאו הכוזב את
איוו כדית יהוה אל גיקונו אל זכר
הבית אל קודש הקדשים אל קחמנ
הכרבים ואפילו כדנא ית איוו זכר
דלי לאתרה לבית כפורי דכיתקו ליה
כע ביתא לקודש קודשא לתחומנ
מזבוא כי הכרבים פריסין כעבים אל
מקום הארון ויכס הכרבים על הארון
ועל כדיו גילטילה אוי מוזיא פריקו
זכיהו על אתר ארוטאופסליו סוכא
על ארוטאופסל ארוטוהו כילטילה ויארו
הכרבים ויראו ראשו הכרבים כען הקדש
על פני הדביר ולא יראו החוץ והיה
שם קד היום הזה וארציו ארוחיא
וכייתחון רישי ארוחיא מזקודשא
על אפי בית כפורי ולא מיתחון
לבר אוחו תפוזע יוכא הדיו אוו
בארז רק שני לוחת האבנים אשר
קח שם משה בחרב אשר כרת יהוה
עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים
לית בארנא מחמנו לחוד תרוו לוחו
אבניא אצנע תמן משה בחרב

והגיד טילניה וכל יעד ישר אלקים
קליו אפי לפע האיוו נזכרים צא
וכר אשר לא יספד ולא יכע מדב
ונלכא טילניה וכל כפיטת אדיסר

ותבטל זיכרון ונתבל גוף קודשא
דנפיטובא ואבקינ ותחזבה ליח
והגיד טילניה וכל יעד ישר אלקים
קליו אפי לפע האיוו נזכרים צא
וכר אשר לא יספד ולא יכע מדב
ונלכא טילניה וכל כפיטת אדיסר
דאודועו עליוי קייפיו עיניה קוב
ארנא כעכפול קא וטודיל איתוס
ולא ותבעו נסג וכלאו הכוזב את
איוו כדית יהוה אל גיקונו אל זכר
הבית אל קודש הקדשים אל קחמנ
הכרבים ואפילו כדנא ית איוו זכר
דלי לאתרה לבית כפורי דכיתקו ליה
כע ביתא לקודש קודשא לתחומנ
מזבוא כי הכרבים פריסין כעבים אל
מקום הארון ויכס הכרבים על הארון
ועל כדיו גילטילה אוי מוזיא פריקו
זכיהו על אתר ארוטאופסליו סוכא
על ארוטאופסל ארוטוהו כילטילה ויארו
הכרבים ויראו ראשו הכרבים כען הקדש
על פני הדביר ולא יראו החוץ והיה
שם קד היום הזה וארציו ארוחיא
וכייתחון רישי ארוחיא מזקודשא
על אפי בית כפורי ולא מיתחון
לבר אוחו תפוזע יוכא הדיו אוו
בארז רק שני לוחת האבנים אשר
קח שם משה בחרב אשר כרת יהוה
עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים
לית בארנא מחמנו לחוד תרוו לוחו
אבניא אצנע תמן משה בחרב

126 R

ויפרש כפני השמים וקם שלמה קום
 מדבחה דיו לקביל כל קהלא דישראל
 ופרס ידוהו בעלו לצית שמיא ויאמר
 יהוה אלהי ישראל אין כבוד אלהים
 בשמים כי מעל ועל הארץ מתחרת
 שמי הכרות והחסר לעבוד קהלים
 לפניך בכל לבם ואמר יהוה אלהי ישראל
 לית בר מינך את הוא אלא דשכינת
 בטומא מילעילא ושלוט על ארעא
 מלרע נטר קיימא וחסדא לעבדך
 דכי הלכין קדמך בכל לבוהו אשר
 שברת לעבדך דוד אבי את אשר
 דברת לו ונסבד בפרך ובידך מלאת
 כיום הוה דצרותא לעבדך דוד אמא
 מתדטוליתא ליה וצרותא במימך
 וברעותך קיימתא ביום אחרון ועתה
 יתחא אלהי ישראל שומר לעבדך
 דוד אבי את אשר דברת לו לאמר
 לא יברת לך אוט מלפני יטב על
 כסא ישראל רק אם ישמרו בנדך
 את דתם ללכת לפני כאשר הלכת
 לפני וכעון לא יא דישדא טר לעסך
 דוד אבי את דמילית ליה למימר
 לא יפסוק לך גבר מן קדמי מתע על
 כדמי מלכותא דישראל לחוד אם
 יטרו בנדך ית אורוהו לתלכא קדמי
 כפי א דה ליסתא קדמי ועתה יהוה
 אלהי ישראל יאמן נא דברך אשר
 דברת אל עבדך דוד אבי וכעון לא
 יא דישדא לתקיימו מעו פיתעין
 דמיליתא לעבדך דוד אבי כי

טיבטא דישראל למיבני ביתא
 לאשר אה שכינת תצו ואיתר עיתי
 בחדר למיחזי מלכא על עמי ישראל
 ויהי עמלכך דוד אבי לבית בית לשם
 והוה אלהי ישראל והוה בל יבא דוד
 אבי למיבני ביתא לטומא דיהוה אלהי
 דישראל ויאמר יהוה אל דוד אבי
 ועו אשר היה עם לבבך לבנות בית
 לשמי הטיבות כי היה עם לבבך ויאמר
 לו דוד אבי חלה דהוה עם לבב למען
 ביתא לשמי אתקיימא ארי הוה עם
 ליבך רק אתה לא תכנס הבית כי אם
 בעד היצא מיליניך הוא יבנה הבית
 לשמי לחוד את לא תיבני ביתא
 אחרון בר דתוליד הוא עבד ברתא
 לשמי ויקם יהוה את דברך אשר דבר
 ויאקם תחת דוד אבי ואטב על כסא
 ישראל באשר דבר יהוה ואבנה הבית
 לשם יהוה אלהי ישראל וקיום בית
 פיתעין דמילית וקיימת תחות דוד
 אבי ויתבנות על בירם מלכותא
 דישראל כפיא דמילית ובעית ביתא
 לשמי ארי אלא דישראל ואשכ שם
 מקום לאחזן אשר שם ברית יהוה
 אשר כרת עם אבותי בהוציא אותם
 מארץ מצרים ושיתת תבין אתר
 מתען לאחזן דביה מחתין תרון לחז
 אבי אדעליהו קיימא רון דגד על
 אבותא באפקותיה יתרון מארעא
 דימצרים ויעמד שלמה
 לפני מזבח יהוה נצב כל קהל ישראל

ויאקם דוד אבי על כסא ישראל ויהוה אלהי ישראל יאמן נא דברך אשר דברת אל עבדך דוד אבי

ז דבויס קרוין יסדך וכפנין דבינך ופיס כי יבא יהוה וירע
 יאמן נא דוד אבי על כסא ישראל ויהוה אלהי ישראל יאמן נא דברך אשר דברת אל עבדך דוד אבי

האמנם ישב אלהים על הארץ הבה
 השמים ושמי השמים לא יכלדו ו
 ואף הכית הזה אשר בנתי ארץ מוסר
 ונז דמי בקושטא איתר עי וי לצפדא
 פוכיתיה בע אינשא דדוריו על ארעא
 הא שמיא ושמי שמיא לא יכלדו למשא
 וקד אף אלהין ביתא הדיו הכנית
 תפית אל תפלת עבדך ואל תחנני וזה
 אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה
 אשר עבדך מתפלל לפניך הוה ותפני
 לצלותא דעבדך ולבעותיה וי אדם
 לקבלא צלותא ובעותא דעבדך בעל
 קדמך וזכא דין להיות עבדך פתוחת
 על הכית הזה לילה ויום אל המקום
 אשר אכרת יהיה שמי שם לשמע
 אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל
 המקום הזה למהויר עולא קדמך לאנשא
 על ביתא הדיו לילו ומס לאתרא דא
 דאמרתא יהי שמי תמן לקבלא צלותא
 דיצלו עבדך לאפי אתרא הדיו ושמע
 אל תחנת עבדך ועמר ישראל אשר
 יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע
 אל מקום שבתך אל השמים ושמע
 וסלחת ותקבל בעות עבדך ועמד יש
 ישראל דיצלו לאפי אתרא הדיו
 ואת תקביל מאתר בית שניעתך מן
 שמיא ותקביל צלותהו ותשבוק לח
 לחוביהו את אשר יחטא אוש לרעהו
 ונשהבו אלה להאליהו ובא אלה לפני
 מונחה בכית הזה את דחוב עבד
 לחכיה וירשו ביה מזמי לאומיותיה

ד
 סימן
 אוריתא וכליהו
 הכתובים נשמי
 השמים דמיו
 עולמו ושמי שמים
 חילום השמים
 שמים דמיו

ד
 סימן
 אוריתא וכליהו

ותי חוביניה קדם מידבדך בביקאחון
 ואתה תשמע השמים ועשית ושפסת
 את עבדך להרשוע רשע לתת חס
 בראשו ולהצדיק צדיק לתת לנפשו
 ואת תקביל מן שמיא ותעביד חסדות
 עבדך לחיבא חייבא למיתן אדחיה
 ברוסיה ולזכאה זכאה למיתן ליהכו
 בזכותיה
 ישראל לפני איוב אשר יחטא לך
 ושכו אליך והורו את שמך והתפללו
 והתחננו אליך בכית הזה כד ותמחו
 עמד ישראל קדם בעלי רבניהו דחובו
 קדמך ותבוכ לפניהו והורו לשמך
 ויצלו ובעו מן קדמך בכיתא הדיו
 ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת
 עמד ישראל והטובתם אל הארמה אשר
 נתת לאבתם ואת תקביל מן שמיא
 ותשבוק לחובי עבדך ישראל ותתבעו
 לארעא דיהבתא לאבתהו
 כהעצ שמים ולא יהיה כסר כי חטא
 לך והתפללו אל המקום הזה והורו את
 שמך ומחטאתם ישוכו כי תענב מן
 יתבלו שמיא ולא יהי מיסרא אר
 וחובו קדמך ויצלו לאפי אתרא הדיו
 ויהו לשמך ומחוביהו ותעו אר
 תקביל צלותהו ואתה תשמע השמים
 וסלחת לחטאת עבדך ועמד ישראל
 כי תורס את הדרך הטובה אשר יתן
 בה ונתת מיסר על ארעא אשר נתת
 לעבד לצולה ואת תקביל מן שמיא
 ותשבוק לחובי עבדך ועמד ישראל

ד
 סימן
 אוריתא וכליהו

ד
 סימן
 אוריתא וכליהו

ד
 סימן
 אוריתא וכליהו

ד
 סימן
 אוריתא וכליהו

ד
 סימן
 אוריתא וכליהו

ד
 סימן
 אוריתא וכליהו

ואתה י שמונים בטעם וסי' אמת ואתה ואתה י ונתן ואתה
 ונתן ואתה י שמונים בטעם י ונתן ואתה י ונתן ואתה
 ונתן ואתה י שמונים בטעם י ונתן ואתה י ונתן ואתה

174R

איתא ליפוזיז ית אורחא דתקנא דהכח
 בה וסגן מלכא על ארעא דהכח
 לעמא לאחסנא רעכ כי יהיה
 בארץ דבר כי יהיה שדפון דקח ארבה
 חסילכי יהיה כי יער לו אבו בארץ
 שעריו כלגנע וכלי חלה בפנא ארו
 ויהי שארעא מיתא ארו יהי שדפנא ו
 ויהי ארעא גבא שמוסא ארו יהי ארו
 ועיקר לחון בעל ובכחון בארע קרוחון
 כל מכתש וכל מירע כל תפלה כל תחנה
 אשר יהיה לכל הארם לכל עמק ישראל
 אשר ידעו אוטנגע לבסו ופרש כפון
 אל הכית הזה כל צלותא כל בעותא דהו
 לבי אנשא לכל עמק ישראל וידעו גפ
 מכתשו לעמא ופרום יהיה בעל לאפי
 ביתא הדיו ואתה תטובע הטובים מסון
 שבתך וסלות ועשות ונסת לאושכל
 ויהי אשר תרע את לבכו כי אתה
 ידעת לבדך את לבב כל בני הארם ואת
 תקביל מי שמוסא מאתר בית שבי צנח
 ותטובע לחוביהו ותעבד בעתהוון
 ותתן וגפ כל אורחיה דגלי קדמך
 ליכית ארו את הוא לתבר מינך קדמך
 לחוד גליון ללבנא וכל בני אנשא למע
 יראוך כל הומים אשר הם חיים על
 פני הארמה אשר עתה לאבותי עבד
 דיהוליון מן קדמך כל יומיא דאשון קי
 קומין על ארעא דהכח לאסדתנא
 וגב אל הנכרי אשר לא
 מעמד ישראל הוא ובא מארץ רחוקה
 למען שוכך ואף מן עממין דלא

174

בית דבר
בקיפתא
1 טון
בעט

מעמד ישראל הוא ויהי מארע רחוק
 כהיל שוכך כי ישמעון את שוכך העול
 ואת ידך החזקה ורועך הנטוה וכא
 והתפלל אל הכית הזה ארו ישמעון
 את שוכך רבא ודרער מרמבא ויהי
 ויעל לאפי ביתא הדיו ואתה תטובע
 הטובים מכוון שבתך ועשות בכל
 אשר יקרא אליך הנכרי למען דיעוד
 כל עמי הארץ את שוכך ליראה אתך
 מעמד ישראל לדעת כי שוכך נקרא
 על הכית הזה אשר בבית את תקביל
 מן עמיא כי אתך בית שבי צנח ותעבד
 בכל די צלי קדמך בר עממין ברמל דוד
 וידעו כל עממי ארשאית שוכך למחל
 קדמך בעמך ישראל ולמידע ארו שוכך
 איתקור על ביתא הדיו רבנות
 כי יצא עמך למלחמה על אבו בדרך
 אשר תשלוס והתפללו אל יהוה הרד
 העיר אשר בחרתבה והכית אשר
 בנת לשוכך ארו יפוק עמך לאנשא
 קבא על בעלי רבניהוון באורחא דת
 דתשלוסוון ויצלו קדמיו לאפי אוח
 קדמך ארו אתר עיתא בה וביתא רבנות
 לשוכך ושכעת הטובים את תפלתם
 ואת תחנתם ועשות משפטם ותקבל
 מן שמוסא את צלותהוון ותבעיתהוון
 ותתפרע סולבנהוון כי חטאו לך כי
 אין ארם אשר לא חטא ואנפת בס
 ונתתם לפני ארע וטובים שוכהם אל
 ארץ האויב רחוקה או קרובה ארו
 יחובין קדמך ארו לית אנשא דלא חטו

ישמעון ה בק וסיכ יאמיט אחיל וסמרתם ועבדתם את שוכך

והחל דברך בהון ותמכרונו קד בעלי
דבניהון דחיקא או דקדכא והשום
אל לבם בארץ אשר נשבו שבו שבו
והתחננו אליך בארץ שוביהם לאמר
הטאנו והענינו ורשענו ותמונו לל
לליבוןן לארעא דאיסתמיא לתמונו
ותמונו ובעוזמוז קדכך בארע שבונו
למימר חבנא אוטפטנא כדחנא ושם
אליך בכל לבכם ובכל נפשם בארץ אשר
אויביהם אשר שבו אתם והתפללו
אליך דרך ארצם אשר נתת לאבתם
והעיר אשר בחרת והבית אשר בנית
לשוכך ותמונו לפירחום בכל ליבוןן
ובכל נפשוןן בארע בעלי דבניהון
דשבו ותמונו ויצלו קדכך לאפי
אורח ארעון דיתבתא לאבתון
קנתא דאמר עתא וביתא דבנותי
לשמך וטובעת השמים מכון שב
שוכך את תפלתם ואת תחנתם ועשת
משפטם ותקבל מן שמיא ברת
שכינתך ות צלותון ות בעותון
ותפרע על לבוןן ופלחת לשמך אשר
הטאליך וכל פשעיהם אשר פשעו
בך ונתתם להחמים לפני שביהם
וחמים ותשכן לעמך ותבי קדכך
ולכל מרדיון דמרוו במימך ותתע
ותתנונו לחמין קדם שבונו ותחיק
עליון כי עמך ותחלתך הם אשר
הוצאת מיצרים מתוך כור הברז
ארי עמך ואחסנת איסו דאפיקתא
מיצרים מע כורא דברזלא להיות

בית כית
בעתי

ענין פתיחות אל תחנת עבדך ואל
תחנת עמך וישראל לשמיע אלהים
קראם אליך למייתי רעא קדמך להק
בעות עבדך ובעות עמך ישראל
צלותון בכל עיניך ואינון מיעו קדמך
כי אבה הבריתם לך לטובה מכל עמי
הארץ באשר דברת ביה משה עבדך
בדציוןך את אבותי מי מצרים ארץ
יהוה ארי את אפר שתנו לך לאחסנת
מכל עמי ארעא כליא דמיריתא
מטה עבדך באפקותך ות אבתנא
מיצרים מן ארץ
והו כלות שלמה להתפלל אל יהוה
את כל התפילה והתחנה הזאת קם
מלפני מזבח יהוה מביתו עש ברבו
ובפיו פרושת השמים והוה כדשע
שלמה לצלאה קדם מן תכל צלותא
ובעתא חדא קם מן קד מזבחא דיל
מזבח מים על ברבתי ויהוה פירקן
בציל לצית שמיא וועמך ועבדך את
כל קהל ישראל קול גדול לאמר והם
ועבדך נתבל קהל דישרא קל רב
למימר ברך יהוה אשר נתנו מעות
לעמי ישראל בכל אשר דבר לאנשי
דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר
ביר משה עבדך ברך מן היהבנותא
לעמיה ישראל בכל דמיליל לאבטיל
פיתנא חד מכל פיתנתי דקדמא
דמיליל ביר משה עבדיה יהוה יהוה
אלהינו ענינו באשר היה עם אבותינו
אליעזרנו ואל וספני יהוה מימדא

21
22
23
24
25
26

אלפי ועתה תבא עשרי ריבו וחלבו
 ותבית מקדשך שאר ריב מלכא וכל בני ישראל
 ישראל ביום ההוא קדש המלך את
 תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי
 עשה שם את העלוי את המצחה ואת
 חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר
 לפני יהוה קטון מהכיל את העולה
 ואת המצחה ואת חלבי השלמים
 ביום ההוא קדש מלכא ואת בית
 וקדש בית מקדשך שאר ריב ארבע
 את עלתא ואת מצחתא ואת תרבי
 קודשך ארבע מדיבחה ונחשך וקדש
 ודחוק מלכותך את עלתא ואת מצחתא
 ואת תרבי נבכת קודשך ויעש שלמה
 בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו
 קהל גדול מלבוא חמת ועד נחל מצרים
 לפני יהוה אלהיו שבכת ימים ושבעת
 ימים ארבעה עשר חס ועבד שלמה
 בעידן ההוא את חגא וכל ישראל
 עמיה קהל סג במעלצא דחמת ער
 גולא דמי צרים קדם ואתצא שבעה וחקק
 חובת ביתא ושבעה חובין חגא את
 ארבעת עשר חובין ביום השמיני
 שלח את העם ויבית את המלך וילם
 לאחיהם שמחים וסוביב על כל
 הטובה אשר עשה יהוה לרוד עבדו
 ולישראל עמו כיזא תמיצא שלח
 את עמיה ויביתו את מלכא ואחלו לקוד
 לקודו והיו כד חדו ושפיר ליבחו על
 כל טובתא ועבדו ליה מישחיהו
 ויהוה בבלות ויהוה אל עמיה

דהוה אלהנא בסעודצא כמא דהוה בס
 בסעודצא דאכתתא לא ישבדצא תא
 ויהוה קדש להטות לבני ישראל
 בכל חביו ולשמר מצותיו וחקקו
 ומשפטיו אשר צוה את אבותיו לא
 לאפסא לבכא לדחלתיה למקד בכל
 אורחו דתקנו קדמיהו ולמיסור פיקוחהו
 וקממיהו ודיצוהי דפקידת אכתתא
 והוה דבר אלה אשר התחננת לפני
 יהוה קדש אל יהוה אלהיו ימים
 ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט
 עמו ישראל דבר חס ביזמו ויהוה פת
 פיתגמי אוליו ובעתו מדק מיתקבלו
 קדם ואתצא חס ולי ליבועדו דין
 עמיה ועולבן עמיה ישראל פיתגם
 חס ביזמיה למען דעת כל עמי הארץ
 כי יהוה הוא האלהים איז עוד כדיל
 הדעון בלעמיהו ארעא ארץ יהוה
 אדום לית עוד ויהוה לבכס שלם עם
 יהוה אלהיו לבת בחוקיו ולשמר
 מצותיו ביום הזה ויהוה ליבסו שלם
 בדחלתא ריב אתא לבחך בקממיהו
 ולמיסור פיקוחיה ביוכא הדיו חמיק
 וכל ישראל עמו ונחום ובה לפני יהוה
 ויבא וכל ישראל עמיה מצבסין נבכת
 קודשין קדש ויזכח שלמה את זכרו
 השלמים אשר זכח ליהוה בקר עשרים
 ושנים אלה וצאז מיהו ועשרים אלה
 ויחננו את בית יהוה המלך וכל בני
 ישראל ונחום שלמה נבכת קודשך
 דנכס קדש ויחננו ריבו ויחננו

אסיה סוק

69

שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית
המלך ואת כל השוק שלמה אשר חפץ
לעשות והיה כד שיצי מלכא למעבד
זת בית מקדשא דיהוה וית בית מלכא וית
בל רעות שלמה ראיתרעו למעבד
והיא והוא אל שולמה
שנית כאשר ציאה אלי ובגבוקו ואת
מי לשלמה תיבנות בבית דאית עלי ליה
בגבוקו ויאמר יהוה אליו שביעתו את
תפלתך ואת תחנתך אשר התחנת לפני
הקדשותי את הבית הזה אשר בנתה
לשוכ שמי שם ער עולם והיו עיני ולי
שם כל הימים ואמר מי ליה שמי עתה
צלותך ובעתך רבעיתא מוקדמי אקדי
אקדי שותית ביתא הדין רבניתא לאט
לאשר את שוכ יתמי תמן עד עלמא ותמי
שביעתו שורא ביתו ואם רעותי מתעמא
תמן כל יומיא ואתה אמתך לפני כאשר
היה דוד אביך בתם לבב וכו' שר לעשות
ככל אשר צויתך חוקי ומשפטי תשמר
ואם את תתן קדמי כלל דהליך דוד
אבוד בקשימות לובא וסת ריעותא
למי עבד ככל דפקדתיך קמי ודיני
תיסר והקמתי את כקא מלכותך על
ישרא לעולם כאשר רבתי על יוד
אביך לאמר לא יכרת דאיש מעל
כסא ישראל ואקים ית מדיני מלכותך
על ישרא לעולם כמא רמולות עבודך
אבוד למימר לא תפק לך גבר מעלמותי
מלכותא וישראל אם שוכ תשובון אתם
ובניכם מאחור ולא תשמרו מצותי

דסב

דב

דס

דס

דס

יום
הס
תק
וק
ומ
לע
תע

חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ושמרתם
אלהים אחרים השתחוויתם להם אם
מיתב בתובון אתון ובניכור ממדת פיותי
ולא תיטרוז פיקודי וקמי דיהבית
קדמיכות ותהבון ותפלחו לטעות ע
עממא ותסגרו להון והכרתי אתיש
ישראל מעלפני הארצה אשר נתתי
להם ואת הבית אשר הקדשתי לשמי
אשר מעלפני והיה ישראל למשל
ולשפחה ככל העמים ואושיני תמסר
מעל אפי ארעא דיהבית להון ותבנת
דאקדשותי לשמי ארחיק מקבולמי
ויהי ישראל למתל ולשוקי ככל עממא
והבית הזה יהיה עליון כל עבד עליו
זסם ושרק ואמר על מה עשה הזה
ככה לארץ הדאת ולבית הזה ובינת
הדון והתה עליי ויהי חרב כל דמעבד
עליון וכלי ויעוד וימרו על מה עבד
כדון לארעא הדין והביתא הדין ואמר
על אשר עזבו את יהוה אל היהם אשר
הוציא את אבתם מארץ מצרים ויחוקו
באלהים אחרים והשתחו להם ויעבדו
על כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה
הזאת וימרו על דשוקי ותפוחא
דעאזהו דאפיק ית אבהוהו מארעא
דמצרים ואתקפו בטעות עממא
ומעדו להו תפוחין על כן איתמי
עליהו ית כל בי שותא הדין
ויהי מיקצה עשויים שעה אשר בנת
שלמה את שני הבתים את בית יהוה
ואת בית המלך והיה מסתערו שני

אשלי ט בן וסימון ודיעו ונתתם ימין מיריע ויסע
קדשתי או דבר איעקל א

דוד ה מלי בן וסימון מדיני וקמתי לעת בעמדי
את עברי בסגיל דוד צאריך

וכן נא שלמה מן תרון בתאית בית מ
 מן שאלה ות בית מלקא חרם מלך
 צד נשא את שלמה בעצו ארום בעצו
 בלשון וכוונת לכל הפעו אז יתן המלך
 שלמה לחיים עשרים עור בארץ המלך
 חרם מלקא צד סוף ית שלמה באע
 ארון ובאע בירון ובדבא לכל צו
 צוריה מלון יהב מלקא שלמה לחיים
 עשרים קרון בארע בללא וינא חיים
 מצר לראת את הערים אשר נתן לו
 שלמה ולא יסור בעינו ונפך חיל מצר
 למחוינת קרונה ריהב ליה שלמה ולא
 כשרא בעינו ויאמר מיה הערים הא
 האלה אשר נתנה לי אחי ויקרא להם
 ארץ צד עד היום הזה ואמר מיה
 קרונה האילון דיהבתא לי אחי וקרא
 להן ארע צד עד היום הזה
 ויטלה חרם למלך מאה ועשרים בכ
 והב ושלח חרם למלכא מאה ועשרין
 בכר דהכא וזה דבר המס אשר הגנה
 המלך שלמה לבעות את בית יהוה ואת
 בית ואת המלוא ואת כל חוקת חרש
 ואת חר ואת מצדו ואת צד דין פ
 פיתג מסקו מסין דמיץ מלכא שלמה
 למיבנות בית מן שאלה ות ביתיה
 ות מיליתא ות שורא דחושלם ות
 חר ונת ות צד פרעה מלך מצרים
 ענה וילכ את צד ויסדפה באש ואת
 הכנעני הישב בעיר חרף ויתנה שלוחים
 למט אשות שלמה פרעה מלכא דמיץ
 מלך וכבשות צד ואוקרה כנראות

מ
 מ
 מ
 מ

כנענאה דיתוב בקרתא קטיל ויהכר
 מתנא לברתיה איתת שלמה וכן שלמה
 את צד ואת בית חורח מחסין ובעש
 שלמה ית צד ות בית חורח ארעא
 ואת בעלת ואת תמר במדבר בארץ ות
 בעלת ית צד במדבר בארעא ואת
 כל ערי המסככות אשר היו לשלמה
 ואת כל ערי הרכב ואת כל ערי הפרשים
 ואת כל חשק שלמה אשר חשק לבעות
 בירושלם וכלבנו וכל ארץ ממשלת
 ות כל קרני בית ארעא דחוקה לשלמה
 ות קרני רתיבא ות קרני פרשתא ות
 כל רעות שלמה דאיתרע למיבנות
 בירושלם וכלבנו וכל ארע שולטניה
 כל העם הנותר מן האמרי החתי והפרזי
 החוי והעבוסו אשר לא מבצו ושרא
 המה כל עמי דאישתאר מן אמורא
 חיתאי פרואי חיואי ויבוסאי דלא מבצו
 ושרא איננו בניהם אשר בחרו אחריהם
 בארץ אשר לא יכלו בני ישראל לחרובם
 ויעלם שלמה למס עבד עד היום הזה
 בניהו דאישתארו בתריוון בארעא
 דלא יכלו בני ישראל לצמר חתוון ומצטון
 שלמה למסקו מסין עד חרם הדין
 ומבצו ושרא לא נתן שלמה
 עבד מן חם אנשי המלחמה ועבדו ושרח
 ושראשו ושרי רכבו ופרשיו ומבצו
 ושרא לא יהב שלמה למיחוי פלחויא
 איננו עבדי קרבא ועבדוהי רבצוהי
 וצברוהי רבצו רתיבוחי ופרשוהי
 אלה שרי הנצבים אשר על

המלאכה לשלמה חמישים וחמש ט
מאות הדודים בעם העשירים במלכה
אילוח רבני איסטריט יעא דמיכין על
עבודתא דלשלמה חמיש מאה וחמשין
דמפלחין בעמא דעבדין בעובדותא
אד בת פרעה עלתה מעיר ודד אליתה
אשר בנה לה אז בנה את המלוא בנה
בת פרעה כלוקת מקדמת ארדוד לבינה
דבנא לה בכין בעמית מילתא והעלה
שלמה של שפעמים בשנה עלות
ושלמים על המזבח אשר בנה ליהוה
והקטיר אתו אשר לפני יהוה ושלב
את הבית ואמר שלמה תלת חמין
בשתא עליון וביכפת קדשיון על
מדבנא דבנא קדו ומקטר עליון
קטורת בסמין דקדב וישלם זית
ביתא ואני עשה המלך שלמה בעמיו
גבר אשר את אילות על שפת ים סוף
בארץ אדום וספינתא עבד מלכא
שלמה בעמיו גבר דעם אילות על
כוף ימא דסוף בארץ אדום וישלח
חירם באני את עבדיו אנשי אגרות
וודעו הים עם עבדי שלמה ושדר
חירם בספינתא את עבדוהו גברו פפון
דאומימן דבדא ממא עם עבדי שלמה
ויבאו אופירה ויקחו משם חלב ארבע
מאות ועשרים כמר ויבאו אל המלך
שלמה ואתו לאופיר ונסבו מתבדא
דבנא ארבע מאה ועשרין בכרון וא
ואתו יאנו לות מלכא שלמה
ומלכת שבא שמיעת את שמיע שלמה

ב

ה

יבין ית
המלך
המלך

יב

יב. 10.

שמיעת יבין א בנורה אבניאיים א בכחוביים
ירבקה שכא און

לשם יהוה ותבאל לפסותו בחירות ומלכת
שבא שמיעת את שמיע שלמה לשמא
דין ואתת לפסותיה בבית ליד ותבא יו
דו שלמה בחל לכבד מאד גמלית
נשאים בשמים וזהב רב מאד ואבן
יקרה ותבא אל שלמה והדבר אליו אה
כל אשר היה עם רבקה ואתת ליהוה
במשוריון בצאן לחדא צמלון טעמן
בוסמין ורהבא סג לחדא ואבני טבן
ואתת לות שלמה ומלילת עמיה את
כל דהה עים ליבה ונגד לה שלמה
את כל דבריה לא היה דבר בעלם מן
המלך אשר לא הגיד לה וחתן לה
שלמה ית כל פיות צמיהא לא היה מידעם
ואיתכסא מן מלכא דלא חתן לה ותבא
מלכת שבא את כל חכמת שלמה וחכמת
אשר בנה וחות מלכת שבא ית כל
חכמת שלמה וביתא דבנא ומאכל
שלחני ומישב עבדיו ומעמד משוחתי
ומלבישיהם ומשקו ועלתו אשר עלה
בית יהוה ולא היה בה עוד רוח ומיכה
פתוליה ואסחרות עבדוהו ופיקס טע
משומשכיה ולבושיהו וסקותיהו
ועלתיה דפיתסק בית מלכא ויב
ולא אישית ארת בה עוד רוחא ותבא
אל המלך אמית היה הדבר אשר שמיע
בארצי על דבריה ועל חכמתה ואמרת
למלכא קושטא היה פיות צמיהא שמיעת
בארצי על פיות צמד ועל חכמתה ולא
האמינתו לדברים עד אשר באתי א
ותבא ית עני וחסה לא הער לי חסני

בין

בין

בין

בין

בין

בין

בין

בין

בין

בין

בין

בין

בין

בין

בין

בין

בין

בין

בין

בין

בין

בין

בין

בין

בין

בין

בין

בין

הוֹכַחְתָּ חֲכָמָה וְסוֹב אֶל הַשָּׁמַיִם וְעָרַד אֶת
 שָׁמַיִם וְלֹא הִימָנִית לְפִי־צִיָּא עַד
 רִאִיתִי וְחִוָּאָה עֵינַי וְקָא לֹא אִתְחַנְתָּ לִּי
 מִלֵּךְ מִהַדְחִיתִי אוֹכֹפֶתָא חוֹכְמַתָּא
 וְסוֹבָתָא עַל שָׁמַיִם עָרַד שָׁמַיִם אֵע
 אֲשֶׁר אֲנִשְׁךָ אֲשֶׁר לְעִבְדֵיךָ אֱלֹהֵי הַעַ
 הַעוֹמְדִים לְפָנֶיךָ תִּמְיֵד הַשָּׁמַיִם אֵת
 חֲכָמָתְךָ טוֹב וְעִבְדֵיךָ טוֹב עִבְדֵיךָ אֵילָן
 דְּחַיִּימִין קְדָמְךָ תִּדְרֹא דְשָׁמַיִם מִתְּ
 חֲכָמָתְךָ וְהִי חִוָּא אֱלֹהֵיךָ בֵּיתְךָ אֲשֶׁר
 חָפַץ בָּךְ לְתַעַל כְּפֹאֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֵהֱבֵת
 יְהוָה אֵת יִשְׂרָאֵל לְעַלְמֵי הַשָּׁמַיִם לְמִלְכָּךְ
 לְעִשְׂוֹת מִשְׁפָּט וְצִדְקָה יְהוָה יֵי אֱלֹהֵיךָ
 בְּרִיךְ רֵא וְאִתְרַעֵב בְּךָ לְמִיתָנְךָ עַל כּוֹרְךָ
 מִלְכּוֹתָא דְיִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵיךָ יְהוָה יֵי
 יִשְׂרָאֵל עֲלֵיךָ וְכִנְיָךְ לְמִיָּהוּת מִלְכָּא לֹכְ
 לְמִיָּעַבְדֵיךָ דִּין דְקָשׁוּס וְזָכוּ וְתַנּוּ לְמִלְכָּךְ
 מִיָּאָה וְעִשְׂרִים בְּכָר וְהֵב וְכַשְׁמִים הַדְּבֹר
 מִיָּאָר וְאִכּוּ וְקָרָה לֹא בְּאִכְבָּשׁוֹת הַחַוָּא
 עוֹד לֹכְ אֲשֶׁר בְּתַנָּה מִלְכַת שְׂבָא לְמִיָּה
 שְׂלֵמָה וְיִהְיֶה לְמִלְכָּא מִיָּאָה וְעִשְׂרִין
 בְּכָר דְהָבָא וְכִסְפִּין סָגִי לְחַדָּא וְאִכְבָּשׁוֹ
 טַבְלָא אֲתוּן כְּכֹסֶם צִיָּא הַאִינּוּן עוֹד
 לְסָגִי דִי־חֲכָמַת מִלְכַת שְׂבָא לְמִלְכָּא שְׂלֵמָה
 וְתַסְאֵי חִוָּס אֲשֶׁר צִטָּא וְהֵב מִאֹפִיר
 הָבִיא מִאֹפִיר עֵצִי אֲלִמְגִים הַדְּבֹר מִיָּאָה
 וְאִכּוּ וְקָרָה וְאִתְפַּיְצָתָא דְחִוָּס דְּמִתָּא
 דְהָבָא מִאֹפִיר אֲתוּן אֵת מִאֹפִיר אֵעִי
 אֲלִמְגֵי אֲפִי לְחַדָּא וְאִכְבָּשׁוֹ טַבְלָא הַעֵשׂ
 הַמִּלְכָּא אֵת עֵצִי הַאֲלִמְגִים מִסְעֵד לְבֵית
 יְהוָה הַלְבִיִת הַמִּלְכָּא וְכַשְׁוֹת וְכַבְלִים

וְהֵב דְּקָרָא וְסִימְנָהוּן וְאֵל תִּבְקֵר דִּין אֲבִדְהֵב וְחִוָּס
 חִוָּס הֵיב בְּךָ וְלֹא הִאֲמַעְתִּי וְיִמְסָאן

לְשָׂרִים לֹא בָּאָכוּ עֵצִי אֲלִמְגִים וְלֹא
 עָרָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְעַד מִלְכַת
 אֵעִי אֲלִמְגֵי אֲפִי לְבֵית מִקְדָּשָׁא
 דְּלִי הַלְבִיִת מִלְכָּא וְכִנְיָךְ אֲוִנְבִילָא לְבֵי
 לִי לֹא אֲתוּכּוּ אֵעִי אֲלִמְגֵי אֲוִלָּא אֵת
 אִיתְחַוָּיָא עוֹד יִבְרָא הַדְּבֹר וְהַמִּלְכָּא
 שְׂלֵמָה צִטָּא לְמִלְכַת שְׂבָא אֵת כִּלְחַפְעָה
 אֲשֶׁר שְׂאֵלָה מִלְכָּד אֲשֶׁר צִטָּא לְבֵי
 הַמִּלְכָּד שְׂלֵמָה וְתַפְן תִּלְכָּד לְאַרְצָה הָאָה
 וְעִבְדִּיהָ וְיִמְלָכָא שְׂלֵמָה יִהְיֶה לְמִלְכַת
 שְׂבָא וְתַבֵּל יַעֲוֹתָהּ דְשָׂאֵלָה מִלְכָּא
 לָהּ בְּעוֹתֵךְ מִלְכָּא שְׂלֵמָה וְאִיתְפַּעְתָּ
 וְאִוִּלָּת לְאַרְצָה הָאָה וְעִבְדִּיהָ
 וְהֵב מִשְׁקָל הַחֵב אֲשֶׁר
 בָּא לְשְׂלֵמָה בְּשִׁטָּה אַחַת שֶׁשׁ מִיָּאָה
 וְשָׁטִים וְשֶׁשׁ בְּכָר וְהֵב וְהֵב מִתְּכָל
 דְהָבָא וְחִוָּא אֵת לְשְׂלֵמָה בְּשִׁטָּה חֲדָא
 שִׁית מִיָּאָה שִׁיתִין וְשִׁית בְּכָר דְהָבָא
 לְבֵי מִיָּאָה הַתִּיִם וְכִסְפֵי הַתִּיִם
 וְכִלְמִלְכֵי הָעָרִב וּפְחוֹת הָאָרֶץ בְּרִי
 מִיָּאָה אֲוִנְבִילָא וְכִסְפֵי תַנְצִיָּא וְכִל
 מִלְכֵי סוֹבְכִינְתָּא וְשִׁלְמוֹת אֲרֵעָא
 וְעֵשׂ הַמִּלְכָּה שְׂלֵמָה מִיָּא
 מִיָּאָה צִנָּה וְהֵב שְׁחוּס שֶׁשׁ מִיָּאָה
 וְהֵב יַעֲלָה עַל הַצִּנָּה הָאֲחַת וְעַבְדֵי
 מִלְכָּא שְׂלֵמָה מִיָּאָה תִּרְיָצִין דְּהָבָא
 טַבְלָא שִׁית מִיָּאָה מִתְּכָלִין דְהָבָא מִקִּיק
 עַל־תְּרִיָּצָא חֲדָא וְשֶׁשׁ מִיָּאָה מִצִּנָּה
 וְהֵב שְׁחוּס שְׂלֵמָה מִיָּאָה וְהֵב יַעֲלָה
 עַל־הַצִּנָּה הָאֲחַד וְיִתְנֵם הַמִּלְכָּד בֵּית יַעֲ
 הַלְבָּנוּ וְתִלֵּת מִיָּאָה מִצִּנָּה דְהָבָא שְׂבָא

צצצא

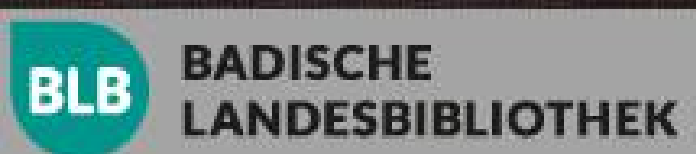
תלפין

במה לבנוש שקץ מואב בחר אשר על
 פני ירושלים ולמלך שקוץ בני עמון
 בכיזבנא שלמה בביתא לבנוש שקוץ
 מואב בטורא דעל אפי ירושלים ולמלך
 שקוץ בני עמון ובן עשה לכל בניו
 הצבאות מקטרות ומזבחות לאלהיהן
 ובן עמר לכל בשוהי בעת עממיא מסך
 בוסמיו ומדבחו לשענותיהו ויתאבה
 יהוה בשלמה כיצקה לבו מעם וזהו
 אלהי ישראל הבראה אלנו פעמים תקות
 הוציאנו בשלמה ארץ איתפס ליביה
 מרחלתא דילא הא השדא דאתגלי
 ליה תרתין ימינו וצוה עליו עלהב
 הזה לבית לבת אחרי אלהים אחרים
 ולא שוכר את אשר צוה הזה ופקד
 עליו עלפיתנבא הדיו בדיל דלאפית
 בחר טעות עממיא ולא נטר את ופקד
 ולאמר יהוה לשלמה
 יעז אשר היתה זאת עמד ולא שוכרת
 ברוח וחקתו אשר צויתו עלך קרע
 אקרע את המזבחה מעליו ותפקדה
 לעבדך ואמר לי לשלמה חלה היתהא
 עימד ולא נטרתא פוקדת וקממיא
 תפקדות עבד אשראה אשרי מרת
 מלכותא מינך ואיתמינה לעבדך אד
 בימך לא אלטטה למען הך אבד
 מיד כבד אקרענה בדם ביומד לא
 אעבדנה בדיל דוך אבדך מיד בך
 אשרי רק את כל המזבחה לאאמע
 טבט אחד אתו לבנך למעורר עבד
 ולמען ירושלים אשר בחרתי לחודית

חמלך שלמה אהב נשים .11
 נביות רבות ואתבת פרעה מאבית עב
 עמיות ארמיות ערמיות חתיות ומלכאשל
 שלמה רחם נסיון בעת עממיו כבאן וית
 בתפרעה מואבן עמונאן ארוכיאן צדאן
 חיתאן מוהגים אשר אמר יהוה אלבני
 ישראל לא תבאו בהם והם לא יבאו בכם
 אכן יען את לבכם אחרי אלהים שהם
 דבק שלמה לאחכה מיו עממיא דאמר
 יהוה לבני ישראל לא תערכו בהווא
 ואינו לא תערכו בכון דילמא וטעון
 את לבבך בחר פועותיהו בהווא איתע
 שלמה וימרום ויהי לו נשים שרות טא
 טבעמאית ותלשים שלש מאות ויחן
 נסו את לבו והואה ליה נסיון מלכו
 טבעמאית ולחיון חלת מאה ואטעמאית
 נשוחת ליביה ויהי לעת זקנת שלמה
 נסו חסו את לבו אחרי אלהים אחרים
 ולא היה לבנו שלם עכ יהוה אלהיו בלבב
 הך אביו והוה לעדן דקב שלמה נפ
 נשוחל אטעמאית חת ליביה בחר טעות
 עממיא ולא הוה ליביה שלים ברחלתא
 ויהי איה בליבא דדוד אביו ויהי
 שלמה אחרי עשתות אלהי צדנים ואחר
 מיתם שקוץ עמונים ואח שלמה בחר
 עשתות טעות צדונא וכתר מלכום
 שקוץ עמונא 1 1 ויעש שלמה
 הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה
 כדוד אביו ועבד שלמה רביש קדם
 וי ולא אשקם בחר ורחלתא דין בחר
 אביו אדכנה שלמה

בראה בן בן וסיפ פעמים בתחילה וכל אודים הנראים

אביו פתחין בן וסיפ וישרז ויאו אחקי וחתת והמלך א

כל מלכות אלא אשרי שיבטא חן אתו
 לבנך בדיל רוח עבדי וברוך דושלם
 דאיתר עיתו ויקם ויהיה
 ססול שלמה את חדר הארומי מורע
 המלך הוא בארומ דאקום לישטן לע
 לטרמה ית הדר ארומי אה מורעא ד
 רמלכא הוא בארומ ויהי בדיות רוח
 את ארומ בעלות וואל שר הצבאלק
 את החללים ויק כל ובר בארומ ויהי
 בד הנה הדר בארומ כד סליק וואל רב
 חילא לחלצא קטיליא וקטל כל וברא
 בארומ כי שטת חרשים וטב שם א
 וואב וכל ישראל שר הכיות כל ובר
 בארומ ארי שיתא ורחין וקוב תמן
 וואב וכל ישראל שר דקטל כל וברא
 בארומ ויברח אוד הוא ואנשים
 ארומים מעבדי הדר אתו לבוא מערמה
 וחדר נטר קטן וערק אוד הוא ונצלין
 ארומי און מעבדי אבהו עמיר
 למיסקל למצרים וחדר זניק זעיר
 ויקמו בימרו ויקאו פארן ויקרו
 אנשים עמים מפארן ויקאו מצרים
 אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית
 ולחם אמר לו וארץ טעלו וקמו
 במדון ואת לפארן חבירו גבלין א
 עומהון מפארן ואת למצרים לות
 פרע מלך רמצר ויהי ליה ביתא ומון
 אמר לספקא ליה וארשא וקב ליה
 ויקצא חדר חן בעיני פרעה מאד
 ויתן לו אשה את אחות אשתו אחות
 תחפנס הגבירה ואשכח הדר רחמי

פ 2

פ 2

פ 2

פ 2

פ 2

בעיני פרעה לחדא ויהי ליה אותתא
 את אחת איתתיה אחתה דתחפנס מלכא
 ותלד לו אחות תחפנס את גנת בע
 ותצמחה תחפנס בתוך בני פרעה ויהי
 גנת בית פרעה בתוך בני פרעה ויהי
 ליה אחתה דתחפנס ית גנת מרומ חן
 ותסלמה תחפנס בע בית פרעה ויהי
 גנת רבי בית פרע בע בני פרעה ויהי
 שמע במצרים כי שכב רוח עם אשתו
 וכי בית וואב שר הצבאל ויאמר הדר
 פרעה שלחני ואלף אל ארצי וחדר
 שמע במצרים ארי שביב רוח עם
 אבהו וואב מית וואב רב חילא וואב
 הדר לפרעה שלחני ואיקף לארע
 ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר עמי
 והנך מבקש ללכת אל ארץ ויאמר
 לו כי שלח תשלחני ואמר ליה פרעה
 ארי מה את חסר עמי דאת בעי למי
 לארע ויאמר לא ארי שלחא בשלחני
 ויקם אלהים לו שטן את
 רוחו בן ארבע אשר ברח מאת חדעו
 מלך עובה ארציה ואקים לו ליה פסו
 ות רוחו בר אלונד דערק מן קרב
 הדר עור מלכא דצובה רבונד
 ויקבץ עליו אנשים ויהי שר גרוד
 בהרג הדר אתם וילכו דמישק וישטו
 בה וימלכו בדמישק ובגושעוהו
 גברין ויהי רב משורת אבד קטל הדר
 ותחון ואלו לדמישק ותחון ומי
 בדמישק ויהי שטן לישדאל כי ימי
 שלמה ואת חרעה אשר הדר ויקן

פ 2

פ 2

132

אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע
 את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את
 עשרה השבטים ואמר לירבעם סבך
 עשרה סדקין אריכדן אמר יי אלהא
 דישראל האנא מערית מלכותא
 מידא דשלמה ואמט לך ית עשרה
 שיבטין והשכט האחד יהיה לו למען
 הוד עבדו ולמען הוושלם העיר אשר
 בחרתי בה מכל שבט ישראל ושכמא
 חד יהי ליה בריל הוד עבדו ובריל הושלם
 קתא דאיתרעותו בה מכל שיבטין א
 דישראל ועו אשר עזבו וישתרו
 לעשות אלהי צדוץ ולכמוט אלהי
 מואב ולמלכא אלהי בני עמון ולא הלו
 בדרבי לעשות הוישר בעיני וחקתי וכ
 ומשפטו כדור אביו חלתו טבין מוחצ
 וסגרו לעשות טעות צדא ולכמוט
 טעות מואבא ולמלכוס טעות בני
 עמון ולא הליבו באורחן ותקצו קרמי
 למעבד דכסר קרמי והימי ורעבי כדור
 אמהו ולא אקח את כל המלכה מידו
 כי צטא אשיתטי כל ימי חיי למען הוד
 עבדו אשר בחרתי בו אשר שכר מעות
 וחקתי ולא אקב ית כל מלכותא מוצה
 ארי מלכא או שוניה בליומי חינוח
 בריל הוד עבדו דאיתרעותו ביה וצט
 פיקורו וקמיני ולקחתי המלכה מיד
 בני ונתתי לך את עשרת השבטים
 ואיסק מלכותא מידא דבריה ואתנה
 לך ית עשרה שבטין ולכע אתן שבט
 אחד למען היות נר לרוד עבדו כל

בישראל חמלך על ארם והנה כסו
 לישרא כל יומי שלמה ויתבישתא
 רעבד הוד ומרד בישראל ויילך על
 וירבעם ברבעט אפרתי
 מנה צדה ושם אמו צדושה אשה אל
 אלמנה עבד לשלמה ורם יד במלך א
 וירבעם ברבעט אפרתי רמו צדושה
 ושום אמה צדושה אמתא ארימלתא
 עבדא לשלמה וארם ידא במלכא יהיה
 הוד אשר הרים יד במלך שלמה כנה
 את המלוא כע את פרי עיר הוד אמו
 ויו פיתגא דארם ידא במלכא שלמה
 כנא ית מליתא אחר ית תירעתא קתא
 הוד אמה והאיש ירבעם גבור חיל
 וירא שלמה את הצער כי עשה מלאכה
 הוא ויפקד את כל סבל בית יוסף וצמא
 ירבעם גבור חיל והוא שלמה ית עולמא
 ארי עבדו עבדו קתא הוא ומני יתיה לכל
 מסקי מיסין רבית יוסף
 והיבסת ההיא וירבעם יצא מירושלם
 ומצא אתו אחיה השלע הצביא בדרה
 והוא מתכסה בשמלה חדשה ושענתם
 לכנס בשדה והוא בעירצא והוא ויר
 וירבעם נפק מירושלם ואשכח תורה
 אחיה שילוצא נביא באורחא והוא
 מתכסי בכמותא חתא ותרויהון בלחודיהון
 בחקלא ויתפש אחיה בשמלה חדשה
 אשר עליו ויקרעה לשנים עשר קרעים
 ואחר אחיה בכמותא חתא רעודו
 וקדח לתרו עשר סדקין ואמר לרוב
 לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כד

הימים לפני מירושלם העיר אשר בחרותי
 לי לשום שמי עם ולכרית אתן שכנא
 חרבתי לקצא מלכי דוד עבדי כל
 יומיא קדמי בירושלם קדמא ואחרי קדמ
 בה לאשראה שכינתי במזן ואתן אקח
 ומלכת בכל אשר תאחז בפסד והחיתמתי
 על ישראל ותתן אקרב ותמליך בכל
 דענא בפסד ותחי מלכא על ישראל
 והיה אם תשמיע את כל אשר אצו והלכת
 בדרך ועשית היסוד בעיני לשמור חקתי
 ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והיית
 עבד ובנותי לך בית נאמן כאשר בנותי
 לדוד ותתת לך את ישראל ויתן אם
 תקבול את דאפקדינך ותתן באורחך
 ותקנו קדמי ותעבד רבשך קדמילי
 למיטר קדמי ותקודי במאד עבד דוד
 עבדי ויתן מימרי בסערך ואקיים לך
 מלכי קדמי אכנא דקדמית דוד ואמן
 לך ית ישראל ואענה את דוד דוד
 ואת אך לא כל הימים ואשכנא ית דוד
 דוד גדול דאמרם לאכל יומיא
 ובקש שלמה לחמית את
 הרבעים ויקם הרבעים ויכרז ביצרים
 אל שישק מלך ביצרים ויתן ביצרים
 עד מות שלמה ובענא שלמה למקטל
 את הרבעים וקם הרבעים וערק למי צרים
 לות שישק מלכא דביצרים ותחז במצ
 עד דמית שלמה ויתן דודי שלמה
 וכל אשר עשה וחמיתו הלא הם
 בתובים עלמפר דבר שלמה וישאר
 פיתגמי שלמה וכל דעבד החובמיתיה

ל יכו
ס

ל יכו
רבי חזק
מצד
אוריאל
דוד

ל יכו
ס

ל יכו
ס
ס
ס
ס
ס

כל מלכא וכוונתו יתן בתובים הלא הם בתובים בעיני דוד
 סד הלא הם בתובים על ספר דודי שלמה וכל דודי הימים וכוונתיה
 בר מן דודי וכוונתו ויתן דודי וכוונתו ס

הלא אינן בתובין על ספר פיתגמי שלמה
 והימים אשר מלך שלמה בירושלם
 כל ישראל ארבעים שנה ויומי ארבעים
 שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים
 שנים וישכב שלמה עם אבתיו וקבר
 בעד דוד אביו וימלך רחבעם בנו ויהי
 ושבט שלמה עם אמהתו ואתקרב
 בקרבת דוד אמהו וימלך רחבעם ביום
 תחיתו
 שכם כי שכם באו כל ישראל להמליך אתו
 ואחל רחבעם לשכם ארי שכם אתו ביום
 וישדא לאמי לבא תתיה דוד בשמע ענינא
 בו נבט והיא עוד נובבי צרים אשר ביד
 מפני המלך שלמה וישכב רבעים מצרים
 והיה כי שמע רבעים כי נבט והיא עוד
 בען במצרים וערק מודקת מלכא
 שלמה ויתקב רבעים במצרים וישלחו
 וקדאו לו ובאו רבעים וכל חיל ישראל
 חדרו אל רחבעם לאמר ושלחו וקדוה
 ואתא ירבע וכל קהלא ישראל ומלכו
 שם רחבעם למימרי אכד וקדמית אתעל
 ואמה ענה וקל מעבודת אכד וקדמית
 חבסי אשר נתן עליה וקדמית אכד
 אקשי ית מירכא ואת בען אקל מפדחנא
 דאבד קדמא ומצוריה בקדמא ויתקב
 עלנא וצפחיה ויתקב ויתקב ויתקב
 שלמה ומים ושום אלו וילכו העם
 ואבד לחזן איחילו אוריס עד תלת
 יומין ותובו לחזן ואילו עמיא ויתקב חזן
 רחבעם את חזקנים אשר חזן עמדים
 את פני שלמה אכד בהיותו חזן לאמר

C.12

ל יכו
ס

ל יכו
ס

ל יכו
ס

ל יכו
ס

153R

אוך אתה טענים להשיב את העם הזה
 רבי ואחריה מלכא רחבעם בסביא
 והווי משמשו קדם שלמה אביה כהה
 קום למיכר איכרן אתון כחמלכו לא
 לאתבא יתעביא דרו פיתגמא וידברו
 אליו לאמר אב הווי תהיה עבד לעם הזה
 ועבדתם ועניתם וחסרת אליהם דברום
 סובים והווי לה עבדים כל היום ומלולו
 עמיה למיכר אם חמא וין ותעלב לעמא
 הווי ותפלו ותעמון מילין סכין ותמול
 עמון פיתגמין תקבון והווי לה עבדו
 כל הוויא ויעוב את עינת הוקנום אשר
 ועטתו ויעב את הילדים אשר גרלו
 את אשר העבדים תעו ושקת תמלס
 תסמא רמלכו ואתמליך בנקמא
 חמא עמיה רמשישו קדמיהו ו
 ואמר אלהם מה אתם גועבים ופסח
 רבי את העם הזה אשר רבו אל
 לאמר הקל מז חסל אשר נתו אבד עליה
 ואמר להווי מיה אשר מתמלכו ותבי
 פיתגמא ותעמא דרו דמלול עמיה
 למיכר אקל מז גרמא דיהב אבד עליה
 חמרו אליו הילדים אשר גרלו ארבו
 לאמר מה תאמר לעם הזה אשר דברו
 אלו לאמר אבד חמרו את עליו ואמרו
 הקל מעלינו מה תאמר אלהם קטנו
 עמו שמינו אבי ומלול עמיה נקמא
 דמינו עמיה למיכר כדן חמרו לעמא
 הווי דמלול עמיה למיכר אבד אתמיה
 ת מרמא ואמא אקל מיתגמא דרו דמלול
 עמיהו חמיה תיקמא מיעול חמיה

אוב
P

ראכה ועתה אבי העמים עליכם על
 כבוד ואני אוסיף על עליכם אבי וקר
 אתכם בשוטנים ואני אוסר אתכם בען
 בעקובים ובען אבא רביא עליכו מר
 תקף ואנא אוסיף על חמרו אבא רביא
 יתכוו בשדבוסין ואנא אוסיף יתכוו
 במרגמו וכו רבעם ובל העם אל
 רחבעם כום השולשו כאשר רבו חמיה
 לאמר שובו אלו כום השולשו ואתם
 רבעם ובל עמא לות רחבעם כומא
 תליתאה כמא רמלול מלכא רביא
 תוכו לחתי ביקמא תליתאה ועז חמיה
 את העם קטו ויעוב את עינת חמיה
 אשר יעמיהו ואתיב מלכא תעמא פי
 פיתגמין קטו ושקת ית מלכא רביא
 חמיהו וידבר אלהם מעינת הילדים
 לאמר אבי חמרו את עליכם ואני אוסיף
 על עליכם אבי וקר אתכם בשוטנים ואני
 אוסר אתכם בעקובים ומלול עמיהו
 כמלכא רביא רמלול מלכא רביא
 חמיהו ואנא אוסיף על חמרו אבא רביא
 יתכוו בשדבוסין ואנא אוסיף יתכוו כם
 בפתגמין ולא שמיס חמיה אל העם כו
 היתה פכה מעם חמה למען חמיה את
 רבו אשר רבו חמיה ביד אתה השלום
 אל יתעם בזנבם ולא תמל מלכא כו
 עמא את חמיה פיתגמא מן חמיה ברוח
 דחמיה ותפיתגמיה רמלול ית ביד חמיה
 שולוניה על רבעם ברבעם חמיה כל
 ישדאלכו לא שמיס חמיה אלהם חמיה
 העם את חמיה רבו לאמר מה לען חמיה

וישפוט בן בן חמיה ואם חמיה פיתגמין חמיה ויעינתם

בידו ולא בחלה בכו ויש אש לאהליק
 ויש אל עתה ראה ביתך וידך וילך ויש
 ישראל לאהלו וחוץ כל ישראל את
 לא קבל מלכא מינהון ואתבו עמא
 מת מלכא פיתגמא למינור מאילנא
 חולק בידו ולא אחקא בכר ושי צב
 לקויה ושרא בעז מלך על אינש
 ביתך ויד ואל ישראל לקויה וצב
 ישראל הישקם בעז והורה ומלך
 עליהם רחבעם ובע ישראל ויתבין ביה
 והורה ומלך על יהוד רחבעם
 וישלח המלך רחבעם את אדרם אשר
 על הים וירגמו כל ישראל בראבדומת
 והמלך רחבעם התאמץ לעלות מצוסה
 לעם יהושלם ושלח מלכא רחבעם
 אדרם ועל מסקי מסין ורגמו כל
 ישראל ויהי באבבא ומית ומלכא רחב
 איתקל למיסק ברתבא למיסק לירושלם
 ופשו ישראל בבית הוד עד היום הזה
 ומירו ישראל בבית הוד עד ימא הדין
 והי כשמיע כל ישראל
 כי שב רחבעם וישלחו ויקראו אתו אל
 הערה ומלכו אתו על כל ישראל
 לא הנה אחרי בית הוד וולת שכת
 והורה לבדו והנה כי שמש בלוש
 אר תב רחבעם ושלחו וקרו מתה לכו
 לבני שתא ואמלכו ותיה על כל ישראל
 לא הנה בטר בית הוד איתרון שבטא
 רבית והורה בלחודוהו וקרא רחבעם
 וירושלם ויקהל את כל בית יהודה ואת
 שבט בצמין מאה ופוזתם אלה

כס ויא
פ

כס כס

כס אה
אישתא
בלחודוהו

כס בעע
כס פיא

כס
כס
כס
כס

בעמין ין בלחין ין בקרא ין סינתון ביטת נכשה ואת כמין
 אחי יוסף ואל שדי וירא יוסף וישא עיניו והנה עניכם ואת
 כמין ואת יוסף ובעתה בעמין יוסף אפרים ויעברו בס עמון
 והי אית בעמין ובהו שאר ויהי גם אבנר אפר אל רחבעם
 קנה את שדי אשר בעמות תקש שופר כצבעה וכן לויים

כחור עשה מלחמה להלחם עם בית
 ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם
 בן שלמה ואתאר רחבעם לירושלם
 וכשכל רבית יהודה וית שויבטאות
 בצמין מאה ותמין אלמין גבר צב
 גבר עבד קרבא לאנחא קרבא עם
 בית ישראל לאתבא ית מלכות אלחוד
 בן שלמה והי רב
 האלהים אל שמיעיה איש האלהים
 לאמר והיה פיתגם כבואה מן קדש
 עים שמיעיה צבא דה למינור אמר
 אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל
 בלכות יהודה ובצמין ויתר העם ואת
 אימר לרחבעם בן שלמה מלך שבטא
 רבית יהודה ולכל בית יהודה ובצמין
 ושאר עמא למינור בה אמר והיה לא
 תעלו ולא תלחמו עמא חוכם בני ישראל
 שובו איש לביתו כי ביאתי פה והי
 הנה ושמעו את דבר יהודה ושמעו וכת
 כדבר יהודה כדעו אמר ין לאתקח ואל
 תצחו קרב עים אחיו בצו ישראל וכו
 צב לביתה ארי מן קדם מינור הוד
 פיתגמא הדין וקבלו ית פיתגמא ואל
 ותכו מלכיהל בפיתגמא דה
 ויבן רחבעם את שכם בהר אפרים ושב
 בה ויצא משם ויבן את פנאל ויבן
 רחבעם ית שכם בסוד רבית אפרים
 ויתב בה וצפק מתמין ובעא ית פנאל
 ויאמר רחבעם בלבו עתה תשוב הממלכה
 לבית הוד ואמר רחבעם בלבו בען
 וילמא תתב מלכותא לבית הוד אמ

ועלה

ועל העם הזה לעשות זכוים בכיר
 יהוה יהושלם ושכ לכל העם הזה אל
 ארצהם אל רחבעם מלך יהודה אם יקן
 עניא הדיו למעבד זכסת קוד טוונבלית
 מן שרא דול ביהושלם ונתפע לנבא
 דעמא הדול מן ריבונותו לתר חבעם
 מלך שיבטא רכות יהודה ויקט לו צני
 ותנוון לתר חבעם מלך שיבט רכות
 יהודה וועד המלך ויעש שני עני
 חב ויאמר אלהם רב לכם מעלות וד
 ויהושלם הנה אלוהי ישראל אשר
 העלו מארץ מצרים ואתמלך מלכא
 ועבד תרין עני רחבא ואמר להון כ
 פעאה וכן אודחא מלמסק לחופלת
 האינו וחלת ישראל דאפקוד מאוסא
 רי צדים וישכ את האחר בביתאל ואת
 האחר טתו ברין ושוו ותחד בביתאל
 חו ותבדו ויהי הדבר הזה לחטאת
 וללבו העם לפני האחר ערוץ והודה
 פיתנבא הדיו לחובא ואילו עמא קדם
 חו ש דו ויעש את בית כמות ויעש
 בהנעם מקצות העם אשר לא חזו בעני
 לוי ועבד ית בית כמן ועבד כומר יא
 דעת מו עמא דלא חזו מבעי לוי ויעש
 ויבעם חו בחודש השמיני בחמישה
 עשר יום לחודש בחג אשר ביהודא
 ויעל על המזבח אשר עשה בביתאל
 וכן לעלים אשר עשה ויעמיד
 בביתאל את כותו הכמות אשר עשה
 ועבד רבעם חגא בר חגא תליתא בח
 בחמישים עשר יוצא ליהודא כחגא

אמר

ב

ב

ב

ב

ב

ב

דבר כבודו בן וסיו באשר פת לנו הארון המסס הם חיותם
 אהים יהושלם גשביעו וילכו תול החכישית כדאת כינת
 וילכו בעטת עשרי ימי וחביון צבאות

על ג. פת בן וסיו שלמה יאשיהו לשם על-כל את
 וסוף
 פסקו
 בן

13

אלבנו לאמר חכשו לי החמור והחבשו
 וכלל עיני בלתי למימר ורצו לי חמור
 ורצו וילך ומצא את נבלתי משלתי
 בדרך חמור והאריה עמדים אצל
 הנבלה ולא אכל האריה את הנבלה
 ולא שבר את החמור ואול ואשמחית
 בכלתה רביא באורחא וחמדא ואריא
 קמין בספר נבולתא לא אכל אריאת
 נבולתא ולא תפר ית חמורא וישא
 הנביא את נבלת אויט האלהים וישחח
 על החמור וישחח ויבא אל העיר
 הנביא הוקן לספר ולקברו ונצל נבו
 שקרא את נבולתא הנביא ארמא ואתה
 של חמורא ואת נבולתא ואתא לקרתא רע
 הנביא שיקרא סבא למיספר ולמקסמה
 ונבח את נבלתו בקברו ומספר עליו
 הוא אחי ואחית מתנבולתיה בקיבניה
 וספרו עלוהו נוי על אחי ויהי אחרי
 קברו אתו ויאמר אלבנו לאמר בנותי
 וקברתם אתי בקבר אשר אושה אלהים
 קברו אצל עצמותי הנחו את
 עצמותי והיה בתי בקברו מתו ואמר
 לבנותי למימר כד אימות ותקברו
 יתי בקיב ארצנו ארץ קבר ביה
 בספר נבולתיה אחית מתנבולתיה כיהיה
 יהיה הדבר אשר קד אבדך חנה על
 המזבח אשר בבית אל ועל כל בתי הנביות
 אשר בער שברו ארי את קיבא ותקיים
 מתנבאד איתנבי מתנבא ארמי על
 ארצא ובבית אל ועל כל בתי נבולתא
 דבקרו שברו

ל
חמור
נבולת
ארי

ב
חמור
נבולת
ארי

ב
חמור
נבולת
ארי

ב
חמור
נבולת
ארי

ב
חמור
נבולת
ארי

ב
חמור
נבולת
ארי

והחמור

ב חמור
נבולת
ארי

ב חמור
נבולת
ארי

ב חמור
נבולת
ארי

ב חמור
נבולת
ארי

הדבר הזה לא שב ורבעס מודיקו חרע
 וישב ויעש מקצת העם כהני צמות
 החפץ זמלא את דרו ויהי כהני צמות
 מתנבא הדין לאתב רבעס מאוחזה
 ביסתא ותברעבר קצת מו עמיאמיר
 במתא דרעי מיקריב ותקורבניה ווחו
 במודין לבמתא ויהי בדבר הזה וחסמ
 בית רבעס ולהבחד ולהשמיר מעלפ
 הארמיה ויהיה בפיתנבא הדין לחוב
 בית רבעס ולצמרא הלשיצאה מעל
 אפי ארעא בעת הדיאחה
 אביה בן רבעס בעיוצא חמורא מוע
 אביה מרבעס ויאמר ורבעס אל
 אשתו קומי כא והסתגית ולא ידע
 כי אתי אשת רבעס והלכת שלחמה
 שם אחיה הנביא הוא תכר על למיך
 על העם הזה ואלמר רבעס לא אסתגית
 קומי כסן ותשתט ולא ידעון ראת
 אמת רבעס ותחבין לשולו האתבין
 אחיה נבולת הוא מילל עלי למיחמיר
 על עמיא הדין ולקחת בידך עשרה סוס
 וקדוים וקבך רבעס ובאת אליו הואגיד
 לך מה יהיה לבער ותקב בידך עשר
 סולמין דחוס וכיכבין וילוע דרבעס
 ותחבין לנחיה הוא יחוי לך מא יחי
 לרביא ומעש כן אשת רבעס ותקם
 ותלך שויה ותבא בית אחיה ואחיה
 לא יכל לראות כי קמו עיניו משו יבו
 ועברת כין אמת רבעס וקמת ואות
 לשולו ואתת לבית אחיה ואחיה לא
 יכול למיחוי ארי קמא עיטוה מעינה

ל
חמור
נבולת
ארי

ב
חמור
נבולת
ארי

ב
חמור
נבולת
ארי

ב
חמור
נבולת
ארי

ב
חמור
נבולת
ארי

ב
חמור
נבולת
ארי

ידע. יב בן וסימנין. יורותיכם ויטענת. יצייפסל כלם עמס
 ונפערבה ילפיו. ואטמא בא תפיה תטמפ. עיב עים לטמ. י

יהי ב בית הוקן ו נסוב כי היה יחיה. היה היה רבינו

אחרים וכיסכות להכעיסני ואתי השלמת
 אחר צד ואכאשתא למעבד מלך דהו
 קדמך ואולת ועבדת לך טעות עמם
 עממיא ויתבו לאר צא קדמי ופולח
 אר חוקתא מקביל עינך
 לכן הנני מיבא רעה אל בית הרבעם
 והסרתו לרבעם משתון בקור ועבור
 ועזב בישראל ובערתי אחר בית
 הרבעם כאשר יבער הגלל ערמון במין
 הא אנת מיתבי בשותא על בית הרבעם
 ואישי צי לרבעם ידע מדע אחד וע
 ושביק בישראל ואיפלי בית הרבעם
 במא דמערין בעלילא עד דהספין
 המית לרבעם בער יאכלו הכלים חמת
 בשדה יאכלו שד השביים כי יהוד
 דבר דימות לרבעם בשותא יכלו
 כלמיא דימות בחקלא יכלו עופא
 דשמיא ארי במיבד ארמי גר מין ואת צמי
 לבי לבית כבאה רגליה העירה ומת
 הגלל את קדמי איזול לבית במיעל
 רגליה לקרתא ימית רביא וספרו לו
 כל ישראל וקברו אתו כי זה לבדו
 יבא לרבעם אל קבר יעו נביא בו
 דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל לבית
 הרבעם ויספרו עליה כל ישראל
 ויקברו יתיה ארי מין בלחודיה ותבט
 לרבעם לקיטרא חלה ואישתבח מיה
 פיתגם ותקין קד יי אדא דישרא לבית
 הרבעם והקים יהוה מלך על ישראל
 אשר יכרות את בית הרבעם זה היום
 ומה גם עתה ויקים יי קדמויה מלכא

ה עירה ה בן וסיבנון ויסמס איט על חפרו ויעל בו
 לא יוכלו ואספו טו כבא דגליך וישילי ויבא דינסו

ויהוה אמר אל אחיהו
 הנה אשת הרבעם באה לרדפו דבר
 מעמך אל שעה חלה הוא כזה וכזה
 תדבר אליה ויהי כבאה והיא מתנבחה
 ולי אמר לאחיהו הא איתת הרבעם אתא
 למיתבע פיתגמא מינק על ברה ארי
 ממדע הוא ברין וכדון תמליל עיניה
 והו במיעלה והיא משתבא ויהי
 בשמע אחיהו את קול רגליה באה
 בסתו ויאמר בא אשת הרבעם לביה
 וה את מתנבחה ונאמי שלוח אליך
 קשה ויהוה בר שמע אחיהו מת קל
 רגלהא שלא בתרעא ואמר עליו איתת
 מדע למא דנן את משתבא ואנא
 שלוח לאיתנבאה עלך פיתגמין קשו
 לבי אמרי לרבעם כד
 אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר
 הרמיתך ממוך העם ואתנן נעוד על
 עמי ישראל איזול אמרו לרבעם
 מדן אמר יי אדא דישרא חלה
 ואפר שוק מיע עביא ומיעתך לכהו
 מלכא על עמי ישראל ואקדע את
 הממלכה מבית דוד ואתנה לך וליא
 הית בעבד דוד אשר שומר מיצות
 ואשר הלך אחרי בכל לבבו לעשות
 רק הישר בעיני ואעדיתי את מלכותא
 מבית דוד ויהבנה לך ולא היתא כ
 מעבד דוד רצטר פיקוח דיה לך
 בית פולחני בכל ליביה למיעבד לחוד
 תבשר קדמי ותדע לעשות מכל אשר
 היו לפנך ותלך ותעשה לך אלהים

על ישראל דישו עי יתבית רבעם וציון
 דקנים וזמא ריון וציון דיתולד מבין ולהיה
 והכה יהיה את ישראל כאשר יעוד הקנה
 כמים ונתש את ישראל מעל הארמה
 הטובה הזאת אשר נתן לאבתיהם וזה
 מעבר הנחל יען אשר עשו את אשריהם
 מכעיסים את ה' ויבאו יי ית ישראל
 כמאד נאיד קניא כמאד ויעקר ית ישראל
 מעל ארעא טובתא דרא ריהב לאבהתהון
 ויצליצו מעבר פרת חלק דעבדו ית
 אשר יהיו מרצו קד יי ויתן את ישראל
 בגלל חטאות רבעם אשר חטא ואשר
 החטיא את ישראל וימסר ית ישראל
 ביד חובי רבעם דרב החייב ית ישראל
 ותקם אשת רבעם ותלך ותבאתר צנה
 היאבאה בקה הבית העער בית וקמרת
 איתת רבע ואלת ואתת לתר צת היא
 עלת בסופי ביתא דרבא איתת ויקברו
 אתו ויספרו לו כל ישראל בדבר זה ור
 אשר רבד ביד עבדו אחיהו הנביא וקמו
 יתיה וספרו עלהו כל ישראל בפיתגמא
 דיי דמילול ביד עבדו אחיהו נביא וית
 דברי רבעם אשר גלחם ואשר מלך
 הנם סתובים על ספר דבר הימים למלכי
 ישראל וישאר פיתגמי רבעם דאגמח
 ודמלך הלא איצו סתיבו על ספר פיתגמי
 וזמא למלכיא דישרא והימים אשר
 מלך רבעם עשדים ושתים שמה ושכנ
 עם אבתיו ומלך נרב בצו תחתיו וזמא
 דמלך רבעם עשרין ותרתין שצו ושכנ
 עם אבהתו ומלך נרב ביה תחותו

לענין

ספר חתומים
 ספר חתומים
 ספר חתומים
 ספר חתומים

כ טע

ט טז

ט

ט

רחבעם בן שלמה מלך יהודה
 בן ארבעים ואחת שנה רחבעם כמלכו
 ושבע עשרה שנה מלך בירושלם ועוד
 אשר בחר יהוה לשום את שמו ששנמל
 שבעו ישראל ויפס אביו נעמה הנעמה
 ורחבעם בן שלמה מלך על דבית יהודה
 בן ארבעין וחמש שנו רחבעם בן מלך
 ושבע עשרה שנו מלך בירושלם קתא
 דאיתר עי יי לאשר אה טביעתיה תמן
 מכל שיבטיא דישרא ושום אימיה
 נעמה דמבני עמון ויעש יהודה הרע
 בעיני יהוה וקצאו אתו מכל אשר עשו
 אבתם בחטאתם אשר חטאו ועבדו
 דבית יהודה רביש קד יי וארעא קתומיה
 מכל דעבדו אבהתהון בחוביהון דחבו
 ויבנו גב המיה להם בקיות ומצקות וא
 ואשירים על כל גבעה גבוה ותחת כל
 עץ רענן ויבנו את איצו להון במון וקמו
 ואשירין על כל רמא מצטלא ותחות כל
 אילן עבדו ונב קדו היה בארץ עשו
 ככל התועבות הגוים אשר הוריש יהוה
 מפני בני ישראל ואת נפקת כרא הרת
 בארעא עבדו בכל תועבת עממיא חתק
 יי מן קד בני ישראל
 ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם ענה
 שושק מלך מצרים על ירושלם וזהו
 בשתא חמישיתא למלכא רחבעם סלק
 שושק מלך מצר על ירושלם ויקח את
 אצרות בית יהוה ואת אצרות בית המלך
 ואת הכל לקח ויקח את כל מצנני הזהב
 אשר עשה שלמה וצמיב ית אויבית

134 R

עשה לפניו ולא היה לבני שלם עמיתו
 אלהיו בלבב דוד אביו ואזל בכל חובי
 אביו ועבד קדמוהו ולא היה ליבית
 שלום בדחלתא דיה איהו בליבא דדוד
 אביו כי למען דוד נתן יהוה אלהיו
 לו נד במרושלים להקים את בנו תחתיו
 ולהעמיד את ירושלים ארץ ברזל דוד
 קיים ליה איהו ליה מלכו במרושלים לאקמא
 תבניתא בתרומה ולקיימא את ירושלים
 אשר עשה דוד את הישר בעיני יהוה
 ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו
 רק בדבר אוריה החתי ועבד דוד ות
 דבשר קד ליה ולא סטא מכל דפקדוהו
 יומי חייוהו לחוד בפיתגם אוריה חת
 חיתאה ומלחמה היתה בין רחבעם ובין
 רחבעם כל ימי חייו וקרבא הות בין
 רחבעם ובין רבע כל יומי חייוהו ויתר
 דברי אביו וכל אשר עשה הלא הם
 מתובים על ספר דברי הימים למלכי
 יהודה ושאר פיתגמי אביו וכל דעבד
 הלא אינו בתרביז על ספר פיתגמי יום
 יומיא למלכיא דבית יהודה ומלחמה
 היתה בין אביו ובין רבעם וקרבא הות
 בין אביו ובין רבעם וישכב אביו עם
 אבתו ויקבר את בער דוד ומלך
 אסא בנו תחמי ושכב אביו עם אבתוהו
 וקברו יתיה בקרתא דדוד ומלך אסא בקרי
 תחוקתו ובשנת עשרים
 לרחבעם מלך ישראל מלך אסא על
 יהודה ובשנת עשרין לירבעם מלכא
 דישרא מלך אסא על דבית יהודה

ויתר ה' כעל בסיס וסיכ אביו עמי וואס יחוקתו מנשה י

מקדשא דיה וית אוצרי בית מלכא וית
 מלא נסיב ונסיב ית כל מצע דהבארעס
 פלמיה ויעש המלך רחבעם תחוקתו
 נחשת והפקדו על יד שרי חרצים השמרים
 סתובות המלך ועבד מלכ דוד חילופיהו
 מצע נחשא ויפץ על יד רבעם רחשוא
 ותטרון תרע בית מלכא יהוה מדוכא המלך
 בית יהוה ישאום חרצים והטובים אל
 תא חרצים ויהוה בזמן רעלל מלכא לבית
 מקדשא דיה נסבין לחון רחשוא ומתבין
 לחון דהבארעס ויתר דברי רחבעם
 וכל אשר עשה הלא הם מתובים על
 ספר דברי הימים למלכי יהודה ושאר
 פיתגמי רחבעם וכל דעבד הלא אינו כ
 סתבין על ספר פיתגמי יומיא למלכיא
 ובית יהודה ומלחמה היתה בין רחבעם
 ובין רבעם מל הימים וקרבא הות בין
 רחבעם ובין רבעם כל יומיא וישכב רחבעם
 עם אבתו ויקבר עם אבתו בער דוד
 ושם אביו בעמה העמיות ומלך אביסבע
 תחמי ושכב רחבעם עם אבתוהו וא
 ואיתקבר עם אבתוהו בקרתא דדוד
 ושם אימיה בעמה דמכני עמון ומלך
 אנה ברית תחוקתו
 ובשנת שמינה עשרה למלך ירבעם בונט
 מלך אביו על יהודה ובשנת תכני עשרו
 למלכא דרבעם ברבעם מלך אביו על יהודה
 שלש שנים מלך במרושלים ושם אביו
 בשנת אבי שלום תלת שניו מלך
 במרושלים ושם אימיה מעכה בת
 אבי שלום ומלך בכל חטאות אביו אשר

C. 15.

138R

1
 תכל יהודה ויהיה רבני וטלו את אבני
 רבית את אשה רבנא בעשא רבנא
 בהו מלכא אמא ית גבעתא רביתנא
 וית מי צפא ויתר כל רבני אמא וכל
 גמחני וכל אשר עשה והערים אשר
 בנה ולא היתה כתבים על ספר רבני
 הימים למלכי יהודה רק לעת וקצרו
 תלה את רגליה ושאר כל פיתגמי אמא
 וכל גמחניה וכל רבני וקיר ורבנא
 הלא אינן כתבין על ספר פיתגמי וימיא
 למלכיא רבית יהודה לחוד לעידן פיתגמי
 מיע בר גמחני ויטוב אמא עם אבתן
 ויקר עבא רבני בעור רוד אביו ומלך
 והושפט בני תחתיו ויטוב אמא עם
 אבתו ויאיתקבל עם אבתו ויהיה
 ויהיה אבותיו ומלך והושפט בר יהוה
 תחותיה וצב בן רבעם
 מלך על ישראל בשנת שתים לאמא
 מלך יהודה ומלך על ישראל שתים
 תרב מן רבע מלך על ישראל בשנת
 שתים לאמ מלך שיבס רבית יהו ומלך
 על ישראל תרמין שנים ועש הרע
 בעיפ יהוה וילך ברוד אביו ובחטאת
 אשר החטיא את ישראל ועבר דביש
 לו ואלכאורח אבותיו ובחובותיהם
 את ישראל והקשר עליו בעשא רבנא
 רבית יששכר ובהו בעשא רבנא אשר
 לפשתים ונדב וכל ישראל צרים על
 גמחני ומוד עליה בעש בר אחי משפט
 רבית יששכר ובהו בעשא רבנא בגמחני
 ולפשתא ונדב וכל ישראל צורים על

רביע
502

1
 גמחני וימיתה בעשא רבנא שלש
 לאמ מלך יהודה ומלך תחתיו וקטלה
 בעש בשנת תלת לאמ מלך שיבס רבית
 יהודה ומלך תחותיה ויהי ככלו הסה
 את כל בית רבעם לא השאר כל נשמה
 לירבעם עד השמידו בדבר יהוה אשר
 דבר ביד עבדו אחיה חשילני ויהוה
 במימלכיה קטל את כל בית רבעם לא
 אשר כל נשמה לירבעם עד דשי ציה
 בפיתגמי ארז רמליל ביד עבדו אחיה
 שילתא על חטאות רבעם אשר
 חטא ואשר החטיא את ישראל בעש
 אשר רבעם את יהוה אלו ישראל על
 חובי רבעם רחב ורחיב את ישראל בארצותיה
 ראובן קד יי אהאוישרא ויתר רבני
 וכל אשר עשה הלא הם כתבים על
 ספר רבני הימים למלכי ישראל ושאר
 פיתגמי וכל רבני הלא אינ כתב על ספר
 פיתגמי וימי למלכי ישראל ומלכיה
 היתה בין אמא ובין בעשא מלך ישראל
 כל הימים וקרב אהות בין אמא ובין בעש
 מלך ישראל כל ימיהו
 בשנת שלש לאמ מלך יהודה מלך
 בעשא רבן אחיה על כל ישראל בתרצה
 עשרים וארבע שנה בשנת תלת לאמ
 מלך שיבס רבית יהודה מלך בעש
 אחי על כל ישראל בתרצה עשרין וארבע
 שנים ועש הדע בעיפ יהוה וילך ברוד
 רבעם ובחטאת אשר החטיא את
 ישראל ועבר דביש קד יי ואלכאורח
 רבעם ובחובותיהם רחיב את ישראל

סדריו ל בעש בסים - תיכר טולע מויע אליו ועבדו י

616

ויהי ובר יהוה אל יהואב חנני
 על בעשא לאמר והוה פיתגם צבואה
 מזקד ליעם יהואב חנני על בעשא לוי
 למימד יען אשר הרימתך מז העפר
 ואתך נגד על עמי ישראל ותלך מן
 הרבעם ותחטיא את עמי ישראל לה
 להכעיסני בחטאתם חלה דאפר שנתן
 עפרא ומימתך מלכא על עמי ישראל
 ואלתא בארחה הרבעם וחילבתא את עמי
 ושרא לארצא קדמי בחוביהוון הנני
 מכעיר אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי
 את ביתך בבית הרבעם בזבט האנא
 מפלי בתר בעש ובתר ביתה ואיתקלת
 ביתך בבית הרבעם בזבט המית לבעשא
 בעיר יאכלו הכלבים והמית לו בשדה
 יאכלו שוף השמים דימות לבעשא
 בקרתא מכלון כלביא דימות ליה
 בחקלא מכלון עופא דשמיא ויתר
 רברי בעשא ואשר עשה וצבוחת הלא
 הם כתובים על ספר דברי הימים למלך
 ישראל ושרא פיתגמי בעש ודענר
 וצבוחתיה הלא אינ מתוב על ספר פיתגמי
 וימיא למלכי ישראל וישב בעשא עם
 אמתו וקבר בתרצה ומלך אלה בע
 תחקיו ושכיב בעשא עים אבהותו
 ואיתקבר בתרצה ומלך אלה בריתה
 תחותיה ורנס ביד יהואב חנני וצביא
 רבר יהוה היה אל בעשא ואל ביתו ועל
 כל הרעה אשר עשה בעמי יהוה יז
 להכעיסו במעשה ידיו להיות בבית
 הרבעם ועל אשר הנה אתו ואת עים

א

א

א

והוא בר חנני צביא פיתגם צבואה מוסר
 לו היה על בעשא ועל ביתה על כל מי שיקרא
 דעבד קדמי לארצא קדמיהו בעבד
 יהוה למי יהוה בבית הרבעם על דקסליתיה
 בשנת עשרים ושש שנה
 לאכא מלך יהודה מלך אלה בז בעשא
 על ישראל אל בתרצה שנתים בשנת עשר
 ושית שניו לאם מלך שיבטא רמי חוהה
 מלך אלה בר בעש על ישראל בתרצה
 שניו וקשר עליו עברו זכרו שר מחצית
 הרב והוא בתרצה שנתו שמו בית
 ארצא אשר על הבית בתרצה ומיד
 עלוהו עבדיה ומיד רב חו מתירן רבני
 רמיא והוא בתרצה שנתו בית ארצה
 פעותא דיבביתא בתרצה ויהא זמיר וסמ
 ומיתו בשנת עשרים ושבע שנה לאם
 מלך יהודה ומלך תחקיו ואתא זכרו
 ומחיה וקסליתיה בשנת עשרין ושבע שניו
 לאם מלך שיבט דבית יהודה ומלך א
 תחותיהו ויהו במלכו בשבתו על כסא
 הנה את כל בית בעשא לאה שאר לו
 משתין בקר וצאליו ורעהו והוה
 במימלכיה במיתביה על בורסיה קלות
 כל בית בעש ולא אשאר ליה דעמזע
 וקרבותו וחברוהו וישמר זכרו אכל
 בית בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל
 בעשא ביד יהוא הנביא ושר צביא
 כל בית בעש בפיתגמא רל ומלך על
 בעש ביד יהוא נביא אל כל חטאות בעשא
 וחטאות אלה בנ אשר חטאו ואשר
 החטיאו את ישראל להכעיס את יהוה

137

עשה להחטיא את ישראל על חובות
 דהכ למיעבד דבש קד למיילכא דא
 מדע דבחוברהו דעבד דחייב את ישראל
 ויהי דברי זבדי דקשרי אפוד קשר
 הלא הם כחובים על ספר דברי הימים
 למלך ישראל ושמר פתגמי זבדי
 ביד דיהו דבדד הלא אינו בתביין על
 ספר פתגמי דומיא למלך ישראל
 או דילק העם ישחל דומ
 חצי העבודה אחר תבני פגצת דומלמי
 דחצי אחר עמרי בקין או תפלוג עמא
 ישראל לתרון פולגון פלגת עמא הוה
 בתר תבני בר צנת לאמלכותו ופלגא
 בתר עמרי ויחזק העם אשר אחר עמרי
 את העם אשר אחר תבני בו צנת ומת
 תבני ומלך עמרי דתקף עמא דבתר
 עמרי מז עמא דבתר תבני בר צנת ומת
 תבני ומלך עמרי
 בשנת שלשים ואחת שנה לאסא מלך
 יהודה מלך עמרי על ישראל שנים
 עשרה שנה בתר מלך שש שנים
 בשנת תלתיין חוד שניין לאסא מלך שבטא
 רבית יהודה מלך עמרי על ישראל תתא
 עמרי שניין סדר צ מלך שנת שניין וקראת
 דהר שניין מואת שמי בכמרים כסף
 וכן את החר ויקרא את שם העד אשר
 בנה על שם שמי ארץ החר שמי דון
 וכן את ברבא רשמיין מז שמי סתמין
 כמין דכסף וכן את ברבא וקרא את
 שמיא דקרתא וכן על שם שמי מדיה
 דסורא שמיין העשה עמרי הרע

אלה ישראל כחובותם על כל חובי
 בשא וחובי אלה בדיה דחבו ודחילט
 את ישראל לארצא קד יזא דישרא
 בשעמותהו ויהי דברי אלה וכל אשר
 עשה הלא הם כחובים על ספר דברי
 הימים למלך ישראל ושמר פתגמי
 אלה וכל דעבד הלא אינו בתביין על
 ספר פתגמי דומיא למלך ישראל
 בשנת עשרים ושבע שנה
 לאסא מלך יהודה מלך זבדי שבעת ימים
 בתר דה העם חנים על צפון בשפת עש
 עשרין ושבע שניין לאסא מלך שבטא
 רבית יהודה מלך זבדי שבעה יומין סת
 בתר דה ושמא שרין על גבטון דלפל שתאי
 וישמע העם הסנים לאמר קשר זבדי
 וכן הבה את המלך וימלוכו כל ישראל אל
 את עמרי שר צבא על ישראל כיום
 הוה כמחנה ושמע עמא דשרין לכ
 למימר מרד זבדי ואת קטלית מלכא
 ואמליכו כל ישראל את עמרי רב חילא
 על ישראל ביומא הוה אבמישרת אויעה
 עמרי וכל ישראל עמרי מנפתון וקרן
 עלת דה וסליק עמרי וכל ישראל עמיה
 מנפתון וקרן על תרסה ויהי בראת זבדי
 מן גבד העיר וכן אל ארמון בית המלך
 וישחא עליו את בית מלך באש ומרת
 דהוה חסא זבדי ארי או תבכי שרת
 קרתא ועל לא דרין בית מלכא ואוקיד
 עליו ית בית מלכא בעמא אוקית על
 חטאבו אשר חסא לעשות הרע בעיני
 יהוה ולבת ברוך דבעם וכחטאבו אשר

דעמרי דבן יורם בן חייב קאם חסון לבי עמי

בעני יהוה וירע מקל אשר לפני ועבד
 עמרי רביש קדו ואבאיש מקל הקדמות
 וילך בכל דרך ירכעם בו נכס ובחטאת
 אשר החטיא את ישראל להכעיס את
 יהוה אלהי ישראל בהבליהם ואולבכל
 אורח רבעם נכס ובחובותיהם רחוב
 ית ישראל לארצם קדו אצא וישראל
 בסעודתהו ויתר דברי עמרי ואשר
 עשה ונכתבו אשר עשה הלאהם
 בתובם של קפר דברי הימים למלכי
 ישראל ושאר פיתג עמרי וקבר
 ונבחרתהו וקברו הלא אינכתע על ספר
 פיתג יומי למלכיה דישרא וישכב
 עמרי עם אבתו ויקבר בשומרון ומלך
 אחאב בנו תחתיו ושכב עמרי עם
 אבתו והאיתקבר בשומרון ומלך
 אחאב בדיה ובחורתו
 ואחאב בן עמרי מלך על ישראל
 בשנת שלשים ושמנים שנה לאסא
 מלך יהודה וימלך אחאב בן עמרי
 על ישראל בשומרון עשרים ושנים
 שנה ואחאב בן עמרי מלך על ישראל
 בשנת תלתין ותמוצי פתגן לאם מלך
 שבטא ובית יהודה מלך אחאב בן
 עמרי על ישראל בשומרון עשרין
 ותרתין שנת ויעש אחאב בן עמרי
 הרע בעני יהוה מקל אשר לפני ועבד
 אחאב בן עמרי רביש קדו וקבר וקד
 הקדמות ויהו הנקל לבט בחטא אורח
 מרכעם בו נכס ויקח אשה את איזבל
 בת אתמל מלך צדנים וילך ויעבד

כז

כז

כז

כז

כז

כז

17

כז

כז

כז

את הנעל וישתחו לו יהוה שנים א
 בעיניו למיזל בחובי ורכעם נכס
 ונכס איתתא וית איזבל בת אתמל
 מלכא ד צידנא וואל ופלה ית בעל
 וסגד ליה ויהם ביהכח לבעל בית העל
 אשר בנה בשומרון ואקים אצורה
 לבעל א בית בעל א ויבנא בשומרון
 ויעש אחאב את האשרה ויפסח אתמל
 לעשות להכעיס את יהוה אלהי ישראל
 מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו
 ועבד אחאב ית אשרתא ואמות
 אחאב למיעבד לארצא קדו לאסא
 דישרא מלך מדבר וישרא דהו
 קדמותו בימיו בנה חיל בית האלה
 את דיהוה באבילים בביבן וסרה ובשעב
 צעורו העיב דלתיה כדבר יהוה אשר
 דבר בך והושע בן חנני ביומיה בנאח
 חיל ית בית מומי ית דיהו קסל אמת
 בובדיה כד שרי לשבילותה ובשעב ועד
 בנהו כו אקים דשחא בפיתגא דמי
 דמלול ביד א היהושע בן נון
 ויאמר אליהו התשבי מביטוי גלעד
 אל אחאב חיהוה אלהי ישראל אשר
 עמדת לפניו אס יהיה השמים האלה
 סל ומטר כי אם לפני דברי ואמר אליהו
 דמתשוב מתותבני גלעד לחאב ריש
 הוא א אצא דישרא דמשמשנת חמשה
 אמהי שנת האילין סלא ומיסדא
 אילהן כד אימר
 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ויהוה פתגס
 בנאח מן קדו עיניו למימרי ית ביה

גדל ורוב כמלכו בנה
 והיה כדפק חיל לטכס יב ביה מלכו יב ויהו דמלכו חמשה
 בר טון והאמינו כל בעיה קב ואמת לית אחאב ואמר ליה ימא לי
 ארום עבדיה על גירת מוסרה דיהושע ברען וכבית יב ביה מומי
 יב דיהו בען כן מיהו כל בני עט אחואא לחו חמשה דיהו
 רבא דיהושע אק אוסמרו לכן דולמא יפכו ליכסון הכעירן והפלו
 טעון סכראן והיסגרו להון ויהקו רבנא דלי בכין דכלי יכשמו
 לא יהו מטר ואר עא לאוסק יב איבה והא סגן היסן דלחין
 פולחנא סכראן ואפילו הכי מטר לא איתתכל על יבן יתשע והו
 כלמורה דפסח אק אוסמרו דיקונו בכך על מיכרית אלהי על
 על גירת מלכא דלי בכין הקד יונגה דליתו וואמר איתן כל ה

170R

ופשת לה קרובה ונסתרת בשחל כרדת
 אשר על פני הירדן אחיל מיבא ותו
 ותימני לה לקיחה ותוטמול בסחלא
 רכיות ועל אפי ירדנא ותה מהנדל
 השתה ואת הערבים צויתו לכלב להשם
 והי ממחלא תשתי ותעור ברא פקידות
 לכוריתך תמן וילה ועש כדבר יהוה
 ויח ויטב בשחל כרית אשר על פני
 הירדן ואיל ועוד בפיתגמא דיל ואיל
 ויתב בשחלא רכיות ועל אפי ירדנא
 והערבים מביאים לו לחם ובשר בבקר
 ולחם ובשר בערב ומד הנחל ושתדא
 ועורבא מיתו ליה לחמא ובשרא כב
 בצמרא ולחמא ובשרא ברמשה ומן
 עולא שתי ויהי מקדן ימים ויבש
 הנחל כילא היה גשם בארץ והיה מקות
 אוקיו ויבש נחלא ארי לא היה מיטרא
 בארשא ויהי דבר יהוה
 אליה לאמר והיה פיתגם בצמא מן קד
 עימיה למיכר קום לה ערפתה אשר
 יצדו וישבת שם הנה צויתו שם אשה
 אלמנה לכלבך קום אחיל לצרפת
 הליצדנא ותתוב תמן הא פקידות
 תמן איתתא ארמיתא לכוריתך ותקט
 ויהי ערפתה ויבא אל פתח העיר והנה
 שם אשה אלמנה מקש שות עמים וקרא
 אליה ויאמר קחי צא לי מעט מן סבלך
 ואשתה וקם ואחיל לצרפת ואת אלתע
 קומא והיא תמן איתתא ארמיתא מצמא
 אעין וקרא לה ויאמר קחי מעט לי ועור
 מיא מצמא ואישתי ותלך לקחת וקרא

א ב ג ד

ה ו ז ח ט י

יא יב יג יד

טו טז

יז יח

יט כ

כא כב

חרוב
 ברוך עבודתו
 מן עבודתו
 ו ערפא אה
 מן שיתו ויחמיה
 כהני אה ויקריכו
 קדמי וימי ולבתי
 העבדון במשירותו

מלכות מלכות מלכות

מלכות מלכות מלכות

צמד ועלו חיותא דמיטו חאלא חפרת כנ
 כפית צמא רון דמילול ביד איה
 ויהי אחר הדברים האלה חלה בן האשה
 בעלת הבית ויהי חליו חוק מאד ער
 אשר לא בותרה בו נשמה והיה בטר
 פית צמא האליו מרע צר אמתא מות
 ביתא והיה מרעה תקף לחרא עד ולא
 איטתארת ביה נשמה ותאמר אל
 אליהו מיה לי ולך איש האלהים באת
 אלי להזכיר את עוני ולהמית את בני א
 ואמרת לא יהו ביה לי ולך צמא דמיתא
 לחיה לא דברא חובי ולמיקשל ית ברי
 ותאמר אליה תני לי את בער ויקחהו
 מחיקה ויעלהו אל העליה אשר הוא
 ישב שם ושכבהו על מטתו ותאמר
 לה קני לי ית מרדק ונכביה מחנה ואמרה
 לעליתא והוא יתב תמן ואשכבה על
 ערקיה ויקרא אל יהוה ותאמר יהוד
 אלהי הנם על הארצה אשר אני
 מתגור עמה הרעתי להמית את בנה
 ועלי קד יי ואמר יי איה דאת רחום על
 ארמלתא תנא ותנא דאר עומה לא
 ותבאיש לה ולא ימית ית סרה ותמרד
 על הילד שלש פעמים ויקרא אליהו
 ותאמר יהוה אלהי קטוב נא בפשהויל
 חזה על קרבו ואיתמסק על רביא תלת
 ימינו ועלי קד יי ואמר יי איה תתוב
 בעז נפשא דרביא הדין במיעוהו וישמע
 והיה בקול אלהו ותשב נפש הילד על
 קרבו והווי קביל יי צלותא דאיהו ותסת
 נפשא דרביא במיעוהו והווי תקח אלהו

וי

C. 18

את הילד ויחזרהו מן העליה הביתה
 ויתנהו לאמו ולאמר אליהו ראי חי בך
 ונסיב איה ית רביא ואחתיה מן עולתא
 לביתא ויהביה לאמייה ואמר איה חוק
 דחוקא בך ותאמר האשה אל אלהו
 עתה זה ידעתי כי איש אלהים אתה
 והיה בפיך אמת ותאמר אמתא לאיה
 בעז רון דרענא ארי צמא איה ואת עתנא
 דיה בפומך אינו קשוט
 ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל אלהו
 בשנה השלישית לאמר לה דראה אל
 אחאב ואתנה מסר על פני הארמלה
 והיה לוין ימין סגיאן ופיתגבואה
 מרדק יי היה עים ציה בשנתא תליתיתא
 למימר איזל אית סווי דאחאב ואתון
 מיטרא על אפי ארעא וילך אלהו לחתא
 אל אחאב והרעב חוק בשמרון וצמא איה
 לאיתתא דאיה נכפנא תקף בשמרון
 ויקרא אחאב אל עובדיהו אשר על הבית
 ועבדיהו היה ירא את יהוה מאד והיה
 אחאב לעובדיה רמינא על ביתא ועוסי
 דחול מרדק יי לחרא ויהי בהם ית אחאב
 את צמא יהוה ויקח עובדיהו צמא
 נביאים ויחביאם חמישים חמישים אש
 במערה וכלכלם לחם ומים והיה מר
 קטילת איזבל ית צמא דיה ודבר עמל
 מצה צמיון ואטמיריטו חמישין חמישין
 צמא במיעוהו וסודריון בלחמא י
 ובמא ויאמר אחאב אל עובדיהו ד
 בארץ אלכל מעוני חמים ואל כל
 הנחלים אולי נבי צא חזיר ונחיה סוס

וי

ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל אלהו בשנה השלישית לאמר לה דראה אל אחאב ואתנה מסר על פני הארמלה והיה לוין ימין סגיאן ופיתגבואה מרדק יי היה עים ציה בשנתא תליתיתא למימר איזל אית סווי דאחאב ואתון מיטרא על אפי ארעא וילך אלהו לחתא אל אחאב והרעב חוק בשמרון וצמא איה לאיתתא דאיה נכפנא תקף בשמרון ויקרא אחאב אל עובדיהו אשר על הבית ועבדיהו היה ירא את יהוה מאד והיה אחאב לעובדיה רמינא על ביתא ועוסי דחול מרדק יי לחרא ויהי בהם ית אחאב את צמא יהוה ויקח עובדיהו צמא נביאים ויחביאם חמישים חמישים אש במערה וכלכלם לחם ומים והיה מר קטילת איזבל ית צמא דיה ודבר עמל מצה צמיון ואטמיריטו חמישין חמישין צמא במיעוהו וסודריון בלחמא י ובמא ויאמר אחאב אל עובדיהו ד בארץ אלכל מעוני חמים ואל כל הנחלים אולי נבי צא חזיר ונחיה סוס

141R

ויציאתך והרצני ועבדך ירא את יהוה
 מצעור ויהי ער דאנא אחיל מלכותך
 רוחא קדו וטליתך לצתך ולא ארע
 ואיהך לחונאה לאחאב ולא ישכחניך
 ויקסלונני ועבדך החיל מוקד ליי מיעור
 הלא הגד לארצי את אשר עשיתי בחרג
 איכל את נביאי יהוה ואחכא מצבאי יהוה
 מאה אוש חכמים חכמים איש במיעור
 ואכלכלם לחם ומים הלא איתחיה לרובני
 מה רעברית בדקסלת איכלת נביאי
 דני ואיטמרת מצביל ארצי מאה צבדין
 חמיטין חמיטין צבר אכמי ערותא וסוכותנין
 בלחמא ובמייא ועתה אתה אמר לד אמר
 לארציך הנה אליהו חרצני ובען את אמר
 אחיל אמר לרוביך הנה אנהו ויקסלונני
 ויאמר אליהו חי יהוה צבאות אשר עמית
 לפעור כי היום אראה אלהי ואמר איהו קיים
 הוא לי צבאות רפשיטנא קדמייהו ארי
 וצבא דין איתחיהו ליה וילך עוריהו לקראת
 אחאב ויצד לו וילך אחאב לקראת אלמנהו
 ואיל עבדיהו לקדמות אחאב וסמי ליה
 ואיל אחאב לקדמות איהו ויהי כרצות
 אחאב את אליהו ויאמר אחאב אליה האתה
 זה עבד ישראל ויהוה כהן אחאבית
 איהו ואמר אחאב ליה האת דין עבדיה
 דישרא ויאמר לא עבדתי את ישראל
 כי אם אתה ובית אביך בעזככס את מצות
 יהוה ותלך אחרי הכעלים ואמר לא
 עברית ית ישראל איהו את ובית אביו
 כד שובתו מת פיקוד יארצי וטעמתינו
 בתר בעליא ושנה של חקבז אלי אתכל

ופד ולא נכרית מזהבקה ויאמר אחאב
 לעבדיה הליך בארעא על כל מיבועי
 מיאוועל כל סוליא מאיסו נשכח עסכא
 ונדיים ססון וכודעון ולא נפקס מכערת
 ויחלקו להם הארץ לעשר בה אחאב הליך
 כדרך אחד לפדו ועבדיהו הליך כדרך
 אחד לפדו ופליגו להון את ארעא למיעער
 בה אחאב הליך בארעא חל בלחוריהו
 ועבדיהו הליך בארעא חל בלחוריהו
 ויהי עובדיהו כדרך והנה אליהו לקראתו
 ויכחיהו על פניו ויאמר האתה זה
 אדני אליהו ויהוה עובדיהו אחאב אחאב
 והא אליהו לקדמותיה ואישתמיודעיה
 ונפל על אפיה ואמר הנה את דין ריבתי
 איהו ויאמר לו אני לד אמר לארציך
 הנה אליהו ויאמר ליה אנא אחיל אמר
 לרוביך הנה איהו ויאמר מה חטאתי
 כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב
 להמיתני ואמר מה חבית ארי את מסר
 ית עבדך בידא דאחאב למיקסלוי חס
 יהוה אליהך אם יש גי ומכילכה אשר
 לא שלח ארצי שם לבקשך ואמרו און
 והשמע את חמילכה ואת הגני כי לא
 ימצאנה קיים הוא איי ארך איס איתעס
 ומלכו דל אטלח ריבועי גכו למתכשך ואמרו
 לא חכה באומיני ות מלכות איהו עמיה
 ארי לא מיטכחך ועתה אתה אמר לד
 אמר לארציך הנה אליהו ובען את אמר
 אחיל אמר לרוביך הנה איהו ויהוה אני
 אלו מאתך ורוח יהוה ישאך על אשר
 לא ארע ובאתי להגיד לאחאב ולא

וישראל אל ה' הכרימל ואת נביאי הנביא
 ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה
 ארבע מאות אכלו שלחו איזבל ובען
 שלח בניש לחתית את כל ישראל לטור
 במלאות נביאי בעלא ארבע מאה
 וחמשים ונביאי אשרתא ארבע מאה
 אכלו פתורא דאזבל וישלח אחאב
 בכל בני ישראל ויקבץ את הנביאים אל
 ה' הכרימל וישלח אחאב בכל תחום
 ישראל ובניש את נביאי לטור במלא
 וישלח אל כל העם ויאמר ערבות אתם
 פסחים על פתני הסעיפים אם יהיה
 האלהים לכו אחריי ואם הנביא לכו
 אחריי ולא ענן העם את ה' וקריב
 אהו לכל עמא ואמר עד איכתי איתן
 פלגין לתרון פולגין אם יהיה הוא אהים
 פלחן קדמיהו ולימא איתן סקין פת
 בעלא דלית ביה צדקה ולא אתיבו עמא
 יתיה פיתגם ויאמר אליהו אל העם אנן
 נותרנו נביאי ליהוה לבדו ונביאי הנביא
 ארבע מאות וחמשים איש ואמר צה
 לכל עמא אלא אישתא רית בני אהו
 בלחתי ונביאי בעלא ארבע מאה וחמ
 וחמשים אצרא ויתעלצו שנים פרים
 ובחור להם הפרה אחד ויתחוו וישלחו
 על העצים ואש לא ושיבו ואני אעשה
 את הפר האחר ונתתי על העצים ואש
 לא אשים ויתחבון לבא תרון תורין
 ויבחרון להו תור אחד ויתדמוניה וישלחו
 על אעמא ואש לא וישלחו ואנא אעבדו
 ות תורא חד ואישתי על אעמא ושתא

אלהים

פלגין
 סקין
 פת
 פתני

ויתע. ו ירפין בק וסיכטון פרים לעשתי. נס. א. ו
 וישלחו. ו ירפין בק וסיכטון. על העצים וישלחו.

לא אישוי וקראתם בפסח אלהיכם ואני
 אקרא בשם יהוה והיה האלהים אשר
 יענה באש הוא האלהים וישלח העם
 ויאמרו טוב הדבר ותיקחון בשום שעתון
 ולא תתענו מוקדם דלית ביה עיון נים
 אנא איצלו בשכי אהו וישלח מימיה
 וחת אשתא ארי ויהוא אהים ואתכל
 עמא ואמר תקין פיתגמא ויאמר אהו
 לנביאי הנביא בחרו לכם הפר האחד ועשו
 ראשונה כי אתם הדכים וקראו בשם
 אלהיכם ואש לא תשיבו ואמר אהו
 לנביאי בעלא בחרו לבון תורא חד
 ועבדו קדמיהו ארי איתו סקין וקרי
 בשום שעותכון ואישתא לא תשון
 ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו
 ויקראו בשם הנביא ויעבדו ויעבדו
 לאמר הנביא עננו ואין קול ואין ענה
 ויפסחו על המזבח אשר עשה ונביאו
 ית תורא דיהב להו ועבדו וקרו בשום
 בעלא מי צפרא ושר עיון טיהרא לימי
 בעלא עיתנא ולית קלולית ועני וישלחו
 על אצורא העבר ויהי בצחלים וחת
 בהם אליהו ויאמר קראו בקול צה
 אלהים הוא כי שיח וכו' שיח וכו' וכו'
 לו אהו ישן הוא ויקץ והוה בעורין
 טיהרא וחתה בהון אהו ואמר קרו
 בקל ארי אמרו ויהוא הוא דילמא אשתי
 ליה או אישתרפא אישתרפא או אח
 חת ליה או דילמא המך הוא ואיתער
 ויקראו בקול גדול ויתגרה במשפטם
 בחרבות ובדמחים ער ספר הם עליהם

ב
 ב
 ב

ואתה מלכות ואתה מלכות בני כוסיהו בפתח
 ואתה מלכות שראשיתך רמא עליון
 ואתה מלכות המעורר המעורר ותנבא ער לעלות
 המעשה ואין קול ואין ענה ואין קטוב
 והיה במיעוד טיהרא ואי שטטו ארע
 מיסק מי שחמא לית קל ולית דעע ולית
 רמיעות ויאמר אליהו לכל העם גשו אלי
 ונגשו כל העם אליו וידפא את מי שחמא
 ההים ויאמר צוח לכל עמא איתקרב
 ואתה יודע כל עמא לחמיה ובנא וית
 מדבחה רמ דהיה מיפער ויסק אליהו
 שטים עשרה אכנים כמספר שטטובני
 ועקב אשר היה רב יהוה אליו ולאמר
 ושראלי יהוה שוכן ונסיב איה ברתא
 עבר אבנא במיעין שבעין בעי ועקב
 והיה פיתח אדני עמיה וימיר ישראל
 יהו שוכן ויבנה את האכנים מוכחשים
 יהוה ויעש תעלה ככית סאתים ורע
 סבכ למזבח ובנא וית אבנא מדבחה
 משפא רמ ועבר מוזיקתא ככית סאת
 ורע סחור סחור למדבחה ויעך את העצים
 ונעט את הפר וישם על העצים וסדרת
 אעמא והדים וית תור אושרי על אעמא
 ויאמר מלא ארבעה כדים מים ויציף
 על העלה ועל העצים ויאמר שטטובני
 ויאמר שלשו וישלשו ויאמר מלא ארבעה
 כדורים ויאמר וקוע על עולתא ועל אעמא
 ואמר תגו ותגו ואמר תליתו ותליתו
 וילכו הרים ככוב למזבח וקם את התעלה
 מלא מים ואלו מלא סחור סח למדבחה
 ואת מוזיקתא מלא מים ויהו בעלות

המעשה ויש אשר אליהו הנביא ויאמר יהוה
 אלהי אמר הסי צחק וישא אלהים וידע
 כי אתה אלהים לישראל ואני עבדך ובחרת
 עשיתי את כל הדברים האלה ויהוה במ
 כמיעוד מי שחמא וקריב איה בני אומר
 י איהו האם הם יי וישא וימא רמ
 ויתדע ארי את מר שוכיפת שרה אמן
 ואת עבדך ובפיתחך עברית ות כל
 פיתחך איהו איליו עננ יהוה ענני וידעו
 העם דהיה כי אתה יהוה האלהים ואסק
 הסיבות את לבם אחרנית קביל עלותי
 באשתא קביל עלותי במסר וידעו
 עמא רמין ארי במיעוד להוץ ניקא
 ארי את י איהו ואת בר חמיה יהוה
 משתאל להוץ במיעוד לאתבת רמ
 לדחלק ואינו יחבר ות למחון פלי
 ותכל אש יהוה ותאכל את העלה ואת
 העצים ואת האכנים ואת העפר ואת
 המים אשר בתעלה לחכה ונפילת אשתא
 מן סדר י ואת ית עולתא וית אעמא ות
 אבנא וית עפרא וית מלא ובכזיקתא
 לחיכת וירא כל העם ויפלו על פניהם
 ויאמרו יהוה הוא האלהים ויהוה הוא
 האלהים וחזו בל עמא ונפלו על אפיהו
 ויאמרו לו הוא אהים לו הוא אהים ויאמר
 אליהו להם תפשו את גביאי ובעל
 איש אל זמלס מהם ויתפשו ויחדם
 אלהו אל כחל קישור וישחטם שם
 ואמר איה להוץ אתרמית עי אי בעל
 גבר לא ישחטב כמחון ואסדוניו ואתפשו
 איה לחלא ר קישור וצביסיער תקו

וידעו יא בן וסיכ הארץ יוסייע עננ טעלכות ספלות
 גים לרען וינו לא בנתה יד סתך י יבלט י בן וסיכ סת
 גביא זכבי דקיק סמא ועיקר יפטי ידית באיתותא חכובית
 ויסקת במיכא

בעלות ב בן וסיכ האלב כפתה יואב הסחר נבוכד נאצי

ויאמר אליהו אל אחאב ענה אכול ושתה
 כי קול המון הנשים ואמר אנה לאחאב סק
 אכול ושתה אנה קל אית רגשותי מעוררת
 וסלה אחאב לאכול ולשתות ואלוהי עליה
 אל ראש הכרמל ויגהר ארצה ושם פגזו
 בין סבבס וסלוק אחאב לחיבל ולמי שמי
 ואהו סלוק לחיש כומל אוגדו לארעה
 ושמי אפוח בין ברקוהו ויאמר אל מעה
 עלי צאהקט דודים ויעל ויכס ויאמר
 אין מאומה ויאמר שב שבע פעמים
 ואמר לעולימיה סק בעוסמי לאורה
 מערבא וסלוק וסלא ואמר לית מידעם
 ואמר טוב שבע זמני ויהי כשביעית
 ויאמר הנה עב קטנה ככה איש עלי מעם
 ויאמר עליה אמר אל אחאב אסקו ורוד
 ולא יעצרה הנשים והנה ביומא שמענה
 ואמר הוא עננה וערה כפסת יד גברת
 סלוק מופערבא ואמר סק אימיה לאחאב
 אנהו וחות ולא יעצרהו מיטרא ויהו
 ערבה וער כה ושמיים התקדדו עבס
 ורחה ויהי גשם גדול וירכב אחאב ויהו
 ירעהלה ויהו שד רמיהו ויהו ושמיא
 איתחפא עננין ויהו איהו מפר סג
 ורכב אחאב ואל לחדעא
 ויהי יהוה היתה אל אליהו ושנים מתמו
 וירד לפע אחאב ער באכה וירעהלה
 ויהו צמרא מן קר ויהו עס איהו ויהו
 חרעה ויהו קרב אחאב ער דאתא א
 לחדעא ויע אחאב לאיזבל את כל אשר
 עשה אליהו ואת כל אשר הרג את כל
 הנביאים בחרב ויהו אחאב לאיזבל יתבל

פא 1
 פא 2
 פא 3
 פא 4
 פא 5
 פא 6
 פא 7
 פא 8
 פא 9
 פא 10
 פא 11
 פא 12
 פא 13
 פא 14
 פא 15
 פא 16
 פא 17
 פא 18
 פא 19
 פא 20

ועש אליה ויהוה יתבל ויהוה יתבל
 בחרבא וספלה איהו מילסר אל איהו
 לאמר כה יעשו לי אלהים וכה יוסעו
 בעת מחר אשים את נפשך כנפש אה
 מהם ושלחת איזבל אוזעא ליהוה אלהי
 למיזר ברין יעברו לי ויהוה וברין
 יוספן אלהיו בערעה הדין מחר אשאו
 את נפשו כנפשו דחר מיטחון ויראו
 וילך אל נפשו ויבא באר שבע אשר
 ליהודה וינח את נערו שם ויהוה וקם
 ואזל לשויזבא נפשו ואתא לבאר שבע
 ולשבעט יהודה ושכב סת עולימיה ויהו
 והוא הלך במדבר דודים ויבא ויטב
 תחת רגס אחר וישאל את נפשו למוח
 ויאמר רב עתה יהוה קח נפשו כי לא
 טוב אנכי מאבתי והוא הלך במדבר
 מיהלד יוכיא ואתא ויהו תחות רגס
 חר ושאל את נפשו למית ואמחה
 לי ארכא ער אומית אנה מיטרה ברין
 בען לכב ית נפשו ארי לאטב אנה
 מאבתי וישכב וישן תחת רגס אה
 וחנה זה מלאך בגעבו ויאמר לו קום
 אכל ושכב ורביד תחות רגס איהו והו
 רין מלאכא קרע ביה ואמר ליה קום
 איכול ויכס והנה מראשתי עננין רעם
 וצפחה מים ואל וישת וישכב ואיסת
 והו איסדוהי חררה מעפא וצלוחתא
 ויבא ויבא ושת ויתב ויטב וישב
 מלאך יהוה שצית ועעבו ויאמר לו קום
 אכול כי רב מיזר חרוד ויתב מלאכא רחל
 תיבצות וקרוב ביה ואמר ליה קום אסל

פא 1
 פא 2
 פא 3
 פא 4
 פא 5
 פא 6
 פא 7
 פא 8
 פא 9
 פא 10
 פא 11
 פא 12
 פא 13
 פא 14
 פא 15
 פא 16
 פא 17
 פא 18
 פא 19
 פא 20

יבסון בן יוסף ויהו לטעם פאר איזבל קודם על שם

143 R

מלכות

מלאכי זיי עמי שורית מלאכי אשתא
 לא במשורית מלאכי אשתא שכינתא
 דהו וכתר משורית מלאכי אשתא קל
 ובשכחזבזשי ויהי בשכינע אליהו
 וילט פניו בארחתו ויצא ויעמד פתח
 המערה והנה אליו קול ואמר מה לך
 מה אליהו והנה בר שכינע איה וביד אפיה
 בשושעיה תפק וקב בתרע מערתא
 ותא עיניה קלא ואמר מה לך הבה
 איה ואמר קנא קנאת לחיה אלהו
 עבאות כי עבד בריית בני ישראל את
 מזבחוקד הרסו ואת צביאך הרע
 בחרב ואמר אני לבדי ויבדשו את נפשי
 לחקוק ואמר קנאת קנאת קד לה איה
 עבאות ארי שבקו קמנד בני ישראל
 ות מדבחך פגרו וית צביאך קטל בחתא
 ואשת ארית אגא בלחיה ובעו ית נפשי
 לחקוק ויאמר והוה
 אליו לך שוכ לרוב מדבחך דמי שיה
 ובאת ובשחת את חזאל למלך על
 ארס ואמר מי ליה את לרוב לאורחך
 לבדבר דמישך ותתך ותמשחת חזא
 לביחתי מילך על ארס ואת יהוא בז
 במשך תמשח למלך על ישראל ואת
 אלשע בז שפט מאל מחולה תמשח
 לבניא תחקד וית יהוא בז במשך תמשח
 לביחתי מילך על ישראל ואת אלשע
 בז שפט מבישר מחולה תמשח לב
 לביחתי בבית תחוקד והיה הנביא לט
 מדוב חזאל ביית יהוא והנביא לט בחות
 יהוא ביית אלשע ויהי דישפתי

ארי סביבין ארחתו ויהי ויהי אכל וישתה
 ויהי בסח האמלה והיה ארבעים יום
 וארבעים לילה עד דהו האלהים חרב הקס
 ואכל ושת ואל בחל אר אמילתא והיה
 ארבעין ימיו וארבעין לילו עד דאתא
 לסודא דאת צי עליה וקד ארמי לחרב
 ובא שט אל המסדה וילך שט חזקה רב
 והיה אליו ויאמר לו מה לך פת אליהו
 ועל לחבוק עינתא וסת פמן והיה
 פתחיה דה עיניה ואמר ליה מאלך בא
 איה ואמר קנא קנאת לחיה אלהו
 עבאות כי עבד בריית בני ישראל את
 מזבחוקד הרסו ואת צביאך הרע בחרב
 ואמר אני לבדי ויבדשו את נפשי
 לחקוק ואמר קנאת קנאת קד לה איה
 עבאות ארי שבקו קמנד בני ישראל
 ות מדבחך פגרו וית צביאך קטל בחתא
 ואשת ארית אגא בלחיה ובעו ית נפשי
 לחקוק ויאמר והוה
 אליו לך שוכ לרוב מדבחך דמי שיה
 ובאת ובשחת את חזאל למלך על
 ארס ואמר מי ליה את לרוב לאורחך
 לבדבר דמישך ותתך ותמשחת חזא
 לביחתי מילך על ארס ואת יהוא בז
 במשך תמשח למלך על ישראל ואת
 אלשע בז שפט מאל מחולה תמשח
 לבניא תחקד וית יהוא בז במשך תמשח
 לביחתי מילך על ישראל ואת אלשע
 בז שפט מבישר מחולה תמשח לב
 לביחתי בבית תחוקד והיה הנביא לט
 מדוב חזאל ביית יהוא והנביא לט בחות
 יהוא ביית אלשע ויהי דישפתי

מלכות

מלכות

והוא יתעורר בבית דין ויהי ויהי ויהי

מחרבא דחזאל וקטל יהוא ויטתקב
 מחרבא דחזאל קטל אישע והשאתו
 בישראל שבעת אלפים כל הברכים
 אשר לא מיע לב על וכל הפה אשר
 לא נשק לו ואשר בישראל שבעת
 אלפים כל רכב אדל לא בלע לב על אב
 פוק אדל לא נשק ליה וילך משם
 ומצא את אלישע בן שפט והוא
 חרש שנים עשר צמדים לפניו והוא
 בשנים העשר ויעבר אליהו אליו
 וישלך אדרתו אליו ואזל מתכדא
 ואשבח את אישע בד שפט והוא
 תרי עשר פדניו דתוריא קדמוהו
 והוא בחור מתרי עשר ועבר אליה
 לותיה ורמא שושפיה עלוהי ויעב
 את הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר
 אשקה באלאי ואלאי ואלכה אחרי
 ויאמר לו לך שוב כי מה עשית לי
 ושבק את תוריא ורהט בתר אליה
 ואמר אישוק בפני לאבא ולאמא ואהן
 בתרד ואמר ליה איזיל תוב ארימא
 עבדית לך והשב כי אחריני ויקח את
 צמד הבקר והזבחהו וכלו הבקר
 בפלים הבשר ויתן לעם ויאבלו ויקם
 וילך אחרי אליהו ויפורתהו ויתב
 מבתרהו וצמידת פרו תוריא וחדמיה
 ובמד תוריא בשל לחיו ביסרא ויתב
 לעמא ואכלו וקם ואזל בתר אליה
 ושכישתה וכו הדר מילך
 ארם קבץ את כל חילו ושלשים ושלשים
 מלך אתו וקום חבב וישל ויפר על

ל רספ
בסיפ

ל רספ
בסיפ

ל רספ
בסיפ

ל רספ
בסיפ

20

שפירן וילחם בה וכו הדר מלכא ארם
 בצטות כל משור מיתיה ותלתין ותריין
 מלכין עימיה וסוסונו ורתוביו וסליק
 וצר על שמרו וצעח קרבאבה וישח
 מלאכים אל אחאב מלך ישראל העיה
 ושלח איצרו לות אחאב מלך ישראל
 לקרתא ויאמר לו בנה אמר בזהוד
 בספק והבך לי הוא וצטוק ובעדום
 הטובים לה הם ואמר ליה בדנא ארם
 הדר בספק ודחכך וילי הוא וצטוק ובעד
 שפיריא וילי אעזו ויעז מילך ישראל
 ויאמר בדברך ארץ המלך דר ארץ
 אשר לי ואתב מלך דישור ואמר מפתח
 רבית מלכא דילך אנא וכל דילי וישח
 המלאכים ויאמרו בנה אמר כו הדר
 לאמר כי שלחתי אליך לאמר בספק
 והבך וצטוק ובעד לי תתן ותבו איצרו
 ואמר בדנא אמר בר הדר למינד אר
 שלחית לחתק למינד בספק והבך
 וצטוק ובעד לי תתן כי אכבעת מחר
 אשלח את עבדי אליך וחפשו את ביתך
 ואת בית עבדך והיה כל מחמד עיני
 ושימוצום ולקחו אליהו ובעדע
 חרץ בחר אשרח את עבדך לחתק וכו
 ובלשוה נתביתך ונתבית עבדך והוא
 בלרצא ועינד ושחן ביריהו וספון
 ויקרא מלך ישראל לכל קני הארץ
 ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה המבקש
 כי שלח אליו לגשו ולבני הכסף ולותי
 ולא מצעתו כי עני וקרא מלכא ארם
 לכל סבי ארעא ואמר דעו בעזו והו

ארי

144 R

מלכות

הנה נתנו ביד היום וירעת בי אע והוד
 והאנכי אחר קרע לות אחאב מלכה
 וישרא ואמר כדון אמר לי הא חותא
 ותכל המונא פגאיה הדיו הא אנא מס
 ליה בידך יופא דיו ותודע אר אנא
 ויאמר אחאב בני ויאמר כה אמר
 יהוה בצערי שרי המדינות ויאמר מי
 ואקם המלחמה ויאמר אתה ואמר
 אחאב בני ואמר כדון אמר לי בעולמי
 רבני מדינותא ואמר מי וטקס קרב
 ואמר את ויפקד את צערי שרי המ
 המדינות והיו מאתים שנים ושלוש
 ואחריהם פקד את כל העם כל בני
 ישראל שבעת אלפים וימצאת עלימי
 רבני מדינותא והיו מאתן תלרין
 ותרון ובתריהון מצאת כל עמא כל
 בני ישראל שבעת אלפים ויצאו
 במחרים וכו הדר שותה שביר בסוכות
 הוא והמלכים שהלשים ושנים מלך
 עזר אתו ונפקו בטורא ובכ הדר
 שתי הוי כפי טורא הוא ומלכה אתלתי
 תרון מלכין דסערין ליה ויצאו צערי
 שרי המדינות בר אשנה ושלח בן
 הדר ונערו לו לאמר אנשים יצאו
 משמרון ונפקו עולימי רבני מדי
 מדינותא בקומיתא ושלח בן הדר
 וחניאו ליה למיעור צערי ונפקו מע
 משמרון ויאמר אם לשלום יצאו
 תפשוט חיים ואם למלחמה יצאו
 חיים תפשוט ואמר אם לשלום אנפקו
 אחודוען כד חייז ואם לקרבא נפקו

ספ"א
 שבעת אלפים
 דלתי וישר עבר
 לבעולמי

ארבי שותא דיון בש אר שילה לי לנשי
 ויבני חכמי וירחי ולא מצעית מיניה
 ויאמר אלו כל הזקנים וכל העם אל
 תשמע ולא תאכה ואמר ליה כל
 סביא וכל עמא לא תשמע ולא תיבי
 ויאמר למלאכי בזהדר אמרו לאדני
 המלך כל אשר שלחת אל עבדך ברא
 בראשונה אעשה והדבר הזה לא אובל
 לעשות וילכו המלאכים וישבהו דבר
 ואמר לאינני בזהדר אינני לרובני
 מדינותא שלחת אל עבדך בקומיתא
 אעבד ופיתוני אהדיו לא איכול למעבד
 ואלו אינניא ואתנדי פיתוני אינניא
 אלו בזהדר ויאמר כה יעשו לי אלהים
 וכה וספן אם ישפק עפרי שמרון לפ
 לשעלים לכל העם אשר ברצלי ושלח
 ליה בן הדר ואמר כדיו עבדך לירחלתא
 וכדיו וספן אם יספק עפרא דשמרון
 למיסב בשערי פרסת דיו עמא דעמי
 ויש מלך ישראל ויאמר וברו אל
 תהיל חנן כמפתח ואתיב מלך ישראל
 ואמר אינני ליה לא ישתבחהו בזהדר
 ונחית בקרבא כנברא ונצח וסליק מיניה
 והו בשמע הדבר הזה והוא שותה הוא
 והמלכים בסוכות ויאמר אל עבדו שימו
 ושימו על העיר והוה כד שמע ית
 פיתוני אהדיו והוא שתי הוא ומלכה
 כמשלחא ואמר לעבדוהי אחר דיו ונשי
 על דתא והנה פליא אחו נשי אל
 אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר
 יהוה הריאת את כל ההמיון הגדול הזה

ה ב
 ה ג

בד חייז אחוה וצנו ראלה רצמו מזה העיר
 נערי שרי המד ינות והחול אשר אצ
 אחריהם ואיליו נפקו כו קדושתו למי
 רבתי בדרעתא וחולא רבתיהו ויש
 איש אישו ויגוסו ארם וירדפת
 ישראל ומלט כו הוד מלך ארבע
 קוס ופרשים וקטלו גבר צרוחי ואפי
 איש ארם וירפונין ישראל ואישתינב
 בן הוד מלכא ארם על סוסו ועימיה
 תרין פרשין ויצא מלך ישראל ויד את
 הקוס ואת הרבכ והכה בארם מבהגלה
 ונפק מלכא דישראל ומחאת סוסותה
 ומצית התנבא ומחא בארם ארם
 מחא סנאח ויגש הנביא אל מלך
 ישראל ויאמר לו לד התחזק ודע ודא
 את אשר תעשה כו לתשובת השנה
 מלך ארם עליה עליך וקריע צבעא לית
 מלכא דישראל ואמר ליה אולי איתקף
 ודע נתנו ארו לזמן סופא השתא מלכא
 דארם סלוק על דמסא ויהא ויהא
 ועבדי מלך ארם אמרו אליו אללה
 הרב אללה יתק על כו חקו מציע ואלו
 עלם אתם במישור אמלא בחוק מיהם
 ועבדי מלכא דארם אמרו ליה אלה
 רשלוט על טרתיא איהו על בו תקפו
 מינצא ובהם צנח עימיהו במישור
 אמלא ניתקף בינחון ואת הדבר הזה
 עשה חסר המלכים איש ממקובו א
 ושום פחות תחתיהם ויתפית צמית
 הדיו עביד אעדי מלכא וצב מאתיה
 ובעי שולטו צבאתיהו ואתה תכנס

ל
 י
 י
 י
 י

ד
 י
 י

י
 י
 י

י
 י
 י

לד חיל כחיל הנפץ מאתך וקום כסוס
 חבכ ברכב ובלחכה אתם במישור את
 לא בחוק מיהם וישמיע לקלם ויעשו
 זאת תיבני לד מישור כו מישור ואת
 מינצא וסוסו בוסוסו ורתבין מיתנב
 וצנח עימיהו במישור אמלא ניתקף
 מינחון וקביל לכימיהו ועבדי כו
 ויהי לתשובת השנה ועבדי
 בן הוד את ארם ועל אפקה למלחמה
 עם ישראל והיה לזמן סופא השתא מלכא
 מן הוד ית אינש ארם וסלוק לעמא
 קבא עב ישראל ובני ישראל התמקדו
 ובלבדו וילכו לקראתם ויהו בצבא ישראל
 נגדם בשמ חשיפי עינם וארם מלא
 את הארץ ובני ישראל איתמציא ואת
 ואילו לקרבותיהו ושורו בני ישראל
 לקבלהו כתרין גוי עיני וארם מלוות
 ארעא ויגש איש האלהים ויאמר אל
 מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה יע
 אשר אמרו ארם אללה חרים תהו ולא
 אללה עביקים הוא וצנחי את כל ההכין
 הצדל הזה ביד יד עתה כו אני יהוה
 וקרוב צבא דני ואמר למלכא דארם
 ואמר כדון אמר לי חלה דאמרו אינש
 ארם אקא רשלוט על טרתיא ואת
 אקא רשלוט על מישור ויאמר מן
 כל המינצא רבא הדיו בידך ותדעו את
 אנה יי ויחננו אלה בכח אלה שבעת עינים
 ויהי במס השביעי ותקרב המלחמה ויש
 בני ישראל את ארם מאה אלהתיהו
 אחד ושרו אילין לקביל איליו שבעת

י
 י

י
 י
 י

י
 י

ויתנו אלה כה כענין דינא ויבא מימיה צות תפוס נכח יספון קנדי
 והכירו קאלמיה קפדה בא וכמו וצאת לאופנים נצמתי יי א
 ונאמר בני וחיון וחיון ויהי לא ויהי יי וחנם אלה ויהיו יי

145 R

ויבין ויהיה ביוכא שביעאה וקרובו עבדו
 קרבא וכו' חובצו ישראל ות אינש ארכ
 ביאה אלפיו גבר רוגלו ביוכא חוד וינסו
 הנותרים אפקה אל העיר ותפל החומה
 על עשרים ושבעה אלה איש הנותרים
 וכו' הדר נס ויבא אל העיר חדר בחדר
 ואפקו ראשתארו לאפק לקרתא ופפל
 שורא על עמרו ושבעה אלפיו גברא
 ראשתארו וכו' הדר אפק ועל לקרתא
 תו כע תו ויאמרו אליו עבדו הנה נא
 שבענו מי מלכו בית ישראל מי מלכו
 חסר הם נשומה נא שקים במיתבני וחלים
 כראשנו ונצא אל מלך ישראל אולי
 ויהי את צפשו ואמרו ליה עבדוהי הא
 מען שבענו ארי מלכו בית ישראל
 מלכו גמלי הסדא אינון צמר בעזסקין
 כחרצא ואסונין ברישנא וצפוק לות
 מלכא דישרא מאים יקיים ות צפשו
 ויחגרו שקים במיתבניהם וחבלים בראשיהם
 ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו עבדו
 בו הדר אמר תחינא צפשו ויאמר הערנו
 חי אחי הוא ואפרו סקין בחרציהון ואט
 ואסתין ברישיהון ואתו לות מלכא דיש
 ואמרו עבדו ברהדר אמר תתקם בען
 עמי ויאמר הער בען קיים אחי הוא
 והאנשים וצפשו וכו' הדר וחלטו הבעע
 ויאמרו אחוך בו הדר ויאמר באו קחווהו
 וינאו אליו בן הדר ויעלהו אל הכרמבה
 וקרוא צהישו ואחויאו וחטפיהו מיניה
 ואמר אחוך בו הדר ואמר עולו דברוהו
 ונפק לותיה ברהדר ואסקיה לרתובא

ויאמר אליו הערים אשר לקח אבי מאת
 אביך אשוב וחיות תשים לך בדמשק
 באשר שם אבי בשמירון ואני במהרת
 אשלחך ויכרת לו ברית וישלחה ואמר
 ליה קירוי דנסוב אבא מז אבוד אתי
 ושוקיו תבני לך בדמשק ככל אדכני
 אבא בשמירון ואנא בקים אשלחין
 וצור ליה קים ושלחה

ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל העיר
 בדרך יהיה הכניצ נא וימאז האיש לחסתי
 וצברא חר בתלמידו נביא אמר לחסתי
 בפית צמיא דוי מוחי בעז ולא אבה צברא
 לחיצי חתי ויאמר לו יעז אשר לא שמעת
 בקול יהוה הנך הליך מאתי והכר הארמה
 וילך מאתו ויבצי אהו הארמה ויכרהו
 ואמר ליה חלף ולא קבילתא כמיכרא
 דוי האת אול בלחתי וקטלית אריא
 ואול בלחתי ואשכוחה אריא וקטלית
 ומיצא איש אחר ויאמר הכניצ נא ויכח
 האיש הבה תפצע ואשכח צברא אוחרת
 ואמר מוחי בען וכי חתי צברא מיהי
 ופרעה וילך הנביא ויעמד למיד על
 הדרך ויתחפש באפר על עיניו ואיל
 נביא וקם לילכא על אורחא ואמר
 ככ עפרא עצהו ויהי חמיל עבר והוא
 צעק אל חמיל ויאמר עבדו יצא בקיב
 המלחמה והנה איש סר ועבא אל איש
 ויאמר שבר את האיש היה אכ הפקד
 ופקד והיתה צפשו תחת צפשו או בכר
 כסף תסקל והוה מלכא עברי והוא צוח
 קזכ מלכא ואמר עבדו נפק בע דבא

כא
לכ

כא
לכ

כא
לכ

והבניה הנה פשוטתו כמילתו וקטפיהו בחיכפיהו מיניה

מה אצל אר ואיתי לי צברא ואמר טר
 ית צברא הדיו אם מיטצא יטע ותדי
 בפשד חלה נפשיה או ככרא וכספא
 תתקול ויהי עבדך עשה הנה והנה
 והוא איננו ואמר אלול מלך ישראל
 כן משפטך אתה חרצת ותהי ער
 ועבדך מתפני לבא ולכא והא ליתיה
 ואמר ליה מילכא די שר את דבתא דין
 ופסקתא וימיה וישר אתה אפר מע
 עיני ויכר את מלך ישראל כי
 מהצביאים הוא ואוחי ואעדו יר
 מעפרא מעילוי עתהי ואישתמדת
 יתיה מילכא די שראל ארי מתלמיה
 צביא הוא ויאמר אלול
 אמר והוה זעז שלח את איש חרמי
 מיד וחתה נפשו וחת נפשו ועבד
 חת עבד ואמר ליה בדון אביר לי
 חלה דשיחבתא ית צבר חוב קטול
 מיד ותהי נפשו חלה נפשיה ועבד
 חלה עמיה וילך מלך ישראל על
 ביתו סר וזעז וזכא שמרוס וזעז
 מילכא די שראל לביתיה צסיס וזי ואת
 לשמרוס ויהי אחר
 הדברים האלה כנס חנה לבית חורעאל
 אשר בירעאל אצל חיכל אחאב מלך
 שמרון והוה בת פיתגמא האולו
 כריכא תהי לצבות יזרעאל אהוביזרע
 בסטור חיכלא דאחאב מילכא ושמרון
 ודבר אחאב אל צבות לאמר תנה לי
 את כרביך ויהי לי לצד זרק כי הוא קרוב
 אצל ביתי ואתנה לביתי כרס סטור

ב פת

מינע אם טוב בעיניך אתנה לך כסף
 מחור זה ויחיל אחאב לצבות למימר
 הב לי ית כרביך ויהי לי לצבת זרקא
 ארי הוא קרוב בסטור ביתי ואתן לך
 חי לופיה כריכא דטוב מינעה אם תיקן
 בעיניך אתו לך כסףא דכיוהי מאושתי
 ויאמר צבות אל אחאב חלילה לוימיה
 מתתי את בחלת אבתי לך וואמר צבות
 לאחאב חס לוינו קדם לי מוד איתו ית
 אחסנת אבתי לך וזכא אחאב אל צבות
 סר וזעז על הדבר אשר דבר אליו צבות
 היזרעאלי ויאמר לא אבן לך את חתה
 אבתי וישכב על מיטתי ויסב אתפני
 ולא אכל לחם ואתא אחאב לביתיה
 צסיס וזי על פיתגמא דמליל עמיה
 צבות יזרעאלא ויאמר לא אתו לך ית
 אחסנת אבתי וישכב על ערסתי ואסור
 אפוחי ולא אכל לחם וזכא אלו
 איזבל אשרו וזרבר אליו מה הרוח
 סרה ואיזבל אכל לחם ואתת לו חתיה
 איזבל איתתיה ואכרת ליה כי ריו
 רוחו כסא ולית את אביל לחמא וזכא
 אליה כי אביר אל צבות היזרעאלי
 ואמר לו נטה לי את כרביך בכסף או
 אם חפץ אתה אתנה לך כרס תחתו
 ויאמר לא אתו לך את כרמי ומיל
 עיכיה ארי מלולית עם צבות יזרעאל
 ואמרית ליה הב לי ית כרביך בכסףא
 או אכרע את אתו לך כריכא חולופיה
 ואמר לא אתו לך ית כרבי ויאמר
 אליו איזבל אשרו אתה עשה מעשה

ה חס

ה חס

ה חס

ב פת

ו חס

ה חס

ה חס

ה חס

מעלי. וב חס : בסוף תיבתא וסיב יטבי דוד צבות על
 דאלוי חובא ועשיתי ונפוי עלי ידעתי ודעתי יאטי

Handwritten mark

את צבות נצ העם לאמר ברה צבות אלוים
 וכלך ויצאוהו בחוץ לעיר ולקלדו
 באכזים ומית ואתו תריו גדיו בצי
 רישעא ותקבור לקיב ליה ואכה דיהו
 צדי וישעא ית צבות קדם עמי אלשימו
 גזיה צבות קד וכלכא לש ואפקויה
 מכרא לקרנא ורצמיהו באבניא ומית
 וישלחו אל איזבל לאמר סקל צבות ומית
 ושרדו לות איזבל למימר איתרצום צבות
 ומית ויהי בשבוע איזבל כי סקל צבות
 ומית ותאמר איזבל אל אחאב קוסרש
 את כרם צבות הזרעאלי אשר מאד
 לתת לך בכסף כי אין צבות חי כי אסמית
 והוה כד שבעת איזבל ארי איתרצום
 צבות ומית ואמרת איזבל לאחאב קום
 אחסון עת כרמי ארצות זרעאל אד
 דלא אבה למיתו לך בכסף ארי לית
 צבות קיים איתרצום ומית בשבע
 אחאב כי מית צבות ויקס אחאב לרות
 אל כרם צבות הזרעאלי לרשות והוה
 כד שמע אחאב ארי מית צבות וקם
 אחאב למיתות לכרמי ארצות זרעאל
 למירתה והי דבר יהוה
 אל אלדו חתשבי לאב יהוה בית עם
 צבואה מן קדו עם איה דביזת שוב למימר
 קום רד לקראת אחאב מיד ושדא
 אשר בשמרון הנה בכרם צבות אשר
 ירד שם לרשתו קום חות לקדמו
 אחאב מילכא דישר ובשמרון הא
 צבמי ארצות רצחת תמין למירתה
 ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה חי

ב כ
 ב ח
 ב ח
 ב כ
 ע ג ח
 ב כ

כלומד על ישראל קום אכל לחם ויטב
 לכה אני אתו לך את כרם צבות הזרעאלי
 ואמרת ליה איזבל איתתיה את תעלה
 במלכותא על ישראל קום אכל לחמא
 וישפר לכה אנא אתו לך ית כרמי ארצ
 זרעאלא ותסתוב ספרים בשם אחאב
 ותחזקם בחתמיו ותשלח הספרים אל
 הזקנים ואל החרים אשר בעירו הישנים
 את צבות וכתבת איערתא בשמא דאחאב
 וחתמת בעיוקתיה ושדרת איערתא לסמיא
 ויתורבינא בקרתיה דיתכין עם צבות
 ותסתוב בספרים לאמר קרא צום והוע
 והושיבו את צבות בר אש העם וכתבת
 באיערתא למימר גדו צומא ואותיבו
 ית צבות בריש עמא והשבו שנים
 אנשים בני בליעל גדו ויעהו לאמר
 מות אלוים וכלך והוציאוהו וסקלהו
 ומית איתבו תריו גדיו בצי רישעא
 לקיב ליה ואפקויה למימר צבותא
 קדו וכלכא לותא ואפקויה ורצמיהו
 ואיתקל ויעשו אנשי עירו הזקנים
 החרים אשר היו שבים בעירו באשר
 שלחה אליהם איזבל באשר כתוב כס
 בספרים אשר שלחה אליהם ועבדו
 אנשי קרתיה כמיא ותורבינא דיתכין
 בקרתיה כמיא רשלחת לתתו איזבל
 כמיא דסתוב בספריא דשלחת לתתו
 דרא צום והושיבו את צבות בר אש
 ועב עירו צום ואותיבו ית צבות בריש
 עמא ויבאו שני אנשים בני בליעל
 וישבו גדו ויעיהו אנשי הבלעל

ספרים קדו בתי בישל וכתבתי לאקדיון וסיפקו חתי
 קונו סמי ספרים יענינה סחכות כנפיים וכלך ב כ
 וישקו צבות ביד בני מוכח וחבוק

147 R

ואמר מלכא דישראל ועבדוהי היצעתו
 ארזי וילנא רמת גלעד ואמנא שתדיו ט
 מלכותך יתה מיד מלכא דארס ויאמר
 אלי הושפט התלך אתי למלחמה רמת
 גלעד ויאמר הושפט אל מלך ישראל
 כמותי כבוד כעמי כעמי כסוכי כסוכי
 ואמר ליהושפט התיוול עובי לאנא
 הדבא רמות גלעד ואמר הושפט לה
 למלכא דישראל אנא כוותך ועמי כעמך
 כסוכתי כסוכותך ויאמר הושפט אל
 מלך ישראל דרש נא כיוס את דבר יהוה
 ואמר יהושפט למלכא דישראל תבע כעז
 וימאדיו ית פיתגמא דני ויקבץ מלך
 ישראל את הנביאים כארבע מאות איש
 ויאמר אליהם האלף על רמת גלעד
 למלחמה אם אחרל ויאמרו עלה ויתן
 יהוה ביד המלך וכנש מלכא דישראל ית
 נבוי שיקרא כארבע מאה נבוא ואמר
 יהוה האיוול על רמות גלעד לאנאקנא
 אם איתמצע ואמרו כק וימסר לו בידא
 דמלכא ויאמר הושפט האין פה נביא
 ליהוה עוד תדרשה מאתו ואמר יהוש
 הלית בא נבויא קד לו עוד ועתבע מיינה
 ויאמר מלך ישראל אל הושפט עוד
 איש אחד לדרש את יהוה מאתו ואני א
 שנאתו כי לא יתנבא עלי טוב כי אנכי
 מייכהו בן זמלא ויאמר הושפט אל
 ואמר המלך בן ואמר מלכא דישראל
 ליהושפט עוד גברא חד לביתכעפתנבא
 דיו מיינה ואנא רחיקתיה ארי לא יתנבי
 עלי טוב אלהיו ביש מייכהו בר זמלא ואמר

בן
לכח
ג' ימים

בן

בן
בן

והושפט לא יאמר מלכא מן ויקרא מלך
 ישראל אל כרוס אחד ויאמר מהר המייכהו
 בן זמלא וקרא מלכא דישראל לעוואה חד
 ויאמר אבע מייכהו בר זמלא ומלך
 ישראל והושפט מלך יהודה ושנים
 איש על כסאו מלכשויס בעיסי כגורן פתח
 שער שפרו וכל הנביאים מתנבאים לפניהם
 ומלכא דישראל והושפט מלך שויכטא רבות
 יהודה ותכין גבר על כורסוהו לביטוי לבו
 לביטוי ונתקן באדרא במעלמא דהערע
 שפרו וכל נביאי שיקרא מתנבין בשקר
 קרביהו וועש לו צד קיה בן כנענה קרע
 ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנבנך
 את ארס ער בלותם ועבד ליה צדקיה בר
 כנענא קרמין דפרזל ואמר כדנן אמר לו
 באילון תקטיל ות אינש ארסע דהשויצעו
 וכל הנביאים נבאים בן לאמר עלה רמת
 גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך וכל
 נביאי שיקרא מתנבין שוקר מן לביטוי סק
 לרמות גלעד ואצלח וימסר לו בידא רמיתא
 והמלך אשר הלך לקרא מייכהו דבר
 אליו לאמר הנה נא דכרי הנביאים פה אחד
 טוב אל המלך והוצא דכריה כדבר אחד
 מהם ודברת טוב ואני עלא דאל לביטוי
 מייכה מליל עומיה לביטוי דא כעז פיתגמי
 נביאי שיקרא מלל חד שוי תקין קדם
 מלכא והו בעז פיתגמר בפיתגמא דחד
 מיתחון ותמליל פיתגמיו תקמין ויאמר
 מייכהו חי יהוה כי את אשר יאמר יהוה
 אלי אתו ארבר ויאמר מייכה קיוס הוא לו
 ארי ית דייכר לו ליתיה אמליל ויכא אל

עדיהו בן חסידן וסיפון כנענה קרע כול המלכות
 יואריכ שור ומיכין שלם יחוקים וסוד קריא דקיימ

עדיהו בן חסידן וסיפון כנענה קרע כול המלכות
 יואריכ שור ומיכין שלם יחוקים וסוד קריא דקיימ

המלך ויאמר המלך אליו מי כיהו הצלך
אל רמת גלעד למלחמה אם נחרל ויאמר
אליו עליה והצלח ונתן יהוה ביד המלך
ואתא לית מלכא ואמר מלכא ליה מיכה
האזיל לרמות גלעד לאנחא קרבא אם
איתמצע ואמר ליה סק ואצלח וימסר
וי בירא ומלכא ויאמר אליו המלך עד
כמה פעמים אני משביעך אשר לא
תדבר אליה אם בטרם יהוה ואמר
ליה מלכא עד כמה זמניו אנא מקדים
עלך הלא תתנמי עלי לחוד קשוטבשמא
דמי ויאמר ראיתי את כל ישראל לפני
אלההדים בצאז אשר אין להם ועד
ויאמר יהוה לא ארעם לאלה וסובר
איש לביתו בשלום ואמר חיותי ותמל
ישורא מברחן על טוריא כעצא ולית
להון רעי ואמר לי לא ריבונניו לאילון
יתוכון צבר לביתיה בשלם ויאמר מלך
ישוראל אליהו שפוט הלא אמרתני
אליך לראיתנבא עלי טוב כי אסרע
ואמר מלכא הישר ליהו שפוט הלא
אמרת לוחתי לאיתנבני עלי טוב אילו
בישו ויאמר לבן שמיע דבר יהוה א
ראיתי את יהוה יושב על כסאו וכל
צבא השמים עמך עליו מימיו ונני
וכישבי אלו ויאמר בכין קביל פיתנבא
דמי חזתי את יקרא דמי שרו על כורסו
וכל חילו שמיא קימין קדיהו א
מימיניה ומסבי אלה ויאמר יהוה
מי יפתח את אחאב העל ויפיל ברמת
גלעד ויאמר זה בכה זה אמר בטה

בב
ל
בס
א

ה
ו

ס

ה

בס
בכפ
דבובת
מיוצב

ל
בכפ
א

בכפ
לית
לית

ל
בכפ
א

בכפ

ל
ה
ה

ואמר לי מי יכרעו ית אחאב ויסק ויפיל
ברמת גלעד ואמר די ובכדון ודיז אמר
בכדון ויצא יהוה ויעמיד לפני יהוה
ויאמר אני אפתע ויאמר יהוה אליו
במה ובכפ רוחא וקם קד ויאמר אנא
אטע עיניה ואמר לי ליה בכפא ויאמר
אצא והלית רוח שקר בכפי כל צבאון
ויאמר תפתה ונס תוכל צא ועשהכונ
ואמר אפוק ואיהל לרוח שקר בפנס
כל צבאון ויאמר תטעני את תיכור
מק ועיביד כד ועתה הצה בעת יהוה רוח
שקר בכפי כל צבאון אלה ויהוה דבר
עליו רעה ובעז הא ויהי ברוח השקר
כפונ כל צבאון אילין ויהי צד לאתא
עלך בישקא ויגש צד קיהו בדכנענה
ויכה את מיביהו על הלחי ויאמר אנא
זה עבר רוח יהוה כי אתי לדבר אתי
וקרב ערקי בד כנע ומוחא ית מיכה על
ליסתיה ואמר אירא שיעא אופתלק
רוח כבואה מן קד לי מימיני למלכא
עיביד ויאמר מי כיהו הנב ראה כיות
ההוא אשר תבא חדר בחדר לחכא
ואמר מיכו הא את חזי ביומא ההוא
האת עליל תון בצג תוון לאיטמירא
ויאמר מלך ושראל קח את מיכיהו
והשיבנה אל אבן שר העיר ואר
ויאש בזה המלך ואמר מלכא הישר
דבר ית מיכיהו ואתבוהו ליה אמחור
קתא ולות ויאש בר מלכא ויאמר
כה אמר המלך שיכני את זה בית
הכלא והאבילה לחם לחץ ומים לחץ

בנה י בן וסיר סוף בכה אירע ביה אירע בכמה דת
אין בכה וסמך בכה אקריה בכה אכסנו ואסמנה בכה וס

פנתך בן סיר איט טורה ואמר לי וחבירי קשו
ובעי' וכן וסיר בארבה גילויי יפתח רחביית ארונה כה סוכן

148R

שר הרבב מלך ישראל הוא
 וישבו מאחרי וזהו חזו רבני
 רתובא ארי לא מלכא דישראל הוא
 ותבו מבתרוהו ואיש משד בקשת
 לתבו ויכה את מלך ישראל ביו הזקנים
 וביו השדיו ויאמר לרבבו הפך ודך
 והוציאני מזמיתה כי החליתני וגברא
 נצד בקשתא לקיבליה ויחאית מלכא
 דישראל ביו רבקי וביו שריתא ואמר
 למרבניה איתחור לאחורד ואפקני
 מזמשדיתא ארי איתמדעית ותעל
 המלחמה ביום ההוא והמלך היה
 מעמר במרבכה נכח ארם וימת בעת
 ויצק דם המכה אל חיק הרבב וסליקו
 עבדי הרבא בנמיא ההוא ומלכא היה
 מתקת וקאים ברתיבא לקביל אנשא
 ארם וצית ברמישא ואיתרק רמיא
 רמחמא לצרתיבא ויעבר הרבה במחנה
 כנזא השמיש לאמר איש אלעזר
 ואיש אל ארצו ואעברו ברוח במשדותא
 כמיעל שמישא למימר גבר לקרתיה
 וגבר לארעיה וימת המלך ויקבא
 שמידונה וקברו את המלך בשמרון
 ומית מלכא ואתוהו לשמרון וקברו
 ית מלכא בשמרון וישטת את הרבב
 על ברכת שמרון וילקו הכלבים את
 דמו והזנת רחמי בדבר יהוה אשר
 דבר ושטת מת רתובא על בריתא
 דשמרון ולחמי מלכא ית רמיה ומע
 וינצא שטפו כפית נמיא דיו ומלול ביו
 איה ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה

ערבו בשלום ותמיד כדנן אמר מלכא
 שריתא בכות אמרו ואוכלוהו א
 לחמא בחוק וימא בחוק עד מיתא
 בשלמא ויאמר מיכיהו אם שוב
 תשוב בשלום לא רבר וזהו בי ואמר
 שמיעו עמיים בלם ואמר מיכה אם
 מיתב תשוב בשלום לארעוא קדם לו
 בו ואמר שמיעו עמיים אכולוהו ויעל
 מלך ישראל והושפט מלך יהודה
 רמות גלעד וסליק מלכא דישראל
 ויהוש מלך שבטא רבית יהודה לר
 גלעד ויאמר מלך ישראל אליהושפט
 התחפש ובא במלחמה ואתה לכש
 בעיר ויתחפש מלך ישראל ויבא נכח
 במלחמה ואמר מלכא דישראל יהוש
 אטא אשתני ואישל בקרבא ואת
 ליש לבושד ואישתני מלכא דישראל
 ועל בקרבא ומלך אלם ציה את שר
 הרבב אשר לו שלטים ושנים לאמר
 לאתחמו את קסן ואת צבול כי אם
 את מלך ישראל לבדו ומלכא דארם
 פקוד יתרבני רתיבא דיליה תלתין
 ותנין למימר לא תנחון קרב עסועותא
 ועם רבא אולהין עינם מלכא דישראל
 כלחודוהו ויהי כראות שר הרבב
 את יהושפט והמה אמרו אך מלך
 ישראל הוא וקרו עליו להלחם
 ויעק יהושפט והוה כד חזר רבני
 חילא ית יהושפט ואינו אמרו רבני
 מלכא דישראל וזו עלוהו לאגרא
 רבא ועח יהושפט ויהי כראות

ב
 ס
 ו
 ב
 ס
 ו

ס
 ו
 ב
 ס
 ו
 ב
 ס
 ו

ו
 ב
 ס
 ו
 ב
 ס
 ו

ובית השוא אשר בנה וכל הערים אשר
 בנה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
 לכלי ישראל ושרפית גלי אחאב
 וכל דעבד ובית שיעא ונבא וכל קידוא
 רבנא הלא אינו מדעיו על ספר פיתגמי
 וימיא לכלי ישראל ושרפית גלי אחאב
 עם אסתו וימלך אחזיהו בן תחזמו
 ושכיב אחאב עים אבנתוהו ומלך אח
 אחזיהו בריה תחותוהו
 והושפט בן אסא מלך על יהודה בשנת
 ארבע לאחאב מלך ישראל והושפט
 בן אסא מלך על יהודה בשנת ארבע
 לאחאב מלכא דישרא והושפט בן
 שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים
 וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו
 עזובה בת שלחוי והושפט בן תלתין
 וחמש שנים הוה כד מלך ועשרין א
 וחמש שנים מלך בירושלם ושם א
 אימיה עזובה בת שלחוי וילך בכל דרך
 אסא אביו לאסר מימיו לעשות השור
 בעני יהוי ואיל בכל ארץ אסא אביו
 לאסרא מיניה למעבד דבשר קדס
 אך הבמות לא סרו עוד העם מיבחים
 ומקטרים בממות ברבמיתא לא
 עטרא עוד עמיא מדבחו ומסקיזכס
 בוסמיו על במיתא ויפולם הושפט
 עם מלך ישראל ואשלם הושפט עם
 מלכא דישרא ויתר דברי הושפט
 וגבורתו אשר עשה ואשר גלחם הלא
 הם כתובים על ספר דברי הימים לכלי
 יהודה ושרפית גלי והושפט וגבורתו

לא ספוק
 רישתון
 וספוקתו
 עשה
 וספוק
 זכר
 וקרי

ה
 מלכות
 וקרי

ה
 מלכות
 וקרי

דעבד ודאנא הלא אינו כתוב על
 ספר פיתגמי וימיא לכלי ישראל ושרפית גלי
 ויתר הקדש אשר נשאר בימי אסא
 אביו בעיר מן הארץ ושרפית גלי
 דאיטתאר בימי אסא אביו מלכו
 ארעא ומלך איז בארם נעב מלך
 ומלכא לית בארם מינא אלהו אום
 איסטריטא מלכא והושפט עשר
 אציות תרשיש ללכת אופירה להחיל
 הלך כי נשברה אציות בעציו צבר והו
 הושפט עבד ספינת אמירקא למי
 לאופיר לאיתא דהבא ולא אלא
 איתברו ספינתא בעציו צבר או אמר
 אחזיהו בן אחאב אל הושפט ולכו
 עבדו עם עבדיך באציות ולא אבה
 הושפט בכיז אמר אחזיהו בן אחאב
 ליהוי יולון עבדי עם עבדך בספינתא
 ולא אבה הושפט וישכב הושפט
 עם אבותיו ויקבר עם אסתו בעיר דוד
 אביו ומלך יהורם בן תחזמו ושכיב
 הושפט עים אבנתוהו ואיתקם עם
 אבנתוהו בקרתא דדוד אביו ומלך
 יהורם בריה תחותוהו
 אחזיהו בן אחאב מלך על ישראל
 בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט
 מלך יהודה ומלך על ישראל שנתם
 אחזיהו בן אחז מלך על ישראל בשנת
 בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך שנת
 דבית יהודה ומלך על ישראל תרין
 שנים ויעש הרע בעני יהוי וילחם
 אביו וכדרך אמו וכדרך ידעם בו

ה
 מלכות
 וקרי

149R

מלכות

אלהים מיה זה שבתם ותנו איז צריא לוחה
 ואמר להון מה דיו תכתנו ויאמרו אליו
 אישעלה לקראתנו ויאמר אלינו לבו
 שוננו אל המלך אשר שלח אתכם וזכרת
 אליו כה אמר יהוה המבלי איז אלהים
 בישראל אתה שלח לדרש בכער
 זכוב אלהי עקרון לבו המסה אשר
 עלית שם לא תרד מינה כי מות תמות
 ואמרו ליה נכרא סליק לקדמותנא
 ואמר לנא איזילו תובלות מלכא
 דשלח יתכוון ותמילון עימיא בדנאמר
 יה הלא אה קייס דשכינתיה שריאביע
 בישראל את שלח למתבע בכער זכוב
 טענות עקרון בכיו ערסא דסליקת
 לתמן לא תיחות מינה ארו כמת תמות
 וידבר אלהים מיה המשפט האיש אשר
 עלה לקראתכם וידבר אליכם את
 הדברים האלה וכליל עמהון מא
 ניוסא דנכרא סליק לקדמותכו
 וכליל עימיכו כפיתגיא האילון ויא
 ואמרו אליו אישבעל שער ואזור
 עוד אזור במתעו ויאמר אלהי השמן
 הוא ואמרו ליה גבר סערן וזרזא ומפסא
 אמר בחריציה ואמר אליה רכז תשוב
 הוא ושלח אליו שר חמישים וחמשים
 ופעל אליו והנה ישב על ראש ההר
 וידבר אליו איש האלויים המלך דבר
 רדה ושלח לוותיה רב חמשון וחמשין
 דעימייה וסליק לוותיה והא יתב על
 ריש טורא וכליל עימייה בניא רוי
 מלכא מלול חות ויעצה אליה וידבר

נכט אשר החטיא את ישראל ועבד
 רכיש קד וואל כארד אבוהי ובארד
 אומיה ובארד ודבע בר נכט דחייבת
 ישרא אעבד את הנפל ויסתחיה לו
 חכעם אתיוחה אלוהי ישראל בכל אשר
 עשה אבו תלון ת בעל אסעז ליה
 וארצו יתו אהא דיש בכל דעבד אבוהי
 ויתפע מיואב בישך אל אחרי מות אחאב
 ומדו מיאבא בישראל בתר רכמת
 אחאב ויפל אחיה בעד השבכה בע
 בעליתו אשר בשמרון והוא ושלח
 מלאכים ויאמר אלהים לבו דרשו א
 בכער זכוב אלהי עקרון אס אחיה מיה
 ויפל אחיה מר שריאבא בעליתיה
 דבשמרון וכיע ושלח איז צריא ואמר
 להון איזילו תכעו בכער זכוב טענות
 עקרון אס ארו מביד עי דיו
 וכלאן יהוה דבר אל אליה התשבי קוס
 עלה לקראת מל אבי מלך שמרון ודבר
 אלהים המבלי איז אלהים בישראל אתם
 חלבים לדיש בכער זכוב אלהי עקרון
 וכלאבא רוי מלול עם איה דכו תשוב
 קוס סק לקדמות איז צרי מלכא דשמרון
 ואיתגבי להון הלא אה קייס דשכינתיה
 שריא בישראל אתון אלוין למיתבע
 בכער זכוב טענות עקרון ולכוכה אמר
 יהוה המסה אשר עלית שם לא תרד
 מינה כי מות תמות וילך אליה וכוון
 בדנאמר יה ערסא דסליקת לתמן א
 לא תיחות מינה ארו כמת תמות ואמר
 אליה וישתבו המלאכים אליו ויאמר

דבר בנבואת יסוס וטולה ויסוס יעריז הקפיד אל המלכות

אלהי ה' בן דמיטון וילקין וילקין וילקין ויאמר אליה
ועבד הוא דמן אליה ועבד הוא אבו שלח לם

אל שר החמישים ואם איש אלהים אצ
 תרד אש מז השמים ותאכל אתך ואת
 חמישיך ותרד אש אלהים מז השמים
 ותאכל אתך ואת חמישיך ואתיב איה
 ומליל עים רב חמשין ואם נביא דיו
 אצא תיחות אשתא מז שמיא ותוסל
 יתך וית חמישיך דעמך ונחתת אשתא
 מז שמיא ואכלת יתיה וית חמישיך
 דעימיה וישב וישלח אליו שר
 חמישים אחר וחמישיך ויעז וידבר
 אליו איש האלהים כה אמר המלה
 מהרה רדה ותב ושלח לוותיה רב
 חמישיך אחר נצא וחמישיך דעימיה
 ואתיב ומליל עימיה נביא דיו כדנן
 אמר מלבא אחי חות וישן אלה
 וידבר אלהם אם איש האלהים אצ
 תרד אש מז השמים ותאכל אתך
 ואת חמישיך ותרד אש אלהים מז
 השמים ותאכל אתך ואת חמישיך
 ואתיב איה ומליל יהון אם נביא דיו
 אצא תיחות אשתא מז שמיא ותוסל
 יתך וית חמישיך דעמך ונחתת אצ
 אשתא מזקד וי מז שמיא ואכלת
 יתיה וית חמישיך דעימיה וישב
 וישלח שר חמישים שלטוס וחמישיך
 ויעל ונבא שר החמישים השלישי
 ויכרע על ברמיו נצא אלוהו ויתחנן
 אליו וידבר אליו איש האלהים תיקר
 נא נפשי ונפש עבדיך אלה חמישים
 בענייך ותב ושלח לוותיה רב חמשין
 תליתאה חמישיך דעימיה ומליל

א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י

ואת ארבע חמשין תליתאה וברע על
 מכוהו לקביל איה ובעא מיניה ומליל
 עימיה נביא דיו תיקר בעז נפשי ונפש
 עבדך אלוה חמישיך בעניך הענייך
 אש מז השמים ותאכל את שמיך
 החמישים הראשנים ואת חמישיך
 ונעתה תיקר נא נפשי בענייך ונא
 נחתת אשתא מז שמיא ואכלת ית
 תיו רבני חמישיך קדמיא וית חמשין
 דעימיהון ובעז תיקר נפשי בעניך
 וידבר מלאך יהוה אל אלוה
 רד את אל תירא מפניו ויפס וירד
 אתו אל המלה ומליל מלאכה דיו
 עים איה חות עימיה לא תירדו מז
 קדמיהו וקם ונחת עימיה לוותיה
 וידבר אליו כה אמר יהוה ונפשי
 שלחת מלאכים לדרכיך נבעל זמני
 אלוה עקרוז הכבלי אין אלהים בני
 בושר אל לדרכיך בדברו לכו המיסה
 אשר עלית שם לא תירד מינה כי
 מות תמות ומליל עימיה כדנן אמר
 י חלה דשלחת איז צרו למשא
 בכעל זבוב טענות עקרוז הלא איה
 קנים דשכנניה שריא בישרא לי
 למישאל כפית צמיה כמין ערסא
 דסליקתא לתמן לא תיחות מינך
 ארו מינת תמית וכית כדבר יהוה
 אשר דבר אלוה ומלה והורם
 תחתיו בשעת שתים ליהורם כו
 יהושפט מלך יהודה כו לא היה
 לרבן וצית כפית צמיה דיה ומליל איה

150R

וימלך יהודים תחנותיה בשנת תרנ"ז
 ליהודים ביהושפט מלך שיבטא א
 רבות יהודה ארי לא הוה ליה ברו וית
 רברי אחיהו אשר עשה הלאהמה
 בתוכה על כפר רברי הימים למלכו
 ישראל וישאר פיתגמי אחיהו דעבו
 הלא אנת בתגיו על כפר פיתגמי
 וימלא למלכו ישראל
 ויהי כהעלות יהוה את אליהו בסערה
 השמים וילך אליהו ואלישע מן
 הגלגל ויהוה באסקות לו ית אליה
 בעלעיל אלעית שמיא ואזל אליה
 ואישע מוזגלגלא ויאמר אליהו
 אל אלישע שב נאפה כי יהוה שלחני
 עד ביתאל ויאמר אלישע חי יהוה
 וחינפשוך אם אעזב וירדו ביתאל
 ואמר אליה לישע תוב בעז הכא
 ארי לו שלחני עד ביתא ואמר אישע
 קיים הוא וחינפשוך אם אשבקיש
 ונחת לביתא ויעארבני הנביאים
 אשר ביתאל אל אלישע ויאמרו
 אליו הודעת כי היום יהוה לקח את
 אנדך מעל ראשך ויאמר גם אני
 ידעתי וחסתי תפקו תלמידי בניי
 רביתאל לות אלישע ואמרו ליה הודעת
 ארי וימאדיו וי דבר ית ריבונך מינד
 ואמר את אנא ידענא שתוקו ויאמר
 לו אליהו אלישע שב נאפה כי יהוה
 שלחני וירחו ויאמר חי יהוה וחינפשוך
 אם אעזב ויבאו יריחו ואמר ליה אליה

אלישע יתוב בעז הכא ארי לו שלחני
 וירחו ואמר אישע קיים הוא וחי
 נפשוך אם אשבקיש ואתו יריחו
 וישאו בע הנביאים אשר בירחו אל
 אלישע ויאמרו אליו הודעת כי היום
 יהוה לקח את אנדך מעל ראשך
 ויאמר גם אני ידעתי וחסתי וקריבו
 תלמידי בניי אדכיריחו לות אלישע
 ואמרו ליה הודעת ארי וימאדיו לו
 דבר ית ריבונך מינד ואמר את אנא
 ידענא שתוקו ויאמר לו אליהו שב
 נאפה כי יהוה שלחני הירדנא ויאמר
 חי יהוה וחינפשוך אם אעזב וילכו
 שניהם ואמר ליה אליה תוב בעז הכא
 ארי לו שלחני לירדנא ואמר אישע
 קיים הוא וחינפשוך אם אשבקיש
 ואילו תרויחו וחימשים איש מבני
 הנביאים הלכו ויעמדו מינד מוחק
 ושניהם עמדו על הירדן וחימשו
 גבא מתלמידי בניי אליו וקמו א
 מקבל מר חיק ותרויחו קמו על
 ירדנא ויקח אליהו את אדרתו ויגלב
 ויפה את המים ויחצו הנה ונה ויעמדו
 שניהם בחרבה ונסיב אליהו שושפיה
 ואחר ונחא ית מיא ואיתפלג נחא
 ולכא ועברו תרויחו בניי שוקא ויהו
 בעברם ואליהו אמר אל אלישע ע
 שאל מיה אעשה לך בקדם אלקח
 מעמד ויאמר אלישע ויהי נאפי
 שתים ברוחך אלי יהוה כמי עבדתי
 ואיה אמר לישע שאל מיה אעביד

C.2

לך עד לא אדבר מלוחתי ואמר אישע
ויהי בעז על חד תרון ברזח צבואתך
עמי ואמר הקשית לשאל אם תראה
את לך מאתך יהלך בן ואם אין לא
יהיה ואמר אקשייתא לישאל אם תראה
אתי מדבר מלוחתי יהוה לך בן ואם לא
לא יהי יהי המה הלכים הלך הדבר
והנה רכב אש וקוסי אש ופרדודין
שניהם ויעל אליהו בסערה השמים
והנה עד דאיעז אהלך מיהל וממילין
הא רתובין ראשתא וקוסיין ואשתא
ואפרושו ביו תרויהון וסליך אליה
בעלעולא לצית שמיא ואלישע רואה
הוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופ
תפרשו ולא ראהו עוד ויחזק בצערו
ויקרים לשנים קרעין ואישע חיוון
מצוחרבי רבי רטב ליה לישע אל
בעלותיה מרתובין ומפרשוין ולא
חזיה עוד ואתחזק בלבושוהו וסדקעו
לתרון סדקעין וירם את אדרת אליהו
אשר נפלה בעליו וישב ויעמד על
שפת הירדן וארים ית שוטופא דגיה
דנפלה מיניה ותב וקסעל כיה ירד נחא
ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו
ויבא את המים ויאמר איה יהוה אלהי
אליהו את הוא ויבא את המים ויחצו
הטה והנה ויעבר אלישע ונסיב מרת
שוטופא דאליהו דנפלת מיניה ומחא
ית מיא ואמר קביל בעותי וי אהא דגיה
את הוא מיחא ית מיא ואיתפליגי לכא
ועבר אישע ויראהו בני הנביאים אשר

ה
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד

ב

ג

ד

ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד

כיריהו מצער ויאמרו טיה רוח אליהו
על אלושע ויבאו להראותו וישתחוו
לו ארצה וחוזהו בני תלמידיו צביא
דכיריהו מקביל ואמרו נחת רוחך
דגיה על אישע ואת לקדמותיה וסדקעו
ליה על ארעא ויאמרו אלוהה נח
יש את עבריד חמישים אנשים כנחיל
ילכו נח ויבקשו את ארנך פו נשא
רוח יהוה וישליכהו באחד ההרים או
באחת הגאות ויאמר לא תשלחו וי
ואמרו ליה האבעז את עים עכוד
חמשין צביון בני חילא מילין כעז
ויבעז ית ריבונך דילנא נטליה רוחא
מזקד ל ורביה בחד מז טוריא אובח
מז חילא ואמר לא תשלחו ויפער
בעד בוש ואמר שלחו וישלחו
חמישים איש ויבקשו שלשה ימים
ולא מצאהו ואתקופי כיה עד סג
ואמר שלחו ושלחו חמשין צבאונע
תלתא יומין ולא אשבחוהו וישוכו
אליו והוא ישב כיריהו ויאמר אלהם
הלא אמרתו אליכם אל תלכו ותכו לוחי
והוא יתיב כיריהו ואמר להון הלא
אמרת לכון לא תיזלו
ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הענה נח
מוטב העיר טוב באשר ארצי ראה
והמים רעים והארץ משכרת ואמרו
אנשי קרתא לאישע הא בעז מיתב
קרתא שפיר כמא דריבונך חזי ומינא
בישין וארעא מתבלא ויאמר קחו לו
צלוחית חדשה ושיכבו שוב מלח ויקחו

ה
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד

ב

ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד

ב

ג

ד

151 R

ומלך תרתא עשרי שנין ויעשה הדע
 בעני יהודה רק לאבאבו וכאמו וסדר
 את מצבת הנבל אשר עשה אביו ועבד
 רביש קדו לחוד לאבאבוה וכאמיה
 ואערויית קמית בעל אדעבד אבאיו רק
 בחטאת ירבעם בן נבט אשר החטוא
 את ישראל דבק לאקר מימנה לחוד בחוב
 וירבעם בר נבט דחייב ית ישראל אודיעו
 לאמקא מינהו ומיעמד
 מואב היה נקד והשיב למלך ישראל
 מאה אלף כרים ומאה אלף אלים צמר
 ומשע מלכא רמואב היה מדי גיתאוב
 ומתיב תיקר ובתא למלכא דישרא פטא
 בשנא מאה אלפי תורין הפטא
 ומאה אלפי דכרין ורעוא והיו סמית
 אחאב ופשע מלך מואב במלך ישראל
 ישראל והיה כר מית אחאב וכדד
 מלכא ומואב במלכא ישראל
 ויצא המלך יהורם ביום ההוא משמרון
 ויפקד את כל ישראל ונפק מלכא
 יהורם ביום מאה הוא משמרון ובמאת
 כל ישראל וילך וישלח אל יהושפט
 מלך יהודה לאמר מלך מואב פשעני
 התלך אתי אל מואב למלחמה וישאר
 אעיה כמזני כמקד בעמיי בעבד כמקד
 כפוסיק ואזל ושלח ליהושפט מלך
 שובט ארבות יהודה למימר כל דבר
 מרד בי התיזל עימי לות מואב לקטא
 ואמר איסק אנא כוונד ועמי בעמד
 סוסותי כפוסותי ויאמר איזה הדרך
 בעלה ויאמר דרך מדבר אדום ויאמר

א

בב

ג

ד

אליו ואמר איתו ל עלו חיתא חרתא
 ושון תמן מלחא ואיתא ליה ויצא
 אל מוצא המים וישלך שם מלח ואמר
 כה אמר יהוה תפאתי למים האלה ולא
 יהיה משם עוד מות ומשקלית ונפק
 לעפנתא דמיה ורביא תמן מלחא ואמר
 כדון אמר לי אמת למיה האלוין ולא
 יהי מתמן עוד מות ותבלו ומפוחים
 שדיום היה בכבר אלושע אשר דבר
 ואתקרא מיה עד יומא הדיו כפיתנא
 האשע דמיה
 ויעל משם ביתאל והוא עלה בדרך ונ
 ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלו
 בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח
 ופליק מתמן לביתא ולא פליק באדווא
 ונקז דשדקין נפקו מן קרתא ואיתעבו
 מה ואמרו ליה קק קרחא קק קרחא
 ויפו אחרו ויראם ויקללם בשם יהוה
 ותצאנה שתיס דביס מן העיר ותבקענה
 מהם ארבעים ושנים ילדים ואיתפנו
 לאחוריהו חזון ולטינו בשמי ארין
 ונפקא תרתי רובין מן חודשא ובועא
 מינהו ארבעין תרין נקין וילך משם
 אל דר הסרמל ומשם שב שמרון ואזל
 מתמן לטור ברמל אומיתמן תב לשמרון
 ויהורם בן אחאב מלך על
 ישראל בשמרון בשנת שמיטה עשה
 ליהושפט מלך יהודה ומלך שתים
 עשרה שנה ויהורם בר אחאב מלך על
 ישראל בשמרון בשנת תמי עשרי
 ליהושפט מלך שובט ארבות יהודה

C.3

מלכה

באידא אורחא נוסק ואמר אורחא מדברא
 וילך מלך ישראל וילך יהודה וילך
 ארום ויסמי דרך שבועת זכרים ולא יהיה
 למחנה ולמדינה אשר בדצליהם ואל
 מלכא דישרא וילך שבטא דבשר
 יהודה וילכא דארום ואסחרו מהלך
 שבטא דמיזן ולא יהיה מיאל למשרותא
 ולבעירא דעומהון ויאמר מלך יי
 ישראל אהה כי קרא יהוה לשלשת
 המלכים האלה לתת אתם ביד מואב
 ואמר מלכא דישרא ווי ארו ומיזן
 לתלתא מלכיא האליון למימקד יתחן
 ביד מואבא ויאמר יהושפט
 האין פה נביא ליהוה ונרדשה את יהוה
 מיאתו ויעז אחד מעבדי מלך ישראל
 ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק
 מים עליהו אליהו ואמר יהושפט הלית
 הכא נביא דוי ונשא לית פיתגמא
 דל מיניה ואתיב חד מעבדי מלכא
 דישרא ואמר הכא אישע בן שפט
 דשמיש ית איה ויאמר יהושפט יש
 אוק דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל
 ויהושפט ומלך ארום ואמר יהושפט
 אית עימיה פיתגמא דוי ונחתו לוותיה
 מלכא דיע ויהוה ומלכא דארום
 ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה
 לילך יך אל נביאי אמר ואל נביאי
 אמר ויאמר לו מלך ישראל אל כי
 קרא יהוה לשלשת המלכים האלה
 לתת אתם ביד מואב ואמר אישע
 למלכא דישרא מה לי ולך איז מלות

L
אמר

כס
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

ג
א
ב

ג
א
ב

נביאי אבוק ולות נביאי אמר ואמר ליה
 מלכא דישרא צבעו לא תדבר חובין
 דשעתא ההיא בעי עלמא רחמיז ארו
 ומיזן לי לתלתא מלכיא האליון למימקד
 יתחן ביד מואבא ויאמר אלישע חו
 יהוה צבאות אשר עבדתי לפני מילתא
 פני יהושפט מלך יהודה אני נשאתא
 אביס אלך ואם אראך ואמר אלישע
 קים הוא לי צבאות דמי שמישנא קדמיה
 ארי אלולפוז אפי יהושפט מלך שבט
 דבית יהודה אנא נסיב אם אסתכלמך
 ואם אחינך ועתה קח לי כעגן יהוה
 כעגן המצנע ותדי עליו דר יהוה ובעז
 איתו לי צבא רדע לבנא בכירא ויהוה
 בר מצנע דמצנע ושורא עליוהו רוד
 נביאה מזקד ויאמר כה אמר יהוה
 עשה הנחל הזה צמים צמים ואמר מצנע
 אמר יי יתעבד נחלא הדין פצידון
 פצידון כי כה אמר יהוה לא תראו
 רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא ימלא
 מים ושתיתם אתם ומקציתם ובהמקום
 אר ומדצן אמר יי לא תחזון רוחא ולא
 תחזון מיטרא ונחלא ההוא יתמלא
 מים ותשתתח אתון ועיתוכון ובעיתוכון
 ונחל זאת בעיני יהוה ועתן אתמואב
 בידכם וקלילא דאקד יי וימסר ית
 מואב בידכון והיכיתם כל עיר מבצר
 וכל עיר מבחור וכל עיר טובת פוקד
 וכל מעיני מים תסתחמו וכל החלקה
 הסובה תכאיבו באבנים ותביחון כל
 כל ברך תקפה וכל קריוא כרימא וכל

ימלא ה בק וסימטון נכל והנחל המוא פי תולמך
 יצביט שחוק ואחר הבית ואמר יפלא פיהו יצ

152 R

וקדו ופגרו וכל אחסנתא שפירתא
 רמו גבר אבניה וכל איה וכל מיסע
 מיא סתמו וכל איה די אי פגרו ער
 דלא אי שת ארת אבנא בקרתא דלא
 פגרוהא ואיסתחרו קלעיא ומחוקא
 וירא מילד מואב כי חוק מיסע המלחמה
 ויקח אתו שבע מאת איש שלחחות
 להבקיע אל מלך אדום ולא יכלו ויחזו
 מלכא דמואב ארו תקיפו מיניה עבר
 קרבא ודבר עמיה שבע מאת צבא
 שלפי סיפולא פגאיה לית מלכא דאד
 ולא יכלו ויקח את בני הבסור אשר
 ימלך החמיר ועלהו עלה על החומה
 והיו קצת גדול על ישראל והסעו מעליו
 וישבו לארץ וצביב תבניה בוגרא
 העתיד דימלוד החותיה ואמקיה
 לעלתא על שורא והיה רצו רב על
 ישראל ואיסתלקו כיניה ותבו לארעא
 דישרא ואשה אחת מצעי
 בני הנביאם צעקה אל אלישע לאמר
 עבדך אישי מית ואתה ידעת כי עבדך
 היה ירא את יהוה והנשתיבא לקחת
 את שני ולדי לו לעבדים ואיתתא
 חדא מצעי תלמידי צביא מצחחא
 קרב אישע לפימר עבדך עובדיה
 בעלי מית ואת דעתא ארו עבדך היה
 רחיל מן קרבם כי סר קטילת איחבלית
 צביא בלי רבר מינחון מאה צבירין וא
 ואסמירי צון חמישין חמישין צבא אב
 במערתא והיה מוויק ומוביל לדון
 בריל דלא לאוכלותהון מינכסודי

ספ - אה
 וקדוב מיסע
 יב בדיה בזכותה
 דעתה דימלוד
 באחריה ואמקיה
 ישה עלתא ער
 שורא וכן אכלא
 אינון מדכרין
 בזכות אמיהם
 דאסניקית ציחוק
 בדיה לעלותא והא
 מיסע ית מר בוסר
 לעלותא קדמין והוה
 דגו על ישראל

CA

יוק ה פתיחין בק רסוב וכל ויוקן וירא ויהי ויבד

אילו היא תקרוז וכל מיסע מיא י
 תסתחובל אחסנתא שפירתא תסוביון
 באבניה ויהי בנקר בעלות הפגרה
 והנה מיסע באים מדרד אדום ותמלא
 הארץ את הנמים והיה בצפרא במיסק
 מינחחא והאמיא אתו מאורח אדום
 ואיתמלי את ארעא ותמיא וכל מיסע
 שמיעו ביעל המלכים להלחם בס
 ויעקרו מכל חצר חנה ומעלה ויעמדו
 על הגבול וכל מואבא לטיעו ארו
 סלוקו מלכא לאנחא בהון ואיתבנישו
 מכל אסרו סיפולא וקמו על
 החומה ויטכיוו בצקר והטכישו ורחה
 על הנמים ויראו מואב מצע את הנמים
 אדומים כדב ואקדומו בצפרא ושמיסא
 דעת על מיא וחזו מואבא מקבלית
 מאסומקיו כדמיא ויאמרו דס יה
 חורב נחדבו המלכים ויכו איש את
 רעהו ועשה לשלל מואב ואמרו ונא
 דין איתגראה איתגריאו מלכא וקטלו
 גברית חמירה ובעו פוקו לביתא
 מואבא ויבאו אל מחנה ישראל
 ויקמו ישראל ויכו את מואב וינצו
 מפניהם ויניבו והקבות את מואב ואת
 לפשריתא דישר וקמו איצט ישראל
 ונחו ית מואבא ונאפכו מן קדמיהון
 ונחו בהון וקטלו ית מואבא והערים
 יחרשו וכל חלקה טובה וישובו איש
 אבט וכל איה וכל מעין מיסע וסתמו
 וכל עז טוב יפילו ער השאר אבניה
 בקיר חרשת ויקבו הקלעונים ויבדו

יהוה י בק רסוב - הספט הקטט סתריך ויוקן

דאחאב מן קדם דאיצון אונסא ובען
 רשא אתא למי דבר ות תריז בני ליה
 לעבדון ויאמר אליה אל ישעמה אע
 אעשה לה תנוד לוי מה יש לי בניבית
 ותאמר אין לשפחה כל בנות מיאם
 אקוד שמי ויאמר לה אישע מא אע
 אעבר לך חווא לוי מא אית לך בנות
 ואמרת לית לאמתך כל מידענך בביתא
 אלהון מצאד משחא ויאמר לכו
 שאלו לך בלום מן החוץ מאת כל
 שבני בני כלום רקים אל המעיומי
 ויאמר אזילי שאילי לך מעוז מן
 בדאמו כל שוב בני מעוז ריקון לא
 תוערין ובאת וכצרת הדלת בעוד וב
 ובעד בניך ויצקת על כל הכלים הא
 האלה והמלא תביע ותהבון ותצפון
 רשא באפך ובאפי בניכי ותריקין
 על כל מצא האילון ומצא דתיתמלו
 תם לקין ותלה מאתו ותסגר הדלת
 בעדה ובעד בנה הם מגישס אליה
 והיא מיצקת ואזלת מלוחתיה ואנפת
 רשא באפה ובאפי בנהא אינון מקדין
 לה והיא מריקא משחא והיה במלאות
 הכלים ותאמר אל בנה הצושה אל
 עוד בלי ויאמר אליה איז עוד בלי
 ועמיד השמין והוה כמי שלם מצא
 ואמרת לברה קרוב לוי עוד מצא ואמר
 לה לית עוד מצא ופסק משחא ותנא
 ותנא לאיש האלהים ויאמר לכו מסד
 את השמין ושלמי את נשויכי ואת
 בניכי תחיי בעיתך ואתת וחויארת

לוי

שמי

ויצקת

ויקוד

ויצקת

לנביא דהו ויאמר אזילי זבני ות משחא
 ושלמי לכו חובתך ואת זבניך תת
 תפרנכיז מצא דאישתא
 והוה היום ויעבר אלישע אל שונם
 ושם אשה גדולה ותחוק בו לאכל לחם
 והוה מרי עברו יסוד שמה לאכל לחם
 והוה ויבא דהו ויעבר אישע לשונם
 ותמו איתתא דחלת חטאין ואתקפת
 ביה למיכל לחמא והוה בזמן מיעוהה
 מתפמי תמו למיכל לחמא ותאמר
 אל אישה הנה נא ידעת כי איש
 אלהים קדוש הוא עבר עליע תמיד
 ואמרת לבעלה האבעז ידענא ארי
 נביא דהו קדושא הוא מתפמי לתמא
 תירא בעשה נא עליות קור קטנה
 ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא
 וכנורה והוה בכאו אליע יסוד שמה
 מעביד בעז עליות כותלא ועירא
 ופתקין ליה תמו ערסא ופתורא וסוסים
 וכנרתא והוה במיתוהו לוחתא ותפמי
 לתמו והוה היום ויבא שמה ויכר
 אל העליה וישבב שמה והוה ויבא
 ועל לתמו וזר לעוליתא ושכינתמו
 ויאמר אל צחוי בערו קרא לשונות
 הזאת ויקרא לה ותעמיד לפניו ואמר
 לצחוי עוליותיה קרא לשונות תארא
 וקרא לה וקמת קדמיה ויאמר לו
 אמר נא אליה הנה חררה אלעו את
 כל החררה הזאת מה לעשות לך
 היש לדבר לך אל המלך או אלשד
 הצבא ותאמר בתוד עמי אנכי ושבנת

ויבא אל שמה וישבב שמה והוה ויבא
 ועל לתמו וזר לעוליתא ושכינתמו
 ויאמר אל צחוי בערו קרא לשונות
 הזאת ויקרא לה ותעמיד לפניו ואמר
 לצחוי עוליותיה קרא לשונות תארא
 וקרא לה וקמת קדמיה ויאמר לו
 אמר נא אליה הנה חררה אלעו את
 כל החררה הזאת מה לעשות לך
 היש לדבר לך אל המלך או אלשד
 הצבא ותאמר בתוד עמי אנכי ושבנת

153 R

עד עירן טיהר אומית ותעל ותשכבה
 על מיטת איש האלהים ותסגר בעדו
 ותצא וסלקת ואשכבתיה על שרפא
 ונביא דני ואצפת באפוהו ונמקרת
 ותקרא אל אישה ותאמר שלחה נא
 לי אחד מן הנערים ואחת האתנות ואחיה
 עד איש האלהים ואשובה וקחת
 לבעלה ואמרת שדר בעז לי חר מן
 עלימיא וחד מן אתנא ואיתפסילת
 נביא דני ואיתב ויאמר בידוע אתי
 הלכתי אליו היום לאקדש ולא שבת
 ותאמר שלום ואמר צא דין אתא אלה
 לותיה יוצא דין לא ירחול אשכא וי
 ואמרת שלום ותחפש האתון ותאמר
 אל נערה נהג ודך אל תעצר לי לרכב
 כי אם אמרת לי וזריות ות אתנא וי
 ואמרת לעלמייה דבר ואמאל ל
 תרחוק עלי למירבב אלהיז בד אימר
 לך ותלך ותבא אל איש האלהים אל
 הר הכרמל ויחי כראת איש האלהים
 אתה מצע ויאמר אל צחוי נערך הנה
 השונמית הלי ואזלת ואתת לות נביא
 דני לטור כרכילא והנה בד חזא נביא דני
 חנה מקביל ואמר לצחוי עלימייה קא
 שונמית אדא עתה רץ נא לקראתה
 ואמר לה שלום לך השלום לאישך
 השלום לילך ותאמר שלום בעז רהוט
 בעז לקרבותה ואמר לה שלום לך
 השלום לבעליך השלום לרביא ואמרת
 שלום ותבא אל איש האלהים אל החר
 ותחזק ברגליו ויגש צחוי להרפה ויאמר

ואמר ליה אימר בען לה האעסקת
 לצא ותכל עסקא הדין מיה למען
 לך הפיתגם אית לך למילא עיס
 מלכא או עימרב חילא ואמרת בע
 עסקי עמי אנא מסוברא ויאמר
 ונה לעשות לה ויאמר צחוי אבל
 בו אין לה ואישה וקד ואמר ונא
 למעבד לה ואמר צחוי בקושטא
 בר לית לה ובעלה קיב ויאמר קרא
 לה ויקרא לה ותעמד בפתח ואמר
 קראה וקרא לה וקמת בתרעא וי
 ויאמר למדע הזה בעת חיה אתי
 חקת בן ותאמר אל אדני איש
 האלהים אל תבז בטופחתך ואמר
 לוינא הדין בעירן דאתון קיימין
 תון מחבקא ברא ואמרת בעז רישע
 נביא דני לא יתבדב פיתגם אבאמק
 ותהר האשה ותלד בן למדעך הזה
 בעת חיה אפך דבר אליה אל ישע
 ועריאת איתתא וילינדת בד לוינא
 הדין כעידנא דהיא קיימא דמיליל
 עמיה אישע ויגדל הילד ויהי היום
 ויצא אל אביו אל הקברים ורביא
 רביא והנה חילא ונפק לות אבדתי
 לות חצודיא ויאמר אל אבני ראשו
 ראשו ויאמר אל הנער שאהו אל
 אמו ואמר לאכחיה רופח וישי ואמר
 לעלמייה אבכה ואוכליה לאומיה
 וישאהו וביאהו אל אביו וישב על
 בזיה עד היצהרים וימת ונכסיה וי
 ואכליה לאומיה ויתב על ברכיה

ה' ב' ב' חסן וסודי ר' נא לקראתה ר' דני חזא נביא דני

איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה
 לה והנה העלים מיני ולא העיד לי
 ואתת ליה נביא דנו לסורא ואתקפת
 בדגליה וקריב עמו לפירחה ואמר
 נביא דנו שבוק מינה ארי נפשה מרה
 לה ומין קד ואתכסא מיני ולא חויל
 ותאמר השאלתי כן מאת ארצי הלא
 אמרתי לא תשלה אתי ואמרת
 השאלתי בדאמור ריבוכי הלא אמרת
 לך אסתיהב לי בר קיים טוב ואכלא
 לא תנסיס ותי ואמר לצחוי חצר
 מתנד וקח משענת בידך ולך כי
 תמצא אושו לאתכרבכו וכי יברכך
 אישו לא תעננו ושכית משענת על
 פני הצער ואמר לצחוי ורזי חרצק וסב
 חוטר ובידך ואיזל ארי תשובה צבר
 לא תשאל בשלמיה וארי ושאל בע
 בשלמך צברא לא תתביציה ותשו
 חוטר על אפי רביא ותאמר אם
 הצער חי יהיה וחי נפשך אם אענך
 וילך אחריה ואמרת אימיה דרביא
 קנים הוא לי וחי נפשך אם אשבקו
 וקס ואיל בתרהא ותחזי עבר לפניהם
 וישס את המישענת על פני הצער
 ואיז קול ואיז קשב וישב לקראתו
 ונע לו לאמר לא הקיץ הצער וצחוי
 עבר קדמיהון ושוי ית חוטר א על
 אפי רביא ולית קל ולית דמיצית ותב
 לקדמיותיה וחי ליה למימר לא
 איתער רביא ונבא אלישע הביתה
 והנה צער מת משכב על מיטתו ואתא

בסיס
אד
וישליש

בן
ל

בן

בן

בן
ל

בן
ל

בן
ל

בן
ל

בן
ל

ולך ה בן ומיטתו ואתו חרצק וסב

אל ישע לביתא והא רביא מית רמי
 על ערכיה ונבא ויסג הדלת בער
 שניהם ותפלל אל זהוה ועל ואנ
 רשא על תרויהון ועלי קדמי ועל
 וישכב על הילד וישכפניו על פני וע
 ועצמו על עינו וכפיו על כפיו ועקר
 עליו ונחם בשר הילד וסליק ושכב
 על רביא ושחי פולחיה על פולחיה ועשה
 על עינוה וידוהי על ידוהי ואלהת
 עלוהי וחם בשרא דרביא וישכב ויק
 בבית אחת הנה ואחת הנה ויעלו וע
 עליו ויזרר הצעל עד שבע פעמים
 ויפקח הצער את עינו ותב והלך א
 בביתא ויבנא חדא לכא ויבנא חדא
 לכא וסליק ואלהת עלוהי ואתמק
 רביא עד שבע מינין ופתח רביא ית
 עיטוהי ויקרא אל צחוי ויאמר קרא
 הסובמית הזאת ויקר את ותבא אלי
 ויאמר שמי בנך וקרא לצחוי ואמר
 קרא לשובמית אהדא וקרא ליה ואת
 לקדמוהי ואמר לה פבי בריך ותבא
 ותפל על רגלי ותשתחו ארצה ותשא
 את בנה ותצא ואתת וצפלת קדמיהון
 וכצדת על ארעא וצפית בת ברה
 וצפית ואלישע עב
 הצללה והרעב בארץ ובני הצבא
 ישיבים לפניו ויאמר לצער שפתה
 הצללה ובשל ציד לבני הצבאים
 ואישע תב לגלצא וכפנא כארעא
 ותלמידיו נביא יתבין קדמוהי ואמר
 לשעלוביה הפו דודא רבא ובשר

תבשולא

154R

C.5

אתו דין קדם מאה גברא ואמר תבלעמא
 ויכלון ארי כדון אמר לי מכלון ויתרון
 ויתן לפניהם ויאכלו ויתרו כדבר יהוה
 ויהב קדמי יהוה ואכלו ואותויד בפית צמא
 ונעמך שר צמא מלך
 ארם היה איש גדול לפני ארמי ונשוא
 פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם והוה
 והאיש היה גבור חיל מצרע ונעבדות
 חילא מלכא דארם הוה גבר רב קדם
 ריבונה ונסיב אפיז ארמי על דיה ענד
 כי מצחא לאיצט ארם ונברא הוה צמר
 חילא והוה לקי כמצרותא וארם יצא
 צדדים וישבו מארץ ישראל בעדה
 קטנה ותהי לפני אשת צמא ואיצט
 ארם צפון במישוריהו ושבו מארעא
 דינע עליביתא זעירתא וחות משמשא
 קדם איתת צמא ותאמר אל צמא הוה
 ארמי לפני הנביא אשר בשומרון או
 יאקח אתו מצרעהו ואמרת לריבונה
 טובי ריבונא אמר חיל קדם צמא ונשכח
 בצון כי יתה מסצרותיה ויצא וינע
 לארמו לאמר בזאת וכזאת הברך
 הצער אשר מארץ ישראל ואתא וחור
 לריבונה למימר כדון וברין מלילת
 עלוביתא רב ארעא דישרא ויאמר
 מלך ארם לבא ואשליחה ספר אל מלך
 ישראל וילך ויקח בידו עשר כמרינקת
 וששת אלפים זהב ועשר חלפת כערים
 ואמר מלכא דארם איתא איחיל ואשור
 איצרתא לות מלכא דישראל ואור

ב בק הם
אנשים
ויקחו

המלך
אתו
ויבטח

הנביא

הם

הנביא לתמיד צמא ויצא אחר
 אל השדה להט אתו וימצא גפן שדה
 והט ממנו פקעות שדה מלא בעדו
 ונבא ועלה אל כור הצויד כי לא ידעו
 ונפק חד לחקלא ללקטא ורקוצווא
 ואשכח גופנא בחקלא ולקט מיניה
 פקעי חקלא מלו לבשיה ואתא פנים
 ורמיא ליה ותכשי לא ארי לא ידעו
 ויצקו אנשים לאכל והוה פאבלים כמ
 מהצויד והמה צעקו ויאמרו מות צמא
 איש דאלהים ולא יכלו לאכל ואריקו
 לצמא אלמיל והוה כמיכלהו מתנ
 מתכשילא ואינון צוחו ואברו מתא
 בדודא עביא רמי ולא יכלו לפיכל
 ויאמר וקח צמח וישלך אל הסיר
 ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה דבר
 רע בסיר ואמר איתו קיבוח אורבו
 לדודא ואמר אריק לעמיא ויכלון
 ולא הוה מידעם כי ש בדודא
 ואיש בא מבבל שלשה
 ונבא איש האלהים לחם בכורים
 עשרים לחם שערים וכדמיל בעקלט
 ויאמר הן לעם ויאכלו ונברא אתא
 מארע דרובא ואיתו לצבילא דלי
 חם ביכודין עשרין טולמין דלחם
 שעיין ופירובין בלבשיה ואמר הן
 לעמיא ויכלון ויאמר מי שרתומה
 אתו זה לפני מאה איש ויאמר הן
 לעם ויאכלו מיכה אמר יהוה אכל
 והוה ואמר כישובי שניה מיא

הוה מליון בן ותרם והלאמר משרתו וסבועי

ונכני בידיה עשר אפרים ויבכד
 וישתא אפרים רועיו רד הב ועשרא
 אוצטלון ולבושא ויבא הספר אל
 מלך ישראל לאמר עתה כבוא הספר
 היה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן
 עבדי ואספתו מצרעתו ואיתי איצרתא
 לות מלכא דיש לביכר וכן כתוב בה
 ובען כמיתו איצרתא הדא לותך היא
 שודית לותך ית נעמן עבדי ותמינה
 מכצרותיה ויהי בקרוא מלך ישראל
 את הספר ויקרע בגו ויאמר האלהים
 אני להמית ולהחיות כיון שלח אליו
 לאקה איש מצרעתו כי אך דעו נא
 וראו כי מתאנה הוא לי והוה כד קרא
 מלכ דיש ית איצרתא ובזע ית לבושהו
 ואמר האמת כי צורך מן קדו למוקטל
 ולאחאה ארי דין שלח לי לאסאה גברא
 מסצרותיה ארי בדם דעו בען וחח ארי
 תוכפא דיו בעע לאיתגרא בה ויהי
 כשמע אל ישע איש האלהים כי קרע
 המלך את בגדו וישלח אל המלך לאמר
 לביה קרעת את בערדך ונא אליו ודע
 כי יש נביא בישראל והוה כד שמע
 אל ישע נביא דגו ארי בזע מלכ דיש
 ית לבושהו ושלח לות מלכא לביכר לנא
 בזעתא ית לבושהו ייתו בען לות וידע
 ארי אית נביא בישראל ויבא נעמן בסתו
 וברבבו ויעבר פתח הבית לאל ישע ואמא
 נעמן בסוסיהו וברתיכיהו וקם בתרעו
 ביהא דלא אל ישע וישלח אליו אל ישע

בן

בן

בן

בן

בן

בן

מלאך לאמר הלוך ורחצת שבע פעמים
 בירדן וישב בשדרך לך וטהר ועלך
 לחתמה אל ישע אזנא לביכר אוהל
 ותיטבול שבע זמין בירדן ויהי
 במסדך לך ואיתמי ויקרע נעמן ויד
 ולאמר הנה אמרתיו אלי יצאי נא ועמד
 וקרא בשם יהוה אלהי והצוף ידו אל
 המקום ואסף המצרע ורגו נעמן ואמא
 ואמר הא הויתו אמר דלותי ופוק מיפן
 ויקום ויצלי בשמיא דגו אלהי ויריב
 ויהי על אתר בית מחתא ותתמי נען
 סצרותא הלא טוב אכנה ופרפר נחיות
 ומישק מכל מימי ישראל הלא ארז
 בהם וטהרתו ויפן וילך בחמה הלא
 טבין אמנה ופרפר נהרי ומישק מכל
 מי ארעא דישרא הלא איטבול בהן
 ואתמי ואיתפמי ואולביגי ויגשו עברו
 וידברו אליו ויאמרו אבי דבר צדור
 הצביא דבר אליך הלא תעשה ואף כי
 אמר אליך רחץ וטהר וקרובו עברוהו
 ומלילו עיביה ואמרו מרי אולפתגמא
 רבא נביא מליל עיפך הלא תעמיד
 ואף אלהי דאמר לך טביל ואיתמי ויד
 ויטביל בירדן שבע פעמים כדמר איש
 האלהים וישב בשדרו ככשר נערקו
 ויטהר ונחת וטביל בירדנא שבע
 זמין כפיתגמא רבא דגו ותבסרתי
 ככשר יציק זעיר ואיתמי וישב אל איש
 האלהים הוא וכל מחצו ויבא ועמד
 לפניו ויאמר הנה נא זיעתי כי אין

ע

ע

ע

ע

ע

ע

וידן ויפסחון ויקח אבדו ויבן ויהי איתמי ויגשעו
 מימין עין וידן בן יודד יצאין בן הימנין ויטבילו את
 העיב ביה הריסו יושעו נעמן ויבא ידעתי

155R

אלהים בכל הארץ כי אם בישראל
 ועשה חנא ברכה מאת עבודת ויבנות
 נביא ארץ הוא וכל משוריה ואתא
 וקם קדמוהי ואמר האבצן ידעית ארץ
 לית אה קיים בכל ארעא אלהין בישא
 וכעז קביל כעז תיקרובת אבז עסד
 ויאמר חיה יהוה אשר עבדתי לפניו אם
 אקח ויפצר בו לקחת ויכאן ואמר קיים
 הוא וימשמשנא קדמוהי אם אקביל
 ואתקת ביה לקבלא וסרבי ויאמר בעבז
 ולא יתוונא לעבדך משא צמד פרדים
 ארמיה כי לא יעשה עוד עבוד עולה
 ויבא לאלהים אחרים כי אם ליהוה ואמר
 בעבז לא יתוונא כעז לעבדך טעון ווג
 כדעון מעפר אדמתא ארץ לא יעבד
 עוד עבוד עליה ודבא לטענות עמיא
 אלהין לטמא ארץ לדבר הזה יכלא
 יהוה לעבדך בלא ארץ בית רמון לה
 להשתחות שם והוא נשען על ידי
 והשתחותי בית רמון בהשתחותי
 בית רמון ויסלח נא יהוה לעבדך בשר
 הזה לפיתגמא ושמוק לי לעבדך כמיש
 רבונא לבית רמון למוסר תמן והוא
 כמוד על ידי ואוסער בבית רמון כ
 כמיסער בבית רמון ושבו לי לעבדך
 כפיתגמא ודין ויאמר לו לך לשלום
 וילך מאת כפרת ארץ ואמר ליה אהל
 לשלום ואז למלוותיה כרוב ארעא
 ויאמר גחז נשען אלושע אוסרהאלום
 הנה חשד ארצי את נעבז הארמיהוה

מקחת מידו את אשר הביא חיה יהוה
 אכרעת אחרייו ולקחת מאתו מאוצה
 ואמר גחז תלמד ארץ ארעא נביא ארץ
 האבצן ריבונא ית בעבז ארצי אה הדין
 כל קבלא מיבנה יתראיתו קיים הוא
 אלהין אור הוט מתוהי ואוסב ביבנה
 מידיעם ויבנה גחזי אחר געבז וראה
 נעבז רץ אחריו ויפל כיעל המדבד
 לקראתו ויאמר השלום הדין גחזי
 נעבז וזא נעבז נבא יהוה ביהוה
 ואתרבוין מן רתיבא לקדמוהי ואמר
 השלום ויאמר שלום ארצי שלחני לארץ
 הנה עתה זה באו אלו שני נערים מיהו
 אפרים מבני הנביאים תה נא להם כמד
 נספ ושתני חליפתגרים ואמר שלום
 ריבונא שלחני לכימר האבצן ויז אתו
 לותו תרין עולומין מטור אדמת אפרים
 מתלמידי נביא אהב כעז להון כבדא
 רכספא ותרין אוצטלון דלבושא ואמר
 נעבז הואל קח כבדים ויפרץ בו ויצר
 כבדים כספבשני חרטים ושתי חלפת
 בגדים ויתן אל שני נעריו ושאו לפניו
 ואמר נעבז שדי סבתרתין בכרין וא
 ואתקת ביה וער תרתין כבדין דכספבתין
 פלדיסין ותרין אוצטלון דלבושא והב
 לתרין עולמוהי ונסיבו קדמוהי ויבא
 אל העפל וקח מיידם ופקד בבית ושח
 את האנשים וילכו ועל לאתר כסיופני
 מידהון וכנא כביתא ושלח יתגברא
 ואילו והוא כבא ויעמד אל ארעו ויא

תרין ירדו... קדמוהי...
 וזהו לה אהל לשלום אדם לאכסר כדבאקדס לי
 כפרת חילונותא אלהין בארעא דויסדל כדכ אפדענד
 ושה ילוח וכיסה קורטין ליבא קדס לי טנא כספא
 כספא דאחתי עי לא יתא עתגמיה תמן אטונאמקלן
 יתק דאן כילוחיה ויחונב בכרין ארעא...

ויאמר אליו כי און נחזי ויאמר לאהרן
 עבדך אנה ואנה והוא את אוקס קדם
 ריבוניה ואמר ליה אלישע כען ארני
 אתו נחזי ואמר לא אאל עבדך לכאולתא
 ויאמר אליו לא לבני הלך כאשר הפך
 איש מעל מירכבתו לקראתך העת
 לקחת את הלכסך ולקחת בצר יסויותים
 וברמים וצאו ובקר ועבריסו שפחות
 ואמר ליה בר וח נבואה איתחנה לי
 כד איתחפיק נבוא מעלר הימיה לקדושתך
 השעא היא לך רנסיבת כספא ונסיבת
 לבושא וחשיבתא בליבך למקמי חתו
 וכדמין ועאו ותורין ועבדיו ואמרו
 ויער עת נעמן מדבק בד ובדע ער עות
 ויעא מלפניו מי צורע בשלת וסגירות
 נעמן מדבק בד ובבך ער עלמא נפק
 מן קדוהי חור בתלמא
 ויאמר בני הנביאים אל אלישע הנה
 נא המקום אשר אנחנו ישבים שם
 לפניה צר מינו ואמר תלמידו נבוא
 לאישע האנעז אתרא דאנחנא תמן
 תמן קרבך עיק לבא נלכהנא ער תורין
 וקחה משם איש קורה אחת ונעשה
 לנו שום מקום לשבת שם ויאמר לנו
 נזיל בעז ער ירדנא ונסכ מתמן גבר
 שדי חד או בעבד לנא תמן אתרא לכת
 תמן ואמר איחלו ויאמר האחר הוא
 נא ולך את עבדך ויאמר אצ אלך
 ואמר חד שדי בעז ואינו לעב עבדך
 ואמר אנא איחול וילך אתם ונבאו א

ל

C.6

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

הירדנה וירד העצים ואזל עיניהו
 ואתו לירדנא וקצו אעיא ויהי האחר
 מפיל את הקורה ואת הצדיל נפל על
 המים ויצעק ויאמר אנה ארני חוה
 שאול והנה חד מיחי בשדית או אשתו
 פרזלא ונפל לכינא וצוח ואמר בעז
 ריבונני מי שאל שו אלתיה ויאמר איש
 האלהים אנה נפל ויראהו את המקום
 ויקצע עץ וישלך שמה ויצת הצדיל
 ואמר נביאדני לאן נפל ואחזיהו יר
 אתראו וקצ אעא ורביא לתמוז וצפחלא
 ויאמר הרים לך וישלח ידו ויקחהו ואמר
 טול לך ואפשיט ידיו ונסיביה
 ונלך ארם היה נלחכ משואל
 ויועץ אל עבדיו לאמר אלמיקום פלני
 אלכיו תחנותי וימלכא דארם היה פלני
 קרבא בישראל ואיתמליך בעבדו
 למימר לאתר כסו וטמיווהו בירת
 משדנא וישלח איש אהוב אל מלך
 ישראל לאמר השמר מעבד המקום
 הזה כי שם ארם נחתיק וישלח נביאדני
 לות מלכא ישראל למימר איסתמר
 מלכיו עבד אתרא דדן ארי תמן אנש
 ארם כסו וישלח מלך ישראל אל המקום
 אשר אמר לו איש האלהים והזהרה
 ונשמר שכ לא אחת ולא שתים ושלו
 מלכ דישר לאת דאמר ליה נכמא
 דיו ואזהרה ואסתמר תמן לא חדא
 ויכנא ולא תרתיו וכעז ויסע לבי מלך
 ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו

ויאמר אלהם הלא תגידו לי מי משלש
 אל מלך ישראל ואיכת על ליב אדם
 רמלכא דאום על פיתגמ אהרין הלא
 לעבדוהי ואמר להון הלא תחזו לו מי
 מידלנא גלי רחוק לבלב הישרא ויאמר
 אחד מעבדיו הוא ארץ המלך ביאלישע
 הנביא אשר בישראל יגיד לבלב יע
 ישראל את הדברים אשר תדבר בחד
 משבבך ואמר חד מעבדוהי לארשע
 מלכא ארי אישע נביא דבישר חנני
 לבלב הישרית פיתגמא דתמליל
 באהרין בית משבבך ויאמר לכו
 וראו איכה הוא ואשלח ואקחהו ויע
 לו לאמר הנה בדתו ואמר איחלוהו
 איכה הוא ואשלח ואידבר צנה ואתחזה
 ליה למימר הא בדותו וישלח שניה
 סוסים ורכב וחילכבד ויבאו לילה
 ויקפו על העיר ושלח תמן סוסיו ור
 ורתיבין ומשורין סגיאין ואתובליליא
 ואיפו על קרתא אישנכ משרת איש
 האלוים לקום ויצא והנה חיל סוסבאת
 העיר וסוס ורכב ויאמר צערו אלואקה
 ארץ אוכה בעשה ואקדים משוגשע
 וציא דרי למקם תפק והא משורין א
 אקפאת קרתא וסוסיו ורתיבין ויאמר
 עולימיה ליה בעעריבוץ איסין ג
 נעיד ויאמר אל תירא כי רמים אשר
 אתע מ אשר אתם ואמר לאתודחל
 ארשעאין דעמיתא מדעצוהו ותפל
 אלישע ויאמר יהוה פקחצא את עיני

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד

יב
יג

יד
טו

טז
יז

יח

והיכתבון ה בקי וסיטבון ולשמוה בטוב ילך סתת
בסיתו קדולה העיר הלשכה לעם ככל הארץ וערתו

וביים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל
 ארציהם ואמר לאתק טול הארש שבת
 כחך ובקשיתך את קטיל שוה לחמא
 וצוא קדמיהון ויכלון ושתו ויחלון
 לת ריבונתו ויכרה להם כזה גדולה
 ויאכלו וישתו וישלחו וילכו אל ארציהם
 ולא יספו עוד צודי ארם לבוא בארץ
 ישראל ואתקן להון שיהו רבא ואכלו
 ושתו וישלחו ויחלון ואלו לת ריבונתו
 ולא אוסיפא עוד בישו ית אש ארם
 למיעל בתחוב ארעא וישרא
 ויהי אחריכון ויקבץ בן הדד
 מלך ארם את כל מחטו ויעל ויערעל
 שמרון והוה בתר כן ובגש בר הדד
 מלך ארם ית כל בישו ויהיה וסליק
 וצר על שמרון ויהי רעב גדול בשמון
 והנה צרים עליה עד היות ראש חמור
 בשמנים כסף ורבע הקב חרין כמשה
 כסף והוה בפנא רבא בשמון והאצרון
 עלה עד והוה רישא דחמר אביזרבן
 בתמין כסף וריבעת קבא רזיבל מפקת
 וצוא בחמש כלעין דכסף והוה מלך
 ישראל עבר על החמה ואשה צעקה
 אליו לאמר הושיעה ארני המלך והוה
 מלך וישר עבר על שורא ואתתא
 קבלא קדמיהו למימר פרוק ריבונתו
 מלכא ויאמר אליו וישועך והוה כמון
 אושועך הכון הצרן אומן היקב ואמר
 לא פרוקין לי מנן אפרקיןן הכון אוהא
 א מיעצרתא ויאמר לה המלך מה לך

ב ב ב

ל ל ל

ב ב ב

ב ב ב

ב ב ב

הוה ויחטון בן ויחטוןן כסף סליק הקוב

ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני
 את כנך וצא כלנו היום ואת כנך נאמר
 מחר ואמר לה מלכא מה לך ואמרת
 איתתא הוה אצרת לי חמית מן
 וניכליניה וצוא ארין ויתברך צמחיהו
 וצכשל את כני וצאבלהו ואמר ארין
 ליום האחר תני את כנך וצאכלס ותתנא
 את כנה וצשילנא ית כרו ואכל צודי
 ואמרית לה ביוצא אוחר צא חמי ותברך
 וניכליניה ואטמרת ית ברה ויהי כשמי
 המלך את דברי האשה ויקרע את כנעו
 והוא עטר על החמה וירא העם והנה
 השק על בשרו מבית והוה כד שלע
 מלכא ית פיתגמי איתתא וצוע ית
 לבושהו והוא עבר על שורא וחוא
 עמא והאפקא אקר על חרציה מלנא
 ויאמר כה יעשה לי אלהים וכהוסיח
 אכ יעמיד ראש אליו שיע בן שפט עליו
 היום ואמר בדיו יעבר לו וצודי וצוא
 אכ יתקיים רישא דאישוע שפט
 עלוה וצוא ארין ואליו שיע יטוב כמות
 והוקם ישבים אתו וישלח איש מלנא
 בסרם צבא המלך אליו והוא אמר
 אל הזקנים הוה איתם כו של חבן המרנן
 הוה להקיר את ראשיו או בכא המלך
 כגרו הדלת ולחצתם אתו בדלת הוה
 קול רגלי ארצו אחריו ואישוע יתוב
 בביתו ופכיא יתכין עימיה ושלה
 צברא מן קדמיהו עד לא יתו איצנא
 לוותיה והוה אמר לכביא החזיתו צא

ה ה ה

ב ב ב

ב ב ב

ב ב ב

157 R

שם ואם יסבנו פה ומתנו ועתה לכו
 ונפלה אל מחנה ארם אם יחיו נחיה
 ואם ימותנו ומתנו אם נימר גיעול
 לקדמא וכפנא בקרתא ועמות תמין ואם
 ניתב הכא ועמות ובעז איתו ונשתמע
 למישורית ארם אם יחיונא מיה ואם
 יקטלונא מתקטל ויקומו בנשא לבא
 אל מחנה ארם ויבאו ערקע מחנה
 ארם והנה אין שם איש וקמו בקבלא
 למיעל למישורית ארם ואתו עד סייפ
 משרית ארם והא לית תמין אינש וארע
 השמיע את מחנה ארם קול רכב קול
 כוס קול חיל גדול ויאמרו איש אל אחיו
 הנה שבר עלינו מלך ושר אל את מלמ
 החתים ואת מלכי מצרים לבא עלינו
 ומן קדם יי אישתמיע למישורית ארם
 קל רתוביו וקל סוסו וקל מישוריון פגאו
 ואמרו גבר חכמיה הא אגר עלנא מלכא
 ושר את מלכי חיתאי וית מלכי מצרא
 למיתו עלנא ויקומו ויניסו בנשות ויעזבו
 את אהליהם ואת קוסיהם ואת חמריהם
 המחנה כאשר הוא וינסו אל צפסס קמו
 וערקו בקבלא ושברו ית מיטבציהו
 ית סוסו ויתהוון וית חמריהוון משריתא
 כמא דהיא וערקו לשינבא צפססו
 ויבאו המצרים האלה ערקע המחנה
 ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו
 משם כסף וזהב וכערים וילכו ויטמיעו
 וישבו ויבאו אל אהל אחד וישאו משם
 וילכו ויטמיעו ואתו סגירא האילון

פרח בר קטולא הדין לאעדא ירת
 רישו חחכמיתו אינרא אחודו דשא
 ותדקחן יתיה בדשא הל אקל ריגלי
 ריבועה בתרזהו עורנו מרבר עמיסוה
 המלאך ויר אליו ויאמר הנה זאת הועה
 מאת יהוה מיה אוהיל ליהוה עור ערוהא
 ממילול עמיסוהו והא אינרא אצות לותיה
 ואמר הארא בי שתאמן קדם יי מיה
 איצלי קדם יי עור
 ויאמר אלי שיע שמעו דבר יהוה כה
 אמר יהוה כעת מחר סאה קלת בשקל
 וכאתים שעריתם בשקל בשער שמרון
 ואמר אישע קבילו פתגמא ריי כדגן י
 אמר יי בעידנא הדין מחר סאה פולתא
 כמילעא וסאתו סערוץ כמילעא בתרעא
 ושמרון ויעז השלוש אשר לבל צפעו
 עליוז את איש האלהים ויאמר הנה יהוה
 עשה ארובת בשמים היהיה הרבר הזה
 ויאמר הצבה ראה בעיניך ומשם לא
 תאכל ואתים גיבא דמלכא פניך על
 ויהוה ית גביא ריי ואמר אליו יי פתח
 כיון ופחית טובא כיון שמיא הא יהו
 פיתגמא הדין ואמר הא את חול בעעו
 ופתמן לא תוכל
 אנשים היו מצורעים פתח השער
 ויאמרו איש אל רעהו מיה אנחנו ישבים
 פה עד מיתנו וארבעה גרין הווסקרו
 יתנו במעלנא דתרעא ואמרו גבר
 לחכמיה מיה אנחנו יתמין הכא עד דנמות
 אם אמרנו גבא העיר והרעב בעיר ומתנו

67
 109
 108
 107

חכמיה י בק וסיסותון ארץ אאיע וכן לבל מלכי חכמיה

ידוע השער ודמיון העם בשער
 ויבית באשר דבר איש האלהים אשר
 דבר בדת המלך אלו וכלבא מעית
 עמי ארכיך על ידיה על ידע אורשון
 עמי ארכיך ופית פמיא דמלול פמיא
 דמלול פד נחת מלכא לחתיה ויהי
 כדבר איש האלהים אל המלך לאמר
 סאתים שערים בשקל וסאה סלת
 בשקל יהיה בעת כי חר בשער שפון
 ויהי כדמלול נביא דה עם מלכא לימי
 סאתים פערין בסולטא וסאה סולטא
 בסולטא יהי בעד נא הדין כחור בתע
 דשפון ויען השליש את איש הא
 האלהים ויאמר והנה יהיה עשה ארס
 בשמים יהיה הדבר הזה ויאמר הנ
 ואלבענד ומטוס לאת אפל ואתב
 עבר את נביא דה וואמר ואילו י
 פתח כוון וכחית טובא בין שמיא
 האיהו פיתנבא הדין ואמר הא את
 חוי בעיך ויתבון לאתמול יהי לו
 כן וידמסו את העם בשער ויבית והנה
 ליה בן ודשו תיה עמיא בתדעא ופית
 ואליען דבר אלה אשר
 אשר החיה אתבנה לאמר קומי ולכי
 אתי וביתך וגודו באשר תגודי בקרא
 יהיה לדעך ונכבא אלה ארץ שבע
 שנים ואישע מלול עם איתתא דאח
 ותמה לכימר קומי ואחול את ואנש
 ביות ודורב את דכשר למיוד את
 זמין יהיה לכפסא ואתעתיד למית על

6
 6
 6
 6

C. 8.

6
 6
 6
 6
 6
 6

לאשה בן ויכעסון כה ואת עשית והשביע הכתן את
 ויאמר וירש וילך וישאל וירא אליה

ארעא שבע שפון ותקם האשה ותעש
 כדבר איש האלהים ותלך היא ובית
 ותגר בארץ פלשתים שבע שנים ותפת
 איתתא ועבדת כפיתנביא דנביא דה
 ואזלת היא ואינש ביתה ואיתותבת
 בארעא דפלישתא שבע שפון ויהי
 כקץ שבע שנים ותשב האשה בארץ
 פלשתים ותצא לצעק אל המלך אל
 ביתה ואל שדה ויהי מקום שבע שפון
 ותבת איתתא מיארע פלישתא תפלת
 למי קבל קדס מלכא על ביתה ועל חקיה
 והמלך מדבר אל נחוי נער איש האלהים
 לאמר ספרה צא לי את כל הגדלת אשר
 עשה אלי שיע וכלבא מלול עם
 עמי בלמיד ארכיך ויהי למימר א
 או שותע בשן לי יתכל רבתתא דיעס
 אישע ויהי הוא מספר למלך את אשר
 החיה את אשר החיה את הכית והנה
 האשה אשר החיה אתבנה צעקרת
 אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר
 נחוי ארץ המלך ואת האשה והבנה
 אשר החיה אלי שיע והנה הוא משמע
 לכלבא דאחית מית איהו איתתא
 דאחית ברה קבלא קדס מלכא על
 ביתה ועל חקיה ויאמר נחוי ריבונ
 מלכא דא איתתא ויהי צבה דאח
 אישע וישאל המלך לאשה ותספר
 לו ותגלה המלך כלים אחד לאמר
 הפס את כל אשר לך ואת כל המצאת
 השדה כיום עזבה את הארץ ועד

ויבית בן ויכעסון ויכעס ויכעס הכינים ויכעס
 ויכעסון ויכעס ויכעס ויכעס ויכעס

עתה וישאל מלך א לאסדת ואשעניאת
 ליה ובימי ליה מלך אצא חר לביכר
 אתיב עת כל דלה ויתכל עלות חלה
 מיכא דשבקת מתארעא וער כען
 ויבא אל שער ומשק
 וכן הדר מלך ארכ חלה הונג לו לאמר
 בא אישה אלהים ער חנה ואתא א
 אישע לוי משק דבר הדר מלך אצא
 מרע ואיתחנה ליה לביכר אתא נביא
 דגו ער חלה ויאמר המלך אל
 חנה אלקה מידך מינחה וך לקראת
 איש האלהים ודרשת את יהוה
 מאת האתה מיחלי זה ויאמר
 מלכא לחנה סב מידך תקדו בתא
 ואיזיל לקדמות אישע נביא דגו
 ותיתבע ית פיתגבא דגו מינחה מינחה
 האחי ממרעו דגו וך חנה
 לקראתו ויקח מינחה מידו וכל טע
 דמישק משא ארבעים צבל וזכא
 ועמד לפניו ויאמר כן בן הדר
 מלך ארכ שלחני אלך לאמר הו
 האתה מיחלי זה ואל חנה
 לקדמה ונסיב תקדו בתא מידה
 וכל טוב דמישק מנתן ארבעין א
 צבלא ואתא וקם קדמיה ויאמר בך
 בן הדר מלך א דארכ שלחני לחתך
 לביכר אם אחי ממרעו דא ויאמר
 אליו אישע לך אצור לא חנה חנה
 וחרצני יהוה מינות ימות ויאמר
 ליה אישע איזיל אימר ליה מיחא

ב ד ב

לאמר

ב ד ב
אדוני
מישק

ב ד ב
לאמר
ב ד ב

ון כתבן לא דן ין וסיכנין ארבע סיעב חוכל טעבו איתא אר
 ון בדיק ד איתא איתני ארבע סיעב חוכל טעבו איתא אר
 חילויקין ב כתבין לך נק לא ואפרי יעשה טע דדבי מישי

ב ד ב
 סיעב
 חוכל
 טעבו
 איתא
 ארבע
 סיעב
 חוכל
 טעבו
 איתא

ב ד ב
 חוכל
 טעבו
 איתא
 ארבע
 סיעב
 חוכל
 טעבו
 איתא

ב ד ב
 חוכל
 טעבו
 איתא
 ארבע
 סיעב
 חוכל
 טעבו
 איתא

תחו ואחריני ין ארז מימת תמות ועמד
 את פניו וישכער כוש ויבד אישה
 האלהים ואסחר ית אפוחי וארד עי
 סע ובכא נביא דגו ויאמר חנה מוחע
 ארזי ככה ויאמר כי ידעת את אשר
 תעשה לבני ישראל רעה מבנייהם
 תשלח באש ובחר יהם בחרב תחרג
 ועל ליוקם תרשט והרותיהם תבדע
 ואמר חנה מידו ריבונכי ואמר
 ארזי ידעית מת דתעמיד לבני ישראל
 בישא סכיהון ומקד בצוראו ועל מוח
 בחרבא תקטול ונקיהון תטרוחוני
 ופעריתיהון תבוע ויאמר חנה אל
 מינה עבדך הלב כי יעשה הדבר
 הגדול הזה ויאמר אישע הרגע
 יהוה אתך מלך על ארכ ואמר חנה
 ארזי מא עבדך כלכא ארזי יעמיד ית
 פיתגבא ארכא דגו ויאמר אישע אחיני
 ליתק מלכא על ארכ וך מי אתא אישע
 וזכא אל ארזי ויאמר לו מה אצור לך
 אישע ויאמר אצור לך חיו תחיה
 ואול מלות אישע ואתאלות ריטניה
 ואמר מה אמר לך אישע ואמר אמר
 לו מיחא תיחיו ויהי מיחרת ויקח
 המכבר וטבל בניס ופרש על פניו
 ומת ומלך חנה אל תחקי והוה
 מיכא דבתרה ונסיב גנכא וטבל
 במיא ופרס על אפוחי ומת ומלך
 חנה תחיה וי
 ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט

חנה תחיה וי
 ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט

מלך יהודה מלך יהודה בן יהושפט
 מלך יהודה ובנות חמש ליהודה בן
 אחאב מלכא וישל ויהושפט מלך
 שבטא רבית יהודה מלך יהודה בן
 יהושפט מלך שבטא רבית יהודה בן
 שלמים ושתים שנה היה במלכו ושתים
 שנים מלך בירושלם בן תלתין ותרתין
 שנים היה בן מלך ותמני שנים מלך
 בירושלם וילך בדרך מלכו ישראל
 כאשר עשו בית אחאב בן בת אחאב
 היתה לו לאשה ויעש הרע בעיני הוה
 ואל בארחה מלכו ישראל כמא ועמיו
 בית אחאב ארי בת אחאב היתה לו לא
 לאותו ועבד הכושקד יי ולא אבד
 יהוה להפחות את יהודה למען רוד
 עבדו כאשר אמר לו לתת לו ער ולבני
 כל הים ולא הות רעוא קד ולא חבלא
 ית רבית יהודה ברמל רוד עבדו כמא
 דאמר ליה לתיכיא ליה מלס לכעוהו
 מליכיא בכיר פשע ארום מתחת קד
 יהודה ויקליכו עליהם מלך בירושלם
 מרדו ארום או מתחת יד אינש יהודה
 ואגלים עליהון מלכא ועבד ארום
 עעודה וכל הרבב עמו ויהי הוא קס
 לילה ויכה את ארום הסכב אלו ואת
 שדו הרבב וינס העם לאחלו ועבר
 וירם לצעיר וכל רתיכיא רעומיה ויהוה
 הוא קס בליליא וכיהא מת אינש ארום
 ומקפון ליה הית רבבי רתיכיא ואפר
 עמיא קירווהו הפשע ארום מתחת

יד יהודה עד היום חיה או תפשע לבנה
 בעת ההיא ויבדדו ארובי אי משהות
 אינש יהודה עד ויבא אחין כלז מרדו
 יתמי לכנה בעיותא יהוה ויתר הכרי
 ירום וכל אסר עשה קל אהם מתלים
 על ספר רבמי תמיס לילי יהודה
 וישאר פיתגמי ירום וכל דעבר הלא
 אינן מתגבין על ספר פיתגמי ויבא
 לביכיא רבית יהודה וישכב ירום עם
 אבותיו ויקבר עם אסדיו בעיר יהודה
 ומלך יהודה בן תחתיו ושכב ירום
 עם אסדו ויאתקבר עם אבותיהו
 בקרתא דרוד אבותו ומלך אחיהו
 בריה תחתיהו
 בשנת שתים עשרה שנה ליהודס בן
 אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן
 ירום מלך יהודה בשנת תרבעא עשר
 שנים ליהודס בן אחאב מלכא וישל
 מלך אחזיהו בן ירום מלך שבטא
 רבית יהודה בן עשרים ושתים שנה
 אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם
 ושם אכז עת יהוה סת עבדו מלכא ישראל
 בן עשרין ותרתין שנים אחזיהו בן מלך
 ושתא חדא מלך בירושלם ושום אינש
 עת ליהו בת עבדו מלכא וישל הילך
 בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני הוה
 בבית אחאב בן חתן בית אחאב הוא הילך
 בארחה בית אחאב ועבד רביש קד ל
 בבית אחאב ארי חתנא רבית אחאב
 הוא וילך את ירום בן אחאב למלחמה

עם חהאל בילך ארם ברכות גלעד ויטן
 ארמים את יורם ואל עם יורם בר
 אחאב לאנחא קרבא עים חואל מלכא
 דארם ברכות גלעד ויטן אינש ארם
 ית יורם ויטן יורם המלך להתרפא
 בירענאל מן המכוס אשר יכרהו
 ארמים ברכיה בהלחמו את חואל
 מלך ארם ואחזיהו בן יורם מלך יהודה
 ירד לראות את ארם בן אחאב מורעא
 כי חלה הוא ותב יור מלכא לאתסאה
 בירענאל מן המכוס חואל ויטן ארם
 ברכיה אכר ארם קרבא עים חואל מלכא
 דארם ואחזיהו בן יורם מלך שבט רבות
 יהוד הנחת לכסעך ית יורם בר אחאב
 בירענאל ארם מן המכוס חואל
 ואלישע הנביא קרא לאחזיהו בן יורם
 הנביא ויאמר לו חזר ביתך וקח
 פן השכין הזה בירך וקח רמת גלעד
 ואלישע נביא קרא לחזק מלכיהו
 נביא אומר ליה מרד חרצו וסכמנא
 דמישחא דרין בירך חיל לרבות גלעד
 ובראת שכיה וראה שם יהוא בן הושפט
 בן נבשי ובראת והקמתו מתוך אחיו
 ותבאת את חור בחרד ותקח לתמן
 ותחזק בן יהוא בר הושפט בר נבשי
 ותקח ותקומינהו מינא אחיהו ותעור
 תניהו בן נבשי וקחת פן השכין
 ויצקת על ראשו ואמר תכה אכר חזה
 משחתיך למלך על ישראל ופתחת
 חדרת וצפת ולא תחבה ותיכב מנא

9

דמישחא ותרוק על רישיה ותמרדו
 אכר ל משחתיך למיהו ומלכא על ישרא
 ותפתח רשא ותיערוק ולא תצפ
 וילך הנער הנער הנביא ארם
 גלעד ואזל ערוביא תלמיד ארעביא
 רבת גלעד ויבא והנה שר החיל ושכמ
 ויאמר רב לו אילך השר ויאמר ויחא
 אלמי ככלב ויאמר אילך השר ויאמר
 והא רבני חיל אמתכין ואמר פיתנא
 את לו למללא עיניך רבא ואמר חוא
 למן מכמנא ואמר עיניך רבא ויקם
 ויבא הכיתה ויצק השכין אל ראשו
 ויאמר לו כה אכר יהוה אלהי ישראל
 משחתיך למלך על עם יהודה על ישרא
 וקסועל לביתא וארוק מישחא על
 רישיה ואמר ליה בדנאמר וי אקא
 דישדא משחתיך למיהו מלכא על
 עמא דלי על ישראל והבית את בית
 אחאב ארצו וקמתו דמי עכר
 הנביאים דמי כל עכר יהוה מיד
 איזבל ותמחהו ונתבית אחאב ריבונך
 ואיתפרע פיר עמית דסעכר נביא ארם
 כל עכר יארה מיד אדא חיל ואכר כל
 בית אחאב והכרתו לאחאב משדיו
 בקיר ועצור ועזוב בישראל ואכר
 כל בית אחאב ואישו צו לאחאב ויע
 מודע ואחיד ושכיק בישראל ונתר
 את בית אחאב בבית הרבעס בן נבט
 ובבית בעשא בן אחיה ואחיו נתבית
 דאחאב בבית הרבעס בר נבט ובבית

6

1

2

160 R

ארס ויאמר יהוא אם יש את נפשכם
 אל יצא פליט מן העיר ללכת להצד
 בירעאל ותב יורם מלכאל אתמא
 בירעא מן מחתא רביחיה איצטא
 כד אגח קרבא עם חזא מלכא דארס
 ואמר יהוא אמרעו אל נפשכון לא יפיק
 משונכא מן קרתא למיזל לחו אר
 בירעא ויפס יהוא וילך בירעאלה כן
 יורם שכב שמה ואחזה מלך יהודה
 ורד לראות את יורם ויביב יהוא ואל
 לירעא ארי יורם שכב תמן ואחזה
 מלך שיכטא דבית יהודה נחת למחו
 את יורם והצפה עמיד על המצד למי
 בירעאל ורא את שפעת יהוא כבא
 ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יורם
 קח רכב ושלח לקר אתם ויאמר השלום
 וכמואה קאים על מצד לא בירעא חזא
 ות משיריות יהוא כמיותחו ויאמר
 משיריון אנא חזו ויאמר יורם דבר
 רכבא ושלח לקדמותהון ויאמר השלום
 וילך רכב הסוס לקראתו ויאמר כה
 אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה
 לך ולשלום כב אל אחרי ויער הצפה
 לאמר בא המלך עד הם ולא שב
 ואול רכב כוסא לקדמתיה ויאמר
 כרנו אמר מלכא השלום ויאמר יהוא
 מה לך ולשלום איסתחר לאחוריי וחז
 ככואה למימר אתא איצטא עד לותהון
 ולא תב ושלח רכב כוס שש ויבא אלום
 ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר

אחיה ואחיה וחסדן בק וסמנתן וירב יבוא בית חן
 אב חסדן וכל והבד תינינה בבסוק ובשנת יהושבע
 ויאמר רבין בק וסוס כסאום יורם בעילי מרד קלעס

מלכ

בעשאמר אחיה ואת איזכל יאבלו
 חלבים כחלק ירעאל ואין קבר ויפתח
 הדלת וינס ויה איזכל יבלון באוקצת
 בירעאל ולית דקבר ופתח דשאוערק
 ויהוא יצא אל עבדי ארצו ויאמר לו
 השלום מדוע בא המישע הזה אליך
 ויאמר אלהם אתם ירעקם את האיש
 ואת שיהו והוא נפק לית עבדי ריבועיה
 ואמר ליה השלום מאדיון אתא שטיא
 הדיו לותק ויאמר להון אפון ירעקתון
 מת גברא וית שועיתיה ויאמרו פקר
 הדג נאלנו ויאמר כזאת וכזאת אמר
 אל יאמר כה אמר והוא משחתיק
 למלך על ישראל ויאמרו שזרא אחו
 כש לנא ויאמר כדון וכדון אמר לו
 למימר כדון אמר וימשחתיק למיחו
 מלכא על ישראל וימהרו ויקחו איש
 בערו וישיכו תחתיו אל גרם המעלות
 ותקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא
 ואחיהו ותלכו גבר לבושיה ושויאו
 מחותיהו על דרג שעיא ותקעו בשופר
 ואמר מלך יהוא ויתקשר יהוא בן
 יהושפט בן נמיש אל יורם ויורם ויה
 שוגר ברמת גלעד הוא וכל ישראל
 מפני חזאל מלך ארס ויירד יהוא בר
 יהושפט בר נמיש על יורם ויורם הוא
 נסיר ברמת גלעד הוא וכל ישראל מן
 חזאל מלכא דארס וישב יורם המלך
 לחתפת בירעאל מן המכים אשר
 יקחו ארבים כהלחמו את חזאל מלך

י

י

והוא מה לך ולשלוס סב אל אחרי ושלח
 רכיב סוס את צינא ואת לוותהון כדון
 אמר מלכא השלוס ואמר והוא מה
 לך ולשלוס איסתחר לאחורי ויגד הצפה
 לאמר בא עד אלהם ולא שב והמנהג
 כמנהג יהואבן נמי כי בשבעון יג
 ינהג וחוה סבו אה למיכד את אשר אישן
 ולא תכ ודברא כדבר אר והוא אבר נמי
 ארי בגח מדבר ויאמר והורם אכר
 ויאקר רכבו ויצא הורם לך ושדאל
 ואחיהו מלך יהודה איש בדרכו ויצאו
 לך את יהוא וימצאו בחלקת נבות
 היזרעאלי ואמר יהורם איזרזוטקוס
 רתומיה ונפק יהורם מלכא וישרא
 ואחיהו מלך שבטא דבית יהוד גפר
 ברתומיה ונפקו לקדמיות יה ואשכחוהו
 באחסנת נבות וזרעאל אה ויהוימאות
 יהורם את יהוא ויאמר השלוס יהוא
 ויאמר מיה השלוס עד זנני איזבל
 אבך וכשפיה הרבוב והיה כד חוא
 יהורם ית יהוא ואמר השלוס יהואמר
 מה השלוס עד טעות איזבל אימך
 וחרשהא פנאי ויהפך יהורם ידמו
 וינס ויאמר אל אחיהו מדמה אחיהו
 האתחור יהו לאחוריהו ואפך ואמר
 לאחו ניכלא אחיהו והוא מילא יהו
 בקשת ויך את יהורם בין ויעיו ויצא
 החצי מלכו ויכרע ברבבו והוא מלא
 ידיו בקשתא וביחא ית יהורם בין
 ורעהו ונפק גרמא מליביה וברע

ואמר

ל

יהו

ברתומיה ויאמר אל בדקר שלישה שא
 השליכה בחלקת שדה נבות היזרעאלי
 כי זכור אני ואתה את רכבים צמדים
 אחרי אחאב אביו והיה נשא עליו את
 המשא היה ואמר לבדקר גבמה טול
 רמייהו באחסנת הקל נבות וזרעאל את
 ארי דכור אנא ואת כד הויצאתי כי
 אזלון כד זוג חר בטר אחאב אבוה ומו
 קד לי איתננל עלוהי משל נבואתא הוא
 אכ לא דמי נבות ואת דמי בניו ראתי
 אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה
 הואת נאם יהוה ועתה שא השליכה
 בחלקה כדבר יהוה אכ לא ית דמי נבות
 וית דמי בניו גלו קדמי בקריב אמרי
 ואשלים לך באחסנתא הדא אמרי ויעז
 סב רמייהו באחסנתא בפיתגמ ארי ואחיהו
 מלך יהודה ראה וינס דרך בית הגז
 ויחזה אחריו והוא ויאמר גכ אתו הנכו
 אל המדבכה כמעלה גור אשר את
 ובלעם וינס מצדו וימית שוס ואחיהו
 מלך שבטא דבית יהודה חוא ואמר
 באורח בית צינא ורדה ברתומיה יהוא
 ואמר את יתיה מחוהי ברתומיה וינס
 דגור דעם ובלעם ואפך למצדו ומירת
 תמן ויתכבו אתו עבריו וירושלמה וינס
 אתו בקבורתו עם אבתיו בעיר חור
 וארביבו יתיה עברוהו לירושלמה וינס
 יתיה בקבורתיה עוס אבהותיה בקרתא
 דרוד ובשנת אחת עשרה
 שנה ליהורם כז אחאב מלך אחיהו על

יהו

יהו

את

יהו

יהו

161R

10

יודעה ויכלון כלבית אשר אשר אוכל א
 והית נבלת אוכל כדמין על פני השנה
 בחלק יודעה אל אשר לא יאמרו זאת א
 אוכל ותהי נבילת א אוכל בזיבל מפור
 על אפי ארעא באחסנת יודעה דלא
 יימדון דא אוכל
 ול אחאב שבועים בנים בשמרון ויכתב
 יהוא ספרים וישלח שמרון אל שר
 יודעה להקנים ואל האבנים אחאב לאמר
 ולא אחאב שבעין בנים בשמרון וכתב הוא
 אגרון ושדר שמרון לות רבבי יודעה
 פביא ולות תורביניא דאחאב למימר
 ועתה הכא הספר הזה אליכם ואתכם
 בני ארצכם ואתכם הרב והסוסיים
 ועיר כיצד והנשק ובעז כליי איצתא
 הדא להתכוון ועימכו בני ייסנכוון
 ועימכו רתובין וסוכוון וקירון כרמון
 ומני זינא ודאיתם הטוב והישר מבני
 ארצכם ושמתם על כסא אביו והלחמו
 על בית ארצכם ותחזון דתקין דכשר
 מבני ריבוצכוון ותשוון על כורכו מלכ
 מלכותא דאבוהי ותצחוון קרב על בית
 ריבוצכוון וידאו מאד מאד ויאמרו
 הנה שני המלכים לא עמידו לפנוואן
 נעמד אנחנו ודחילו לחדא לחדא
 ואמרו הא תרון מלכא לא יוכלו למינת
 קרמוהי ואיכדין עקוס אנחנו וישלח
 אשר על הבית ואשר על העיר והקנים
 והאבנים אל יהוא לאמר עמיד אנחנו
 כל אשר תאמר אלינו נעשה לא

ספר אח והוא בא בשער
 והוא על בניה ואשרת הא על שלם אם אתי הלא
 ומדי קול אלה בד בעשא ריבונה וילך תוודו
 ואת קולת ודס ריבונך ומדמי בנפטר למילך תוודו
 ויטא חקף אנפיה לחרכא ואמרין הכא בפלסיון
 כני ליהו יפוק לחנו ונפקן ואיסתביאו לוונדה תרון רביבין

יהודה וישנת חדא עכרי שנין לודם
 מראחאב מלכא דישור מלך אחזה
 ובית יהודה רבא הוא יודעה אלה ואכל
 שניש ותשם פפור עניה ותטוב את
 ראשה ותשקק בשע חלון ואתא הוא
 לודעה ואוכל שבעת ובחלת בצדווא
 עינה ותביעת ית הישה ואיסתביאת
 מן חרכא והוא בא בשער ותאמר הו
 השלום זכרו הרג ארצו ויה על בת דעא
 ואפרת השלם וכדי קסל רעונה וישא
 פנו אל חלון ויאמר מי אתי מי ווע
 וישקפו אליו שנים שלשה סוסיים
 וחקף אנפיה לחרכא ואמר מן הכא מן
 ואיסתביאו לחתיה תרון תלתא נון און
 ויאמר שמיטוהו וישמיטוהו חו מדמה
 אל הקור ואל הסוסיים ורמסנה ואמר
 מצוהא ומצוהא ועד א מדמא עלמותא
 ועל סוכותא ודשוהא ויבא ויאכלת שנת
 ויאמר פקדו נא את הארורה הזאת וקטנה
 כי בת מלך היא ואתא ואכל ושתי ואמר
 מערובש ית ארורתא הדא וקרוהא אח
 סת מלך היא וילכו לקברה ולאבי טאונה
 כי את הגגלת והרגלים וכפות הידים ואח
 למיקברה ולא אשכחו בה אלהיך על ענתא
 ויגליא תרסת ידיא וטובו ויגרו כו
 ויאמר רבר יהוה הוא אשר רבר ביד עכוון
 אליהו התטבי לאמר בחלק יודעה אל יא
 יאבו המלכים את אשר אוכל ותבו וחואו
 ליה ואמר פיתגמיא דוי הוא רמלל עם
 עניה איה רכין תשוב למימר באחסנת

ל

יה כסע
כרס פוס
ולוח
161R

נמלה אש הטוב בעיניך עשה ושלח
 דמינא על ביתא ודמינא על קותא
 וסביא ותורבניא לות יהוא למימר
 עבדך אנחנא וכל דתימר לנא נעמד
 לא נמליך גבר ככל דתקין בעינך עבד
 וכתב אלהם ספר שצית לאמר אם לו
 אתם ולקולי אתם שמי עינך קחו את
 ראשי אנשי בני ארצכם ובאו אלו
 בעת מחר יודע אלה ובני המלך שב
 שבעים איש את צוילי העיר מצוילים
 אתם וכתב להון איצרתא תיצינות למימר
 אם דלוי אתון ולמימר אתון מקבלון סבו
 ות רישו גברי בני ריבונכון ותתון לותי
 כענדנא הדין מחר ליורעא וכו' מלכא
 שבעין גברא מת רבבי קרתא מדבן יתהון
 והי ככא הספר אלהם ויקחו את בני המלך
 וישחטום שבעים איש וישומו את
 ראשיהם בדורים וישלחו אלו יודע אלה
 והיה במיתו איצרתא לתהון ועלבו ית
 בני מלכא ונכיסו שבעין גברא ושויא
 תרושיהון כסליא ושדרונון לותיה
 ביורעא ובא המלך אל ויגד לו לאמר
 הביאו את ראשי בני המלך ויאמר
 שיכו אתם שני צבורים פתח השער
 עד הקדר ואתא איצרתא וחוה ליה למימר
 אתיאו ות רישו בני מלכא ואמר שוה
 יתהון תרין דגורין כמעלנא דתרעאעד
 צפרא ויהי בקדר ויצא העמיד ויאמר
 אלכל העם צדיקים אתם הנה אצי
 קשרתי על ארצי ואחרתהו וכי הפה את

למישער

כל אלה והיה בצפרא ונפק קוס ואמר
 לכל עמיא ובאין אתון הא אנא מודית
 על ריבונתי וקטלתיה וכן קטלת כל
 אילין דש אפוא כילא יפל מידי יהוד
 ארעה אשר דבר על בית אחאב והיה
 עשה את אשר דבר ביד עמך אלה
 דעו בעון ארי לאבסול כעיתגמאדו
 חד ומלילי על בית אחאב ויעשית
 המלך ביד עבדויה איה נביא חד יהוא
 את כל הנשארים לבית אחאב כדעו
 וכל גר ליו ומיודעו וכהניו עד בלתי
 השאר לו שריד וכחא יהוא יתכל
 דאישתארו לבית אחאב כדעו וכ
 רביבתי וקדו בתי וחברוהי עד דלא
 אישתאר ליה מי שחיב ויקם ובאין
 שבירון הוא בית עקד הרעים כדוד
 וקם ואתא ואל לשכרון הוא בית
 כנישת רעי אבאורחא והוא מצא
 את אחי אחיהו מלך יהודה ויאמר מי
 אתם ויאמרו אחי אחיהו אנחנו וכד
 לשלום בני המלך ובני הצבירה והוא
 אשבח את אחי אחיהו מלך שבע זכות
 יהודה ואמר מן אתון ואמר אחי אחו
 אנחנא ותחנא למסער שלכני מלכא
 ובני מלכתא ויאמר תפשונו חיים
 ויתפשונו חיים וישחטום אל בור בית
 עקד ארבעים ושנים איש לאה שאר
 איש פיהם ואמר אחודונון כד חיון
 ואחרונון כד חיון וכמיסיעו לנעבית
 כנישא ארבעין תרין גברא לאישתאר

162R

מלבי

כונניו ויהי איתו לי איש לאיש ארי
 דבחרב לו לבעל אכל השני לאתקיים
 והוא עבר בחכמא אבדיל לאבדא זית
 פלח בעל לא ויאמר יהוה אקדשו ענה
 לבעל ויקראו ויאמר יהוה ומיט בבישא
 לבעל וזמיט וישלח יהוה בכל יט
 וישראל וכל אל כל עבדי הבעל ולא
 נשאר איש איש אשר לא בא וכלאו בית
 הבעל וכל לא בית הבעל מה לפה וישלח
 יהוה בכל ישראל ואתו כל פלח בעל לא
 לא איש ואר איש דלא אתא ועלו
 לבית בעל לא ואיתמלו בית בעל אספא
 בספא ויאמר לאשור על המילת הורה
 הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויצא
 להם המלבוש ויאמר לדמימנא על
 קמקרא אפיק לטושא לכל פלחיו
 בעל או אפיק להו לכושיא ויבא א
 יהוה ויהוצר בדרב בית הבעל ויאמר
 לעבדי הבעל חפשו וראו פן ישפה
 עינים מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל
 לבדם ואתא יהוה ויהוצר בדרב
 לבית בעל לא ויאמר לפלח בעל אלושו
 וחוורילמא איתבא עימכו מעבדיא
 דא אלהו פלח בעל אכלחורידו
 ויבאו לעשות זבחם ועלות והואקם
 לו בחוץ שמינים איש ויאמר האיש
 אשר זמלט מן האנשים אשר אני
 מביא על דרכם נפשו תחת נפשו ועלו
 למעבר נבסת קדשיו ועלו והוא
 מע ליה כפרא תמכו גברא ויאמר גברא

לבי
מביא לבי

אנש מיהו
 ויבא את יהוצר בדרב לב לקד אתו
 ויבכה ויאמר אליו הוש את לבבך
 ישר נאשר לבני עם לבבך ויאמר
 יהוצר יש ויש תנה את ידך ויתואת
 ידו ועלהו אליו אל המרכבה ואול
 מלכו ואשכחית יהוצר בדרב לב לק
 לקדמותה וישאל בשלמיה ויאמר
 ליה האית ליבך כשר כמא דלבי עם
 ליבך ויאמר יהוצר אית ואית הבית
 דך ויחך תידיה ואסקיה לחתיה
 להיבא ויאמר לכה אתי וראה בקנאת
 ליהוה ויחכו אתו ברכו ויאמר אתא
 עמי חויבקנאתי דאנא מקנא קו
 ואחית תידיה ברתיה ויבא שמרון
 וד את כל הנשארים לאחאב בשמרון
 עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר
 אל אלהו ואתא לשמרון ומחא את
 כל ראשות ארד לאח בשב עד דשנייה
 כפתמא דרמלול עם אה
 ויקבץ יהוה את כל העם ויאמר אלהם
 אחאב עבד את הבעל מעט יהוה
 ועבדו הרבה ובגש יהוה תכל עביא
 ויאמר להו אחאב פלח ית בעל א זעיר
 יהוה פלח ית סג ועתה כל נביאי
 הבעל וכל עבדיו וכל כהני קראו אלו
 איש אל יפקד מי זבח גדול לו לבעל
 כל אשר יפקד לא יהיה והוא עשה
 בעקבה למען האבד את עבדי הבעל
 וישו כל נביי בעל אוב לפלחיהו וכל

יב

יב

יב

וישתזכרון צדי אוראנא מעיל על
 דיכון נפשיה חלה נפשיה ויהיכחלו
 לעשות העלה ויאמר יהוה לרעים ולע
 ולשלימים באו הכוס איש אל יצאונם
 לפי חרב וישליכו הרעים והשלימים
 וילכו עד עיר בית הבעל ויהוה כדשני
 למעבד עלתא ואמר יהוה ליהוה אול
 ולגיבדא עלו מחונן אינש לא יפוק
 ומחונן לפיתגם רחב רחמי רהטוא
 וגיבדא ואילו קטליו עד קרית בית
 בעל ומוציאו את מיצבת בית הבעל
 וישדפוה ואפיקו ית קמת בית בעל א
 ואקדוהא ויתעו את מיצבת הבעל ויתעו
 את בית הבעל וישמחו למחר את ער
 היום ויתעו ית קמת בעל ותלעו ית
 בית בעל ושוויהו לבית מפקת אול
 אינשא עד יוכא דין וישמר יהוה
 את הבעל מישראל ושיני יהוה ית
 בעל מישראל רק חטאי מדעם בו
 נכט אשר החטיא את ישראל לאסר
 יהוה מי אחריהם עגלי הזהב אשר
 כבתאל ואשר ברו לחוד חובי ורבעם
 בר נכט דחויים ית ישראל לאסטא יהוה
 מבתי יהוה אי שתעבד לעגלי הזהב
 ויביתאל ודיברו
 ויאמר יהוה אל יהוה יעז אשר הטעבת
 לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבו
 עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך
 על כפי ישראל ואמר יהוה ליהוה אול
 דאת קינתא למעבד דכשר קדמי ככל

יב בן א
 פא
 רבא
 תוספ
 ארין
 לפי אמת
 פ

דברעות עכרת לבית אחאב בני רבע
 רביעאין יתכון לך על כורמי מלכותא
 דישראל ויהוה לא שמר ללכת משרת
 יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא יסר
 מעל חטאות ורבעם כן נכט אשר החטיא
 את ישראל ויהוה לא נטר למחוק טאיותא
 דין אקא דישר בכל לוביה לאסטאמל
 חובי ורבעם בר נכט דחויים ית ישראל
 בימים ההם החל יהוה לקנות מישראל
 ויבס חזאל בכל גבול ישראל בימי א
 האינן שרני יי למיתקת רוגייה מישרא
 ומחנן חזאל בכל תחוב ישראל מן חודן
 מרחו השמש את כל ארץ הגלעד הגד
 והראובני והמנשי מערעל אשר על
 נחל ארנן והגלעד והכשן מן ירדנא
 מידן שמשא ית כל ארע גלעד שבת
 גן ושיבט ראן ושיבט דמינשה מערע
 דעל ביק נחל אד ארנן וארע גלעד
 ומתנן ויתר דברו יהוה וכל אשר עשה
 וכל צמדתו הלא הם כתובים על ספרים
 הימים לילכו ישראל ושרא רפיתגה
 וכל דעב וכל גבורתיה הלא אינכתי על
 ספר פיתג יומי לילכ דישר וישב יהוה
 עם אבתו ויקברו אתו בשמרון וימך
 יהואחו בן תחתיו ושכ יה עוב אבחהו
 וקברו יתיה בשמר ומלך יהואחו ברו
 תחותיה והימים אשר מלך יהוה על
 ישראל עשרים ושביעה שנה בשמרון
 וינמי דמל יהוה על ישראל עשרין ותמע
 שנין בשמרון ועתליה אב

CII

103R

אחיהו וראתה מי מתבנה ותקם ותאמר
 את כל דרע המלכה ועתליה אימיה
 ראחיה חות ארומית כרה וקמת ואכת
 כל ירעא המלכותא ותקח יהו שבע
 בת המלך יורם אחות אחיהו אתיואש
 בז אחיהו ותנב אתו מתוך בני המלך
 המכותים אתו ואת מיצקתו בחדר המטות
 ויסתרו אתו מפני עתליהו ולא הובית
 ונסבת יהוה בת מלכא יורם אחתיה
 ראחיה יתיואש בר אחיהו תנבתיהו
 מעבדי מלכא דמיתקטלו יתיה ות
 מיצקתיה באידרוז בית ערסתא ואטמח
 יתיה מן קדם עתליה ולא איתקטל ויהי
 אמה בית יהוה מתחבא שש שנים
 ועתליה מולכת על הארץ והיה עיניה
 במת מקדשא דהו מטיב שית שנין
 ועתליה מלכת על ארעא
 ובשנה השביעית שלח יהוה דע ויקח
 את שרי המאיות לכר ולר ציכ ויבא
 אתם אליו בית יהוה ויכרת להם ברות
 וישבע אתם בית יהוה ויקרא אתם אתבן
 המלך ובשנת שביעית אשלח יהוה
 ודבר יתובני מאותא אל עברא ולד הטא
 ואעיל ותהון לותיה לבית מקדשא דהו
 וער להון קיס ואומי ותהון בבית מקדש
 ויהי ואחזי ותהון יתבר מלכא ויצוב
 לאמר זה הוצר אשר תעשו השלשית
 מכס באי השבת ושמי מי שמרתכות
 המלך ופקי דינון למיכר וקפתגמא
 תעבדון בגלגא מינכון עליו שבתא

ותטרו מטרת בית מלכא והשלשית
 כשער פור והשלשית כשער אחר
 הרצום ושמרתך את משמרת הבית
 מסוף ותולתא מתרע גברא ותולתא
 מתרע דבתרוהו תרע דהטיא ותטרון
 ות מסרת ביתא מירישתלי ושתיהדות
 בכס כל יצאי השבת ושמרון את משמרת
 בית יהוה אל המלך ומרן חולקין בכון
 כל נפקו שבתא ותטרון ות מסרת בית
 מקדשא דהו על מלכא והקפתגמא
 המלך פביב איש וכליו בידו והבא
 אל השורות יומת והיו את המלך א
 בצאתו ובבאו ותקפון על מלכא סחור
 סחור גבר וחיניה בידיה ודיעול יע
 מוכורא ותקטול והיו עכ מלכא ככ
 במפקיה ובמעליה ויעשו את שרי
 המאיות ככל אשר יורה יהוה ויהוה הכהן
 וקחו איש את אנשיו באי השבת עם
 יצאי השבת ויבאו אל יהוה ויהוה הכהן
 ועבדו רבני מאותא כמי אדפקי דהו
 כהנא ודברו גבר ית גבריהו על שבתא
 עים נפקי שבתא ואתו לות יהוה כהנא
 ותו והולע הכהן לשרי המאיות את
 החנית ואת השליטים אשר למלך דהו
 אשר בגית יהוה ויהוה יהוה ויהוה כהנא
 לדבני מאותא ית מורצת אוחת שלשית
 המלכא דהו היבית מקדשא דהו
 ויעמדו הרצום איש וכליו בידו מסוף
 הבית היבית עד פתח הבית השמאלית
 למזבח ולבית על המלך פביב וקמו

לענין יתקטיל

המאיות

המאיות

המאיות

וישבע ד בק וסי טעון יוסף יהוה יע יתיע יתרא

ואפיק יתבר מלכא ויהי עליהוה בת בלילא ומלכא ודבר דוד ועל דוש מלכא ובעי עיניו ובה אמן טובא הקיק ומפדש עתה
טובא וקדש דשזויה מוקל ככרא וקבא ופדוקא היא לבית דוד וכל מלכא דליתוהו מודעות דוד לית אפסר יתבריא
ועיה ובר חמון עכ"ל דסוכר יתה נאש היילנ רפודעא ודוד הוה ואמליכו ועיה ומשחוקי נקעו וידאלדא ואמר דוד מלכא

1634

אז אפר בהנא לא תתקטל לבית מ
מקדשא דמי וישומו לה וישתמא
דרך מבא הסוכים בית המלך והכות
שם ושוואו לה אתר ועלת באורח
מעלתא רפוסותא לבית מלכא ואתקטל
מכין ויכרת והודיע אתהבית
בין יהוה ובין המלך ובין העם להקות
לעם ליהוה ובין המלך ובין העם ודוד
יהוה עתקתא בזמן מלכא דמי וישומו
ובין עמי אלמיהו לעם משמש דמי
בין מלכא ובין עמי ויכאו כלעם
הארץ בית הבעל ויתצוהו ואת מוסתו
ואת צלמיו שברו היטב ואת ביתו מן
הבעל הרצ לפני המזבחות וישם המון
פקדות על בית יהוה ועלו כלעם ארץ
ראעא לבית בעל אסתרוהו ודוד
איצרוהו וית צלמוהו תכרו ואת וית
מזן כומרא דבעל אקטלו קדם אגורא
ומין בהנא מיטרו על בית מקדשא דמי
ויקח את שרי המאונות הכלי ואת
הרצום ואת כל עם הארץ ויחיו את
המלך מבית יהוה ויכאו דרך שער
הרצום בית המלך וישב על כסא
המלכות ודבר ית רבני מצותא וית
גיבריא וית רהטו וית כל עמי דא
דארעא ואחיתו מת מלכא מבית מקדשא
דמי ועלו בארץ תרערהטו לבית
מלכא ויתוב על כומרא מלכא וישקח
כלעם הארץ והעיר שקטו ואת
עתליהו המיתו בחרב בית מלך ויחיו

הק
ז

ה

הק

הוסיא גבר וזינה בידיה מעבר ביתא
מימינא ועד עיבר ביתא מסמאלא
לבי דבחה ולבית כפורו על מלכא סחו
סחור ומוציא אתכו המלך ויתן עליו
את הצר ואת העדות וימליכו ארע
ויבשחוהו ויכרכו ויאמרו ויהו המלך
ואפיק ית בר מלכא ויהב עליוהו ורת
כלילא וית סהדותא ואמליכו יתיה וז
ומשחוקי ומפחור דואמר ויצלח מלכא
ותשמע עתליה אתקול הרצון
העם ותבא אל העם בית יהוה ושכעת
עתליה וית קל הרצון עמי ועלת לות
עמי לבית מקדשא דמי ותרא חנה
המלך עמיד על העמוד כמישפט
והשרים והקצרות אל המלך וכלעם
הארץ שמחה ותקע בחרצות ותקרע
עתליה את בגדיה ותקרא קשר קשר
וחות וקא מלכא קאום על אי צטוונא
כהולסנא ויברכיא עימיה ויחצו צוונא
קדם מלכא וכל עמי דארעא חרו
ותקעין בחצו צוונא ובזעת עתליה
נת לבושהא ואמרת מידא מידא
ויצו יהודיע הכהן את שרי
המאונות פקודי החיל ויאמר אליהם
הוציאו אתה אל מבית לשרדור
והבא אחריה המית בחרב בי אמר
הבחן אל תנמת בית יהוה ופקוד יהוה
כהנא וית רבני מצותא רמיון על
חולא ואמר להו אפיקו יתה לצומו
פודיא ודי ועל בחר האתקטל בחרנא

ה

הק
ז

ה

הק
ז

ה

ה

הק
ז

כלעמיא

1548

בלעמי ארעא וקדמא שדוכת ונת
 עתיה קטילו בחובא בית מלכא
 בן טבע שנים יהואש במלכו
 בן טבע שנים יהואש בן מלך בשנת
 שבע ליהוא מלך יהואש וארבעים
 שנה מלך בירושלם ושם אמו צבוק
 מבאר שבע בשנת שבע ליהוא מלך
 יהואש וארבעים שנים מלך בירושלם
 ושם אימיה צביה מבאר שבע ועש
 יהואש היטוב בעיני יהוה כל ימיו אשר
 חרה יהוה דע הכהן ועבד יהואש ונשד
 קדם כל ימיו ויהוה דאלפיה יהוה דעכהא
 דהבית לא כח עוד העם מזבחים
 ומקדשים בבמות לחוד בבית אל עט
 עטראש בען עמא מדבחין ומסקין
 בוסמין על בבית אל ויאמר יהואש אל
 הכהנים כל כסף הקדשים אשר יבא
 בית יהוה כסף עבד איש כסף צפשו
 עשו כל כסף אשר יעלה על לב איש
 להביא בית יהוה ויאמר יהואש לכהנא
 כל כסף קדשי אדמית על לבית מקדשא
 דלכסף תקליא דעבד על מעין צבדיא
 כסף פורסן נפש תא דמיתו צבד פורסן
 נפשיה את כל כסף רבית צבד צבד בניה
 לאתאא לבית מקדש ארני יקח להם
 הכהנים איש מאת מיכדו והב יחזקו
 את כדק הבית לכל אשר ימצא שם
 כדק וכחז להון בהניא צבד מן כפדיה
 ואשון יתקפון יתכדקא דבית אל לכל
 את דישתכח תכין כדקא

C12

בין
מאשה
חבריה
בבית

בין
דכין
מאשה
בבית

1548

היה בשנת עשרים ושלש שנה למלך
 יהואש לא חזקו הכהנים את כדק הבית
 והיה בשנת עשרים ותלת שנים למלכא
 יהואש לאתקפון בהניא את כדקא
 רבית אל ויאמר יהואש לכהנא
 הכהן ולכהנים ויאמר אלהם מדוע אינכם
 מחזקים את כדק הבית ועתה אל תקחו
 כסף מאת מיכדו וכס כדק הבית תקחו
 וקרא מלכא יהואש ליהודע מהנא
 ולכהנא ויאמר להון מדוע לתכון מתקין
 את כדקא רבית אל ובען לא תיסבון כספא
 מן כפדיהון איליהון לכדקא רבית אל
 תתנומיה ויאמר הכהנים לכלתי קחת
 כסף מאת העם ולכלתי חזק את כדק
 הבית ואיטפסו בהניא כדקא רבית אל
 כספא מן עמא וכדקא רבית אל לתקפא
 כדקא רבית אל ויקח יהודע הכהן ארון
 אחד ויקב חרבר לתי ויתן אפרו צל
 המזבח בניין בבוא איש בית יהוה
 ונתנו שמה הכהנים שמורי הסף את
 כל הכסף המונב אבית יהוה וצמיב יהוה
 בהנא ארונא חד וקב חורא ברשיה
 ויהב יתיה כספור מדכחא ממיניא
 כמי על צבדא לבית מקדש ארני ויהון
 תכין בהניא אמר כל יא ית כל כספא
 דמית על לבית מקדש ארני ויהו כדקא
 כי רב הכסף בארון ועל ספר המלך
 והכהן העורל ויצרו וימצאו את הכסף
 הנמצא בית יהוה ויהו כדקא רבית אל
 סג כספא בארונא וסליק כפרא דמלכא

וכה נא רבא וצרו ובינו ית כספא רישתנח
 בית מקדשא דלוי ונתנו את הכסף
 המתכן על יד עשי המלאכה המקדשים
 בית יהוה ויצאהו לחרשו העץ והבנים
 העשים בית יהוה ויהבין ית כספא רכ
 דמטקס על ידו עבדו עבדי דתא דמיצון
 בית מקדשא דלוי ומפקין ליה לעבדי אעיא
 ולא רובליא דעבדון בית מקדשא רוב
 ולגדים ולחצבי האבן ולקנת עצים
 ואבנ מחעב לחוק את בית יהוה ולכל
 אשר יצא על הבית לחסקה ולא רובליא
 ולפסלו אבניא ולמיצון אעין ואבנין
 פסיק לתקפא ית ברוק ביתא ולכל הפוק
 על ביתא לתקפותיה אך לא יעשה בית
 יהוה ספות כסף מזמרות מיר קורר
 חצרות כל כלי זהב וכלי כסף מין הכסף
 המובא בית יהוה ברם לא מתעבד בית
 מקדשא דלוי קולין דכסף מזמריא
 מזרקיא חצוצרתא כל מאן דדבובין
 דכסף מין כספא דמיתעל לבית מקדשא
 דלוי בני לעשי המלאכה יתנו וחוקבון
 את בית יהוה ארו לעבדי עבדי דתא דלוי
 ליה ומתקפין ביה ית בית מקדשא דלוי
 ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את
 הכסף על ידם לתת לעשי המלאכה כי
 באמונה הם עשים ולא מחשבין עיב
 גבויא דיהבין ית כספא על ידיהון למיתן
 לעבדי עבדי דתא ארי בהוימתא אינון
 עבדין כסף אשכ וכסף חטאות לא מובא
 בית יהוה לכהנים יהיו כסף אשכ או כסף

המקדשים

כסף

כסף

כסף

כסף

כסף

כסף

חטאות לא מיתעל לבית מקדשא
 דלוי לכהניא יהבין ליה
 או יעלה חזאל מלך ארכ וילחכעלגת
 וילכרה וישב חזאל פניו לעלות על
 ירושלם בכין סליק חזאל מלכא דאמ
 ואעין קרבא עלגת וכבשה ושוח חזא
 ית אפוחו למיקק על ירושלם ויקח
 יהואש מלך יהודה את כל הקדשים
 אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחז
 אבותיו מלכי יהודה ואת קדשיו ואת כל
 הזהב הנמצא באצרות בית יהוה ובית
 המלך וישלח לחזאל מלך ארכ ויעל
 מעל ירושלם וצבי יהואש מלך שבט
 דבית יהודה ית כל קרה שמיא דאקדישו
 יהושפט ויהורם ויהואחז אבה תורה
 מלכיא דבית יהודה וית כל קודשיהו
 וית כל דהבא דאשתכח באוצרו בית
 מקדשא דלוי ובגו בית מלכא ושדד
 לחזא מלכ דארכ ואסתלק מעל ירושלם
 ויתר דברו מאש וכל אשר עשה הלא
 הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
 יהודה ושאר פיתג יוא וכל דעב הלא
 אינ פתיב על ספ פיתג יוא למלכ דבית
 יהודה ויקמו עבדיו ויקטרו קטרו ויס
 את יואש בית מלאה ירד סלא וקמו
 עבדוהו ומרדו מרד ומחווית יואש בית
 מלו דענת לסלא ויוזבד כושני ער
 ויהוזבד כושני עבדיו הכהו וימית
 ויקברו אתו עכ אבתיו בעיר דוד ומין
 אמציה בטת חתיו ויוזבד כושני ענת

אמציה כושני ענת

והוא בן שמר עכרהו מחוהו וקטלהו
 והכרו יהודים עיני אבהתו בקרתא דרוד
 ומלך אמר ציה ברית תחותיה
 בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן
 אחוזא מלך יהודה מלך יהואחז בן
 יהוא על ישראל בשמרון שבע עשרה
 שנה בשנת עשרון ותלת שנים ליואש
 בן אחוזא מלך שבט דבית יהודה מלך
 יהואחז בר יהוא על ישראל בשמיר שבע
 עשר שנים ויעש הרע בעיני יהודה וילך
 אחר חטאות ירבעם בן נבט אשר חטא
 את ישראל לאסר ממנה ועבד רביש קד
 ואל בית חובי ירבעם בן נבט דחוב
 תישר לאסטא מיעהו ויחר אף יהוה
 בישראל ויתנבב דחזאל מלך ארם ויב
 כוהדר בן חזאל כל המים ופיק דרונא
 דיו בשרא ומסרונן ביד חזאל מלכא
 דארם ויב בר הדר בר חזאל מלכא
 וחל יהואחז את פני יהוה וישמע אל
 יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ
 אתם מלך ארם וצלי יהואחז קדם יי
 קביל צלותיה וי ארי גלי קדמיהו חזאל
 דישר ארי וחק יתרון מלכא דארם וימ
 ויהוה לישראל כיושיע ויצאו מתחרת
 יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם
 כמל שלשכ ויהב יהוה לישראל פריק ונפקו
 מתחות יד אינש ארם ויתיבו בני ישראל
 בקריותו כמאתמיל ומדקדמיו
 אך לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר
 חטו את ישראל בה הלך ונבא שרה

13

עמיה ששמרון ברמלא ססו מחובי בית
 ירבעם בר נבט דחובית ישראל בהווא חל
 ואף אשירית אקמת בשמרון כי לא שרא
 ליהואחז עכמי אב המשיכ פרישום וע
 ועשרה רבב ועשרת אלפים רגלי כיו
 אבדל מלך ארם ושימכ בעפר להיש
 ארי לא אשאר ליהואחז עם אלהין
 חמשי תפרישין ועשר רתמין ועשרה
 אלפין צב ריגלי ארי אמר יונן מלכא
 דארם ושימון בעפרא להיש ויתר
 דברי יהואחז וכל אשר עשה ונבחה
 הלא הם בתובים על ספר דברי הימים
 למלכי ישראל וישאר פיתג יהוא וכל
 דעבד ונבחרתיה הל אינ בתב על ספר
 פיתגמי יום למלכי ישראל וישב יח
 יהואחז עם אמתו ויקברהו בשמרון
 ומלך יואש בע תחתיו ושכיב יהואחז
 עיני אבהתו וקברהו בשמרון ומלך
 יואש ברית תחותיה
 בשנת שלשים ושבש שנה ליואש
 מלך יהודה מלך יהואש כוהואחז
 ישראל בשמרון שש עשרה שט
 בשנת תלתין ושבש שנים ליואש מלך
 שבט דבית יהודה מלך יהוא בר יהואחז
 על ישראל בשמרון שית עשר שנים ויעשה
 הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות
 ירבעם בן נבט אשר חטא את ישראל
 בה הלך ועבד רביש קד וי לאסטאמל
 חובי ירבעם בר נבט דחובית ישראל בה
 אזל ויתר דברי יואש וכל אשר עשה

תבטלת אשר נלחם עם אביה מלך
 יהודה הלא הם כתובים על קבר דברי
 הימים למלכי ישראל ושאר פיתגמי
 וראש וכל דעבד וזכורתיה ראש עם
 אביה מלך שבט דבית יהודה הל' און
 פתיבין על ספר פיתגמי וזמא למלך
 דישראל וישבב וראש עם אבתו ו
 וירבעם ישב על כסאו ויהבד ראש
 בשמרון עם מלכי ישראל ושכיב
 וראש עם אבהותו וירבעם יתב על
 כרסיה ואיתקב וראש בשמרון עם
 מלכי אד ישראל
 ואלישע חלה את חלו אשר וזמנת
 וירד אליו וראש מלך ישראל ויבד על
 פניו ואמר אבי אבירכב ישראל ופרשו
 ואישע מרע יתבד עיה דימות ביה
 ונחת לוחתיה וראש מלכא דישראל ונכא
 על אפוחל ואמר רכורבי דטב ליה
 לישראל בצלותיה מרתמין ופפרשו
 ויאמר לו אלישע קח קשת וחצים וקח
 אליו קשת וחצים ואמר ליה אישע סב
 קשתא וצדריא ונסיב ליה קשתא ו
 וצדריא ויאמר למלך ישראל הרב
 ידך על הקשת וירכב ידו וישכא אלושע
 ידו על ידו המלך ואמר למלכא אישע
 אחית ידך על קשתא ואחית ידיה וישא
 אישע ידו על יד ארמילקא ויאמר
 פתח החלון קדמה ופתח ויאמר אלישע
 ירה ויור ויאמר חץ תשועה ליהודה
 וחץ תשועה בארם והכית את ארם

י
 יו
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל

באפק עד כלה ויאמר פתח חלון קדמה
 ופתח ויאמר אישע שדי ושדא ויאמר
 הרין צדא יתעבד לנא פודקנא מן
 יי וחדין צדרא יתעבד לנא נכמנא
 באינש ארם ויהי חו ית אינש ארם
 באפק עד דתשיי צנן ויאמר רחמנא
 ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארעה
 ויך שלש פעמים ויעמד ואמר כב
 צדריא תסיב ואמר למלכא שד מן
 לארעא ומחא הלת ויביצו ופקד ויקע
 עליו איש האלהים ויאמר להכות חס
 חמש או שש פעמים או חמית אר
 ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תב
 את ארם וירעו עליו וצדריא ויאמר
 הא חו לך לבימחי חמש או שש
 זכרון בציון פון מחתא ית אינש ארם
 עד ש ציונא וכעו הלת וזכרון מנחי
 ית אינש ארם וזמנת אלישע
 ויקברוהו וקדו מואב זכאן בארץ נא
 שנה וקמית אישע וקכחיה וישתית
 מואבאי על אכא ארעא במי של שתא
 והו חכ דברים איש והנה ראן את
 הגדוד וישלכו את האיש בצד
 אלישע וילך ויגע האיש בעצמות
 אלישע ויחי ויקם על רגליו והוה ש
 דאינח קברין צדרא והא חו יתמשר
 ורמו ית צדרא בקיבר אר אישע ואל
 והריב צדרא בצרמי אישע והיא וקם
 על רגליו ויחי ויקם
 ארם לחץ את ישראל כל ימי הוואח

סב

והוה עד דאינח קברין צדרא והוה חו יתמשר
 ורמו ית צדרא בקיבר אר אישע ואל
 והריב צדרא בצרמי אישע והיא וקם
 על רגליו ויחי ויקם ארם לחץ את ישראל כל ימי הוואח

וחאל מלכא דארם דחקית ישראל כל
 חמי והואחזי וזון יהודה אתם וירחמלוען
 אלהם למען בריתו את אברהם את יצחק
 ועקב ולא וחקי עליהו ורחם עליהו
 ואחמני במימריה לאוטיבא להו וברחל
 קיימיה דעם אברהם יצחק ועקב ולא
 אבה להכלותהו ולא אגליזון מארעמית
 שביעיה עד בעו וימית חאל מלך ארם
 ומלך בנהרדן בן תחור וצית חאל
 מלכא דארם וצילך בר הדר בריתו חותמו
 וישב והואש בן הואחזי ויקח את העדים
 מיד בנהרדן בן חזאל אקר לקח מיד
 והואחזי אביו במלחמה שלש פעמים
 הבהו וישב את עיר ישראל ותב והואש
 בן הואחזי ונסיב ית קירו ויא מיד בנהרדן
 בן חזאל הנסיב מיד א דיהואחז אבדוהי
 בקרבנותיה וימנין מחהו ויאש ואתגב
 ית קירו ויאש ראל
 בשנת שמיים ליוואש בן הואחז מלך
 ישראל מלך ארם צהו בן יואש מלך
 יהודה בשנת תרתיין ליוואש והואחז
 מלכא דארם מלך ארם צהו בן יואש
 מלך שובטא רבית יהודה בן עשרים
 וחמש שנה ויהו במלכו ועשרים ותשע
 שנה מלך ביהושלם ושב אמו והוערין
 מן ירושלים בן עשרין וחמש שנות
 והבד מלך ועשרין ותשע שנות מלך
 ביהושלם ושוב אימיה הוערין מן ירוש
 ועש הושר בשני יהוה וקלא בחד
 אמו בכל אשר עשה יואש אביו עשה

ועבר וכשר קו לחוד לא כדוד אבדוהי
 בכל דעבד ויאש אבדוהי עבד דקובמית
 לאפרו עוד העם מזבחיה ומקטריהם
 בבמות לחוד בבמת לא עטרא עד משן
 על אמדבחז ומסקין בסקמין עלבמתא
 והיכאסר חקה הממלכה בידו וקח
 את עבדיו המכים את המלך אביו והיה
 בן הקיפת מלכות אביו וקטל ית
 עבדוהי דקטלו ית מלכא אבדוהי ואת
 בני המכים לא המית ככתוב בספר תורת
 משה אשר ציה יהוה לאמר לא תמות
 אבות על בנים ובעם לא תמותו על אבות
 כי אם איש בחטאו וימית ויהי בען קטו
 קטוליא לא קטל במאדמתו בספר
 אורייתא רבישה דפקודי למימדי לא
 ימותון אבהו על פנים בנז ובנז לא ימותון
 על פנים אבהו אלהוין אינש בחוביה וקמות
 הוא הבה את ארם בצא המלח עשרות
 אלפים ותפש את הסלע במלחמה א
 ויקרא את שמה וקטאל ער היום הזה
 הוא מחא ית אינש ארם בצא מלח עשרה
 אלפין ובב שית כרכא בקרבא וקראת
 שמה יתא ער יומא ודין
 אז שלח אבי ציהו מלאכים אל יואש
 בן הואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר
 לכה נראה פנים בן שלח אבי ציהו
 אוצרו ליהו יואש בן הואחז בן יהוא
 מלכא דארם למימר איתא נקביל אפן
 בקרבא וישלח יואש מלך ישראל אל
 אבי ציהו מלך יהודה לאמר החזאשד

אבדוהי

וישב

14

ית ה

10

12

בלבנו שלח אל הארץ אשר בלבנו
לאמר תנה את בנת לבנו לאשהותעט
חיה השדה אשר בלבנו ותרמס את
החוח ושלח יואש מלכ אר ישראל
אביציהו מלך שבט דבית יהודה למימר
חוחאוי מלבנו שלח לארצאוי בלבנו
למימר הב ותרמס לבני לאיתו ועבדת
חיתברתאוי בלבנו ורשות ית חוחא הכה
חכית את ארוס ובשאר לבך הבדוש
ביתך ולמה תתגיה בישו וגפלת אמה
ויהודה עימד מיתאפ חיתאת ארוס
ורכ עלך ליבא איתקד ורב בניתך ולמה
אק מתגרי בשותאות פול את חכית
יהודה עימד ורשע אביציהו ויעל
יואש מלך ישראל חיתא פלב הוא
ואביציהו מלך יהודה חכית ששש אשו
ליהודה ולאקמיל אביציהו וסלוק יהואש
מלכ אר ישראל ואקמלו אפיהו בקרבא
הוא חכית מלך שבט דבית יהודה
בבית שמש הלשיבטי יהודה ונגת א
יהודה לפני ישראל ונסו אמשל אהליו
ואיבדו אונש יהודה קדכו ישראל
ואמבו גס לקיווחו ואתאמיציהו מלך
יהודה בן יואש בושחיהו תפשי יהואש
מלך ישראל בבית שמש ויבאו יהושלם
ויפרץ בחומת ירושלם בשער אפרים
עד שער הפנה ארבע מאות אמה ונת
אמיציהו מלך שבט דבית יהודה בן
יואש בן אחזיהו אחרי יהואש מלכא
וישרב בית שמש ותמא לירו שלם

ופרט בשורא דירושלם ביתרע שובט
אפרים עד תרע זיתא ארבע מאדאמי
ולקח את כל היהוד והככה ואת כל חלום
הנבי צאוי בבית יהודה ובאוי ערות בית
המלך ואת בני התערוכות ושבט שמיני
ונביבית כל רהבא וכספאות כל מיני
ראושת כחובבית מקדש ארזי ובעני
בית מלכא ונת בני רבביא ותב לשורח
ויתר דבלי יואש וכל אשר עשה תגמתי
ואשר בלחם עכאמיציהו מלך יהודה
הלא הכתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל וישאר פיתגמי יהואש
וכל רעבד וגבורתו ודאגח עיכאמיציהו
מלך שבט דבית יהודה הל אינכתע
על ספר פיתגמי יומיא למלך יהושע
וישכב יהואש עכאמיציהו
ויקבל בשמרון עכ מלכי ישראל וימח
ירבעם בן נתניו ושכוב יהואש עיכ
אכהתוהו ואתקטי בשמרון עיכ
מלכא דישראומלך ורבעם ברה
תחנתוהו ויהואמיציהו בן יואש מלך
יהודה אחרי ביות יהואש בן יהואחז
מלך ישראל חמש עשרה שנה חיה
אמיציהו בן יואש מלך שבטא ובית
יהוד הבתר דבית יהואש בן יהואחז
מלכא דישרא חמש עשרה שניד ויתר
דברי אפיציהו הלא הם כתובים על קטע
דברי הימים למלכי יהודה וישאר פיתגמי
אביציהו הל אינכתע על ספר פיתגמי
ויבאו ללכיא דבית יהודה ויקשו

167R

מלכות

עליו קשר מירושלם ויבא לבישחאישלוח
 אחריו לבישה המיתוהו קים ובדדו
 עלוהו מירדא מירושלם ואפר לביש
 ושלחו בתרוהו לביש וקטלוהו תבז
 וישאו את על הסוסים וקברו מירושלם
 עם אבתו בעיר דוד וקטלו תנה על
 סוסותא ואאתקבר מירושלם עם
 אבתוהו בקרתא דוד וקחו כל עם
 יהודה את עזרהו והואבז שש עשרה
 שנה ומלכו אתה תחת אביו אמר צדק
 ודברו בעמא רכית יהודה ית עזרהו
 והואבז שית עשרי ענון ואבילוהו
 תחת אביו אמר צדק הואבנה את אולת
 ושיבה ליהודה אחרי שכב המלך עם
 אבתו הואבנה ית אולת ואתכה לדבת
 יהודה בתר רשכב מלכא עם אבתוהו
 בשנת חמש עשרה שנה
 לאמציהו בן ואש מלך יהודה מלך
 רבעב בן ואש על ישראל בשמרון
 ארבעים ואחת שנה בשנת חמ שבעים
 שנה לאמציהו בן ואש מלך שבטא
 דבת יהודה מלך רבעב בן ואש על
 ישראל בשמרון ארבעים וחמ שנים ועש
 הרבעע יהוה לאמר מבל חטאות
 רבעב בן נבט אשר החקיא את ישי
 ישראל ועבד רבי שקד ללאמסאמבל
 חובו רבעב בן נבט רחיק ית ישראל
 הוא השיב את גבול ישראל מלכא חמת
 עדים הערבה מרס יהודה אלקי ישראל
 אשר דבר ביד עברו יועה בן אמתי הו

הנביא אשר מצב החפר הוא אמת ית
 תחום יש ראל בישעל א חסות עד ימא
 חיי שרא בפיתגמא דה אחר ערומ
 דמיל ל ביד עברוהו שנה בן אמת נבט
 חמנת חפר כי רמה יהוה את עמי ישי
 ישראל מיה מיאר ואפס עשו ואפס
 עשו ומה עמד לישראל אר על דת
 וישעבוד אר ישיה ביד עברוהו
 ואינו מילט ליון ושביקין ויתגמרו
 לישראל ולא רבר יהוה לטהות את
 סב ישי אר מתחת השמים וישיעם
 ביד רבעב בן ואש ולא יהוה רשומ
 מוקדו רלא לבימחולת שומא רשמי
 מתחות שומא ופרקינן עליו רבעב
 בן ואש חתר רברו רבעב וכל אשר
 עשה וגבורתו אשר נלחם ואשר חס
 השיב את דמשק ואת חמת ליהודה
 מירדא לרא הם מנובים על ספר רברו
 חמס למלכו ישראל ושרא רפות גב
 רבעב וכל דעס וגבורתו דאגח ודי
 ודאתב מת דמשק ונת חמת לדבת יהו
 יהודה בישראל ללאו סתב על ספר
 פיתגום למלכא ישראל וישכב
 רבעב עם אבתו עם מלכו ישראל
 ומלך זכרה בן וחמיו ושכב רבעב
 עם אבתוהו עם מלכא ישראל ומלך
 זכרה ברה תחותיה
 בשנת עשרים ושבע שנה לרבעב
 מלך ישראל מלך עזרה בן ואמציה
 מלך יהודה בשנת עשרים ושבע שנים

6.15

לרבעים מלכא ישראל מלך עזריה
 מר אמרנה מלך שבט ארבות יהודה
 בז שש עשרה שנה היה במלכו וחמ
 וחמישים ושנים שנה מלך בירושלם
 ושם אמו וכלהו מירושלם בר שית
 עשר שנים היה בד מלך וחמ שנים ותתיו
 שנים מלך בירושלם ושם אמו היה
 מירושלם ויעש הישר בעיני ה' והכמ
 אשר עשה אמי ציהו אמו ועבד דבש
 קד ויככל דעבד אמי ציהו אמה ריק
 הכמות לאסרו עוד העם מזבחות וז
 ומקטרים במקלות להור במתא לא
 עשר אש בעו עמא מירושלם ומס קין
 בוסמין על במתא וזנעו יהוה אתה מלך
 והי מצורע שר חס מותו וישב בבית
 החפשית ויותם בז המלך על הבית שפט
 את עבד הארץ ואייתו למכתש על מלמא
 והיה סגור שר יום מותיה ויתב בר מז
 וירושלם הותם בר מלכא מיצנא על
 בית אר איו ית עמא דארעא ויתר דבר
 עזרה וכל אשר עשה הלא הם
 כתובים על קפר דברי הימים למלכו
 והודה ושאר פיתגם עזר וכל דע הל
 איו מתוב על ספ פיתגם ית למלך דבית
 יהודה וישכב עזריהו עם אסתיו וקפרו
 אתו עם אסתיו בעיר דוד המלך וותם
 בט תחתיו ושבוב עזריהו עם אסתיו
 והכריתיה עם אסתיו בקר נא ויהו
 מלך איתם בר יהוה וחתונה
 בשנת שלשים ושמנה שנה לעזריהו

לא קרי

בין את מירושלם את סוף

ב מתחילין ב ג יס"ב בבבל מעור אחרי בעל מעור
 נטא"כ בבית האפסית דברי הימים בית החפשית

מלך יהודה מלך זכריהו בן זרבעס על
 ישראל בשמרון ששה חדשים בע
 בשנת תלתין ותשע שנים לעזריהו
 שבט ארבות יהודה מלך זכריהו בן
 על ישראל בשמרון שיתא ורחיו ועש
 הרע בעיני יהוה באשר עשו אמנו לא
 מר מחטאת רבעים בזבס אשר החטו
 את ישראל ועבר דבי שקדו במאוד
 דעברו אסתיו לא סמא מחובות
 בזבס דחייב מת ישראל ויקשר עליו
 שלם בז עבש ויקחו קבלעם ומיתו
 ומלך תחתיו ומרד עלוהו שותם בר
 זכר ומחאו קדם עמא וקטלה ומלך
 תחתיה ויתר דברי זכריה הנכבד תמים
 על קפר דברי הימים למלכו ישראל
 ושאר פיתג זכריהו אינו כתוב ערפ
 פיתג יום למלך ישראל הוא דבר
 יהוה אשר דבר אל יהוא לאמר כע
 רבעים וששן לב על כסא ישראל ויהו
 כז הוא פיתגם אריו רמלה על יהוא
 למימיה כמן רבע איו תכונ לב על
 מורם ישראל והוה כז
 שלם בז זבס מלך של שית ותשע
 שנה לעזריה מלך יהודה ומלך יוח
 זמים בשמרון שלום בר זכר מלך
 בשנת תלתין ותשע שנים לעזריהו
 שבט ארבות יהודה ומלך יוח ומין
 בשמרון ועל מלכ בז גדי מית עז
 ויבא שמרון ויד את שלום כז זכר
 בשמרון ומיתו ומלך תחתיו ומלך

ה' א

ה' ב

ה' ג

ה' ד

ה' ה

ה' ו

168R

מנחם בן גדון מתרצה ואת אלשמידון
 ונחמיה ואת שלום בן יושב שומר וקטילה
 ואלה תחותיהו ואת דברי שלום וקטילה
 אשר קטר הנכ כתובים על ספר דברי
 הימים למלכי ישראל וישאל פיתגמו
 שלום ופרדיה רמרד הל אינ כתוב על
 ספר פיתג יוב למלכ ישראל אז יכה
 מנחם את תפסח ואת כל אשר בה ואת
 גבוליה מתרצה כיו לא פתחיה ואת
 כל ההרתייה בקע בכז מחא מנחם ית
 תפסח וית כל רבה וית תחזיה אמיתיה
 אמ לא פתחת תרעה לא שלפ אומיתיה
 וית כל מער יהא בוע
 בשנת שלשים ותשע שנה לעזרהו
 מלך יהודה מלך מנחם בן גדון על
 ישראל עשר שנים בשמרון בשנת
 תלתי ותשע שנים לעזרה מלך ע
 שבט ארבות יהודה מלך מנחם בר
 גדון על ישראל עשר שנים בשמרון
 ועש הרע בעיני יהוה לאמר מכל
 חטאות הרבע כז נבט אשר החקיא
 את ישראל ועבד וביש קדתי לא סטא
 מכל חובי הרבע כז נבט דחייב מת
 ישראל ומיהו בא פול מלך אשר
 על הארץ ויתו מנחם לפול אל חכר
 כספ להיות ידיו אתי לחחוק הממלכה
 בידו אתא פול מלכא דאתו על ארעא
 ויהב מנחם לפול אל חכר ודכסף
 לאשלמי אודוה עימיה לתקפא מ
 מלכותא ביה ויתא מנחם את

הכסף על ישראל על כל צבורי החור
 לתת למלך אשר חמשים שקלים כסף
 לאיש אחד וישל מלך אשר ולא עמד
 שם בארץ ורמא מנחם ית כספא על
 ישראל על כל צבורי חילא למיתו
 למלכא דאתו חמשין מלעין דכסף
 לצבא אחד ותל מלכא דאתו ולא אעני
 תמן בארעא וית דברי מנחם וכל
 אשר עשה הלא הם כתובים על ספר
 דברי הימים למלכי ישראל וישאל
 פיתג מנחם וכל רעב הל אינ כתוב על
 ספר פיתג יוב למלכא דא ישראל וישב
 מנחם עם אמיתו ומלך פקחיה בע
 תחתיו ושכיב מנחם עם אבהתיה ומלך
 פקח ביה תחותיה
 בשנת חמשים שנה לעזרה מלך
 יהודה מלך פקחיה בן מנחם על
 ישראל בשמרון שנים בשעת חמשין
 שנים לעזרה מלך שבטא דבית
 יהודה מלך פקח בר מנחם על ישראל
 בשמרון תרתין שנים ועש הרע בעיני
 יהוה לאמר מחטאות הרבע כז נבט
 אשר החקיא את ישראל ועבד וביש
 קדתי לא סטא מחובי הרבע כז נבט
 דחייב מת ישראל ויקשר עליו פקח בן
 רמליהו שלישה ויכהו בשמרון בארמו
 בית מלך את ארצו ואת הארץ ועמו
 חמשים איש מבני גלעדים ומיתו
 ומלך תחתיו ומרד עלוה פקח בר
 רמליהו צבניה ומיהו בשמרון בארמו

ירוק ח בעפוסכ ל אה חנל ט. ט. מלושבתכם.
 הירחתי. ט. צלי יתי חוקיכם. י. נכבותך. י.
 גילכם. ל. כבראסות ט. שיה הירחתי.

ספ"א
עיס ארעב ועיס ארז
גברות

בית מלכות ארעב וית ארז ועיס
חמישים גבר ארעב גלעד וקטורה
ומלך ונחושתי דבר דברי פקח
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכו ושראו
ושאר פיתגמי פקח וכל דבר הלא
איננו כתובין על ספר פיתגמי הלא
למלכו ושראו אל כשת
חמישים ושתים שנה לעזריה מלך
יהודה מלך פקח ברמליהו על ישרא
בשכרו עשרים שנה בשנת חמש
ותרתין שנין לעזריה מלך שבט
דבית יהודה מלך פקח ברמליהו
על ישראל בשש עשרין שנין ועשר
בעיני יהוה לאמר מזחטאת מרעם
בו נבט אשר החטיא את ישראל
ועבד דביש קד יי לא סטא מזחוב
דבעם בר נבט דחובת ישראל
בזמן פקח מלך ישראל בא תגלת פלז
מלך אשור וקח את עון ואת אכל
בית מעכה ואת ינוח ואת קדש ואת
חצור ואת העלער ואת הגללה כל
ארץ נפתלי וגלב אשור דבזמן פקח
מלכא דישר אתא תגלת פלז מלכא
דאתור ושב את עיוותת אכל בית
מעכה ואת ינוח ואת קדש ואת חצור ואת
גלעד ואת גלילה כל ארע שובט נפתלי
ואבליעז לאתור ומקשר קשר ואפע
בו אלה על פקח ברמליהו חבשו
וימיתו ומלך תחתיו בשנת עשרים

ליותם בו עזיהו ומלך מרדא השע
חושע בר אלה על פקח ברמליהו
ומזוהו וקטורה ומלך תחמתה בשנת
עשרין ויותם בר עזיהו וית דבר
פקח וכל אשר עשה הנכ כתובים
על ספר דברי הימים למלכו ושראו
ושאר פיתגמי פקח וכל דע האינכות
על ספר פיתגמי וכל למלך ושראו
בשנת שנים לפקח ברמליהו
מלך ישראל מלך זותכ בו עזיהו
מלך יהודה בשנת תרתין לפקח בר
רמליהו מלכא דישר מלך חמשי
עזיהו מלך שבטא ובית יהודה בו
עשרים וחמש שנה היה כל לו שש
עשרה שנה מלך ביהושלם ושכאמי
ורשה בת צדוק בר עשרין וחמש
שנין היה בר מלך וסות עשר שני
מלך ביהושלם ושש אימיה ורשה
בת צדוק ועש השקר בעיני יהוה
בכל אשר עשה עזיהו אמנו עשה
ועבד דישר קד יי בכל דבר עזיהו
אביוהו עשר רק הסכות לאמר עור
העם מזחוב ומקטרים בממות הוא
בנה את שער בית יהוה העליון לחו
במתא לא עטרא עד כעז עזאמסח
ומקין מסמין על במתא הוא בנה
מת תרע בית מקדשא דיי על אר
ותר דברי ותכובל אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים למלך
יהודה ושראו פיתג וית וכל דע הלא

למ

169

ואדומוים

ופקח בן רמיהו מלך ישראל השלים
 למלחמה ויצר על אחוה ולא יכלו
 לחלוק בבין סליק רצון מלכא דארם
 ופקח בן רמיהו מלכא דארם ויהי
 לאצתא קרבא וערז על אחוה ולא יכלו
 לאצתא קרבא בעת ההיא השיב רצון
 מלך ארם את אולת לארם ומשל את
 היהודים מאולת וארמוים כגא אולת
 וישבו פוסעין חזק הזה בעירצא והיא
 אצתא רצון מלכא דארם את אולת לארם
 והיה מת יהודאי מאולת ואדומוים
 אתו לאולת והיה תבין עד וקרא חזק
 וישלח אחוה מלכא ארם אל תגלת פלכר
 מלך אשור לאבד עבדך ובגא אני עלך
 והושיעני מכת מלך ארם ומכת מלך
 ישראל הקמים עלי ושלה אחוה אצתא
 לות תגלת פלכר מלכא דארם לחינך
 עבדך וברך אמאק ופרחני מיד
 מלכא דארם ומלך מלכא דארם וקצו
 עלי ויקח אחוה את הכסף ואת הזהב
 הנמצא בית יהוה ובאצתא בית המלך
 וישלח למלך אשור קטן ונמיכ אחוה
 ותכספא ויתר הבא דארם תכספא מבית
 מקדשא דווי ובגנני בית מלכא וסדור
 למלכא דארם שיהיה וישמע אליו
 מלך אשור ויעל מלך אשור אל תגלת
 ויתפשה ויגלה קדח ואת רצון הכותב
 וקבל מלכא מלכא דארם וקבל מלכא
 דארם על רמשק תהודה ואגלי עמא
 רבא לקרינא ואת רצון קטל וילך המלך

אני כתיב על ספ פיתג מלך ישראל
 רבית יהודה מינים ההם הוא יהוה
 להשליח ביהודה רצון מלך ארם
 ואת פקח בן רמיהו בן מלכא דארם
 שריו ואת יהודה רצון מלכא
 דארם ואת פקח בן רמיהו וישב
 ויתם עב אבתי ויקבר עם אבותי בעיר
 דוד וימלך אחוה כגא תחמו ושביב
 ויתם עיב אמהתוה ואתקבל עם
 אמהתוה בקרתא דרוד ומלך ארם
 ביה תחותיה 16
 עשרה לפקח בן רמיהו מלך ארם
 כו ויתם מלך יהודה בשנת שבועים
 לפקח בן רמיהו מלך ארם בן יותם
 מלך שבט ארמית יהודה בן עשרים
 שנה אחוה במלכו ושש עשרה שנה
 מלך בירושלם ולא עשה הושר בעני
 יהוה אלקיו כרוד אביו בר עכריו שנו
 אחוה כר מלך ושנת עשר שנו מלך
 בירושלם ולא עבד דכשר קדם לו
 אהיה כרוד אכוחו וילך כרוד מלכו
 ישראל ונכ את כנז העביר באשכנז ענת
 הגלם אשר הוריש יהוה מפני בגי
 ישראל ואיל באורח מלכי ישראל
 ואת בית ביהוה אפטר כנז אשכנז
 עממי איתחידו מן קדם בני ישראל
 וזבח הקטר בכמית ונל תכעוה ותחת
 כלעז רעזן ודכח ואמק מסמיו ובמית
 ועל רמיתא ותחת כל איל עכח
 או יעלה רצון מלך ארם

ואדומוים

ואת חזקת ביהוה אפטר בנורא פריחוי עפליא דתורה
 כו קדם בני ישראל והוא סר איתגלף לו ארם חזקת הוא עכח
 שוביה כו וקרינא ולא איתקור כו בגלל רמיהו עתי דיוויעק
 ונערה מלכא ושריה רמיהו ואתו נכא פלכר בנזל חיועה

אחז לקר את תגלת פלאכר מלך אשור
 המישק וירא את המזבח אשר בדמשק
 ושלה המלך אחז אל ארציה הכהן את
 דמיות המזבח ואת תבניתו לכל מעשהו
 ואל מלכא אחז לקדמות תגלת פלאכר
 מלכא דאשור לדמשק וחוץ את מזבחא
 דבמשק ושלה מלכא אחז לית אוריה
 כהנא את דמיות מדבחה וית טוקוסיה
 לכל עברה ויבן אוריה הכהן את
 המזבח ככל אשר שלח המלך אחז
 מדמשק כו עשה אוריה הכהן עד
 בא המלך אחז מדמשק ובנא אוריה
 כהנא את מדבחה ככל אשר שלח מלכא
 אחז מדמשק כו עשה אוריה כהנא עד
 דאתא מלכא אחז מדמשק ויבא המלך
 מדמשק וירא המלך את המזבח ויקרב
 המלך אל המזבח ועל עליו ואתא
 מלכא מדמשק וחוץ מלכא את מדבחה
 וקרב מלכא על מדבחה ואמיק עלוהו
 וקטר את עלתו ואת מינחתו ונסך את
 נסכו וזרק את דם השלמים אשר לו
 על המזבח ואמיק את עלתיה וית
 מינחתיה ונסך את נסכיה וזרק את דם
 מבקת קדשא דיליה על מדבחה ואת
 המזבח הנחשות אשר לפני יהוה ויקרב
 מאת פני הבית מבין המזבח ומבין בית
 יהוה ויתן אתו על זרף המזבח צפונה
 וית מדבחה דנחשא דקדם וקרוב
 קדם ביתא ומבין מדבחה ומבין בית
 מקדשא דני יהב יתיה על שידא דמי

ה ב

ג וסיו

א קר

א דר
ג וס

מזבח
ל
ג
ב
א

דמדבחה צפונה ויעשה המלך אחז
 את אוריה הכהן לאמר על המזבח
 הגדול הקטר את עלת הבקר ואת
 מינחת הערב ואת עלת המלך ואת
 מינחתו ואת עלת כל עק הארץ ומעשה
 ונסכיהם וכל דם עלה וכל דם זבח עליו
 תזרק ומזבח הנחשות יהיה לי לבקר
 ופקוד מלכא אחז את אוריה כהנא לי
 למימר על מדבחה רבא אמיק וית עלת
 צפונה וית מינחת רבא וית עלת עלת
 מלכא וית מינחתיה וית עלת כל עמא
 דארעא ומינחתיהו ונסכיהו וכל דם
 עלה וכל דם נכסת קודשא עלוהו
 תזרק ומדבחה דנחשא יהי לי לבקרא
 ויעש אוריה הכהן ככל אשר צוה המלך
 אחז ועבד אוריה כהנא ככל דפקוד
 מלכא אחז ויקצר המלך אחז את
 המסגרת ואת המכוונות ויסר מעלות
 ואת הכיור ואת הים הורד מעל הבין
 הנחשות אשר תחתיה ויתן אתו על
 מר צפת אבנים וקצר מלכא אחז את
 גרצפי במסיא ואערו מינחתו וית כמור
 וית זמא אחית מעל תורא דנחשא
 דתחותיה ויהב יתיה על רצפת אנפא
 ואת מינסד השבת אשר בצפנת ואת
 מינסד המלך החייטועה הסב בית יהוה
 מפני מלך אשור וית מינסד שבתא
 דבני בביתא וית מעלנא דמלכא
 בראה אסחר לבית מקדשא דני
 מלכא דאשור ויתר דבני אחז וכל

170R

אשר עשה הלא הם כמגזים על ספר
 דברי הנביאים למלכי יהודה וישו פית
 אחו וכל דעה הל אינ כתוב על ספ פית
 וזמית למלכיא דכי יהודה וישו כבאחו
 עם אבותיו ויקבר עם אבותיו בעיר דוד
 וימלך חזקיהו בע תחמיו ושכב אחו
 עם אבותיהו ואיתקבר עם אבותיהו
 בקרת ארדוד וימלך חזקיהו בריהו חו
 תחמיהו בשנת שתים עשרה
 לאחו מלך יהודה מלך הושע בן
 אלה בשמרון על ישראל תשע שנים
 בשנת תרתא עשרו לאחו מלך עבטא
 דבית יהודה מלך הושע בר אלה בע
 בשב על אשר תשע שניו ויעשה חו
 בעני יהודה רק לאבמלכו וישו אלו
 אשר היו לפניו ועבר דבש חו
 לחוד לאבמלכו אשר דהו קדמוהו
 עליו עלה שלמנאסר מלך אשור
 והו לו הושע עבר וישב לו מצחה
 עלוה סליק שלמנאסר מלכא דאתור
 והו ליה הושע עברא ואתיב ליה
 תקרובתא ויביעא מלך אשור בהושע
 קשר אשר שלח מלאכים אלמית
 מלך מצרים ולא העלה מצחה למלך
 אשור כשנה בשנה ויעצרהו מלך
 אשור ויאסרהו בית כלא ואשכח
 מלכא דאתור בהושע מרדא ושליח
 אוצרו לות כוא מלכא דמי צדוסתא
 אסיק תקרובתא למלכא דאתור בשנת
 בשנת ואחדיה מלכא דאתור ואסרה

בבית אסירי ויעל מלך אשור בכל
 הארץ ויעל שמרון ויב עלה שלש
 שנים וסליק מלכא דאתור בכל ארעא
 וסליק שמרון ויער עלה תלת שניו
 בשנת התשועית להושע לכר מלך
 אשור את שמרון ויעל את ישראל
 אשורה וישב אתם בחלה ובחכור
 נהר גזון וערי מדי בשנת תשועית
 להושע כבש מלכא דאתור תשמרון
 ואגלו ית ישראל לאתור ואתב יתהו
 בחלה ובחכור נהר גזון וקירו מדי
 ויהי כי חטאובני ישראל
 ליהוה אלהיהם המיעלה אותם מארץ
 מצרים מלחמת יד פרעה מלך מצרים
 ויהי אן אלהים אחרים והוה כד חכו
 בני ישראל קדוהו דאמיק ותהו
 מארעא דמיצ מתחות יד פרע מלך
 דמיצ ותהו לו לטעות עמימיא וילבו
 בחוקת הגנים אשר הורישו ותהו מפני
 בני ישראל וימלכו ישראל אשר עשו
 ואילו בנימין עמימיא ותהו מדי
 קד בני ישראל וימלכו ישראל דעברו ויחפאו
 בני ישראל דבריו אשר לאכו על
 יהוה אלהיהם ובני להם כבמות בכל
 עריהם מיצגל מצרים עיר מבצר
 ואמר בני ישראל מולו הלא כשדיו
 קלו אלהיהו ובט להו כבדו בכל קיהוהו
 מיצגל תקות ושר קיהוהו יבן ויבנו
 להם מצבות ואשרים על כל גבעה
 גבוה וחסות כל עני רענו ואקינו להו

67

על ה לא בק יסב דמלכותו ויקר בית לכן אתה אבינו ונצ אלו
 ותביא זמית נפש ויחפאו בני ישראל וישען חלום תגעק בית
 היסודיו ונשטר סדך חסידים חגי ויבנו ריטב בסוכים יבן ויעט
 יסודו ותגעק ובעה הנסיד סכרו לתועב חבדוק כי ית על

קמן ואשרית על כל המאמץ לא ונתת
 כל אלה עבודת הקסוד שם של כל בנות
 בגתם אשר חלה מפניהם ויעשו א
 דברים רעים ויבטט את יואה העמק
 בוסמין תמן על כמותא בשמיהא ראג
 הן מקדמיהון ועבדו פיתגמין בישין
 לארביא קד הן עבדו הגרלים אשר
 אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר
 הזה ופלוו לעשותא דאמר לי לחון
 לא תעבדון את פיתגמא ההין ויער יהוה
 בישראל ובחוריה ביד כל נביאו כל
 חזה לאמר שובו מיד מכסות עינים
 ושמרו מצותי ודחתו ככל חתרת
 אשר צויתי את אבותיכם ואשר שלחתי
 אליכם ביד עבדי הנביאים ואכהיד הן
 בישר ובחורה ביד כל ספר וכל בלוק
 למימר אובו מארחתכון בישראל וישו
 פיקודי וקיימו ככל אורתיא ופקודית
 ות אבהתכון ודו שלחית לנתכון ביד
 עבדי נבייא ולא שמעו וקשו את
 ערפם כערק אמתם אשר לא האמינו
 ביהוה אלהיהם ולא קבלו ואקשונו
 מת קלהון בקדלא ראכהתהון דלא
 המינו במימרא דהן אלהון ומאסו
 את חקין ואת בריתו אשר כרת את
 אבותם ואת שרותיו אשר הציד בס
 וילכו אחרי ההכל והבלו ואחר הענים
 אשר סביבתם אשר צוה יהוה אתם
 לבלתי עשות בהם וקצו בקיימיהו
 ובגירתיה דגור עינס אבהתהון וב

ל כן
 אסיה
 אסיה
 אסיה

ל כן
 אסיה
 אסיה
 אסיה

שור ה בתרין טעמייה וי קרב שובד ואלהי יהוה
 ואלהי יהוה ואלהי יהוה ואלהי יהוה
 ואלהי יהוה ואלהי יהוה ואלהי יהוה

ובמהתהויה ראסיהו ביהוה וטטטט
 בעמות א חוה לליא ובר עמיא רב
 דכסוד עומו דפקיד לי ביהוה בליא
 למעבד ביהוה ויעבדו את כל מעות
 חוה אל היהם ויעשו להם מסכה שנים
 עבלים ויעשו אשורה וישתחוו לכל עמ
 השמים ועבדו את הבעל ויעבדו את
 כל פיקודיא דהן אהוה ועבדו לחן
 מתכא תרון עליו ועבדו אשדתיא
 ופגרו כל חיל טמיא ופלוו וית
 בעלא ויעבדו את בניהם ואת בנותהם
 באש וקסמו קסמיו וינחשו ויתמחו
 לעשות הרע בעיני יהוה להכעיקו
 ואעבדו את בניהון וית בנתהון כערא
 וקסמו קסמין ונחשו וינחשו למעבד
 דביש קין לארצא קרמיהו ומאסו
 יהוה מאד כישדאל והמרים מעל פניו
 לא נשאר רק שבת יהודה לבדו יהוה
 רב מן קין לחד אבישר ואגליטו מארע
 בית שבימניה לא אישתאר לחוד שבת
 יהודה בלחוד והן גם יהודה לא שמר
 את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחוקות
 אשר אל אשר עשו אק על דבית יהוה
 לא נטרו ות פיקודיא דהן אהוה ואולי
 בגירת ישראל ועבדו ומאס יהוה בכל
 דרע ישראל ויענס ויתנס ביד שופט
 עד אשר השליכם מעל פניו וקץ יי
 בכל דרעא דישר וענינו ומסרנו
 ביד בוזיו עד דאגליטו מארע בית
 שבימניה כי קרע ישראל מעל בית

ל כן
 אסיה
 אסיה

171R

חר ויפלו את ירכעבון נכס ויד א
 הרעב את ישראל והחטאם והצאת
 צו לה ארית פליט בית ישראל על
 דבית דוד ואמלכו את ירכעבון נכס
 ואטעו ורעם את ישראל מבשר פולחנ
 דיל וחנינון חובא רבא ומלכו בנ
 ישראל בכל חטאות ורעם אטעו
 עשה לא קרו מנפה אלה בני ישראל
 בכל חובי ורעם רעבר לא פסח מעון
 עד אשר הסור יהוה את ישראל על
 פני כאשר רב בני כל עבריו חגיגות
 הצלושר אל מעל אדמתו אשר העו
 היום הזה ש דאנל ית ישראל ארע
 בית טכניתיה במא רמילול ביד פסוח
 נכמא וצלו בית ישראל מעל ארץ יהוה
 ש יוכא הדר ויבא מלך אטעו מעל
 ומכותה ומענה ומחמת וכפוח ויש
 בערי שמרון קחת בני ישראל וימרו
 את שמרון וישבוב ערית ואמר
 מלכא דאתח מכלל ומכותה ומענה
 ומחמת ומספריוס ואותב בקרון שמר
 חוף בני ישראל ויריתו את שמרון ומתנו
 בקירוהא ויהי בתחלת שבטם שם לא
 יראו את יהוה וישלח יהוה סם את
 האריות ויהיו הורגים בהם וההבשרות
 מתכהו תמי לא הוו דחלו מן קר י
 ושלח מ בהו ית אריותתא והו קטלו
 בהו ויאמרו למלך אשר לאמר הגיס
 אשר הגלית ותושב בערי שמרון לא
 ידע את משפט אלהי הארץ השלח

171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

וְאֵלֵינוּ בְּבֵרְךָ יְהוָה וְאֵלֵינוּ בְּבֵרְךָ יְהוָה וְאֵלֵינוּ בְּבֵרְךָ יְהוָה

ואינו בבל עברך זה והוא ואינו בבל עברך זה והוא ואינו בבל עברך זה והוא
 עברך זה והוא ואינו בבל עברך זה והוא ואינו בבל עברך זה והוא ואינו בבל עברך זה והוא
 ואינו בבל עברך זה והוא ואינו בבל עברך זה והוא ואינו בבל עברך זה והוא

וענין עבדו ויהי כעבד ויהי כעבד ויהי כעבד
בפניהם ויהיו כעבד ויהיו כעבד ויהיו כעבד
הענין עבד סוף טעם ספרות

171

את נבחו ואת תרתק והספרות שרפוס
את בניהם באש לארמילך וענין לך
אלה ספרות וענין עבדו ותנח
ות תרתק ואניט ספרות מוקדו ות
בניהו בענין לארמילך וענין לך ט
טעות ספרות ויהיו מראים את יהוה
ועשו להם מקצתם כהני במות והיו
עשים להם במות הבמות והיו דחלו
מו קני ועבדו להו מקצתו כמורי
במת והיו עבדו להו במות במת
את יהוה היו מראים ואת אלהיהם היו
עבדים כמשפט העם אשר הגלו
אתם מיטב מן יהוה דחלו ונת
טעות והיו פלוחין כעבדים עממא
ראו או תהיו מיטבן עד היום הזה
היו עשים כמשפטים הראשונים
אינם מראים את יהוה ואינם עשים
בחקתם ובמשפטים ובתורה ובמצוה
אשר צוה יהוה את בני ישראל אשר
שם שקר ושראל עד נמא הריון
אינו עבדיו כעבדים קדמאיו
ליתנו דחלו מן י וליתנו עבדיו
כעבדותו וכד חלהו ובאוריתא
וכתפידתא דפקיד ייתבני ועקב
דשו שפיה שרא וכתת יהוה אתם
ברית ויטום לאמר לא תיראו אלהים
אחרים ולא תשתחו להם ולא תעבדם
ולא תזבחו להם וצור י עמיהו קים
ופקידיו בני ישראל תירחלו וטעות
עממא לא תיסגרו להו ולא תפלוהו

ל

אלה

הענין

דבני
למקד
הא אל
הענין

ולא תזבחו להו כי אם את יהוה אשר
העלה אתכם מארץ מצרים בלח צור
וצורו צטויה אתו תיראו ולא תשתחו
ולו תזבחו אלהיו קני דאפיקתמו
מארץ מצרים בחיל רב וכד ע
מחמס תיה תירחלו וקדמוהו הסגרו
ועל מדבחה תזבחו ואת החקים
ואת המשפטים והתורה והמצוה
אשר נתב לכם השמרו לעשות כל
הציונים אשר צוה אתכם אלהים אחרים
ות קדמא ותדיתא ואוריתא ות
דכתב לכוונתו למעבד כל יומיא
לא תירחלו לטעות עממא והברית
אשר ברית אתכם לא תשכחו ולא
תיראו אלהים אחרים וקדמא ות
עממא לא תתנשו ולא תירחלו לט
לסעות עממא כי אם את יהוה
אלהיכם תיראו והוא יציל אתכם
מיד כל איביכם אלהיו מוקדו
אדכו תירחלו והוא שיחב ותמו
מיד כל בעלי רבניכו ולא שמעו
כי אם כמשפט הראשון הכעשים
ולא קבילו אלהיו כעבדים קדמאיו
אינו עבדיו ויהיו העמים האלה יראים
את יהוה ואת פסיליהם היו עבדים
צב בניהם ובע בנייהם כאשר עשו
אתם הם עשים עד היום הזה והו
עממא האילין דחלו מן קד י ות
צלמיהו חפלוהו אקבניהו ובע
כעיהו כמא דעבדו אכהתהו אינו

מחמס תיה תירחלו וקדמוהו הסגרו ועל מדבחה תזבחו ואת החקים ואת המשפטים והתורה והמצוה אשר נתב לכם השמרו לעשות כל הציונים אשר צוה אתכם אלהים אחרים ות קדמא ותדיתא ואוריתא ות דכתב לכוונתו למעבד כל יומיא לא תירחלו לטעות עממא והברית אשר ברית אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים וקדמא ות עממא לא תתנשו ולא תירחלו לט לסעות עממא כי אם את יהוה אלהיכם תיראו והוא יציל אתכם מיד כל איביכם אלהיו מוקדו אדכו תירחלו והוא שיחב ותמו מיד כל בעלי רבניכו ולא שמעו כי אם כמשפט הראשון הכעשים ולא קבילו אלהיו כעבדים קדמאיו אינו עבדיו ויהיו העמים האלה יראים את יהוה ואת פסיליהם היו עבדים צב בניהם ובע בנייהם כאשר עשו אתם הם עשים עד היום הזה והו עממא האילין דחלו מן קד י ות צלמיהו חפלוהו אקבניהו ובע כעיהו כמא דעבדו אכהתהו אינו

172 R

ואדמיק בד חלתא דני ולא סכאמבית
 פולחניה ונער פי קודוהי דפקיד
 ית משה והיה יהוה עמו בכל אשר
 יצא ישאל וימרד בכלך אשר
 ולא עבר והיה מיכאל דיל בנעיה
 בכל אתר דנפיק מצלח ומרד במלכא
 דאתר ולא פליחה הוא הכה את
 פלשתים עד עזה והיה צבא ליה ממנה
 מצרים עד קיר מצר הוא קטל את
 פלשתים עד עזה ונת מחוניה
 מצבול הקודש ושר קורנו ברין
 והיה בשנה הרביעית למלך
 חזקיהו היא השנה השביעית להושע
 בן אלה מלך ישראל עלה שלמנאסר
 מלך אשר על שמרון ויש עליו
 והיה בשנת רביעיתא למלכא חזקיהו
 היא שנת שביעיתא להושע בר
 אלה מלכא דאשר סליק שלמנאסר
 מלכא דאתר על שמרון וצר עלה
 וילכדה מקנה שלש שנים בשנת
 שש לחזקיהו היא שנת השע להושע
 מלך ישראל ולכדה שמרון וכבשוהא
 מסוף תלת שנים בשנת שית לחזקיהו
 היא שנת השע להושע מלכא דאשר
 איתבבישת שמרון ונל מלך אשר
 את ישראל אשורה ונעיס בחלון
 ובחבור נהר גזון וערי צדו ואגלי
 מלכא דאתר את אשרא לאתור ו
 ואשרינן בחלון ובחבור נהר גזון
 וקורנו מדי על אשר לא שמי ע

בגל

בבית

ל

בבית

בבית

בבית

והיה בן חס ו ין מלך וסב לעיר וקנה שלש
 ארין חס ו חלב והאריב עליו מלך ר

עברו ער ונכא הדיו
 והיה בשנת שלש להושע בן אלה
 מלך ישראל מלך חזקיהו בן אחז
 מלך יהודה והיה בשנת תלת להושע
 בראיה מלכא דאשר מלך חזקיהו בר
 אחז מלך שבטא דבית יהודה בן
 עשרים וחמש שנה היה במלכו
 ועשרים השע שנה מלך בירושלם
 וסב אלו אביו בת זכריה בר עשוה
 והיה שמו היה כד מלך ועשרין
 השע שנו מלך בירושלם ושמו
 אימיה אביו בת זכריה ויש הושע
 בעיר והיה בכל אשר עשה דוד
 אביו ועבד הכשר קו ככל דעבד דוד
 אביו הוא הקיר הבמות ושבר את
 המצבות וכרת את האשורה ומנת
 נחש הנזפות אשר עשה משה כ
 עד הוימים ההם היו בני ישראל מקדושים
 לו וקרא לו בחשמון הוא אערי דת
 במתא ותברית קמותא וקץ ית אשוחא
 ופסק חווא דעשוא ועבד משה
 ארי עד יוציא האיעז הווצי ישראל
 מפקד בוכמיו ליה והו קרו ליה חשמון
 ביהוה אלהי ישראל בטח ואחריו
 לא היה כמותו בכל מלכי יהודה ואשר
 היו לפניו במיכאל דני אלא אשר
 אותהוץ ובתרוהו לא הוה כמותה
 בכל מלכיא דבית יהודה ודחוקרמותה
 ודבק ביהוה ולא כר מאחריו וישמר
 מצותיו אשר צוה יהוה את משה

חזקיהו וסב וסב הענין צדכי אשר יכן וכו' בשנת
 חמש להושע אב ער וישל מלך אשר דכותיה ברין א
 חזקיהו וסב ויהי בשנת רביעית למלך חזקיהו

בקול יהוה אלהים ויעברו את ברייתם
 את כל אשר צוה משה עבד יהוה ולא
 שמשו ולא עשו על דלא קבילו למצוא
 דין אהוון ועברו על קומיה ית כל תפלת
 משה עבדא דהו ולא קבילו למצוא
 ולא עברו רעותות
 ובאו בע עשור ענה לך חוקיהם
 עלה סנחרים מלך אשור על כל ערי
 יהודה הבצורות ויהפסס ובארבע
 עשרי שנה למלכא חזקיהו סליק כנח
 מלכא דאשור על כל קירויא דבית
 יהודה טריכתא ואחדונת וישלח חו
 חזקיה מלך יהודה אל מלך אשור
 למישה לאמר חטאתי שוב מעלי
 את אשר נתן עלי אש אושסמך
 אשור על חזקיה מלך יהודה שוש
 מאות כמר כסף ושלשים ככד זהב
 ושלח חזקיה מלך שבטא וצאת חזקיה
 לות מלכא דאשור ללכיש למימנ
 חבית אסתלק מינו וית דתיכיע על
 אקביל דמי אמיל דאתר על חזקיה
 מלך שבטא בית חזיה תלת מאת
 כפרין רבקה ותלמיז ככרין דרוב וית
 חזקיהו את כל חבקה הנבי צא בית יהוה
 ובאשרות בית המלך ויהב חזקיהו ית
 כל כסףא דאישתכח בית מקד שארין
 ובגני בית מלכא בעת ההיא קצץ
 חזקיה את דלתות היכל יהוה ואת
 האמצע אשר צפה חזקיהו מלך א
 יהודה ויתכיל מלך אשור בעדנא

פס
 פס
 פס
 פס

הדיא קליף חזקיהו ית דשי היכלא דיהו
 וית סקופיא דחפי חזקיהו מלך שבטא
 דבית יהודה ויהבינח למלכא דאשור
 וישלח מלך אשור אתמרס
 ואת רב כלים ואת רב שוקה מין לביש
 אל המלך חזקיהו בחיל ככר ויושלם
 ויעלו ויבאו ירושלים ועלח מלכא
 דאשור לית תרתן וית רבסדים וית רב
 שוקה מין לביש לות מלכא חזקיהו
 בני שירימן סגיאן לירושלם וסליק
 ואתו לירושלם ועלו ויבאו ועמדו
 בתעלת הברכה העליונה אשר במעלה
 שדה כבס וסליקו ואתו וקמו במזיבת
 בריכתא עוליתא רבכבש חקל משטח
 קצרא ויקראו אל המלך ויצא אליהם
 אליקים בן חלקיהו אשר על הבית
 ושבטא הספר ויוצא בן אסף המזמר
 וקרו למלכא ונפק ליהתחון אליקים
 חלקיהו רמימנא על ביתא ושבטא
 כפרא ויוצא בר אסף דמימנא על
 דוכריא ויבאו אליו רב שוקה אמרו
 נא אל חזקיהו כה אמר המלך העזר
 מלך אשור מיה הכמחוז הזה אשר
 בקחת ואמר להון רב שוקה אמרו
 בען לחזקיהו כדנן אמר מלכא רבא
 מלכא דאשור מארוחצנא הרון
 דאיתרו חיצנא אמרת אך דבר שפתים
 עפה תבורה למלחמה עתה על מי
 בטחת כי מידדת בי אמרת כמלל
 סיפון במלך תבורה אענן קרבא

1239

אל המקום הזה להשחיתו והוא אמר
 אלו עליה אל הארץ הזאת והשחיתה
 ובטן הכר מימך אולי סליקת על
 אתרא הדא לחלוטיה ול אמר לנקק
 על אתרא הדיו חכמה ויאמר אלקים
 בן חלקיהו ושכנא וואהאלרביקה
 דבר נא אל עבדי ארמית מי שמיעין
 אטחנן ואל תרבי עמי זהודית בארץ
 העם אשר על החומה ואמר אלקים
 בר חלקיהו ושכנא וואהאלרביקה
 מליל כען עכ עבדי ארמית אר
 שמיעין אטחנא ולא תמיל עמי נא
 והודית קדם עמי אר על שורא ויאמר
 אלקים רב שקה העל ארמית ואלו
 שלחני ארמי לחבר את הדמים והוא
 הלא על הארמים היטבים על החומה
 לאכל את חוריהם ולשנות את מימי
 שעהם עמכם ואמר לחורב שקה
 העל ריבונך ועל שלחני ריבונך
 למלא את פיתגמיא האמלן הלא על
 צבא ארמיתיו על שורא למיכלות
 מפקתהון ולמיטותי מימי ריבונך
 עומכין ועבדי רב שקה ויקרא אבדן
 צורל והודית ריבונך ויאמר שמיעין
 דבר תלך העל מלך אטחנן וקטוב
 שקה ואמר בקלית זהודית דאמר
 שמיעין פיתגמיא דמיכא רבתנא
 מלכא דאתור כה אמר המלך
 אל שמיא לבם חקיהו מי לא תכל להניח
 אתכם מיודי ברען אמר מלכא לא

לפי
 עבדי
 ארמית
 עבדי
 ארמית

וכען עלכו איתרחי עתא ארו מרדנא
 ביהנה כמות לך על משענת הקצר
 הרעוז הזה על מצרים אשר יסמך
 איש עליו ובא בכפו ונקה כן פרעה
 מלך מצרים לכל הבטחים עליו כען
 הא איתרחי עתא לך על כמד רעישא
 הדיו על פרעה מלכא דמיצרים דאם
 יסתמך צבא שלוהי והשל בידיה
 ובועינה כן פרעה מלכא דמיצרים כל
 דמתחמין עלוהי וכהתאמרו אלואל
 יהוה אלהינו בטחנן הלא הוא אשר
 הסיר חקיהו את כמתיו ואת מיכחתיו
 ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המצב
 הזה תשתחוו בירושלם וארו תימדון
 לי על מיכא ארו אהנא איתרחי צנא
 הלא הוא דאערי חקיהו ות כמתוהי
 ותמרבחוהי ואמר לאינש זהודה
 ולירושלם קדם מדבחה הדיו תסגרון
 בירושלם ועתה התערבנא את ארמי
 המלך אשר ואתנה לך אלפים סוסים
 אסתוכל לתת לך רכבים עליוהי כען
 איתערב כען עם ריבונך מלכא דאתור
 ואיתמו לך תרין אלפין סוסון אם תימל
 למנאה לך רכבין עליהון ואין תשיב את
 פני פחת אחר עבדי ארמי הקטנים
 ותכמח לך על מצרים לרכב ולפרעתי
 ואיכדון את מדמי לאתבא יתאפי חר
 משולטוני עבדי ריבונך זעוריא וא
 ואיתרחי עתאלך על מצראי להניח
 ולפר שיו ועתה הכפל ערי יהוה עלמי

אמרין י בק ותי כחון יעו ללאכס כמות דלכס ארעבס ארעבס
 ויטאדיתון ערי צריות י ארמי י בק ויטאדיתון ככ דאסין
 תכמח אף היא פחת ויכחיו י שבת צור ידן דודן צל

וסעי לכוון חזקהו ארי לאיכל לשבא
 ותכוון מזדרימי ואל יבטח אתכם חזקהו
 לאמר העל זעילנו יהיה ולא תנתן את
 העיר הזאת ביד מלך אשור ולא יחזץ
 ותכוון חזקהו לבימר שיהבא וישחננא
 ויולאת ממסר קרתא הדא ביד מלכא
 דאחור אל תשמעו אל חזקהו כי כה
 אמר מלך אשור עשו אתי בדה ונאן
 אלו ואכלו איש גפנו ואיש תאענו
 ושתו איש מי בורו ולא תקבלו מז
 חזקהו ארי כדון אמר מלכא דאחור
 עבדו עימי שלמא ופוקו לחונו
 ואיכוילו צד פרי גפנוהו וגבר פירי
 מעוהו ושתו גבר מי גוביה עד באי
 ולקחתי אתכם אל ארץ כאר עכס ארץ
 דעו ותירש ארץ להם וברמים ארץ ות
 יכור הדבש והחן ולא תמותו ואל
 תשמעו אל חזקהו כי יסית אתכם
 לאמר יהיה זעילנו שר מיתא ואחור
 ותכוון לארע טבא כארעכח ארע
 עכור וחמיר ארע חקליו וברמיו ארע
 דזיתא עסרין משחא חזקהו עסר
 דבש ותחזק ולא תציתו ולא תקבלו
 מז חזקהו ארי וסעי ותכוון לבימר
 וי שחזביננא ההעל הציל אלהו
 העים איש את ארצו מיד מלך אש
 אשור השחזבא שחזכו דחלת עממיא
 צד מת ארעיה מיד ארמי לבאר אתמ
 איה אלהי חמת וארפר וצפה אלהי
 ספרדים הנעו ועה כי העילו את שמרון

מידי אן דחלת סמית וארפר ואודחית
 ספרדים הלא שלטו ליכון ואנל אעו
 ארי שחזבו ות שמרון מזדרימי
 בכל אלהי הארצות אשר העילו את
 ארעם מידי כי דעיל יהיה את ירושלים
 מידי מזבבל דחלת מדינת ארשוחס
 ות ארעוון מזדרימי ארי ישחזב
 ות ירושלים מזדרימי והחורשו העם
 ולא ענו אתו רבד כי מצות המלך
 היא לאמר לא תענהו ושת יקועמא
 ולא אתיכו ותיה פתגמא ארי תפחות
 מלכא היא לבימר לא תתסניה ונא
 אליקים בוחלסיהו אשר על הבית
 ושבנא הספר וזאון כזאסר הכימר
 אל חזקהו קרעו בערים וצדו לואת
 הכרי רב שקה ואתא אליה בר חק
 דממבא על ביתא ושכ ספרא וזכר
 אסף דממבא על דבורתא לות חזקהו
 כד מבזעין לבושיהוון חזקהו ליה
 פיתגמי רב שקה והיה כסמיל המלך
 חזקהו ויקרע את בגדיו ויתכסמשן
 ונבא בית יהוה והיה כד שביע מלכא
 חזקהו וזרע ית לבושוהו ואתגמי
 שקא ועל לבית כיקדש ארמי וישלח
 את אליקים אשר על הבית ושכנא
 הספר ואת זרע הכהנים מתכסיס
 בשוקים אלו שיעוון הנביא סאמון
 ושלחית אליקים בר חלקי דממבא
 על ביתא ושכ ספרא וית סכי כותנא
 כד מבכז בשקמי אלות ישעיה נביא

C.19

174R

ויתב ראה ענה ואפלינה בחובא לארעיה
 וישב רב שקה ומצא את מלך אשור
 נלחם על לבנה כי שבע בי צמק מלכיש
 ותברכ שקה ואשכחית מלכא דאשור
 מצח קרבא על לבנה ארז שמע ארז
 נזול מלכיש ושמע אל תרהקא מלך
 כוש לאמר הנה יצא להלחם אתך וישב
 וישלח מלכא מלך אל חזקיהו לאמר
 ושמע על תרהקה מלכא וכו' למען
 האנפק לאצחא קרבא עימך ותב ועלח
 איצחאן לית חזקיהו למימר בהתאמת
 אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל
 וישאף אלהיך אשר אתה בטח
 לאמר לאתפת ירושלים ביד מלך אשור
 ביד מלכיהו לחזקיהו מלך שובטא
 ובית יהודה למימר לאיטעיק צדק
 דאת חזקיהו ביה למימר לאתתמר
 ירושלים ביד מלכא דאשור הנה
 אתה שמעת את אשר עשו מלכיש
 אשור לכל הארצות להחרים ואתה
 תבצל האאת שמעת את דעבדו מלכיש
 דאתה לכל מדינתא לצמד חזקיהו ואת
 מדמי לאי שמוכא הה צילו אתכ אלהי
 הגנים אשר שחתו אבתי את ציון ואת
 הרן ורץ וצב ציון אשר בתל שור
 השיבא יתהוון דחלת עמכא אר חבילו
 אבהתי ית ציון וית הרן ורץ וצב ציון
 דבתלמר אמר מלך חמית ומלך ארפך
 ומלך לעיר ספרוים הנע וענה או
 מלכא רחמית ומלכא דארפך ומלכא

בראשית ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו
 חס ערה והטכחה ונאעה היום הנה כי
 באו בנים עד משכך וכח אין לך לה
 ואמרו ליה כדון אמר חזקיהו יום
 עקא וחיסודין ונאוצא זמא הדיו צר
 אהתנא עקא אבאיתא דהתנא על
 מתבא וחיל לית למילך אולי ושמע
 יהוה אלהיך את דברי רב שקה אשר
 שדח מלך אשור ארצו לחרה אלהים
 ויהוה ויחבר בדרים אשר שמע יהוה
 אלהיך ונשאת תפלה בער השארית
 הנביצאה מא אים שביעין קוס יו
 אהדנת פיתגמי רב שקה דשלחה
 מלכא דאשור ריבונתא לחסדא עמא
 דה קימא ויעבד פדענותא על כל
 פיתגמיא ושביעין קדמיהו ותתחן
 בצלו על שארא הדיו ואישתאר
 ויבא עבדו המלך חזקיהו אל
 ושמעהו ואתו עבדו מלכא חזקיהו
 לית ושענה ויאמר אלהים ושענה
 כה תאמרון אל ארצכם כה אמר
 יהוה אל המרא מפני הדברים אשר
 שמעת אשר ערפו נערי מלך אשור
 אתי ואמר להוץ ושענהו כדו תימון
 דיבונתון כדון אמר לוי לא תודחל
 מוקדם פיתגמיא ושביעית דחסדו
 שלימי מלכא דאשור קומי הגני
 נתכו רוח ושביע שמיעה ועב
 לארצו והפלתיו בחרב בארץ הא
 אנהיב ביה רוחא וישמע בכורא

פק ד בק וסימנן כדכיל בעלוי וסברת חק
 ויר ד בק וסימנן בענו מלך בסה כגליו ודע

לקרוא כפרותם הלא טל טליתות ו
 ואני יאוננו וקחו חזקיהו את הכפרים
 מיד המלאכים ויקראם ויעל בית
 יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה
 ונסיב חזקיהו ית איצתא מיד אצניא
 וקרנז וכליק לבית מקדשא רני ופסיפון
 חזקיהו קדיני ותפלל חזקיהו
 לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל
 ושב הסרכים אתה הווא האלחים
 לבדר בכל ממלכות הארץ אתנה
 עשותה את השמים ואת הארץ
 וצלי חזקיהו קרני ואמר לי אצניא
 דנשר דשכינתיה בתיא עיל מן
 ברוביא אתה הוא לי לית ברמיון לקל
 מלכות ארעא את עדתא ית שמיא
 ות ארעא הטוה יהוה אית ושמיא
 פקח יהוה עיניך וראה ושמיא את
 כל חברי כחריב אשר שלחו לחרף
 אליהם חזקיהו קדיני ודין ושמיא
 קדיני וואיתפרע ועביד פורענותא
 על כל פיתגמי כחריב דשליחיה לחסיה
 עמיא רני קדיניא אמנס יהוה החריבו
 מלכי אשר את הגנים ואת ארצם
 בקושקיא וי אחרש מלכי אתרית
 עמיא ות ארעוהו ותתני את אלחיהם
 באש כי לא אליהם המה כי אכמעשה
 ודי אדם עץ ואבן ואבדום ומוקדין
 ות מעוותהו ארו טעוון דלית בהו
 צדוק איצון אלהיו עובד ודי איצשא
 אעא ואבנא ואובדונו וענה יהוה

א
ה
ה
ה

ה
ה

א
ב

א
ב

א
ב

א
ב

א
ב

א
ב

אלהינו הושיענו צא מידו וידע כל
 ממלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים
 לבדך ובעז לך צא פרוקטא בעז מן
 ידיה וידעו כל ממלכות ארעא ו
 את לך אקים ולית בר מינק
 וישלח וישעיהו בן אמון אל חזקיהו
 לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אל
 אשר התפללת אלי אל סנחריב מלך
 אשר שמעתני ושלח ושע בר אמון
 לית חזקיהו למימר ברנזא מרלל ציא
 דישר צי רבעית אמון קדיני על כחריב
 מלכא דאתר שמיא קדיני זה הרב
 אפר דבר יהוה עליו בזה לך לענה לך
 בתולת בת צמון אחרך ראש תיעשה
 וירושלם יין פיתגמי ארעא וי עלוה
 מבסרא עלך מעיקא עלך מלכות כנע
 כמי שתא דציון בתרך וישחח ממדון
 עמיא דבירושלם את מי חרפת ועגפת
 ועל מי הרמית קול ותשא מרום עיניך
 על קדוש ישראל לית מן חסיה תאוועל
 מן איתברבתא וקדם מן ארמיתא קלא
 וקפתא לרוביא ענין ואמרת מיליודא
 בשוין קדם קדישא וישא אל ביר
 מלאכך חרפת יהוה ותאמר בדתמי
 אני עליתי מרום הרים ונסתי לבנו
 ואכרת קומית ארזי מוכר בר שוין ואסא
 מלון קצה יער ברמלוי ביד איצוד חקתא
 עמיא רני ואמרת כסגא ויתחמי אמי
 פליקית בתקת מדכיהו ואת אחוד
 בית מקד שיהו ואמקטיל שפר צבירהו

בוב ט בן וסיפון כי ובר ית יך אלתי איתי אלי
 טקז תפילתם ואת אסירין

וטפע ה יקמן קרני בן וסיפון בלך קרב העה חיה טוכמתע

175R

מכח שלטונם והיו ואיכטש קדמת
 תקפתו ואשר יצא מן משרתו וזו
 אני קדתי ושתימי מים זריסו אחרי בכת
 פעני כל יארו מצור אצא הילתי חפיר
 גבין ושתי מיון מצראין וטפחית בפרסת
 רגלי עמאד עמי כלמי נהרין עמי קין
 הלא שמעת לכדחוק אותה עשרתי
 למימי קדס ויצרתיה ענה הבאתיה והתי
 להשות גליס נצים עריס בצות הלא
 שמעת מלמקדמין מאד עברית לפרעה
 מלכאדמי עריס על רשלוט בחון ואת
 עלה איתגביאו צמי ישר אולא תבתא
 ודא חתא קדמיה מימי קדס למעבר
 לך אה אתקיסתה בען אתמה ודא הנות
 ק' לתקלא על דהוואה קדמך באיתרצשת
 על רשון קדמין כריכין וישביהו קצי
 ז' חתו ובשוו הו עשב שדה וירק
 רשא חצי גנות ושדפה לפני קמה ותגווח
 איתקצר חיליהון איתברו ובחיתו הרו
 בעסב חקלא ובירק דיתאה בעסב אצמא
 ושלוק שר לא מסא למיהו שובלון
 ושבתך וצאתך ובואך ידעתי וארז
 התרנג אל ומיתכך בעיצא ומיפקך
 לאתא קדמא ומיתך לאדעאד ישר עלי
 קדמי וית דארצותא קדמי עלי יעז
 התרנג אל וישאנך עלה באוצר ושמת
 חו באפק ומתגי בשפתך והשבתך
 בודך אשר באת בה חלק דארצותא
 על מימרי ואיתרצשתך סליקת לקדמי
 ואישו שרין בלוסתך וזמס בספוחתך

צבאות ק
 ול כתיב
 וק' יס' עי
 פרק אית
 צבאות כ
 יא' י' ל' א
 ח' . . .

והיה בלילא הווא היא לילא ופסקא שחר מינר ארז
 מרוב שרא בספורית סתריס מלכא דאתר תפן מינר
 מלכא הו וקול במשורית אתרא מאה תמסין חמשה
 אלפין וז' סנתן מינה וקידה נשפמא תושמא קניס
 ואקדמו סתריס ותלתא בעיה וטובו כער חתמה בפרא
 חמית וזא כלהו שלדין מיתין מיסקלין בני שפוחתן

ואתביסך באור האר אתאבה והילך
 האות אכול השנה ספוח ובטנה השנת
 סחיש ובטנה השלושית ורעו וקצרו
 ונצרו כרמים ואכלו פריס ורעו לקאמא
 אכול בשתא הודא פתו ובשתא מיתא
 כתבתך ובשתא תליתיתא זרועו וחצו
 ועבו כרמין ואכלו אבהון וספדו
 פלוסת בית יהודה הנשצרה שרש
 למטה ועשה פרי למעלה ווספון כל
 משונב אדכית יהודה ואישתארו
 בארץ רמי שלח שרשוהו לרעובדים
 נפיה לעולא בו מיהו שלכת בצארות
 ופליקה מחר ציון קצאת יהנה
 תעשה זאת ארץ מיהו שלכת פתון שאר
 צדקיא ושלכת מקדמין אור ותא מסורא
 דעיון במימרא דל' צבאות תתעבר דא
 לכו בה אמר יהוה אל מלך
 אשר לא יבא אל העיר הזאת ולא יהיה
 שם חז ולא יקדמנה מיט ולא ישפך
 עליה כל לה בבין כדעאמר יהוה על
 מלכא דאתר לא ועול לקרמא הודא
 ולא ירשית תמן צד ולא יקדמין בת
 בתרומין ולא יצבר עליה מיליתא ברוך
 אקר ובאבה ישוב ואל העיר הזאת לא
 יבאנאס יהוה באורחא דאתאבן יהוב
 ולקדמא הודא לא ועול אמר לי חמתי
 על העיר הזאת להושיעה למען ולמען
 רוד עבדי ואצו על קדמא הודא למיפקת
 בדיל מימרי ובדיל רוד עבדי
 והו כללה הווא ויצא מלאך יהודה

מכח שלטונם והיו ואיכטש קדמת
 תקפתו ואשר יצא מן משרתו וזו
 אני קדתי ושתימי מים זריסו אחרי בכת
 פעני כל יארו מצור אצא הילתי חפיר
 גבין ושתי מיון מצראין וטפחית בפרסת
 רגלי עמאד עמי כלמי נהרין עמי קין
 הלא שמעת לכדחוק אותה עשרתי
 למימי קדס ויצרתיה ענה הבאתיה והתי
 להשות גליס נצים עריס בצות הלא
 שמעת מלמקדמין מאד עברית לפרעה
 מלכאדמי עריס על רשלוט בחון ואת
 עלה איתגביאו צמי ישר אולא תבתא
 ודא חתא קדמיה מימי קדס למעבר
 לך אה אתקיסתה בען אתמה ודא הנות
 ק' לתקלא על דהוואה קדמך באיתרצשת
 על רשון קדמין כריכין וישביהו קצי
 ז' חתו ובשוו הו עשב שדה וירק
 רשא חצי גנות ושדפה לפני קמה ותגווח
 איתקצר חיליהון איתברו ובחיתו הרו
 בעסב חקלא ובירק דיתאה בעסב אצמא
 ושלוק שר לא מסא למיהו שובלון
 ושבתך וצאתך ובואך ידעתי וארז
 התרנג אל ומיתכך בעיצא ומיפקך
 לאתא קדמא ומיתך לאדעאד ישר עלי
 קדמי וית דארצותא קדמי עלי יעז
 התרנג אל וישאנך עלה באוצר ושמת
 חו באפק ומתגי בשפתך והשבתך
 בודך אשר באת בה חלק דארצותא
 על מימרי ואיתרצשתך סליקת לקדמי
 ואישו שרין בלוסתך וזמס בספוחתך

לויים
מאז
שמיני
מאז
מאז

לוי
בית
הוא
מילין
ולא
מלבין

20

סין
ויסב
ויסב
חוקים

וידבמחנה אשר מאה שמינים חמשה
אלף ושישים בביקר והנה כלם פגרים
מתים והנה בלילה ההוא נפק מלאכה
דני וקטל במשרות אשר אה מאה
תמצו חמשה אלפיו ואקרומו בעמא
והא כלהו פגרו מתין וקע חלה
וישב סחרוב מלך אשר ושב
בצעה וקטל ואז לתב סחרוב מלך
ואתור ותיב בצעה והי הוא
משפחה בית נסוך אלהו ואורמלך
ושדאמר הכהו בחרב והנה נמלעו
ארץ ארש והמלה אסר חוהו בע
תחמו והנה הוא אפנד בית נסוך ט
טענתיה ואורב ושדא בנהו קטלוהו
בחרבא ואנון אישתיבו לארע
קרדו ומלך אסר חוהו תחותיה
בימים ההם חלה חקמה ופנות
וכא אליו ושעיהו בזאמוץ הנביא
ויאמר אליו כה אמר יהוה צולמו
כימת אתה ואתחיה ביום אהיון
מדע חקקו לממת ואתא לחתיה
ושעיהו בר אמוץ נביא ואמר ליה
כדנ אמר לפקד על איתש ביתך
ארי מאית את ולא תהו ממדע וסב
את פנו אל הקמ ומתפלל אל יהוה
ואסחר ותאפוחי לכות לבית מקדשא
ועלי קד לוימיר אנא יהוה זכר נא
את אשר התחלתי לפנד באמת ולבב
שלב ומשוב בענין עשיתי ויבד א
חוקמה בבי גדול קביל בעותי ויבד
בעוית דפלות קדמך בקשול ובלב

שלי ודתקין בעיך עבדית וככא
חוקמה בבי סגאה
והו ושעיהו לאיצא העור הקימה
ורבד חנה היה אליו לאמר והו ושעיהו
לאנפיק לדרתא מי ציעתא ומיתג
בבואה מוקני היה עימיה למימר שוב
ואמרת אל חוקמה נגיד עמי כה אמר
יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את
תפלתך ראית את דמעתך הנני רפא
לך ביום השלישי ותעלה בית יהוה
טוב ותימר לחוקמה מלכא דעמי נדנן
אמר לוימיר דוד אמר שמיע קומי
עלותך צליא קדמי ומעתה האנא
מקו לך בינא תליתא תוקק לבית
מקדשא דני והוספת עלימך חמש
עשרה שנה ומכת מלך אשר אמר
ואת העיר הזאת למעני ולמעני דוד
עבדי ואוסקה עליומך חמש עשרה
שנה ומי מלכא דאתו אישתיבו
וית קרתא דאבדול מימרי ובדיל
דוד עבדי ויאמר ושעיהו
קחו דבלת תאמיס ויהו ושעיהו על
השחיו ויהו ואמר ושעיהו קט דבלת
תנין נביבו ושדאו על שחא ואיתק
ויאמר חוקמהו אל ושעיהו מה אתבי
ורפא יהוה לי ועליתי בנק השלושי
בית יהוה ואמר חוקל לשעיהו מאת
ארי אליו לוי ואיקביו מאת יהוה
לכית מקדשא דני ויאמר ושעיהו
נה לך האות מאת יהוה כי עשה יהוה
את הדבר אשר דבר הלך העיר

ביום ההוא
והוא יתן
מן יומא
הו סנד
לענות
ודי הוא
אבותן

170

בביתו ובכל שלטונו
 ויאמר ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו
 ויאמר אליו ביה אמרה האנשים האלה
 ואלו יבאו אליך ויאמרו חזקיהו מארץ
 החוקה באו מבבל ואת אשר עשהו צבא
 לות מלכא חזקיהו ואמר ליה מאמר
 צבא האילן ומצו אתו לך ואמר חזק
 מארע חזקיהו אתו מבבל ויאמר מה
 ראובביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר
 בביתו ראוי לאתה דבר אשר לך
 חד אתה בא צרותי ואמר מא חזק
 בבית ואמר חזקיהו נת כל דביתו חזק
 לאתה מדעם דלא אחייתו בבת
 גזו ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע
 דבר יהוה ויאמר ישעיהו לחזקיהו ביה
 פתחם אתו הנה ומתבאית וישא
 כל אשר בביתך ואשר אצרך אכתוב
 עה היום הנה בבליה לאתה ודבר אמר
 יהוה האתו ביה אתו ויהטולו כל
 דביתך ודגו אפתח עד יומא
 הדין ויבלי רבול לא אפוטאר מדעם
 אמר ית ומפטר אשר יעאר פטר
 אשר תוליד וקח ותגיד כד יסם בדין
 מלך בבל ויבט דופקון מיס דתלוד
 דדבר ויהו רבביו בהיכל דמלכא
 רבב ויאמר חזקיהו אל ישעיהו
 טוב דבר אתה אשר דברת ויאמר הלא
 אכ שולם ואמת יהיה בימי ואמר
 חזקיהו לישעיהו תקו פתחם אתו ויהטול
 ואמר הלא אכ שלם דקשוט יהו

עשר מעלה אכ קטוב עשר מעלה
 ואמר ישעיהו ביה לך אתא פוקו אר
 ועבד לית פתחם אתו ויהטול
 עשר שטן אכ יתב עשר שטן ויאמר
 חזקיהו בקל לעל לנסות עשר מעלה
 לאכ וטוב העל אחזית עשר מעלה
 ואמר חזקיהו קלילא דאיהו טולא
 עשר שטן מרכ נכסא יהו טולא לאחזיהו
 עשר שטן ויהרא ישעיהו הנביא אל
 יהוה וישב אתה על צל צלעות אשר
 חדה במעלות אתו אחזית עשר
 מעלות ועלו ישעיהו נביא לך ואתיבת
 טולא בציבת אכ שטן אדעתה במכסא
 ואחזי שטן לא אחזיהו עשר שטן
 בעת הליא שלה ביה אר בלאו
 בזל ארן מלך בבל ספרים ובעיה אל
 חזקיהו בישמע ביה חלה חזקיהו בעיה
 הויא שלח מירוד בלאו בר בלאו
 מלכא רבב וקורבנו לות חזקיהו
 אר שמע אר מדע חזקיהו וישמע
 עלהם חזקיהו ויראם את כל בית נבטה
 את חכסו ואת הותב ואת הבשמים ואת
 שפן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל
 אשר נמצא באוצרותו לאתה דבר
 אשר לאתה ראם חזקיהו בביתו ובכל
 משלתו וקבל מיטחו חזקיהו ואחזיהו
 ותכל בית גזוהי תכספא וית דהבא
 ותכספא וית משוחא טבא ותכל
 בית מיטחי וית כל דאישתבחה עוה
 לאתה מירעם דלא אחזיהו חזקיהו

לכס

חזקיהו
בביתו
ויהטולו

וישא יב בן וביטעון אכ שלם במלון סבצית וחזקיהו
עוהו אכיו וחזקיהו וכליל אר צבא סוק יאטו כצעת

חזקיהו בן וביטעון נקל חזקיהו בבל וכל דביו בימי
דביתו בן וביטעון חזקיהו וכליל אר צבא סוק יאטו כצעת

ביום הזה ידבר דברי חזקיהו ואלו
 יאמר עליה את המרבה זאת התעלה
 וכל המים העירה הלא הם כתיבים
 על פני דברי הימים למלכו יהודה
 ושאר פיתגמי חזקיהו וכל גבורתה
 ודעבד ית ברמתא וית מו קתא ואיתו
 שת מילא לקדמא הלא איתנכתבו על
 פיתגמי יוב למלכו רבית יהודה ושנב
 חזקיהו עם אבותיו ומלך מנשה
 תחתיו ושכב חזקיהו עיניו אסתודו
 ומלך מנשה ברית תחתיה
 בן שנים עשרה שנה מנשה במלכו
 וחמשים וחמשים שנה מלך בירושלם
 ושם אמו חפצי בה בר תרתא עמרו
 שצו מנשה מלך וחמסין וחמשים
 שצו מלך בירושלם ושם אמו חפצי
 בה ופעש ודע בעני יהודה מתעכרת
 הגנים אשר הודיש יהודה מפני בני
 ישראל ועבד דביש קלי בתעבת עני
 עממי אדיריק לי מן קדם בני ישראל
 ושכ ויכן את האבות את הבנות אשר
 אבד חזקיהו אביו וחס מנחות לבעל
 ופעש אשורה בנאש עשה מלך ישראל
 וישתחו לכל עבא השמים ועבד אתם
 ותב ובנא יתבמתא דאבד חזקיהו אשתו
 ואקים אצורין לבעלא ועבד אשורתא
 כמא דעבד אחאב מלכא דישר וכגיד
 לכל חילי שמיא ופלה תהון ובנה ממ
 מזבחות בבית יהודה אשר אמר חזקיהו
 בירושלם אשים את שמי ויבטא אצורין

בן
בן

C. 21.

בן
בן

בן
בן

כנות מקדשא דלי בביתא דאמו וי
 בירושלם אשר ית שכנת ויכו
 מזבחות לכל עבא השמים נשת חזקיהו
 בית יהודה ובנא אצורין לכל חילי שמיא
 בתרתין דרת בית מקד שאריו והעני
 אתבנא באש ועבד וזכש ועשה אוב
 וידעם הרבה לעשות הרע בעני ותון
 להכעיס ואעבד ית ברית בנודא ועבד
 ונחש ועבד כידון וזכורו אכג למעט
 דביש קדם לי לארצא קדמוהו וישם
 את ככל האשרה אשר עשה בבית אשר
 אמר יהודה אל דוד ואל שלמה בענינות
 הנה ובירושלם אשר בחרתי מכל שמיא
 ישראל אשים את שמי לעולם ועד
 ותעלה אשרה ארעבד בביתא דאמו
 ללדוד ולשלמה ברית בביתא דאמו
 ובירושלם דאיתרעיתו מכל שמיא
 וישר אשר ית שכנת לעלם וליא
 אוסיף להניח את רגלי ישראל מן הארץ
 אשר נתתי לאבתם רק אכי שמיא ויע
 לעשות ככל אשר צויתם ולכל התורה
 אשר צוה אתם עבדי משה ולא אספה
 לטלטל לא ית ישראל מן ארעא דיהבית
 לא ברתהון לחוראב וטרון למעבד
 ככל דפקודתהון ולכל אוריתא דפקוד
 תהון עבדי משה וליא שמעו ויתעם
 מנשה לעשות את הדע מן הגניסא אשר
 השמיד יהודה מפני בני ישראל וליא
 קבילו ואטעונו מנשה למעבד ית
 דביש מן עממיא דשמיא לי מן קדם

בן

בן

בן

בן
בן
בן

וידעם ד אס ד בק וסיפ וסאל הסיר כי יהיה נשקן נשק וסאל י

בני ישראל | וירב יהודה
 בירעביו הנביאים לאמר ומלול
 בירעביו הנביאים לאמר ומלול
 עשה מנשה מלך יהודה התעבות
 האלה הרע מכל אשר עשו האמרי
 אשר לפניו ויחטא גם את יהודה בע
 גלוליו חלקו רעב מנשה מלך שבט
 דבית יהודה תועבתא האילון אבאש
 מכל רעסו אמוראי דקרמוהו וחייב
 אהית דבית יהודה בפולחן טעותיה
 לכן בה אמר יהודה אלדי
 ישראל הנני מביא רעה על ירושלים
 ויהודה אשר כל שומעיו תכלה שתי
 אומי בכח כדון אמר יי אהא וישרא
 האנא מיתת בי שרתא על ירושלים
 ויהודה רכל די שומעיה ייצלן תרתין
 אודניה ונשותי על ירושלים את קו
 שמרון ואת משרקלת בית אחאב ומחית
 את ירושלים כאשר ימחה העלחת מחה
 והסר על פניה ואיצוד על ירושלים ות
 חוט חורבן שמרון ות מתקולת צרות
 בית אחאב ואימחי ות ירושלים כמא
 דמתמחיא צלוחותא מתמחיא ומתמחיא
 על אפהא ותשית את שארות מלות
 ותתקום ביד אויביהם והיו לבן ולמשקה
 לכל אויביהם ואמרוש ות שארא ריא
 דאחסנתו ואמרוש ות ביד בעלי דבניהו
 והח לבן ולהבר לכל שנאיהו יעו
 אשר עשו את הרע בעיני והיו מבועתים
 אתי למי היום אשר יעאו אסתם ממעצים

בג
 חק
 יס
 מ

ל
 חק
 יס
 מ

בג
 חק
 יס
 מ

בג
 חק
 יס
 מ

בג

וער היום הזה חלקו רעב מנשה
 קדמי והיו מרצין קדמי למי יומא ונפקו
 אבהתהו ממער ועד יומא הדין וגם
 דסנדי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר
 מלא את ירושלים פה לפה לבד מחטאת
 אשר החטיא את יהודה לעשות הרע
 בעיני יהודה ואחדם זכאי אשר מנשה
 סג לחרא ער דמלא את ירושלים ספא
 בכפא בר מחוביהו דחייב ות דבית יהודה
 למעבד רבוי שקד ויתר רבוי מנשה
 וכל אשר עשה מחטאתו אשר חטא
 הלא הכתובים על ספר וברי חמית למתי
 יהודה ושרא פיתגמי מנשה וכל דעבד
 וחוביהו דחב הל אינ כתיב על ספ פיתגמי
 יומי למלכי דבית יהודה וישנב מנשה
 עם אבתו וקבר בג ביתו בג עוא ומי
 אמו ובט תחתו ושנב מנשה עיב
 אבהתו ואתקבר בג ביתו בג עוא
 ומלך אמו ברית תחותיהו
 בז עשרים ושתים שנה אמו במלכו
 ושתים שנים מלך בירושלים ושם אמו
 משלמת בת חרוץ מו יטבה בר עמרון
 ותרתין שני אמו בר מלך ותרתין שני
 מלך בירושלים ושום אומיה משלמת
 בת חרוץ מו יטבה ויעש הרע בעיני
 יהודה כאשר עשה מנשה אביו ועבד
 קני כמא רעב מנשה אביו וילך בכל
 הדרך אשר הלך אביו ויעס את העלולים
 אשר עבד אביו וישתחו להם ואולכל
 אורחא דאזל אבהו ופלה תטעותא

ופרח אבותי וסגד להווי ויעזב את יהוה
 אלהי אבותי ולא הלך בדרך יהוה ושכח
 את מצותיו ואלהי אבותיו לא
 הלך באורחם ונתקנו קדו וקשירו עבדו
 אפיו עליו וקמתו את המלך בביתו וכי
 ומידו עבדו אפיו עליו וקטלו את מלכא
 בביתו וידע עם הארץ את כל הקשרים
 על המלך אפיו ומלכו עם הארץ את
 ואשמוהו בע תחתיו וקטל עמא דארעא
 ות כל המלך על מלכא אפיו ומלכו
 עמא דארעא ות ואשמוהו בריה תחותיה
 ויתר חברי אפיו אשר עשה הלא הם
 כתובים על קפר דברי הנביא למלכו
 יהודה ושם פיתג ארעב הלא אעכתוב
 על ספ פיתגמי נוכ למלך רב יהודה וקפר
 אתו בקברתו בגן עוא ומלך ואשמוהו
 בע תחתיו וקברו תיה בקבורתיה בגנת
 עוא ומלך ואשמוהו בריה תחותיה
 בו שבעה שנים ואשמוהו
 במלכו ופלאשים ואחת שנה מלך
 בירושלם ופסס אפיו וידרדה בתערה
 מבצקת בר המני שנין ואשמוהו בר
 מלך ותלתין וחד שנין מלך בירושלם
 ושום אומיה דידך בתער מבצ ויעש
 היסוד בעני יהוה וילך בכל דרך דוד
 אפיו ולא פקד ממנו ושמואל ויעבד דכשו
 ק לי ואיל בכל אורח דוד אבותי ולא
 סעא לומינא ולשמואל
 והיו בשבעה עשרה שנה למלך ואנ
 ואשמוהו שלח המלך את שפן בו אצלו

ויקטלו
למלכו

ויקטלו

22

בא

בא

בו משלם הספר בית יהוה לאמר יהוה
 בתמני עשרו שנין למלכא ואשמוהו שלח
 מלכא את שפן בו אצלו בר משולם
 ספרא לבית מקד שא דלי למימי עליה
 אל חלקיהו הכהן הגדול ותם את המספ
 המוצא בית יהוה אשר אספו שמרי
 הקת מיאת העם סק לות חלקיהו כהנא
 רבא ויטקס ותכספא דמיתעל לבית
 מקד שא דלי דכנשו אמר לי אמו עמא
 ויתנה על יד עשוי המלאכה המופקדים
 בית יהוה ויתנו אתו לעשוי המלאכה
 אשר בבית יהוה לחוק ברך הבית וית
 ויתנוניה על יד עבדו עיבודתא דימני
 לבית מקד שא דלי ויתנו ותיה לעבדו
 עיבודתא דבבית מקד שא דלי לתקפא
 בידתא דביתא לחרשים ולבנים ולעדים
 ולקנות עעים ואבני מחיצת לחוק את
 הבית לבגרא ולא דיבליא ולא רגליא
 ולמזבן אעין ואבנין פמליו לתקפא ות
 ביתא אה לא יחשב אתם המספ הנמו
 על ידם כי באמונה הם עשים ברנא
 מתחשב עימיהו כספא דמיתעל על
 זדיהו ארי בהמיתא אפיו עבדו
 ואמר חלקיהו הכהן הגדול על שפן
 הספר ספר התורה מיצאתי בבית יהוה
 ויתנו חלקיהו את הספר אל שפן ויתראו
 ואמר חלקיהו כהנא רבא לשפן ספרא
 סיפרא דאורזתא אשכחית בבית
 מקד שא דלי ויהב חלקיהו ותספרא
 לשפן וקרהו ויבא שפן הספר אל

178A

חולד

ואלה חלקיהו הכהן ואחיקם ועבדו ושפן
 ועשיה אל חולדה הנביאה אשת שלום
 בזקנה בן חרחם שמר הצגרים והיא
 ישבת בירושלם במשנה וידברו אליה
 ואמר חלקי בהצאו אחורעב ושפן ועשיה
 לות חולדה נביאת אמתם שלום ברתקן
 בן חרחם נטור לבושה אורה איתבא בחור
 בבית אולפנא ומילול עימה והאמר
 אלהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמת
 לאיש אשר שלחאתכם אלי ואמרת
 להווי בדנו אמר יי אצאוישר איברו
 לצבא ד שלחתיכך לותי כה אמר יהוה
 הנביא בביארשה אל המקום הזה ועל
 ישביו את כל דברי הספר אשר קרא
 מלך יהודה בדנו אמר יי האאמאמיות
 בישתא על אתר אהדין ועל תפסות
 כל פיתגמי ספרא דקרא מיד שבטא
 רבית יהודה גחית אשר עובדו וקטור
 לאל הים אחרים למען הבעיכם בקר
 מעשה יד יתסובנתה חכיתו במקום הזה
 ולא תכפה חלף וצבוק ופולחני ואסקרו
 בוסמין וטענת עממיא בגל לארצא
 קדמי בכל עבדי דיהוה ודלק חתני טאמא
 הדין ולא תיטפי ואל מלך יהודה השלח
 אתכם לדרש את יהוה כה תאמרו אליו
 כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים
 אשר שמעת ולמלך שיבט יהודה ושלח
 יתרון למתבע אולפן מן קרב יי
 כדון הימרון ליה כדון אמר ואלא
 הישר פיתגמיא רשמיעת ועוד לבנ

המלך וישוב את המלך דבר ויאמר התיבו
 עבדיה את הכסף הנמצא בביתו ותנהו
 על יד עשו המלאכה המופקדים בבית
 יהוה ואתא שפן ספרא לות מלכא ואומב
 ית מלכא פיתגמיא ואמר טקיסו עבדו ית
 כספא דאישתכח בביתא ויהטווי על
 ד עבדי עיבורת ארמנון בבית מקדשא
 ד יהוה שפן הספר למלך לאמר ספר
 נתן לי חלקיהו הכהן ויקראו שפן לפע
 המלך וחווי שפן ספרא למלכא למימר
 ספרא יהב לי חלקיהו בהנא וקראי שפן
 קרב מלכא והוא משמיע המלך את דברי
 ספר התורה וקרא את בני יהוה בור
 שמע מלכא ית פיתגמי ספרא דאורייתא
 ובעית לבושהו ויעו המלך את חלקיהו
 הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת עבדו בן
 מיכה ואת שפן הספר ואת עשיה עבד
 המלך לאמר ופקדו מלכא ית חלקיהו
 סתא ית אחיקם בן שפן וית עבדו מיכ
 וית שפן ספרא וית עשיה עבדא דמלכא
 למימר לכר דישו את יהוה בעדו ובעד
 העסובע כל יהודה על דברי הספר הנמצא
 הזה מי גרלה חמת יהוה אשר היא געתה
 בעל אשר לא שמעו אבותי על דברי
 הקפר הזה לעשות ככל המתוב עלינו
 או יהותבעו מן קו עלי ועל עמא ועל
 כל דבית יהודה על פיתגמי ספרא דאשתנח
 הדין ארי סגאיה חמת ארנו דהיא רלקת
 בטא על דלא קביל אבהתא על פיתגמי
 ספרא הדין למעבר בכל דכתוב עלנא

מכילי צ בקוסי עבדו טליט וטריו הכתוב הכתוב

ונתבע מפני יהוה בשמי ען אשר דברתי
 על המלכות הזה ועל שביני להיות לשמה
 ולקלה ותקרע את בגדי ותבכה לפני
 וגם אמר שמי עת נאס יהוה חלה רוע
 ליבך ואית כבעתא בין ק' במשמעך
 דגורית על אשר אהדיו ועלית כוהו למהו
 לעד וללוטא ובועתא אית למושך ובמיתא
 קרמי ואף קרמי שמי ע אמר ה' לכו הצע
 אוספך על אנתוך ותאספת אל קברתוך
 בשלום ואלא תראינה עינך בכל הרעה
 אשר אנו כביא על המיקום הזה ושמי
 את המלך דבר בכין האנא כנשך לות
 אבהק ותתכנש לקברך בשלם ולא
 תחיון עינך בכל בשותא דראנא מיתתו
 על אשר אהדיו ואתיבו מתכלכ פתגמא
 וישלח המלך ויאספו אליו
 את כל דקמי יהודה ויהיה שלם
 מלכא וכבשו יהודה ויתבלם יהודה
 ויהושע העל המלכות ויהיה ואלו
 ההנה וישבי חושלים אתו והנהנים
 והבזאים וכל העם למקסד ועד גדול
 ויקרא באזניהם את כל דברי כפי הנהיה
 הנמצא בבית יהוה וכלי קמלכא לבית
 בקרשא דה' וכל אינש יהודה וכל יתבי
 דרופ עומיה וכהניא ופריא וכל עמיא
 למיעוריא ושדרא וקרא קדמיהון מתכל
 פיתגמי כיפרא דקמיא דאשתכח
 בבית מקדע דה' ויעמד המלך על העמוד
 ויברת את הברית לפני יהוה ללכת אחר
 יהוה ולשמי מי עתו ואת ערותו ואת

ל
ל
ל

ל
ל

ל
ל

ל
ל

וקתו בכל לב ובכל נפש להקם את
 דברי הברית הזאת הכתובים על המע
 בוא ויעמד כל העם במרת הקמולא
 על איסטחא תרתי קמיא קרב
 למיחך בית פולחנא דה' ולמיסד פולחנא
 ותפתחתייה ותת קיפוחי בכל לב ובכל
 נפש לקמיא ותפתגמי קמיא דה' ודיו
 רפתמיז על פדרא דה' וקמלו כל עמיא
 עליהון קמיא וישו ואלך את חלקיה
 הכהן הגדול ואת כהני המשט ואת שמיה
 הסף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים
 העשויים לבעל ולעל האשרה לכל צבא
 השמיים והשרפים מחוץ לירושלם בש
 בשדמות קדוה ונשא את עפרת מתאל
 ופקד מלכא מת חלקיה ותראות פג
 כהניא ותת אמרכליא לאפקא מהיכלא
 דה' ות כל מינא דעברו לבעל ולעל
 ולכל חילוי שמיא ואוהדונון מברא
 לירושלם בנחלא דקודוה ונמא ית
 עפרהון בית אל והעבית את הסמרים
 אשר פתגו מלכי יהודה וקסד בצמות
 בעדי יהודה ומכמי חושלים ואת
 המקטרים לבעל לשמיש ולמרחות
 ולכל צבא השמיים ובטלו מת כמדינא
 דיהבו מלכיא רבית יהודה ואמיקו בסימון
 על צמתא בקודיא רבית יהודה ובסחתי
 דרופ וית דאמיקו בוכמיו לבעל ולעל
 ולמיהרא ולמולתא ולכל חילוי שמיא
 ונצא את האשרה מבית יהוה מחוץ
 לירושלם אל עול קדוה ושרף אתה

ל
ל

179R

מהל קדוה וירק לעפר והטלף את
 עפרה אל קבו בני העם ואפיק ית
 אסור טובות מקדש ארץ מברא
 ליהוה מנהל ארדהו ואקיד יתרו
 במלח קדוהו השרה לשרה ויעא
 תעפרה לקיבור גליא ותקף את ברה
 הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים
 ארצת סכתות לאשרה תרע תכתל
 הקדש טענות רבמת מקדש ארץ דוה
 הנשוא מחזן מן כולין לאשרו נא
 תכא את כל הקהנים מערו יהודה וסמא
 את הבמות אשר קסרו שמה הקהנים
 מגבע ועד באר שבע וכתן את הבמות
 השערים אשר פתח יהושע שד העיר
 אשר על שפאל איט בשער העיר
 ואותו תכל כומר וא מקדוה יהודה
 וקאנית בבמת דאמיקו בוסמיו תמן
 כומר וא מגבע ועד באר שבע ותוע
 ותבית הרעיא דקום הרע יהושע רב
 קתא דעל כמאל גברא במעלה הרע
 קתא אר לא יעלו בהצ הבמות אל
 מבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות
 בתוך אחיהם ברכ לא סלה קמרי צמתא
 לדבא על מדבחא דה בירושלם אל דין
 אכלו פטור בע אחיהו וטמא את התפת
 אשר בגא בו הגב לבלתי להעביר איש
 את בנה ואת בתו באש למילך וכאניבת
 תפת רבחילת בר הגב בריל דלא לאעבוא
 גרית ביה ות שרתיה בצרא למולך
 וישבת את הכוסים אשר נתנו מלכי

יהודה לשמש מבא במת יהוה אל
 לשכת נתן מלך הכורס אשר בפרורים
 ואת מרבבות השמש שרה באש וטל
 ות פוכות ארדהו מלכא רבמת יהודה
 לשמשא ממעלנא רבית מקדש ארץ
 לשבת מנו מלכא צמא דו בפרוריא
 ות דתמי שמשא אוקיד בצרא ואת
 המזבחות אשר על הגג עלית אחו אשר
 עשה מעשה בשתי חצרות בית יהוה
 נתן המלך וירק מים והטלף את
 עפרם אל כחל קדוה ות אעז לא דעל
 איצר עלית אחו רעבר מלכא רבמת
 יהודה ות אעז ארעבר מעשה מתקו
 דרת בית מקדש ארץ תרע מלכא וארזק
 מתמו ורמא מת עפרהו לסולא דקדוהו
 ואת הבמות אשר על פני ירושלם אשר
 מימין להר המספחית אשר בנה שלמה
 מלך ישראל לעשותו שקן ערצם
 ולכמוש שקן מוצא ולמי לכת תועבת
 בני עמון טמא המלך ותבמרא
 דעל אפי ירושלם דמדדוה לסור
 ותיא רבנא שלמה מלכא דישראל
 לעשות שקן צידוצאי ולכמוש שקן
 מוצא באי ולמלכס ריחוק בצע עמון פאת
 מלכא וטבר את המיעבת וכתת את
 האשרים ומלא את מקומם עצמות
 אדם ותכל ית קמתא וקף מת אשדחא
 ומלא מת אתרהו צמי אינשא וצכ
 את המזבח אשר בבית אל הנביא אשר
 עשה ירבעם בו נבט אשר הקטיא

עשו מלכי יהודה ואת המזבחות

את ישראל גם את המזבח ההוא ואת
 הבמה נתן וישקף את הבמה הרוק לעפר
 ושרף אפרה ואת האיער אדבמות
 במתא ועבר יד בר נבט החיבת וישו
 אף ית איעור אהוא וית במתא מדע
 ואוקיד ית במתא ארקה לעפר ואוקיד
 אשרתא ופן יאשיהו וירא את הקבנים
 אשר שם בהר וישלח וקח את העצמות
 מן הקבנים וישקף על המזבח ויטמאהו
 כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים
 אשר קרא את הדברים האלה ואיתפני
 יאשיהו וחמאת קברו ארתמן בטורא
 וישלח ויביית צמיוא מן קברו ואוקיד
 על איעור אוקאביה בפית צמיוא דמלח
 נביא דהו דאתנבי ותפית צמיוא האילן
 ויאמר מה הציון הלו אשר את ראה
 ויאמר אלון אנשי העיר הקבר איש
 האלהים אשר באמיה ויהוה ויקרא את
 הדברים האלה אשר עשית על המזבח
 בותאל ויאמר מה צמיוא דומי דאת
 חזו ויאמר ליה איצט קרתא קברא
 דנביא דהו דאתא מיהודה ואיתנבי
 ותפית צמיוא האילן דעברת על איעורא
 בותאל ויאמר הציון הלו איש אל
 ינע עצמותיו וימלטו עצמותיו את
 עצמות הפגיא אשר בא משמר וז
 ואמר שביוקו מינה ואיש לא יצד
 צמיוהו וישו יבו צמיוהו וית צמיו
 נבו שקרא דאתא משמרן תבאתמל
 פתי הבמות אשר בערי שמרון אשר

עשו מלכי ישראל להבעים הסוד
 ואשיהו ויעש להם ככל המעשים
 אשר עשה בבית אל ואתה תכל בתי
 במתא דה בקרוהו שמרון ועשו מלכי
 ישראל לארצא פלי יאשיהו ועני להו
 ככל עובדי ארעכר בביתא וזבח את
 כל בהמי ובמות אשר שם על המזבח
 וישקף את עצמות אדם עליהם וישב
 ירושלים ונבס ית כל כומרי במתא חמון
 על איעורא ואוקיד ית צמיוא וישא
 עליהו חתב לירושלים ויצו המלך את
 כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהים
 כמותב על קפר הבמות הזה ופקיד מלשא
 ותכל עמא לבימר עובדי פוכחאקל
 אהבון במא דבתיב על קפרא דקתמא
 הדיו כילא בעשה כפסח הזה מימי
 השפטים אשר שפסו את ישראל וכן
 ומו מלכי ישראל ויחזק יהודה אהו לא
 איתעבד כפסחא הדיו מימי צדורא
 דדני ות ישראל וכלומי מלכא ודסור
 ומלכיא רבית יהודה מי אב בשמנה
 עשרה שנה למלך יאשיהו בעשה
 הפסח הזה ליהוה בירושלים אלהיו
 פתמי עסרל שציו למלכא יאע איתעט
 פסחא הדיו קי בירושלים ונבאת האמת
 ואת הדוענים ואת התרפים ואת הגולים
 ואת בלה שקצים אשר נראו בארץ
 יהודה ובירושלים בער יאשיהו ופע
 הקים את דברי התורה הבתנים על
 הקפר אשר מצא חלקיהו המון בית

180

יהוה ואפס בירדן חת זכור חת צלעא
 חת מעונתא וחת כל שסו ציא דאיתחואו
 בארעא רבית יהודה ובירושלם פלו
 יאשיהו בדיל לאקמא את פיתגמי אורחא
 דסתביז על כפרא דאשכח חלקי כהנא
 בכית מקדשא דיהוה וכמהו לא היה לפנו
 מלך אשר שב אליהו בכל לבבות
 נפשו ובכל מאדו בכל תודת משה
 ואחריו לא סככמהו ובתיה לא היה
 קממהו מלכא רחב לפולחנא דיהוה בכל
 ליבו ובכל נפשו ובכל נכסיה בכל
 אורחא דמשה ובתוהו לאקס בותיה
 אדלא שב יהוה מחרו אפו הצדול אשר
 חרה אפו בהורה על כל הכעסים אשר
 הכעיסו מנשה בכך לאתב לו מתקות
 רגוה רבא דתקת רוגוה ברבית יהוה
 על כל ארצותא דארצו קדמוהו עני
 ויאמר יהוה גם את יהודה אקיר מעל
 פני באשך הכייתי את ישראל ומאסתי
 את העיר הזאת אשר בחרתי את יהושע
 ואת הלית אשר אמרתי יהוה שמי עמי
 ואמר לי אהיה רבית יהודה אצלי בארע
 בית שבינתי במיא דאגליתת ישראל
 ואיחוקית קדמא הוא דאית עיתי ית
 חיי עות ביתא דאמרות יהו שמי תבין
 וחת דברי יאשיהו וכל אשר עשה הוא
 הסכתובים על כפר דברי הימים למלכי
 יהודה וישא פיתג דאש וכל דעב הלאה
 מתיב על ספ פיתג חס למלך דב יהודה
 מלכו עליה פרעה נבה מלך מיצרים

לא היה
ביתא

181

על מלך אשר על עיר פרת וכל המלך
 יאשיהו לקראתו ומיתו דו במגדו ט
 בד אוחי אוחי ביוציהו מליק פרעה חוצא
 מלכא דמיצ על מלכא דאתר על עיר פרת
 ואול מלך יאשיהו לקדמיהו וקטליה
 במגדו כד חא יתיה ודכמהו עכרית
 מת מיגדו ויבאהו ירושלם ויקברוהו
 בקברו ויקח עם הארץ את יהואחז
 בן יאשיהו ומשחו אותו ומלכו את
 תחת אביו ואחתוהו עבדוהו כד מית
 מיגדו ואתוהו לירושלם וקברוהו
 בקברוהו ודבר עמא דארעא יתוהו
 בן יאשיהו ומשחו יתיה ואמלכו יתיה
 תחת אביו בן עשרים
 ושלש שנה יהואחז במלכו ושלשה
 חדשים מלך בירושלם ושם אמו חמישל
 בת ירמיהו מלכה בר עקרון מת לת
 שמו יהואחז כד מלך ותלתא חזיו מלך
 בירושלם ושום אומיה חמושל בת ירמיהו
 מלכה ויעש הרע בעיני יהוה בכל
 אשר עשו אבותיו ועבד זבוס קני כל
 דעבדו אבותיהו ויאסד הופרעה נבה
 ברבלה בארץ חלית במלך בירושלם
 ויהו ענש על הארץ מאה בכר בכח
 וכבר יתב ואסריה פרעה חוצא ברבלה
 בארעא רחמת מלך מלך בירושלם
 מצבתא על ארעא מאה בכר בכפא
 וכברא דהבא ומלך פרעה נבה את
 אלוקים בן יאשיהו תחת יאשיהו אמו וקב את ספן
 ואת יהואחז לקח ויבא מצרים וימר

יהוה
התקיים

שם ואמלך פרעה חגיר את אליקים בן
 נאשיו החות ואשיר אביו ואחרית
 שמויה יהויקים ויהי הוא חן דבר ואתא
 למצור ומית מצור והכסף והזהב נתן
 והויקים לפרעה אף העריך את הארץ
 לתת את הכסף על פפר עה איש בעת
 נש את הכסף ואת הזהב את עב הארץ
 לתת לפרעה נכה וככפא ודהלא והב
 יהויקים לפרעה ברכ רמא מצבתא על
 עמא דארעא למיתן מת ככפא על מפרא
 הפרע גבר בר חו טוקים ותככפא ונת
 דהכאמו עמא דארעא למיתן לפרעה
 חגרא בן עשריב וחמש שנה
 והויקים במלכו אחת עשרה שנה מלך
 בירושלם ושם אמו ובירה בת פריה
 בורומיה בר עשרין וחמש שניו והויק
 בר מלך וחרא עמרי שניו מלך בירושלם
 ושהת אמיה זמך בת פרו בורומיה העש
 הדע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו
 ועבר רבש לקי ככל דעברו אבתיהו
 בזמיו עלה נבוכד נאמר מלך בבל והו
 לו יהויקים עבד שלש שנים והשב
 ויפרד בו ביום והו כליק נבוכד נאמר
 מלכא רבבל והו ליה זהו עבדא תלת
 שניו ותב ופרד ביה השלח יהוה בן את
 גזריו כשורם ואת גזריו ארכ ואת גזריו
 מוצב ואת גזריו בצע עמו וישלחם
 ביהודה להאבדו כדכר יהוה אשר דבר
 בך עבדיו הנביאים ותרני מניה מת
 משורית בשדאנו ונת משורית ארכ

ל
ד

ז
ז

C.24

ב
ב

ז
ז

ות משורית מוצב ונת משורית בע
 עיון וצרין ברבית יהודה לאבד יהו
 כפית צמא דני דמלול ביד עבדו נבוכד
 אה עלפי יהוה היתה ביהודה להמיר
 מעל פניו בחטאת מצשה ככל אשר
 עשה ברם על דארגוזוק יי הנת דא
 ברבית יהודה לאגליותהו מצרע בית
 שביצניה בחגי מצשה ככל דעבר וגם
 דכ הנקל אשר שפר ומלא את ירושלים
 דסנקו ולא אבה יהוה ללח ואגדכוב
 דאשר ומלא את זרוע חובת דכ זכ הנת
 רעוא מזק יי דלא למישבך ויתר דבר
 והויקים וכל אשר עשה הלאה כ בתבוב
 על כפר דברי הימים למלכי יהודה ושאר
 פיתג זהו וכ דעב הל אינ כתיב על כפר
 פיתג יוס למלך דב יהודה וישכב והויקים
 עם אבתיו ומלך והויקים בני תחמו וע
 ושכוב והויק עם אבתיהו ומלך יהוה
 בריה תחותיה ולא הוסיף עוד מלך מצע
 לצאת מארצו כי לקח מלך בבל מעזר
 מצרים ער נהר פרת כל אשר היתה לפני
 מצרים ולא אוסיף עוד מלך דמיצ למיפק
 מארעיה ארי נסיב מלכא רבבל ממשלה
 דמיצ וער נהרא פרת כל דהוה למלכא
 דמיצ בן שבעה עשרה
 שנה והחכין במלכו ושלפיה חרשים
 מלך בירושלם ושם אמו נחשתא בת
 אלנתן מירושלם בר תמיצ עשרי ע
 שניו והויק כד מלך ותלתא רחיו מ
 מלך בירוע ושום אמיה נחשתא בת

ב
ב

ז
ז

ואה על חובת רמא דבוריה נבוכד נבוכד קטיל ונכא
 דאשר ומלא את זרועו כד נבוכד על דאוקי
 נבוכד טיחאוסין את נח למיפקל מירושלם ונכא
 ולא צמא מיריא דלי למיפק

אלנתן מירושלים ויעש הרע בעיני יהוה
ככל אשר עשה אביו ועבד דביש ק"ג
כבר דעבר אביו ובעת ההיא אצלה עבדו
נבוכדנצר מלך בבל על העיר ועבדיו
צרים עליה בעד נבא ההיא סלוקו עבדיו
נבוכדנצר מלך בבל על קדמת ארמון
צדקיהו עליה וינבא יהויכין מלך יהודה על
מלך בבל הוא ואמנו ועבדיו ושיריו
והרסו ויקח אתו מלך בבל בשנת
ששנה לפי לכו ונבא יהויכין מלך שבט
דבית יהודה על מלכא דבבל הוא ואנ
ואמיה ועבדיו ורברבוהו וצביוהו ויהו
יהיה מלכא דבבל בשנת תבני לבימלכה
וינבא משכ אתכל אריות בית יהוה ואת
אריות בית המלך וקצץ את כל בלי
היה אשר עשה שלמה מלך ישראל
בהכל יהוה כאשר דבר יהוה ואמר
מתמו ית כל אריות בית מקדש ארז
ות אריות בית מלכא וקצץ יה כל עץ
היה ועבר שלמה מלך דוד בהיכל
המקדש דמלך יהוה והגלה את כל אריות
ואת כל השרים ואת כל עבדיו החולע
עשה אלפים גלה וכלי החרש והמסע
לא נשארו חלה דלת עם הארץ ואגלו
כל ירושלים ואת כל רברבא ואת כל צבא
חילא עכרא אלפין בעלותא וכל קשת יא
הלעיא לא אישטאר אלהין השוכי
עמא דארעא ויגלו את יהויכין בבל
ואת אה המלך ואת נשי המלך ואת
כרסו ואת אולי הארץ הולק עליה כג

הכל
הכל
כג

ז
ז

ז

ז

1848

מירושלים ככלה ויגלו את יהויכין לבל
את אומיה דמלכא ואת נשי מלכא ואת
רברבוהו ואת רברב ארמון אוביל בעלותא
מירושלם לבל ואת כל אנשי החיל
שבעת אלפים והחרש והמסע אלף צבוחם
עשר מלחמה וביאים מלך בבל עליה
בבלה ואת כל צבא חילא שבעת אלפין
ואומיה ותרעיא אלפא סלהו צבוח
צבוח עבדיו קרבא ואיתמו מלכא דבבל
בעלותא לבל המלך מלך בבל את מתנה
דורו וחתמו וקב את שקו צדקיהו ואמנו
מלכא דבבל לת מתנה אהבוהו תחותיה
ואסחרת שמייה צדקיהו
בדעשרים וחמש שנה צדקיהו מלכו
ואחת עשרה שנה מלך מירושלם ושם
אמו חמיטל בת ירמיהו מלכא ברחא
ועשרין שנו צדקיהו כד מלך וחדא
עשרו שנו מלך מירושלם ושם אי
אימיה חמוטל בת ירמיהו מלכא ויעש
הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהו
יהויקים ועבד דביש ק"ג ככל דעבר
יהויקים כן על אה יהוה היתה מירושלם
וביהודה עד השליכו אתכם מעל פניו
ומרד צדקיהו במלך בבל ארי על
דארעון ק"ג הות מירושלם וביהודה עד
דאגלו יהוה מארע בית שבעת יד
ומרד צדקיהו במלכא דבבל
והי בשנת התשועית למלכו בחדש
העשירי בעשור לחודש בא נבוכדנצר
נאצ מלך בבל הוא וכל חילו על

C. 25

בנחשת יב ובי אהו בכלה ויה בני
 צדקה נכסו לעוניה ויה עני צדקה
 עור ואסריה בששלו רחש ואכליה
 לבבל ובחורש החמישי
 בשבעה לחורש היא שפת תשע עשרה
 שנה למלך נבוכד נאצ מלך בבל נא
 נבוכד ארן רב טבחיו עט מלך בבל
 ירושלים ובחורש החמישיה בשבעה
 לחרח היא שפת תשע עשרה שנים למלך
 נבוכד מלך בבל אתא נבוכד ארן רב
 קסוליא עברא רמלך בבל לירושלים
 וישרף את בית יהוה ואת בית המלך
 ואת כל בית ירושלים ואת כל בית
 שדה באש ואוקר את בית מקדשא
 דיה ואת בית מלכא ואת כל בית ירושלים
 ואת כל בית רבדי אוקר בנחורא ואת
 חומת ירושלים כבש מצו כל חלמשים
 אשר את רב טבחיו ואת שורי חורש
 סח חרשו כל מישרת כסראי ועט רב
 קסוליא ואת יתר העם הנשארית
 בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על המלך
 בבל ואת יתר החיזון הגלה נבוכד ארן
 רב טבחיו ויה שאר עמא דאשתאר
 בקרתא ויה שמי עמא דאישתמי ע
 על מלכא רבבל ויה שאר המוצא
 אגלי נבוכד רב קסוליא ויה חורש
 השאר נבוכד ארן רב טבחיו לחרש
 ול נבוכד ויה שמי עמא דארעא
 אשר נבוכד רב קסוליא לחרש מלחון
 בחקליו ובכרמיז ואת עמול החמשה

ירושלים וחרו עליה ויבט עליה חק נבוכד
 והיה בשנת השועיתא למלכא
 ברחא עשיריאה בעשרה לחרח אתא
 נבוכד מלכא רבבל הוא וכל מישרתיה
 על ירושלים ושרא עליה ובנא עליה קרובין
 סחור סח ותכא העיר בני צור עד עשרה
 עשרה שנה למלך צדקה ועלת קרא
 בצורא ער חורא עמרי שני למלכא
 צדקה בתשעה לחורש ויחוק הרע
 בעיר ולא היה לחם לעם הארץ בתשעה
 לחרח ותקיה כפנא בקרתא ולא היה
 מיכל לעמא דארעא ותבקע העיר
 וכל אנשי המלחמה הלילה דוד שערו
 מן החמיתים אשר על גג המלך וכשם
 על העיר כבש וילך דוד הערבה וי
 ואיתכועת קרתא וכל צבא עברי
 קרבא בלויא באורח תרע בין שורא
 דעל צנתא ומלכא וכסראי טרו
 על קרתא סח סח ואול באורח משרא
 וירדפו חיל כשדים אחר המלך וישע
 אתו בערבות ירושלים וכל חילו נפוי
 מעליו ורפת משרת כסראי ברך
 מלכא וארביקו יתיה במישרת ירושלים
 וכל מישרתיה איתכסרא מיכדה
 ויתמשו את המלך ועל אתו אל
 מלך בבל רבלתה ורברו ארבו
 משפט ואחרות מלכא ואחירתו
 יתיה לות מלכא רבבל לרבלת ומלל
 עמיה פית צמי דיגון ואת בני
 צדקהו שחטו לעינו ויאסרוהו

ד בן
 ד טעם
 בה
 בן
 הארץ
 בארץ העיר

ל כסיר
 בו

ה ה
 בת

ו ארץ
 ו ארץ

חומת יב ובי אהו בכלה ויה בני צדקה נכסו לעוניה ויה עני צדקה עור ואסריה בששלו רחש ואכליה לבבל ובחורש החמישי

כל ירושלים וחרו עליה ויבט עליה חק נבוכד והיה בשנת השועיתא למלכא

182R

ספר
דברים
בית מקדש

רב טובים את שרית כחן הראש ואת
 צפניה כחן המיטע ואת שלשת שמרי
 הקטן ודבר רב קטול ואת שרית כהנא
 רבא וית צפניה סגן בהעא ומת תלתא
 אמר מליא ומז העיר לקח פלים אחד
 אשר הואפקיד על אנשי המלחמה
 וחמשה אנשים מראי פג המלך
 אשר נמצאו בעיר ואת הסופר שר
 הצבא המצבא את עס הארץ וששים
 איש מעס הארץ הנבי צאים בעיר
 ומן קרתא רבד גואה חד דהוא ממנא
 על צבא עבדו קרבא וחמשה צבאיו
 דחזן אפי מלכא דאישתכחו בקרתא
 וית כפרא רב חילא רבנישית עמא
 דארעא ושותיו גברא מעמא דארעא
 דאישתכחו בקרתא ויקח אתם צבא דארן
 רב טובים ומלך אותם אל מלך בכל
 רבלתה ודבר יתהון צבא רב קטולא
 ואוביל יתהון לות מלכא דבבל לרבית
 ומלך אותם מלך בכל ומיתב ברבלה
 בארץ חמת ועל יהודה מעל ארמית
 ומחא יתהון מלכא רבכל וקטלימו
 ברבלה בארעא דחמת ועלו דבירת
 יהודה מעל ארעהו והעם הנשאול
 בארץ יהודה אשר השאיר צבא
 צאצא מלך בבל ויפקד עליהם את
 גדליהו בן אחיקם בן שפן ועמא
 דאישתתאר בארעא דבית יהודה דא
 דאשאר צבא מלכא רבכל ומני
 עליהון את גדליהו בן אחיקם בן שפן
 וישמעו כל שרי החילאים

אשר בית יהוה ואת המכות ואת זם
 הנחשת אשר בבית יהוה שמו כשרים
 וישאו את נחשונן בבלה וית עמודי
 נחשא רבבית מקדשא וית בלמיהא
 מתצמא רבנשא רבבית מקדשא רב
 תמו כסדא ואובילו ית נחשהו לבבל
 ואת הסירות ואת היעים ואת המזמרות
 ואת הכפות ואת כל הנחשת אשר
 ישרתו בם לקחו וית דובלא וית
 מצופתא וית מומרא וית בויבא
 וית מי נחשא דהון משמשיו כהון
 נביא ואת המחמת ואת המזקות
 אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח
 רב טובים וית מחתתא וית מורקא
 דהבא והבא ורכספא כספא נסוב רב
 דסוליא העמדים שנים הים האחר
 והמכות אשר עשה שלמה לבית
 יהוה לא היה משקל לנחשת בלמיה
 האלה עמחיא תרין זבא חל ופסיכא
 דעטר שלמה לבית מקדשא רב לא
 חזו מתקל לנחשהו רבל מצא האילן
 שומה עשה אמה קומת העמוד
 האחר וכתרת עליו נחשת וקומת
 הכתרת שלש אמה ושבעה רמנים
 על הכתרת סביב הכל נחשת וכאלה
 לעמוד השני על השבעה תמצא עמו
 אמין רומיה דעמחיא חד וקרתהון
 עליו דנחשא רומיה וקרתהון
 חמש אמין וסריתא רומיה על
 קרועתהו כח סח בולא נחשא ובלא
 לעמחיא תצמצא על סריתא ויקח

